

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Julie Caplin

A Little Place in Prague

'Irresistible' KATIE FFORDE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

PRAG'DA KÜÇÜK BİR YER JULIE

CAPLIN

Bir Bölüm Daha
HarperCollinsPublishers Ltd'nin bir
bölümü 1 London Bridge Street
Londra SE1 9GF
www.harpercollins.co.uk

İlk olarak İngiltere'de *HarperCollinsPublishers* tarafından yayımlanmıştır

2024 Telif Hakkı © Julie Caplin 2024

Kapak tasarımı © Lucy Bennett/
HarperCollinsPublishers Ltd 2024
Kapak illüstrasyonu: Enya Todd/İllüstrasyon X

Julie Caplin bu eserin yazarı olarak tanımlanmanın ahlaki bir hak olduğunu

ileri sürmektedir Bu kitabın katalog kaydı British Library'den temin edilebilir

Bu roman tamamen bir kurgu eseridir. İçinde tasvir edilen isimler, karakterler ve olaylar yazarın hayal gücünün eseridir. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Uluslararası ve Pan-Amerikan Telif Hakkı Sözleşmeleri uyarınca tüm hakları saklıdır. Gerekli ücretlerin ödenmesiyle, bu e-kitap metnine erişmek ve ekranda okumak için size münhasır olmayan, devredilemez bir hak verilmiştir. Bu metnin hiçbir bölümü *HarperCollins*'in açık yazılı izni olmaksızın çoğaltılamaz, aktarılamaz, indirilemez, kaynak koda dönüştürülemez, tersine mühendislik uygulanamaz veya elektronik veya mekanik, şu anda bilinen veya bundan sonra icat edilecek herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla herhangi bir bilgi depolama ve geri alma sisteminde saklanamaz veya bu sisteme sokulamaz.

Kaynak ISBN: 9780008670818
E-Kitap Baskısı © Ekim 2024

ISBN: 9780008670801
Sürüm: 2024-09-18

İçindekiler

Bölüm I

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm II

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23

Bölüm 24

Bölüm 25

Bölüm 26

Bölüm 27

Bölüm 28

Bölüm 29

Bölüm 30

Bölüm 31

Sonsöz

Teşekkür

Okuduğunuz için

teşekkürler... Yazar

Hakkında

Julie Caplin tarafından

da Yayıncı Hakkında

*Sevgili arkadaşlarım Petra Lásková ve Tereza Lebedová için - bu
sizin için xxx*

Bölüm I

Birinci Bölüm

Eylül

"

Hey, ben geldim," diye seslendi Leo en üst kattaki dairenin açık kapısından, kapı aralığına bırakılmış bavulların arasından geçerek.

Yanıt gelmedi ama Leo mırıldanılan bir küfür duydu, bunun üzerine açık kapılardan birine doğru yürüdü ve kendi yaşlarında iri y a r ı bir adamın gözlerini kısmış bir şekilde düz paket yapım talimatlarına baktığını gördü.

"Merhaba, siz benim yeni ev arkadaşım olmalısınız," dedi sırt çantasını yere bırakıp eğimli çatıya sıkıştırılmış Velux pencereli aydınlık ve havadar odaya bakarak. İlk bakışta, önümüzdeki altı ay boyunca kalacağı ev hiç de fena görünmüyordu. Umarım oda arkadaşı da iyidir, gerçi Leo'nun ilk izlenimi biraz suskun görüldüğü yönündeydi - ama etrafları küçük vida paketleri ve yarısı tamamlanmış bir karyola parçalarıyla çevriliyken kim öyle olmazdı ki?

Yeni oda arkadaşı başını kaldırıp baktı. "Ne?" diye mırıldandı kaşlarını çatarak, aklı açıkça hangi cıvatanın nereye gittiğindeydi. "Evet, doğru.

"Leo Knight. Diğer adam elini sıkacak durumda olmadığı için el salladı. "Araya girdiğim için özür dilerim. Ellerinizi dolu gibi görünüyor. Yardım lazım mı?"

"Ben iyiyim. Steve Munt.' Ayağa kalktı. "Buraya yeni mi geldin?"

"Evet, bu sabah Václav Havel'e uçtum. Çek ismini doğru telaffuz olduğunu umduğu şekilde söylemekten keyif alıyordu.

"Ne? Adam kaşlarını çattı ve Leo'ya yeni oda arkadaşının ya biraz yavaş ya da biraz sıkıcı olduğu izlenimini bıraktı. Jüri kararını vermemişti.

"Prag havaalanı," diye cevap verdi Leo. Belki de adamın biraz gıdıklanmaya ihtiyacı vardı. 'Harika ulaşım bağlantıları var. Uçaktan sadece bir buçuk saat önce indim. Görünüşe göre bir süredir buradasınız ve alışveriş yapacak vaktiniz olmuş.

"Hayır, buraya sür. Diğer adam başıyla yerdeki parçalanmış karyola iskeletini işaret etti. "Yanımızda getirdik. Kız arkadaşım alışveriş yapmak için dışarı çıktı. Buraya sadece yarım saat önce geldik. Leo'ya dikkatli ve biraz da kuşkulu bir bakış attı ve Leo neredeyse kendini kontrol edecekti. O kadar tehditkâr mı görünüyordu? Ya da tuhaf? İkisi de tişört ve kot pantolon giyiyordu, ancak Leo'nun Armanis'i birkaç kilometre kat etmişti ve modaya uygun yırtık aslında gerçektir - çok hoşnutsuz bir erkek arkadaş Leo'nun kız arkadaşını öpmesinden hoşlanmadığında dikenli tellerle yakın bir karşılaşmanın sonucuydu. Kız şikayet etmemiş ya da söz konusu erkek arkadaşından bahsetmemişti.

"İyi görünüyor, değil mi? Leo devam etti, adama ısınması için bir şans vermeye kararlıydı.

"Ne?"

"Burası. Hiç de fena değil."

Leo dönüp koridoru ve karşısındaki daha küçük, boş odayı inceledi. Birileri çok düzenli çalışıyordu. Planı yakındaki Ikea'ya gidip bir yatak, nevresim takımı ve temel eşyaları almak ve bir Uber'le geri dönmekti. Mağaza sekize kadar açıktı. Bolca zaman vardı. Eşyasız bir daire için çok düşük bir kira teklif edildiğinde, özellikle de altı ay boyunca bursla yaşayacaksanız, bunu geri çevirmeyecektiniz.

"Bira ister misin?" diye sordu. "Yolun aşağısındaki dükkandan birkaç tane soğuk bira aldım.

"Bira mı? Steve önce saatine, sonra da takip ettiği talimatlara baktı ve yüzünü buruşturdu. "Neden olmasın? Bu iş başımı ağrıtıyor. Bu iki kişilik bir iş, o yüzden şu anda daha fazlasını yapamam.

Ayağa kalktı.

Leo sıırttı. 'Bana mutfağın nerede olduğunu söyleyen iyi olur. Tek yapabildiğim çantalarımı boşaltmak oldu.

"Merdivenlerden yukarı. Burası nedense baş aşağı duruyor. Diğer adam kaşlarını çatı. "Mutfak ve salon yukarıda.

Leo kulağa eğlenceli geldiğini düşündü. "Güzel. Sanırım binanın tepesinde olduğumuz için manzara harika.

"Sürekli merdiven çıkmak benim eğlence anlayışım değil ama burada yaşayacak olan ben değilim.

"Oh. Onu merdivenlerden yukarı kadar takip eden Leo durakladı, aniden bu haber için minnettar oldu.

Kız arkadaşım. Taşınmasına yardım ediyorum. Hafta sonu kalacak. Servise bindi. Arabayla geçtik. Fransa, Belçika, Almanya. On beş saat sürdü.'

"Ah, doğru ya. Tanıştığımıza memnun oldum.' Bu şüpheli bakışı açıklıyor, diye düşündü Leo. Kibirli değildi ama aptal da değildi.

Steve devam etti, 'Bir bira fabrikasında kültürel staj için burada. Bana sorarsanız, bira yapmayı öğrenmek için çok uzun bir yol.

Leo zoraki bir sırtılla, "Acımak yok dostum," dedi, tanımadığı ev arkadaşıyla dayanışma içinde olduğunu hissediyor, onunla ortak bir yönü olduğunu görmekten mutluluk duyuyordu. 'Benim de başımda aynı dert var. Ben de staj yapıyorum. Ona söylenen tek şey, Çek kültürü, ürünleri ve endüstrisi hakkında daha fazla bilgi sahibi olmak için aynı programda olan başka bir Avrupalı ile aynı daireyi paylaşacağıydı. Eğer onlar da birayla ilgileniyorsa bu büyük bir işaretti. Pazartesi günü, bira fabrikası sponsoruyla tanışacağı ve önümüzdeki altı ay boyunca nerede çalışacağını öğreneceği bir başlangıç toplantısı vardı. İşe yerleştirme oldukça prestijli ve çekişmeli bir süreç olsa da, aslında o daha çok işe yerleştirme sırasında verilecek ödülle ilgileniyordu. Birkaç bira tankının yanı sıra kendi küçük bira fabrikasını kurmak için gerekli tüm ekipmanı kazanmak için inanılmaz bir fırsat vardı, en azından onun için inanılmazdı. Kağıt üzerinde kulağa oldukça basit geliyordu: İngiltere'de Çek birasının profilini nasıl yükselteceğini göstermesi gereken bir pazarlama ve dağıtım planı ile birlikte ısmarlama bir bira yaratmak. Kazanan, yeni kurulan Noel Bira Festivali'nin baş birası olacaktı. Bu inanılmaz bir tanıtım fırsatı olacaktı. Bir yer kapmış olan diğer insanlardan kaçının kendi bira üretim kitlerini kazanmakla ilgileneceğini merak ediyordu.

Salon bölümüne girdiklerinde durdu ve sırtı beklenmedik çatı terasını fark ettiğinde. "İşte bu bir bonus.

Steve ağır omuzlarını silkti. "Çatılara bakmaktan hoşlanıyorsan tabii. Düzgün bir manzarası olsa daha iyi olurdu. Deniz ya da kumsal gibi bir şey.

Burada biraz zor. Çek Cumhuriyeti'nin denize kıyısı olmadığından oldukça eminim. Yine de sınırı geçerek dört farklı ülkeyi ziyaret edebilmeniz harika.

Steve ona anlamsız konuşuyormuş gibi baktı.

Tanrıya şükür Steve kalmıyor, diye düşündü Leo küçük sırt çantasını mutfığa taşıırken. Belki de ısınması biraz zaman almıştır.

"Başına dikkat et," diye uyardı Steve. 'Neden biri buraya bir mutfak koyar, bilmiyorum. Her duvarda eğimli bir tavan var. Tamamen berbat bir iş ve tam bir kabus. Ben olsam mutfığı salonun bir ucuna sıkıştırır ve açık plan yapardım.

Leo, "Eminim yaparsın," diye ısırdı. Ahşap çerçeveli Velux pencereleriyle ilginç mutfığı oldukça beğenmişti. Kendini bir dağın tepesinde, her penceresinden manzara görünen bir yuva gibi hissediyordu. Uygun bardakları bulmadan önce birkaç dolabı açtı. Biraz zorlayınca şişeden içmekten çekinmiyordu ama gerçek bir meraklı bunun biranın tadına iyi gelmediğini bilirdi.

Bardakları aldı ve buzdolabına koyduklarından birkaç şişe ayırarak çatı terasına çıktı, günün büyük bir kısmını havaalanı, uçak ve takside geçirdikten sonra Ağustos sonu güneşine geri dönmeye hevesliydi. Bistro sandalyelerinden birine oturarak derin bir nefes aldı ve cebinden şişe açacağı olan anahtarlığını çıkararak Pilsner Urquell şişelerinden birinin kapağını açtı. Buradaki ilk gün için güvenli ve standart bir seçimdi ama yerel birahanelerdeki butik biralardan bazılarını denemeyi dört gözle bekliyordu.

Bir şişe ve anahtarlığı Steve'e uzattı.

"Teşekkürler. Steve sandalyelerden birine çöktü ve birasının kapağını kapattı.

Leo birayı dikkatle bardağa döktü, köpüklü kafanın kabarmasını izledi, altın rengi biranın tadını şimdiden tahmin ediyordu.

"Şerefe," dedi ve bardağını sırtarak indirmeden önce uzun, susamış bir yudum aldı. "Mutlak nektar.

Steve burnunu kırıştırdı, "O kafadan pek emin değilim. Ama bir yudum aldı.

Leo biranın serin ve ferahlatıcı tadının ve yüzüne vuran güneşin tadını çıkarmak için gözlerini kapattı. Burası tam bir cennetti.

Gözlerini açtı ve gözlerini kısarak güneş ışığına baktı. Vay anasını!

Eli buğuyla kaplı bardağa sıkıca yapıştı ve ani tutuş bardağın parmaklarından çıkmasına neden oldu, böylece bardak masaya çarparak yere düştü ve kolundan yukarı bira püskürdü.

"Anna, dönmüşsün. Steve ayağa fırlayarak Leo'nun talihsizliğini görmezden geldi ve Fransız kapılarından terasa çıkan kadının yanına gitti. Kolunu gururlu ve sahiplenici bir kucaklamayla Anna'ya doladı, Leo ıslak kolunu etkisiz bir şekilde fırçalarken bir yandan da Anna'ya bakıyordu.

"Bu Leo, aynı evi paylaşacağın adam.

Leo'nun ağzı kurudu ve midesi ayaklarına düştü. Siktir. Siktir. Siktir. Ne-- İçkisini kaptı ve ellerine yapacak bir şey vermek için biradan hızlıca bir yudum aldı.

'Bu benim kız arkadaşım, Anna. Anna Love. Steve ona sahip çıkarken göğsünü kabarttı ve -hatırlasan iyi olur- o arkadaşı, bölgeci-goril tarzıyla. Bu bir şakaydı çünkü Leo'nun kim olduğu hakkında kesinlikle hiçbir fikri yoktu.

"Anna," dedi Leo, zorlukla yutkunarak.

"Leo. Memnun oldum," dedi Anna hiç duraksamadan ve Steve'in koruyucu kollarından hiç ayrılmadan. Hiçbir şey belli etmeyen, pürüzsüz, mülayim bir poker suratıyla ona baktı.

Gözlerini kırıştırdı ve bir saniye bekledi. Bunu gerçekten söylemiş miydi? Memnun oldum mu? Onu tanımadı mı? Elbette tanımişti. Nasıl tanımasın ki?

Üst dudağının kıvrıldığını hissedebiliyordu... ne olduğundan emin değildi.

İnançsızlık mı? Şaşkınlık mı? Hayal kırıklığı mı?

Cidden mi? Onu tanıımıyormuş gibi mi davranacaktı?

Bunca zaman sonra bile, bu midesine bir tekmeydi.

'Sana biraz süt getirdim. Böylece düzgün bir fincan çay içebilirsin,' dedi Steve'e dönerek. Erkek arkadaşına.

Erkek arkadaş. Keskin asit Leo'nun midesini kesilmiş süt gibi ekşitti. "Bir tane ister misin... Leo?" diye sordu, sanki emin değilmiş gibi

onun adının.

Ah, bu acıttı. Kalbi gevrek bir selofan çıtırtısıyla buruştu.

"Hayır. Uh..." Bırakın kelimeleri, sessiz harfleri bile bulamayan adam, sanki kız başka bir dil konuşuyormuş gibi birasını havaya kaldırarak cevap verdi.

Neredeyse umursamaz bir tavırla başını salladı ve ona döndü... Steve'e. "Bir tane ister misin?"

Steve özür dilercesine yüzünü buruşturdu. 'Ben de bira içiyorum. Fena değil.

"Mmm," dedi Anna ve eğer bir şey varsa, biraz onaylamaz görünüyordu. Leo onu kızdırmak için olduğu kadar doğal bir içgüdüyle de hemen ona bir tane ikram etti. 'Buzdolabında birkaç tane Pilsner var, eğer istersen. Buradayken bazı yerel biraları denemek için sabırsızlanıyorum. Bu akşam BeerGeek'i ziyaret etmeyi düşünüyordum. Siz de gelmek ister misiniz?'

Anna'nın gözlerinde bir coşku kıvılcımı parladı, sonra Steve'e baktı ve ağzı biraz düzeldi,

Ama bu değişiklik Leo'ya onun fikrini bir an için ciddiye aldığını söylemeye yetti.

"Hayır, dostum," dedi Steve. 'Önümüzdeki birkaç ay boyunca ayrı kalacağız, bu yüzden bir şeyler yapmayı tercih ederiz... sadece biz.

Anna başıyla onayladı. "Yemek yapmak için birkaç parça aldım. Durakladı ve Leo onun doğal terbiyesinin erkek arkadaşı için doğru olanı yapma arzusuyla savaştığını görünce neredeyse gülecekti. "İstersen... şey... bize katılabilirsin. Bu muhtemelen ona şimdiye kadar yapılmış en isteksiz davetti ve Leo onun varlığının Haziran ayında Sibiry'a'da esen bir kış kadar hoş karşılanacağını garanti edebilirdi.

"Bir şeyiniz yok. Siz iki aşk kuşunu yalnız bırakayım. Benim bir yatak ayarlamam gerekiyor. Telefonunu eline aldı ve Uber uygulamasına ayrıntıları girmeye başladı.

"Bunu nasıl yapacaksın? Steve'in sesinde hafif bir alay vardı.

Ikea'ya taksi. İnternette bir sürü şey sipariş ettim, vakumlu paketlenmiş sihirli yataklarından biri de dahil. Gidip almam gerekiyor.

Son sözü söylemiş gibi hissedenden Leo ayağa kalktı, birasını ve bardağını aldı. "Sonra görüşürüz çocuklar.

Alt katta odasının kapısını kapattı ve yüksek sesle, 'Buna inanamıyorum,' dedi.

Altı ay boyunca Anna Flipping Love ile birlikte yaşayacaktı. Hangi garip yıldız dizilimi bu karmaşayı yaratmıştı?

İkinci Bölüm

Anna banyo kapısını kapattı ve kapıya yaslandı. Yürüyen ölü rengine bürünmüş alnında ince bir ter tabakası oluşmuştu ve kalbi, cama çarpan çılgın bir mavi şişe gibi göğüs kafesine çılgınca çarparak sağa sola savruluyordu. Leo bir saat önce Ikea'ya gidip 'malzeme almak' için evden çıkmış olsa da panik hissi yatışmamıştı.

Alışveriş paketlerini açması çok uzun sürdü.

ve mutfaktaki her şeye ev bulmaya çalışıyordu. Neyse ki yatak yapımına geri dönen Steve onun dikkatinin dağıldığını fark etmemişti.

İçini çekerek tuvalet kapağının üzerine çöktü. Panik, Leo'yu tanıımıyormuş gibi davranmasına neden olmuştu. Neden onu eski bir arkadaşımış gibi neşeyle karşılamamıştı? Ama öyle yapsaydı, çok fazla açıklama yapması gerekecek ve Steve'in kaçınılmaz soruları olacaktı. Leo'yu nereden tanıyordu? Nerede tanışmışlardı? Ve Leo'nun cevaplarını kontrol edemezdi. Ya Steve'e gerçeği söyleseydi?

Steve, Leo'nun olmadığı her şeydi - güvenilir, sağlam ve istikrarlı. Onu hayal kırıklığına uğratmaz, başka bir kadınla flört etmez ya da ona asla yeterli olamayacağını hissettirmezdi. En önemlisi de Steve'in onu sevdiğini biliyordu. Bir kez daha içini çekerek, yorgun argın ayağa kalktı.

dudak. En azından Leo onu ele vermemişti. Pazartesi sabahı ayrılmadan önce Steve'in önünde bir şey söylemeyeceğine güvenebilir miydi?

Leo ne zaman biraya ilgi duymaya başlamıştı ki? Bu kesinlikle yeniydi. Ve garip, diye karar verdi.

'Hey, Anna. Bana yardım edebilir misin?' diye seslendi Steve.

"Geliyorum. Yansımasına kaşlarını çatarak musluğu açtı ve yüzüne soğuk su sıçrattı. Artık yapabileceği bir şey yoktu. Umarım Leo yolundan çekilirdi. Parmaklarını çaprazlayarak hızlı bir dua etti ve Steve'e yardım etmek için aceleyle dışarı çıktı.

Onun yardımsever olduğunu ve gitmeden önce yerleştiğinden emin olmak istediğini biliyordu ama bugünlerde onu biraz zorba buluyordu. Ve şimdi de şımarıklık yapıyordu. Onun için Avrupa'nın bir ucundan diğerk ucuna gittiğini hatırladı. Onunla ilk tanıştığında, ilgisine çok minnettar olmuştu. Yerel rugby kahramanı. Evdeki herkes onu seviyordu ve onunla ilgilenmesi gururunu okşamıştı.

Ama kendine karşı acımasızca dürüst olursa, şimdi bunun aynı zamanda politik olduğunu da fark ediyordu. Steve ilk günden itibaren evlat edindiği ailesine sorunsuz bir şekilde uyum sağlamış, sanki varlığı onun eksikliklerini telafi etmişti. Steve ona daha önce sahip olmadığı bir statü kazandırmıştı, özellikle de ailenin rugby delisi erkek üyeleri ve köydeki akranları arasında.

Steve yüzde 110 güvenilirli. Onu asla hayal kırıklığına uğratmazdı. Steve başka bir kadına baksa bile bunu ilk öğrenenin kendisi olacağını, çünkü Steve'in ona söyleyeceğini garanti edebilirdi. Güvenilirlik ve dürüstlük için söylenecek çok şey vardı, özellikle de kendi ailenizin reisi bariz bir çapkın ve zamparaysa. Başını iki yana salladı. Aptalca ve nankörce davranıyordu. Belki ikisi de fazla çaba göstermeyi bırakmıştı - ama uzun süreli ilişkilerde olan bu değil miydi?

Tam yeni yatak odasında Steve'e katılmak üzereydi ki dahili telefon çaldı.

"Merhaba," dedi tereddütle.

"Merhaba. Taksi. Ikea."

"Pardon?"

"Alışveriş yaptım. Ikea'dan."

Kapıyı açtı ve merdiven boşluğundan gelen çanta hışırtılarını duyarak bir adım öne çıktı ve korkulukların üzerinden bakarak bir adamın birkaç mavi Ikea çantasını kapının hemen önündeki koridorun alt tarafındaki kapı aralığındaki ince bir boşluktan içeri bıraktığını gördü.

"Leo nerede?" diye seslendi. Taksi şoförü boş gözlerle ona baktı.

"Alışveriş yapan adam. Sanki dil engelini aşabilecekmiş gibi el kol hareketleri yaptı."

Başını iki yana salladı. "Yer yok. O gitsin. Adam parmaklarıyla yürümeyi işaret etti."

Kapı kapandı ve sonra... hiçbir şey olmadı. Önce mavi mini dağa, sonra da dairesinin kapısına baktı. Muhtemelen bunlar Leo'nun satın aldıklarıydı. Bir süre bekledikten sonra merdivenlerden indiğinde rulo haline getirilmiş bir şilte ile birlikte yatak takımları, havlular, bir başucu lambası, bir ayna, birkaç yastık ve iki düz paket kutu buldu. Dudaklarında isteksiz bir gülümseme belirdi. Her şeyi çok iyi hayal edebiliyordu: Leo'nun alışverişe kendini kaptırdığını ve takside ona yer kalmadığını.

Zemin kattaki dairenin kapısı açıldı ve minyon, çok zarif bir kadın parlak bir kürk manto ve düzgün küçük topuklu ayakkabılar giyerek dışarı çıktı. Anna, kadının şık bir saç tokasıyla tutturulmuş tertemiz, yumuşak gri saçlarına bakmamaya çalıştı.

Kapının önüne yığılmış çantaları görünce ağzı onaylamaz bir ifadeyle sıkıştı.

"Özür dilerim," dedi Anna ve çantalardan birini almak için harekete geçti.

"Bunlar sizin mi?" diye sordu kadın alçak sesle, radyo sesi kalitesinde, kusursuz bir İngilizceyle, son derece cilalı bir bastonla onları dürterek. 'Hayır. Pek sayılmaz. Onlar... şey, sanırım onlar benim ama nerede olduğunu bilmiyorum.'

"Taşınmaları gerekiyor," dedi kadın, bir elinin mücevherli parmaklarını sanki onları gözünün önünden kaldıracakmış gibi buyurgan bir şekilde sallayarak.

Anna onunla aynı fikirde olsa da, Leo'nun kanlı eşyalarının sorumluluğunu üstlenmek zorunda kalacak olması oldukça adaletsiz görünüyordu. Ama zaten bu onun tipik özelliği değil miydi? Muhtemelen teslimatı ayarlamış ve sonra başka bir yerde daha parlak ya da ışıltılı bir şeyle dikkatini dağıtmıştı, çünkü Leo böyle yapardı.

Anna'yı şaşırtan bir şekilde kadının yüzü yumuşadı. "Jan'a yardım edip edemeyeceğini soralım. Kadın elindeki sopaya rağmen şaşırtıcı bir çeviklikle merdivenleri tırıs tırıs çıkarak orta kata çıktı ve kapıyı tıklattı. Çekçe kısa bir konuşma oldu ve sonra Anna'nın yaşlarında, koyu kıvrıkcık saçlı, sık kesilmiş sakallı ve keskin kahverengi gözlü bir adam merdivenlerin başında belirdi.

"Bu Jan, yardım edecek," dedi kadın, sanki evrenin tüm sorunlarını çözmüş gibi mutlu bir gülümsemeyle.

"Teşekkür ederim," dedi Anna, olayların bu şekilde gelişmesinden biraz rahatsız olmuştu.

Jan merdivenlerden indi. "Merhaba, siz yeni komşumuz olmalısınız. Elini uzattı. "Jan.

"Anna.

"Ve -" Jan başını salladı ve sanki sayıyormuş gibi üç kez ağzını oynattı "- bu benim kız arkadaşım Michaela. Ve tabii ki, güzel bir

Elf, sarışın kadın arkasındaki merdivenin başında belirdi. "Muhteşem ama meraklı," diye fısıldadı, gözleri hızlı ve parlak bir mizahla parlıyordu.

"Merhaba yeni komşum," dedi kadın mükemmel bir İngilizceyle ama hafif bir Amerikan aksanıyla. Ufak tefek, narin yapılı bir kadın olabilirdi ama uçuşan saçlarından pırıl pırıl kahverengi gözlerine kadar enerji saçıyordu. "Mahalleye hoş geldiniz.

"Teşekkür ederim," dedi Anna, karşısındaki minik periden neredeyse bir karış daha uzun ve iki kat daha geniş olduğunun bilinciyle ağırlığını kaydırarak.

"Yerleşiyor musun? Michaela sordu. "Bir şeye ihtiyacın var mı?

"İngilizce pratiği yapmak istiyor," dedi Jan başını sallayarak, uzun süredir acı çeken yüzünde kederli bir gülümseme vardı. "Aldanmayın. Sözlerine rağmen yanındaki kadını çok sevdiği belliydi.

"Yeni insanlarla tanışmayı seviyorum," dedi Michaela kızgın bir şekilde, "ama İngilizcemi geliştirmek her zaman iyidir," diye eklemekten önce kaburgalarına dirsek attı.

Anna başını salladı, mutlu ve kendinden emin Michaela kadar parlak ve neşeli olabilmeyi diledi. Leo'nun ne söyleyeceğini çok iyi bildiğini düşündü. Sosyal ortamlarda her zaman iyiydi, aynı kolay çekiciliğe sahipti. Onun bu durumda ne söyleyebileceğini düşünmeye çalıştı ama dili tutuldu.

"Gidelim mi? Michaela çantalardan birini aldı.

"Teşekkür ederim. Onlar benim değil," dedi Anna telaşla. "Oh, kim o zaman?

"Dairede yaşayacak olan diğer adam. "Onu tanımıyor musun?" diye sordu Michaela.

Anna ağzını açtı ve sonra kapattı, doğuştan gelen dürüstlüğü onu ele vermeden önce dudaklarını sıktı. Başını iki yana salladı.

"Sana söyledim Michaela," diye araya girdi yaşlı kadın. 'Daire, buraya yerleştirilmek üzere gelen insanlar için ticaret ataşeliği tarafından kiralandı.

"Yaptın, Ludmila. Unutmuşum. Ludmila her zaman her şeyi bilir,' diye fısıldadı Michaela. "Dairenin sahibi o.

Michaela'dan sadece biraz daha uzun olan Ludmila kendini yukarı çekti, ince kaşları kibirli bir küçümsemeyle kalktı. 'Tabii ki biliyorum. Şimdi binayı terk etmek istiyorum. Baleda bir randevum var ve geç kalacağım.

"Özür dilerim," dedi Anna, kapının önünü kapatan çantalardan birini kaparak.

Kadın dışarı çıkarken Michaela, "İyi eğlenceler," dedi.

Jan yatağı almaya gitti, ancak kaygan plastik içinde büyük boy bir İsviçre rulosu gibi paketlenmişinden, üzerinde fazla duramadı.

'Bu iş için iki adam,' dedi.

'Oh, erkek arkadaşımın yardım isteyeceğim. O üst katta,' dedi Anna.

Michaela merdivenlerin ilk katına çıkmaya başlamıştı, Anna da onu takip etti.

Steve, on dakika sonra Jan'la birlikte vakumla paketlenmiş yatağı merdivenlerin son katına çıkardıklarında pek de etkilenmemişti.

"Onu orada bıraksaydık işine yarardı," diye homurdandı diğer yatak odasına, şimdi duvara dizilmiş mavi torbaların yanına atarlarken.

"Bize yardım ettiğin için çok teşekkür ederiz," dedi Anna, cüssesine rağmen büyük çantalardan birini üç kat merdivenin tamamını nefes almadan neşeyle taşıyan Michaela'ya.

"Sorun değil. Yıllardır buraya bakmak için bir bahane arıyordum. Çatı terasını görebilir miyim?"

"Michaela. Jan onu dürttü.

"Senin için sakıncası yok, değil mi? Anna'ya gülümsedi, o da kendini gülümserken buldu.

"Hayır, yukarı gel. Anna bir an tereddüt etti. Aslında spontane davetleri pek sevmezdi ama bu durumda yapılması gereken doğru şey buymuş gibi geldi. Ne de olsa çift yardım etmek için her şeyi bırakmıştı. Muhtemelen hayır diyeceklerdi. "Bir şeyler içmek için kalmak ister misiniz?

'Bu çok hoş olur,' dedi Michaela. 'Dışarıda oturabilir miyiz? O alana sahip olmak harika olmalı.

Anna gülümsedi. "Bilemem... henüz. Michaela'yı merdivenlerden yukarı çıkarmak için döndü ve Steve'in, "Ne yapıyorsun?" diyen bakışlarını yakaladı.

Onu görmezden gelerek devam etti. "Sadece biram var.

"Peki bunun nesi yanlış?" diye sordu Jan, sesinde bir eğlence tonu vardı. "Bu bizim milli içkimiz.

Anna biraz rahatladı, onlara uygun bir şey sunabildiği için minnettardı. "Ben de bu yüzden buradayım. Bira fabrikasındayken öğrenebileceğim her şeyi öğrenmek için.

"Hangisi? Jan'ın sesi gerçekten ilgileniyor gibiydi.

'Henüz emin değilim. Pazartesi günü öğreneceğim. Bira sponsorlarımızla tanışacağımız bir tanıtım toplantısı var.

'Prag'da çok sayıda seçenek var, eski geleneksel bira üreticileri ve genç butik bira üreticileri.

"Biliyorum, bu yüzden bu kadar heyecanlı. Anna, merdivenleri tırmanan küçük kafilenin arkasından Steve'in zar zor duyulabilen homurtularını duymasına rağmen coşkusunun bir kısmının dökülmesine izin verdi. Zavallı şey, açıklamaya çalışmasına rağmen onun biraya olan tutkusunu gerçekten anlamamıştı. Bira, on dört yaşındayken bir araba kazasında ölen ve teyzesi ve eniştesiyle yaşamaya başlayan anne babasıyla arasındaki son bağıdı. Babası, o zamanlar

Büyük büyük büyükbabası tarafından kurulan ve aileye ait olan Talbot's bira fabrikasında bira üreticisi. Her ne kadar Henry amcası ve şirketi yöneten kuzenleri için ofiste çalışsa da, bira yapmak için yanıp tutuşuyordu. Gerçi kimse onu dinlemiyordu.

Michaela Fransız kapılarına doğru koştu ve hızlı hızlı Çekçe konuşarak Jan'ı çağırdı.

"Ben biraları getireyim," dedi Anna. "Sen dışarı çık. Dışarı çıktılar ve dillerini bilmemesine rağmen etkilendiklerini anlayabildi.

"Neden onları kalmaları için davet ettin? Steve tıslayarak onu mutfağa kadar takip etti.

"Yardım ettiğin için teşekkür etmek için," diye fısıldadı, birden bu düşüncesinden pişmanlık duydu. Leo burada olsaydı her şey çok daha kolay olurdu. Yeni insanlara ne söyleyeceğini bilirdi. Bu onun süper gücüydü.

"Sana yardım etmediler, o aptal ev arkadaşına yardım ettiler.

Anna başını sallayarak bunun doğru olduğunu kabul etti. 'Onlar da komşular ve burada arkadaş edinmek o kadar kolay olmayacak. Aptal ev arkadaşım dışında kimseyi tanımıyorum. Ve kesinlikle onunla fazla zaman geçirmeyecekti.

Anna birkaç dolabı açtıktan sonra birkaç bardak buldu ve buzdolabından biraları aldı.

"İyi olacağını düşünüyor musun?" diye sordu Steve. "Burada tek başına olman fikri hoşuma gitmiyor, özellikle de onunla.

"İyi olacağım," dedi Anna, Pazartesi günü ilk iş olarak alternatif bir konaklama yeri aramaya karar vermişti bile.

"Lanet olası yüzsüz, bizden onun işlerini halletmemizi bekliyor. Umarım dalga geçmiyordur. Rahat bir tipe benziyor, biraz fazla ukala ve kendinden emin. Umarım senin iyiliğin için düzenli olur.

Anna tam zamanında homurtusunu bastırmayı başardı. 'Düzenli' kelimesi Leo'nun dünyası bir yana, sözlüğünde bile yoktu. O şimdiye kadar karşılaştığı en dağınık, en düzensiz insandı ve ardında bir sürü pislik bırakacağı kesindi.

"Ayrılmadan önce onunla konuşacağım.

"Ne hakkında?" diye sordu Anna, telaşını bastırmaya çalışarak. Ya Leo bir şey söylediyse? Bunu ondan saklayamazdı.

"Bilirsin işte, sana saygılı olmak ve burada bir sürü kızla yatmamak ya da en azından bu konuda ihtiyatlı olmak. Sanırım o öyle biri." "Steve! Bunu yapamazsın. Ne yaptığı onu ilgilendirir. Anna arkasından bir yumruğunu sıktı. *Teşekkürler, Steve. En kötü senaryo aklına geldi.*

Sertçe yutkundu, şimdi de Leo'nun birini geri getirdiği imgesine takılmıştı, ama "Ayrıca, bunu sana söyleten ne?" demeyi başardı. Bir kız arkadaşı olabilir.

Düşüncesi bile midesini bulandırıyor - ama o zaman bir tane olması kaçınılmazdı. Ne de olsa o Leo'ydu. Kadınlar onu severdi. O da onları severdi. Herkes Leo'yu severdi. Yarı büyümüş bir Labrador yavrusu gibiydi.

"Tipini biliyorum. Her şeyine bahse girerim ki o bir oyuncu. Her tarafı yapış yapış. Bağlılık göstermeyen bir tip. En azından sana asılması konusunda endişelenmeme gerek yok.

Anna kaşlarını kaldırdı, aşağılanıp aşağılanmayacağını merak ediyordu. "Peki neden?

"Çünkü muhtemelen onun tipi değilsin. Steve, kızın bunu sormak zorunda kalmasına bile şaşırmış gibi yüzünü inanmaz bir ifadeyle buruşturdu.

Kollarını kavuşturarak, "Teşekkürler," dedi. Steve'in sözleri onu son kullanma tarihi çoktan geçmiş, solmuş bir marul gibi hissettirdi.

'İtici olduğunu kastetmiyorum. Sen harikasin. Steve bir kolunu ona doladı ve dudaklarından öptü, bir elini yanağına koyarak ona gülümsedi. "Ama sen daha mantıklısın. O senin tipin değil, fazla uçar. Steve onu tekrar öptü ve belini sıktı. 'Yani, sanırım pek çok kız onu çekici bulur ama o... şey, fazla rahat, biraz özgür ve rahat. Taksiyle Ikea'ya gidiyor, geliyor ve hemen bira içmeye başlıyor. Bilmiyorum, bana iyi vakit geçirmek isteyen biri gibi geldi.

Anna hızlı bir gülümsemeyle, 'Bütün bunları on dakikalık bir tanışıklıktan bile anlayabilirsin,' dedi.

'Tipini anlayabilirsin. Biz konuşurken muhtemelen biriyle sohbet ediyordur. Onun gibi birine katlanmak zorunda olman beni o kadar da rahatlatmıyor.

Çatı terasında, Michaela ve Jan iki taraf boyunca uzanan metal parmaklıklara yaslanmış, yerel simgeleri işaret ediyorlardı. Anna onların ötesinde, yakındaki pişmiş toprak kiremitli çatıları olan krem sarısı binaları görebiliyordu.

"Bu harika," dedi Michaela, bistro masasındaki koltuklardan birine oturarak. 'Harika bir manzaranız var. Şehirde biraz açık alanım olmasını çok isterdim.

Anna anlamış gibi başını salladı ama hiçbir fikri yoktu. Ailesi öldüğünden beri bir şehirde yaşamamıştı. Gerçi Prag muhtemelen şimdiye kadar ziyaret ettiği en güzel şehirlerden biriydi. Michaela ona gülümsedi ve birasından bir yudum aldı.

O garip ve şimdi sen soruyorsun anlarından biriydi.

"Bu binada uzun zamandır mı oturuyorsun?" diye sordu Anna, bunun söyleyecek bir şey bulma çabası olduğu çok açıktı. Steve yardımcı olmuyordu, bira şişesine bakıyordu - ama zaten havadan sudan konuşmayı hiç beceremezdi.

"İki yılı biraz aşkın süredir buradayız.

"Peki ya alt kattaki bayan?

"Ludmila! Michaela'nın gözleri parladı. 'O bir bal. Uzun zamandır burada yaşıyor. Ama eskiden Londra'da yaşıyordu, İngilizcesi bu yüzden bu kadar iyi. Kraliyet Balesi'nde bale dansçısıydı ve sonra burada, Prag'da Çek Ulusal Balesi'nde koreograflık yaptı.

"Yetki onda," dedi Jan hızlı bir gülümsemeyle. "O bize bir şey yapmamızı söylediğinde yaparız.

'Ama çok hoş biri,' dedi Michaela sevgiyle gülümseyerek. 'Evlerimizden ve ailemizden çok uzaktayız. O bu binanın *babička*'sı, yani büyükannesi. O bir fırıncı ve bize ikramlar getiriyor: Noel'de *vánočka* ve Paskalya'da *velikonoční bochánek* - her ikisi de içinde meyve olan tatlı ekmek türleri. Ve en iyi *kolach*'ı o yapar, değil mi Jan? Bu tipik bir Çek pastasıdır.'

"Merhaba! Parti mi veriyoruz?" Leo zıplayarak ortaya çıktı. "Merhaba, ben Leo. Her zaman her yerde hoş karşılandığınızı bilen birinin rahatlığıyla Jan'a doğru yürüdü ve elini uzattı.

"Ben Jan.

Michaela kendini tanıtmak için ayağa kalktı. "Bir alt katta oturuyoruz.

"Evet, alışveriş çılgınlığınızı buraya taşımanıza yardımcı oldular," dedi Anna, sesi ekşiydi.

"Oh, geldi mi? Harika. Bu gece bir yatağım olacak. Leo taşıdığı şişenin kapağını çevirerek açtı.

Anna ona ters ters baktı. İnanılır gibi değil.

"O sevişme yatağı çok ağırdı," dedi Steve. "Bir şey değil.

"Yine de onları bu şekilde yuvarlayabilmeleri inanılmaz," dedi Leo, açıkça ima edilen eleştiriden etkilenmemişti. "Ve kırıdığınız zaman *puflama* şekilleri -" boştaki eliyle kelimeyi vurguladı "- yukarı

plastik ambalaj. İnanılmaz! Yine de teşekkürler. Ikea'nın nasıl olduğunu bilirsin. Birkaç parça alırsın ve bir de bakmışsın ki arabayı yönlendirmekte zorlanıyorsun.

Jan inlerken Michaela güldü. "Her seferinde," dedi empatik bir gülümsemeyle.

Küçük bistro masasının etrafındaki dört koltuk dolunca Leo terasa oturdu, dirseklerini açık dizlerine gevşekçe dayadı. 'Ee, Michaela ve Jan, bize işin iç yüzünü anlatın. Mahalle hakkında ne önerebilirsiniz? En iyi bar nerede? Gidilecek yerler? Nerede olduğumuza dair hiçbir fikrim yok.

'Kore'deyiz. Şehrin bölgelere ayrıldığını biliyor musun?'

Leo başını salladı.

"Burası Praha 5 ve güzel bir banliyö, çok sayıda park ve aile var. Bazı kısımları oldukça tepelik. Pod Školou'da bir süpermarket ve gerçekten iyi bir pub var. Sizi oraya götürebiliriz. Haftada en az bir kez, genellikle Pazartesi akşamları ziyaret ediyoruz.

"Bana harika bir fikir gibi geldi," dedi Leo coşkuyla. 'Haftaya iyi bir başlangıç yapalım. Size katılmayı çok isterim.

"Bu hafta meşgulüz ama önümüzdeki Pazartesi saat yedide kapımızı çalın," dedi Michaela, tatlı gamzelerini öne çıkaran gülümsemesiyle.

Ve böylece Leo çoktan arkadaş edinmişti. Anna, Leo'nun bunu bu kadar kolay bulmasını kıskanmaktan kendini alamadı. Bu onun yetersizliğine ışık tutuyordu.

Bira şişesini göstererek, "Burası harika bir daire," dedi. "Bu çatı terasını çok kıskanıyoruz.

Leo, Anna'nın hızlı bakışlarından habersiz, neşeli bir el sallayışla, "Ne zaman isterseniz gelin," dedi. Bu insanları tanımıyorlardı bile ve o şimdiden onları uğramaya davet ediyordu. 'Bu gerçek bir bonus. Aslında tüm daire öyle. Dışarıdan beklediğim gibi değil.

"Evet, irkin bir bina," dedi Jan. "Buna çok rastlarsınız. Dışarıda eski komünist pratikliği, içeride ek sevgisi ve becerisi. Mekânlarımızı evimiz yapmaktan gurur duyuyoruz. Musílkova yaşamak için harika bir cadde, eski ve yeninin iyi bir karışımı var. Ve çok güvenli.

"ok," diye araya girdi Michaela. 'ek Cumhuriyeti Avrupa'da yaşamak için en güvenli ülkelerden biri.

Leo ortaya çıktıktan sonra sohbet sorunsuz bir şekilde ilerledi, birini tanımaya çalışırken yaşanan yanlış başlangıçların hiçbiri yaşanmadı. İnsanlarla arkadaş olma yeteneği vardı. Anna dişlerini sıktı. Çok sinir bozucuydu.

Üçüncü Bölüm

Anna kafeteryadan kendine bir fincan kahve doldurdu ve mutfağa gelen ayak sesleriyle gerildi. Tüm hafta sonu boyunca Leo'yla yalnız kalmaktan başarıyla kaçınmıştı ama şimdi Pazartesi günüydü ve Steve Avrupa'ya doğru uzun bir yolculuğa çıkmak üzere yarım saat önce yola çıkmıştı.

"Günaydın," dedi Leo neşeyle.

"Günaydın," diye cevap verdi, ses telleri sesini daraltıyordu. Kasıtlı olarak sırtını ona dönmedi.

Sanki bu dünyadaki en normal şeymiş gibi, "Benim için de bunlardan bir tane yoktur herhalde?" diye sordu.

"Elbette," dedi dişlerini sıkarak, taze bir fincan almak için uzanırken. Nabzının ensesinde hızla attığını hissedebiliyordu ama inatla kahveyi doldurdu ve yüzünü ona dönmeden önce süt ekledi. Belki de onun kitabından bir yaprak almalı ve sanki iki yabancıymışlar gibi davranmalıydı.

Bu o arkasını dönmeden önceydi.

Ağızındaki her damla nem buharlaştı. AMAN TANRIM.

Vay be! Bu Yunan tanrısı ölçüleri de nereden çıkmıştı? Leo onu son gördüğünden bu yana epeyce şişmanlamıştı... ama o zamanlar çok daha gençtiler.

Soluk mavi bir havluyu kalçalarına sarmış, teninin altın tonlarını ve kaslı bacaklarındaki beyaz-sarı tüyleri vurgulayarak orada duruyordu. Göğüs kasları, pazuları ve - neredeyse yutkunacaktı - göbek deliğinin altına doğru inen daha koyu bir saç izi vardı.

Dik dik baktığını biliyordu ama Leo, Leo olduğu için, hiçbir şeyden haberi yokmuş gibi görünüyordu. Bu kayıtsız, soğukkanlı güven nedense onu daha da sinirlendiriyordu. Nasıl her şey normalmiş gibi davranabiliyordu? Ve midesi bir beton mikserinin ağırlığıyla çalkalanırken bunu nasıl başarıyordu?

"Bu benim için mi?" diye sordu Leo, hâlâ elinde tuttuğu kahveyi başıyla işaret ederek.

"Şey, evet. Elini uzattı, beyaz kupaya ve koyu renkli sıvıya odaklandı, adamın yüzüne bakmamaya ya da parmaklarına dokunmamaya büyük özen gösterdi.

"Aşık çocuk nerede?" diye sordu, Steve bir dolapta saklanıyor olabilirmiş gibi etrafına bakınarak, özel bir şakaya gülüyormuş gibi dudaklarını eğerek.

Anna nefesini tuttu, Leo'nun altın ihtişamı karşısında kendini namuslu ve yanlış adım atmış hissediyordu. Bu hiç adil değildi.

"Gitti. Yarın işe dönmesi gerekiyordu, o yüzden erken çıktı.

"Sadece sen ve ben, o zaman. Leo kötü niyetli bir zafer edasıyla sıırttı. "Ne kadar zamandır olay yerinde?

Anna'nın kırılma noktasına kadar gerilen sinirleri sonunda koptu. 'İki yıl, seninle bir ilgisi yok. Ve üzerine bir şeyler giyer misin,' diye çıkıştı. "Burada etkileyecek kimse yok.

Ona sıırttı ve sonunda uzattığı elindeki kahveyi aldı. "Beni özledin mi?

Ona ters ters baktı. Onun bunu ciddiye almayacağını biliyor olabilirdi.

Leo'nun dudakları neşeli bir sırıtışla kıvrıldı. "Dünkü coşkulu karşılamandan anladığım kadarıyla bizden haberi yok?"

Anna yutkunarak başını salladı. 'Hayır. Buna ihtiyacı yok. Bu çok uzun zaman önceydi. Hâlâ çocuktuk. Ve bu çok talihsiz bir durum.'

"Mmm, güzel kahve" dedi Leo, her ne kadar durumdan eğlenmiş görünse de. "Kader garip bir şey," diye gözlemledi, dolaplardan birine yaslanıp bir kolunu uzatarak. Anna, Leo'nun derisinin pürüzsüz kaslarının üzerinde nasıl dalgalandığını fark etmemek için kendini zor tuttu.

'Ben kadere inanmam. Bu kötü şans,' diye tersledi. "Ama merak etmeyin, bugünkü toplantıda alternatif bir konaklama yeri isteyeceğim."

"Bu sana kalmış," dedi Leo umursamaz bir omuz silkmeye, bu da onun gözlerini tekrar göğsüne çekti. Bir insan nasıl bu kadar muhteşem olabilirdi? Ama sonra onun nasıl biri olduğunu öğrendi, bu da hormonlarını yatıştırmaya yetmeliydi ama hormonlar sağduyuya inanmıyordu ve aniden hayata atılmışlardı. Oynak, meraklı ve tamamen kontrolden çıkmış. Leo'nun onun üzerindeki etkisinden haberi olmadığını umuyordu. Utanç duygularını bastırmaya yardımcı oldu. Tanrı aşkına, bir erkek arkadaşı vardı.

'Benim yüzümden taşınmak zorunda hissetme kendini. Medeni olabileceğimize eminim.'

Anna ona, masmavi gözlerine baktı, kuruntusuz ve içtendi. "Yani centilmenlik yapıp kendin taşınmayacak mısın?"

Alnı hafifçe çatıldı. "Ben mi?" diye sordu bir parça kuşkuyla.

"Evet, sen."

"Ama neden? Sorunu olan ben değilim."

"Leo, ciddi ol."

Öyleyim. Bu daireyi seviyorum. Jan ve Michaela'yı sevdim. Arkadaş olacaklarını söyleyebilirim. Güzel bir mahalle. Taşınmak istemiyorum. Buraya daha yeni geldim. Bizler yetişkiniz, birlikte dostça yaşayabiliriz. Birbirimizin yolundan çekilebileceğimize eminim.

"Peki ne zamandan beri bira yapmakla ilgileniyorsunuz? Daha fazla tutamayınca merak dolu soru ağzından kaçırıldı.

Ona uzun uzun düşünen bir bakış attı ve ellerini teslim olur gibi kaldırdı. "Bir keresinde birayı gerçekten seven bir kızla tanışmıştım. İlgimi çekmişti. Sonra ilgimi kaybettim ve birkaç yıl boyunca çeşitli şeyler yaptım... ve sonra, on sekiz ay önce, yarım kalmış bir işim vardı ve Richmond'da mikro bira fabrikası işleten bir adamla sohbet ettim. Yardıma ihtiyacı vardı...' Leo omuz silkti. 'Başlangıçta onun için teslimatlar yapmaya başladım ve giderek daha fazla dahil oldum. Ama beni tam zamanlı olarak işe alamayacak kadar küçük bir şirketti ve henüz yeterli deneyimim yoktu. Yazın aynı zamanda bir mikro bira fabrikası işleten birkaç İtalyan'la tanıştım ve onlara da yardım ettim. Yapabilirsem kendi biramı kurmak istediğime karar verdim. Ve işte buradayım.

Anna düşüncelerini dile getirmekten kaçındı. "Sadece karar verdim". Bu her şeyi açıklıyordu. Brewing onun kanında vardı - bu yüzden buradaydı.

Leo kahve fincanını hızlıca kaldırıp kadeh kaldırdı, ona neşeli bir gülümseme daha fırlattı ve mutfaktan çıktı.

Ona hırlamamak için dişlerini sıkan Anna, adamın sırtına dik dik baktı ve güzel bir sırt olduğunu, havlunun kumaşıyla belirginleşen dolgun kalçalarının çok güzel olduğunu kabul etti.

Neden bu kadar mantıklı olmak zorundaydı ki? Elbette burayı paylaşamayacaklarını görebiliyordu. Geçmişleriyle değil.

Yarım saat sonra çantasını topladı, gitmeye hazırды. Aynadaki yansımasını son bir kez daha kontrol etti ve kendini güne hazır hissetti. Kontrol ettiği ve tekrar kontrol ettiği yolculuk zamanlamaları onu mekâna bolca zamanda ulaştıracaktı - sponsoruyla ve program organizatörleriyle tanışacağı ilk gün geç kalmak korkunç olurdu. Sponsorunu ilk günden etkilemesi önemliydi çünkü burada bulunmasının ana nedeni olan bira fabrikası ekipmanını kazanmasına yardımcı olmak için onların tüm desteğine ihtiyacı olacaktı.

Tüm çabalarına rağmen amcasını, kendi birasını yapmak bir yana, işin bira üretim kısmına dahil olmasına izin vermeye ikna edememişti. Eğer bu ekipmanı kazanabilir ve kendi birikimlerini kullanabilirse, amcasını binanın küçük bir bölümünü kendi üretim hattını kurmak için kullanmasına izin vermesi konusunda ikna etmeyi umuyordu. Ne de olsa, teknik olarak şirketin sadece küçük bir yüzdesine sahip olsa bile, bir hissedardı ve yönetim kurulundaydı.

İçini çekerek koridora çıktı ve her zaman son dakikacı bir tüccar olan Leo'nun çoktan çıkmış olması gerektiğini fark etti. Yatak odasının kapısı ardına kadar açıktı ve belli ki erkenden evden çıkmıştı. Bu bir şoktu. Spontanelik, içinden meşhur taş sopa gibi geçiyordu. Rutinler ona göre değildi. Geçmişte her şeyi hep son dakikaya bırakmıştı.

Her şeyi aldığından emin olduktan sonra daireden çıktı ve merdivenleri yavaşça indi; içinde korku, sinir ve heyecan karışımı bir his vardı. 'Bunu kendin için yapıyorsun,' dedi kendi kendine. "Bu senin yapmak istediğın bir şey. Evdeki herkes, aile bira fabrikasının ofisinde gayet iyi bir işi varken, iş deneyimi kazanmak için başka bir ülkeye taşınmasının delilik olduğunu düşünmesine rağmen, kararından vazgeçmemişti. Biraz da memnuniyetle merak ediyordu

Ekipmanı kazanıp planını uygulamaya koyduğunda, köşeyi döndüğünde ... ve Leo'ya çarptığında tepkileri ne olurdu?

Onu sakinleştirmek için uzattığı eli de gözlerindeki ifade gibi nazikti. Her ikisi de uzun zamandır gömülü olduğunu düşündüğü duygularını hemen ortaya çıkardı. Onu ilk tanıdığı o parlak, neşe dolu günleri hatırlayınca kalbi hızla yumuşadı.

"Nesin sen--?" diye ağzından kaçırdı, onu görünce şaşırmıştı. Onun çoktan Prag'ın merkezine doğru giden bir tramvaya binmiş olacağını düşünmüştü.

"Tekrar merhaba. Elinde yeniden kullanılabilen bambu bir kahve fincanı tutuyordu. 'Burada gerçekten iyi kahve var. Denemelisin. Kahvaltı için durdum.

"Kahvaltı mı?" diye sordu, onu gördüğüne hâlâ şaşırmamıştı ve çırpınışları yüzünden sarsılmıştı.

'Evet, *kobliha* - en azından kızın öyle dediğini düşünüyorum. Çok güzel. Donut gibi ama keskin bir marmelatla. Her gün kahvaltı için buraya uğramam gerekebilir. Tramvayla *Dělnická*'ya mı gidiyorsun?" Dün gece rotasını planlarken Google Haritalar'a baktığı için tanıdığı tramvay durağı adını tekrarlardı. "Bu kelimeleri yüksek sesle söylemeye bayılıyorum. Sence doğru telaffuz ediyor muyuz? "Merhaba "nın *ahoj* olduğunu ama "ahoy" diye telaffuz edildiğini biliyor muydun, "ahoy, denizci" gibi? Buna bayılıyorum. Ve "teşekkür ederim" *děkuji*. Ve "lütfen" de *prosím*.' Heceleme sınavından tam not almış küçük bir çocuk gibi sevinçle sırttı ona.

Her zamanki gibi geniş gülümsemesi bulaşıcıydı. "Çok iyi," dedi, onun iyi mizahına kapılmamak için elinden geleni yaparak. "Kısa sürede akıcı konuşacaksın.

Belli ki daha önce söylenenler onu etkilememişti ama o hiçbir zaman kin besleyen biri olmamıştı.

"Bundan emin değilim, harflerin üzerindeki zımbırtılar ve zımbırtılar oldukça zor.

"Diyakritikler," dedi Anna, onun endişeli kaşlarına gülmekten kendini alamayarak. "Onlara böyle deniyor.

'Görüyorsunuz, her gün yeni bir şey öğreniyorsunuz. Bugün herkesle tanışacağın için heyecanlı mısın?

Seçeceği kelime heyecan değildi - başka bir şeyden ziyade meraklıydı - ama hayata olumlu bakış açısıyla Leo yeni herkesi potansiyel bir arkadaş olarak görme eğilimindeydi. Anna ise çok daha çekingendi, arkasına yaslanıp başkalarının konuşmasına izin vermeyi tercih ederdi, böylece onları tartabilirdi. Yine de Leo'nun süper güçlerinden biri, ona kendini biraz daha öne çıkarması ve zaman zaman bir konuşmanın sorumluluğunu üstlenmesi için güven vermek olmuştı. Onun kendi sosyal güç bankası gibiydi.

Tramvay durağına varır varmaz Leo hemen bir zamanlar Londra'da yaşamış yaşlı bir kadınla sohbete başladı. Tramvay gelmeden önce kadının hayat hikayesinin büyük bir kısmını öğrenmişti - tamam, bu biraz abartıydı ama kaç torunu olduğunu tam olarak biliyordu.

Tramvay geldiğinde o kadar yoğundu ki, direklerle asılan insan kalabalığının içinde ayrıldılar. Tüm dünyada olduğu gibi herkes telefonlarına dalmıştı.

Belirlenen buluşma noktası olan *Vnitroblock*'a vardılar; tuğladan inşa edilmiş eski bir depo tipi bina, kahve barı, ofisler, dans stüdyosu ve sinemanın yanı sıra toplantı alanları ve kıyafet dükkanlarıyla süper havalı bir mekana dönüştürülmüştü. Açık tuğla duvarlar, parlak, endüstriyel boru tesisatı ve ağır, siyah boyalı demir merdiven kırışleri, duvarlarda yüksek siyah çerçeveli ılık pencereler ve çağdaş aydınlatma ile aydınlatıldı. Geniş alan, çok sayıda iç mekan yeşilliklerinin arasına serpiştirilmiş korkak mobilyalarla doluydu ve

farklı bölgelere yerleştirilmişti. İnsanlar dizüstü bilgisayarları, telefonları ve kahve fincanlarıyla bazı masalarda kamp kurmuşlardı bile.

"Şurada," dedi Leo, oyuklardan birindeki masalardan birinin üzerinde duran bir tabelayı işaret ederek. Katlanmış bir kartın üzerinde büyük kırmızı harflerle *Sdílená Kultura* yazıyordu. Anna bunun 'Paylaşılan Kültür' anlamına geldiğini zaten biliyordu, ki bu da her şeyi organize eden ticaret delegasyonu planının oldukça uygun adıydı.

Kot pantolon ve soluk mavi bir tişört giymiş, boru gibi bacakları olan genç bir adam, cazip kek ve pasta çeşitleriyle dolu bir masada duruyordu.

"Merhaba, ben Leo Knight," dedi Leo ve hemen elini uzattı. Leo'nun zahmetsiz yaklaşımından cesaret alan Anna da onu takip etti. "Ben de Anna Love.

"Merhaba çocuklar. Ben Jiří, *Sdílená Kultura* koordinatörüyüm. E-posta yoluyla yazışmıştık. '

"Sizinle gerçek hayatta tanıştığıma memnun oldum," dedi Anna.

'Sizinle tanışmak da harika. Çok heyecanlıyım, bu bizim ilk kültürel değişimimiz ve gerçekten büyük bir başarı olacağını umuyorum. Bu sabah İngiliz Büyükelçiliği'nden biri bize katılıyor, ayrıca patronum ve departmanımızdan birkaç kişi ve tabii ki sponsor bira üreticileri ve ana ödüle sponsor olan bira makineleri üreticileri.

"Programda kaç kişi var?" diye sordu Leo odaya bakarak.

Jiri'nin ışını biraz azaldı. "Ah, şey... bu sefer sadece ikiniz varsınız. Belli ki bu yeni bir plan ve işler her zaman büyüyor. Ve bu da pilot. Her şey yeni. Ama,' dedi parlayarak, 'çok prestijli üç sponsorumuz var.

Anna programda daha fazla kişi olacağını düşünmüştü. Sadece o ve Leo'nun olması büyük bir baskı gibi geldi. Sanki onlar

kobaylar. Programda tanıyabileceği ve bu deneyimi paylaşabileceği başka insanlar da olsaydı iyi olurdu. Programdaki diğer tek kişinin Leo olması ya da birbirleriyle doğrudan rekabet halinde olmaları hoşuna gitmedi.

"Size kahve getireyim mi? Jiří ikisine de sordu.

Tezgâha doğru yürümek için döndüğünde, Anna özel bir sohbet fırsatını değerlendirerek onu takip etti ve Leo'ya, "Gidip yardıma ihtiyacı var mı diye bakacağım," dedi.

Leo etrafına bakmakla meşguldü, her şeyin tadını çıkarıyordu ve Jiri kahve tezgâhına yaklaştığında çoktan telefonunu çıkarıp fotoğraf çekmeye başlamıştı.

"Acaba size bir şey sorabilir miyim?" diye sordu ona.

"Elbette. Parlak gülümsemesi onu devam etmesi için cesaretlendirdi.

"Bu biraz garip olacak ama kalacak yerimi değiştirmem mümkün mü?

'Kaldığınız yer mi? Bir sorun mu var? Özür dilerim. Bize çok iyi bir daire olduğu ve çok iyi bir bölgede yer aldığı söylendi.

'Hayır, hayır... daire gayet iyi. Çok güzel. Sadece... şey, eğer başka bir alternatif olsaydı, çok minnettar olurdum.

Jiri'nin alını Leo'ya doğru bakarken bir düzine çizgiyle birleşti. "İkiniz de taşınmak mı istiyorsunuz?

"Hayır, sadece ben. Anna şımarık bir diva gibi konuşmadığını umarak yüzünü buruşturdu.

'Daire mobilyasız olduğu için mi? Eminim bu konuda yardımcı olabiliriz'.

"Hayır, öyle bir şey değil. Anna bu kadar nankör ve hatta zor biri gibi görünmekten nefret ediyordu.

Diğer adamın ağzı sertleşti, solgun yüzünü mutsuzluk gölgeliyordu. "Ofis müdürüyle konuşacağım ama bu zor olabilir.

"Eğer sorarsanız gerçekten minnettar olurum.

Jiri'nin alnındaki endişe çizgileri derinleşti. 'Biliyorsun, Košíře'deki bu daire çalışacağın bira fabrikasına giden tramvay için çok uygun. Ve çok yeşil bir mahalle.

"Öyle ama... kişisel nedenlerden dolayı," dedi sessiz bir vurguyla.

Jiří bir süre anlamaz bir ifadeyle ona baktı ve sonra kaderci bir tavırla omuz silkti. "Ne yapabileceğime bakacağım ama belki..." Cümlesini bitirmeden ellerini iki yana açtı.

Onlar tezgâhtayken birkaç kişi daha gelmiş, masanın etrafında küçük gruplar halinde toplanmış ve hamur işlerine dalmışlardı. Anna, Leo'nun çok güzel sarışın bir kadınla sohbet ettiğini fark etti.

Jiri heybetli görünümlü bir adama doğru koştu. Ani saygılı tavrından Anna bunun patronu olduğunu tahmin etti. Sonra, inatçı bir çoban köpeği gibi, genç adam herkesi toplamaya başladı.

'Prag'a ve *Sdílená Kultura* kültürel değişim programına hoş geldiniz.

Ben Jaroslav, Prag'daki Avrupa Kültür Ofisi'nin başkanayım. Avrupalı dostlarımıza en büyük ihracatlarımızdan **B i r i** aracılığıyla dostluk elimizi uzatmak istiyoruz. Dünyanın en iyi birası olduğunu hepimizin bildiği biranın nasıl yapıldığını öğrenmek üzere buraya geldiğiniz için çok mutluyuz.

Herkes buna güldü, ancak Anna şemada sadece iki kişi oldukları düşünüldüğünde bu şatafatı merak etti.

"Bildiğiniz üzere, Çek birasının mucizesini yurttaşlarıyla paylaşabilmeleri için İngiliz dostlarımızı çok iyi iki bira fabrikamızda vakit geçirmeye davet edebilmekten büyük memnuniyet duyuyoruz. Šilhov ve Crystal bira fabrikalarına bu programa cömert sponsorlukları ve her birine bir Çek birası ikram ettikleri için teşekkür etmek istiyorum.

yerleştirme. İki genç bira üreticimiz Anna Love ve Leo Knight'ın final sunumlarını değerlendirerek, kazanana bira üretim ekipmanlarını temin edecek olan Heinmann Brew Tech'in sponsorluğunda büyük ödülü hangisinin kazanacağına karar verecek olan İngiltere Büyükelçiliği Ticaret Ataşeliği, Çek Bira ve Malt Birliği ve Avrupa Bira Üreticileri Birliği'ne de teşekkür ederiz. Ayrıca kazanan bira, Malé náměstí'de gerçekleştirilecek olan yeni Çek Noel Birası festivalinde sunulacaktır.

Kibar bir alkış tufanı koptu. Anna Leo'ya baktı ve o da kaşlarını kaldırarak ona baktı. İkisinin de kazanmak istediği gerçeğinden hiç bahsetmemişlerdi. İhtimaller Anna'nın tahmin ettiğinden çok daha düşük olsa da, yerleştirme planında çok daha fazla insan olacağını düşünse de, neden lanet Leo Knight'a karşı olmak zorundaydı? Bunu gerçekten istiyordu ve onun da kendisi kadar buna aç olduğuna inanamıyordu. Onu destekleyecek zengin ve cömert bir ailesi vardı.

Beş dakika daha konuştuktan sonra Jaroslav resmi konuşmasını bitirdi ve onları 'kendi aralarında konuşmaları ve birbirlerini biraz tanımaları' için yalnız bıraktı - sadece iki kişi oldukları ve aslında birbirlerini oldukça iyi tanıdıkları düşünülduğünde bu oldukça ironikti. Örneğin Anna, Leo'nun inanılmaz derecede dağınık olduğunu, ardında bir kasırga gibi düzensiz bir eşya izi bıraktığını biliyordu. Gerçi dürüst olmak gerekirse, şu ana kadar herhangi bir ayakkabıya takılıp düşmemiş ya da banyonun zemininde terk edilmiş külotlar veya ıslak havlular bulmamıştı. İç çekti. Hâlâ bolca zamanı vardı.

Güzel sarışın yüksek sesle güldü ve Leo'nun kolunu okşayarak ona doğru eğilip yüzüne gülümserken herkes ona doğru döndü. "Çok komiksin.

Anna kızgınlığın tanıdık kıvrımını hissetti. Kıskanmamıştı - kıskanacak bir şey yoktu. Bu daha çok hayal kırıklığıydı.

Hala aynı olduğunu.

"Anna, bu Jakub. Jiri onun düşüncelerini böldü. 'Prag'da Šilhov bira fabrikasını işletiyor. Sana ev sahipliği yapacak.

'Merhaba, sizinle tanışmak bir zevk. Buraya kadar gelip Çek birası hakkında bilgi edinmeniz beni çok onurlandırdı. Jakub'un yüzü iyice buruşmuş bir gülümsemeye dönüştü. "Prag hakkında ne düşünüyorsunuz?

Anna yutkundu ve bıyıklı favorileriyle onun sade yüzüne gülümsedi. "Henüz keşfetmeye pek fırsatım olmadı ama umarım çok yakında olur.

"Ve çok iyi biralarımızdan bolca deneyin.

"Elbette," dedi ona ısınarak.

Leo'ya doğru hızlıca bir bakış attı ve son moda koyu çerçeveli gözlükler takan ve çok keskin bir saç kesimi olan genç bir adamın ona katıldığını fark etti.

"Bu Kristal bira fabrikasından Karel," dedi Jakub sert bir ifadeyle, onun hızlı ilgisini fark ederek. Başını salladı, ağzının her bir köşesi aşağı doğru dönüyordu. 'Yeni fikirler tarafından çok tüketildi. Her şey farklı, yeni, yenilikçi olmak zorunda. Oysa bazılarımız tarih ve gelenek temelleri üzerine inşa etmeyi tercih ediyor. Bira yüzlerce yıldır üretiliyor; sanırım bazılarımız ne yaptığımızı biliyoruz. Dudaklarını büzdü. 'Gerçek biranın nasıl mayalandığını öğreneceksiniz. Ürün zaten mükemmelken neden değişiklik yapalım?

'İngilizcen çok iyi,' dedi Anna.

"Büyükbabam savaşta RAF'ta pilottu ve İngiliz bir kadınla, büyükannemle evlendi. Savaşın sonra bira fabrikasını işletmek için geri dönmüş. Sonra komünistler geldi. Orada çalıştığım için şanslıydım ama artık oraya sahip olmamıza izin verilmiyordu. Jakub'un dudakları büküldü. 'Neyse ki geri verildiğinde aileme ait olduğunu iddia edebilecek kanıtım vardı. Birçok parçayı muhafaza ettim.

Yüzlerce yıldır süregelen gelenekler. Elbette bazı değişiklikler oldu ama ben bebeği banyo suyuyla birlikte dışarı atmam. Sanırım bu deyiş biliyorsunuz?'

"Evet," dedi Anna, gülümseyerek, onun bariz tutkusundan etkilenmişti.

Odanın öbür ucunda sarışın kızın telefonunu Leo'ya uzattığını gördü. Neredeyse kahkahalarla gülecekti. Prag'da üç gün geçirmişti ve şimdiden telefon numaralarını toplamaya başlamıştı.

'Elbette şehirde biradan çok daha fazlası var. Çok fazla sanat ve kültüre sahibiz ve tabii ki ünlü Çek sanatçı David Černý'nin en yeni enstalasyonu *Spitfire Butterflies*. Jakub komik bir yüz ifadesi takındı. 'Onlar Spitfire uçaklarından yapılmış dev kelebekler. Pilot babamın onaylayacağından emin değilim ama çok ilgimi çekti. Genç bira üreticisine baktı. "Yeni bir şeyden zevk alamayacak kadar kendi yoluma sapmış değilim.

"Kulağa büyüleyici geliyorlar. Anna ona gülümsedi, gerçekten ilgisini çekmişti. "Çok büyük olmalılar.

"Sanırım öyle. Saatine baktı ve ona utangaç ama muzip bir gülümseme verdi. 'İstersen bira fabrikasına giderken Quadrio alışveriş merkezinden dolanarak onları görebiliriz. Oldukça büyük bir sapak aslında ama Černý'nin başka bir enstalasyonunda Kafka'nın dönen kafasını da görebiliriz.

Onun ciddi kişiliğinden sıyrılan bu beklenmedik şakacılıktan etkilenerek başını salladı. 'Kulağa harika bir fikir gibi geliyor, Kafka'nın kafasını duymuş ve resimlerini görmüştüm. Bunu görmeyi çok isterim.

"Mükemmel. Gidelim mi?" Ona yolu göstermesi için işaret etti.

Midesini sıkıca kavrayan stresin bir kısmı hafifledi. Jakub çok tatlıydı ve iyi anlaşacaklarına dair bir his vardı içinde. Aslında iki yerleştirme arasında kesinlikle daha iyi olanın kendisi olduğunu hissediyordu.

Dördüncü Bölüm

"İyi geceler

Leo. Veronika, Kristal Bira Fabrikası'ndaki üçüncü gününün ardından ayrılırken masasının arkasından ona el salladı. Veronika burada asistanlık yapıyordu ama Leo onun görevlerini oldukça hafife aldığını söyleyebilirdi; cep telefonu ve sosyal hayatı dikkatinin çoğunu alıyor gibiydi. Onu dışarı çıkarmayı teklif ederek çok cömert davrandığı için buna aldırmadı.

'Hoşça kal,' diye cevap verdi.

"Ve dün gece için tekrar teşekkür ederim," dedi sesini alçaltarak, kirpiklerinin altından ona bakarak. Adam ona sırıttı. Çok eğlenmişlerdi. Kadın flört etmişti, adam da flört etmişti ama daha fazlası olmamıştı.

'Bana etrafı gösterdiğin için teşekkürler,' dedi. 'Güzel bir bardı. Ve biraya bayıldım.

'Bunu tekrar yapmalıyız. Prag'da içki içmek için bir sürü harika yer biliyorum. Ona parlak, umut dolu bir gülümseme fırlattı. "Yarın işten sonra nasıl olur?

"Yarın olmaz ama belki gelecek hafta. İntibak gününde tanıştığı kız Natálie, ertesi akşam onu Vltava'da yüzen bir bira fabrikası olan Lod' Pivovar'a götürmeyi teklif eden bir mesaj göndermişti ve o da çoktan kabul etmişti.

"Leo!" diye bağırdı Karel yukarıdaki asma kattan. "Bekle, seninle geliyorum.

Leo, Karel'in metal basamaklardan hafifçe inişini izledi. Asma kattaki masası bira fabrikasının paslanmaz çelik boruları ve tanklarıyla çevriliydi. Yeni patronu dakikada bir mil koşuyor, yerinde duramıyor ya da sessiz kalamıyordu. Karel'in masasıyla bilgisayarlı üretim sürecini yöneten büyük dokunmatik ekran arasında kendini yerden yere atma alışkanlığı vardı. Üretim unsurlarını cep telefonundan yönetebildiği gerçeğiyle gurur duyuyordu.

Arnavut kaldırımlı sokaklarda yürürken Karel, Leo ile şimdiye kadar fazla vakit geçiremediği için özür diledi. "Üzgünüm, şu anda işler biraz karışık. Satış müdürü ve pazarlama direktörünün yanı sıra baş bira üreticisiyim. Umarım çocuklar sana iyi bakıyordur.

"Evet," dedi Leo. 'Ellerimi kirletmekten zevk alıyorum. O sabah, ezme tonuna maltlı arpa taneleri yüklüyor, ezme başlamadan önce tanıdık kokuyu içine çekiyordu.

'Bu iyi, yine de daha fazlasını yapmanı istiyorum. Yapacağın bira için bazı fikirleri tartışmamız gerekiyor. Kazandığında bu bize çok fazla reklam sağlayacak. Bu yerleştirme programının ilk yılı, bu yüzden pek çok insan ilgileniyor.

"Kazanırsak mı demek istiyorsun? Leo, Karel'in aşırı özgüvenine güldü. "Bu bir yarışma, unutma.

Karel kaba bir el hareketi yaptı ve ona sırtıttı. 'Bu Jakub Šilhov. O yaşlı adamla ilgili endişelenecek bir şey yok. Biri köftelerini elinden almakla tehdit etse, yeni bir bira tarifini nasıl bulacağını bilemez. Bira yapmanın tek bir yolunu biliyor. Burada istediğimiz her şeyi yapabiliriz. Sınırları zorlayabiliriz. Deneyler yapabiliriz. Hayat durmaz ve bira da durmamalı.

Bazı farklı şerbetçiotu çeşitlerini satın alabiliyoruz. Jakub orijinal Saaz şerbetçiotu ve üçlü kaynatma kullanmakta ısrar ediyor. Yani, ne demek

Performans. Ben infüzyona daha yatkınım ama siz yine de oynayabilirsiniz...' 'Teşekkürler,' dedi Leo. Her iki yönde de güçlü bir görüşü yoktu ama

Mayşenin bir kısmının ayrıldığı ve ısıtıldığı kaynatma işlemi zaman alıyordu ve üretim süresini etkiliyordu. İnfüzyon çok daha basitti.

"Ve bunun büyük bir kısmı pazarlamadan kaynaklanıyor. İki yüz yıldır aynı birayı yaptığınızı söylemek çok iyi ama... zevkler değişiyor. İnsanlar aynı eski, aynı eski şeylerden sıkılıyor.

Leo başını salladı. "Başlamak için sabırsızlanıyorum.

"Ben de öyle, dostum. Karel ona sıırttı. "Benden alınmış olsa bile biracılık benim kanımda var.

"Götürölmek mi?

"Evet." Karel'in ağızı buruştu. "Ailemin bira fabrikası komünizm döneminde devlet mülkiyetine geçti. Komünistler devrildiğinde babam sahipliğini kanıtlayamadı ama kardeşi kanıtlayabildi ve her şeyi elinde tuttu.

"Bu çok zor.

"Evet, bir de bana sor," dedi Karel, gözlerini kısarak. 'Babamın pek çok yenilikçi fikri vardı. Crystal'ı kurup çalıştırmam on yılımı aldı ve şimdi Çek Cumhuriyeti'nde dağıtımımız var ve yakın zamanda Almanya, Polonya ve Litvanya ile anlaşmalar yaptım. Bir gün mirasımı geri alacağım ve o zaman en iyi birayı kimin yaptığını göreceğiz.

Sesinin şiddetine bakılırsa Leo'nun bundan hiç şüphesi yoktu.

Karel metroyla eve dönerken tramvay durağında ayrıldılar.

Leo daireye girdiğinde onu üst kattan gelen müzik sesi ve lezzetli bir şeyin kokusu karşıladı. Midesi guruldadı. Öğle yemeği tam bir felaket olmuştu. Seçtiği her neyse, düşündüğü gibi değildi ve tadı da

ağırlıklı olarak nefret ettiği lahana turşusundan oluşuyordu. Yerel süpermarketi henüz bulamamıştı ve eve dönerken fırından aldığı çok güzel bir ekmek ve bakkaldan aldığı bir parça peynirle idare ediyordu.

Mutfağa girdiğinde Anna'yı Dua Lipa'nın *Dance the Night* şarkısında dans ederken buldu. Kendi kendine sırtarak kapının çerçevesine yaslandı ve bir süre Anna'nın ocaktaki tavada bir şeyler karıştırırken dans edişini izledi.

"Leo!" Döndüğünde sıçradı. "Ne zaman döndün?"

"Kasıla kasıla yürüdüğünü göreceksin kadar uzun. Bu arada güzel hareketler."

Nişastaya dönmesi ve ona onaylamayan bir bakış atması bir saniye sürdü.

"Seni beklemiyordum."

"Ben burada yaşıyorum."

Nasıl unutabilirim ki? Ama çoğu akşam geç saatlere kadar buralarda olmuyorsun. On beş dakika içinde yolundan çekileceğim."

Kaşlarını çattı. "Yolumdan çekilmene gerek yok."

Omuz silkti ve çaydanlığı doldurmakla meşgul oldu.

"Bir şeyler güzel kokuyor. Burnunu çekti ve kadının kullandığı tahta kaşığı bolonez sos gibi görünen ve kokan bir tencereye sokmak için yanına gitti."

Büyük bir tencere çıkarıp dolaptan bir paket kurutulmuş spagettiye uzanırken onu görmezden geldi.

"Her zaman en iyi spag bol'u sen yapardın," dedi, kaşığı içine daldırıp bir topağı ağzına götürdü ve bir lokma almadan önce üzerine üfledi. "Mmm, bu çok güzel."

"Leo!" Spagettiye bıraktı ve ona kaşlarını çattı, gözleri kısık ve çarpıktı.

Ona göz kırptı ve kızın öfkesine güldü. Aslında kızmamıştı, sadece şaşırmıştı. Onu diken üstünde tutmayı her zaman sevmişti. Çoğu zaman fazla ciddiye. "Sende hâlâ var.

Kollarını kavuşturdu. "Keyfine bak, neden bakmıyorsun?" Adam ona gülümserken alaycılığı yüzünden okunuyordu.

"Zaten yaptım. Ama tekrar kontrol etmek için bir daha deneyeceğim. Kaşığı tekrar sosun içine daldırdı, bunun onu çok kızdıracağını biliyordu.

Leo! Bu... bu iğrenç! O kaşığı geri koyduğuna inanamıyorum.'

"Öpüşmekten daha kötü değil," dedi omuzlarını umursamaz bir şekilde kaldırarak. Onun yutkunduğunu gördü ve küçük, önemsiz bir parçası bunun bir tepkiye yol açtığını görmekten memnun oldu. "Bende bulaşıcı hastalık yok. Bildiğim kadarıyla yok.

Anna'nın ağız isyan edercesine büzüldü ve sonra gözlerinde şeytani bir ışık parladı. "Evet, ama ya benimki?

Güldü ve kaşığı ona doğrulttu. 'Güzeldi, Anna. Çok şirin.

İçini çekti ve ona gözlerini devirdi. "Ciddiyim. Çaydanlık kaynama noktasına ulaşır yanı başında tıkırdayınca onu alıp tencereye boşalttı.

"Görünüşe göre orada çok şey var," dedi, geniş gözlü ve umutlu bir şekilde ona bakarak.

Onu görmezden geldi ve sırtını ona dönerek suyu tuzladı. "Yavru köpek gözlerine karşı bağışıklığım var, Leo. Kuru sesi onun sırtmasına neden oldu.

Sırtına baktı, sert ve düz, eğlence anlayışını kaybetmiş gibi görüldüğü için biraz üzgündü.

'Yemekler paylaşıldığında daha lezzetli oluyor,' diye gönüllü oldu.

Yine de dönmedi ama makarna paketini eline aldığında bir porsiyon daha çıkardığını fark etti. Dudaklarında sinsi bir gülümseme belirdi.

'Masayı dışarıya hazırlamamı ister misiniz? Güzel bir akşam.'

Omuzlarının yükselip alçaldığını gördü ve bıkkın bir nefes verdiğini duydu.

"Hiç pes etmiyorsun, değil mi?" dedi makarnayı kaynayan suya atarken.

'Mükemmel bolonez spagettiniz gibi kalmaya değer bir şey varsa hayır. Sana bira getireyim mi?'

Bir kahkaha attı. 'Devam et o zaman. Ve evet, masayı hazırlayabilirsin. Ve biraz parmesan rendeleyebilirsin. Kendini işe yarar hale getirebilirsin.'

"Ben her zaman işe yararım," dedi ona hızlıca sırıtarak. "Çok da sevimliyim.

"Ben olsam kendimi fazla kaptırmazdım. Ağzını büzdü. 'Akşam yemeğini seninle paylaşmayı kabul ettiğim için minnettar ol. Bunu alışkanlık haline getirmeyeceğim.

"Anlaşıldı. Ciddiyetle başını salladı ama onu selamlayarak durumu bozmaktan kendini alamadı.

"Parmesan, Leo," dedi, buzdolabını göstererek. "Rende orada. Bir çekmeceyi açtı ve sonra dizlerinin yanındaki dolaptan bir kase çıkarmasına izin vermek için yoldan çekildi. O yoldan çekilir çekilmez eğilip aynı dolaptan iki tabak aldı ve fırına koymak için arkasını döndü. Senkronize hareketleri koreografi olabilirdi - ya da belki, diye merak etti, kas hafızasıydı.

On dakika sonra dışarıda, güneşin son ışıkları altında oturuyorlardı. Güneş ufku altına inmeye başlamıştı.

"Şeref," dedi Leo.

"Şerefe," dedi Anna.

"Ve teşekkür ederim. Akşam yemeğini birlikte yemek istediğini biliyordum, gerçekten. 'Hayır Leo, gerçekten istemiyordum. Beni etkilemeye çalışarak zamanını boşa harcama.

Ben. Bağışıklığım var. Bunu yeni Çek bayan arkadaşlarına sakla. Eminim bunu takdir edeceklerdir.'

'Arkadaş ediniyorum, yeni insanlarla tanışıyorum. İş yerinden biriyle bir şeyler içmek için dışarı çıktım,' diye itiraz etti. "Bana etrafı gezdiriyordu.

"Kendine engel olamıyorsun, değil mi?" dedi acı acı.

İki elini de havaya kaldırdı. 'Ben özgür bir temsilciyim. Özür dileyecek hiçbir şeyim yok. Ona sürekli kendini haklı çıkarmaktan bıkmıştı. Her türlü nedeni varken o zaman hiç dinlememişti, şimdi de dinlemeyecekti.

Şüpheli bir kaşını kaldırdı.

"Lanet olsun, Anna," diye haykırdı. 'Neden hep en kötüsünü düşünmek zorundasın?

"Belki de çoğu zaman haklı çıkmanın getirdiği bir şeydir.

"Hayır, sen hep yanıldın. Leo çatalını yere attı, iştahı buharlaşıyordu. "Yemek için çok teşekkürler ama artık aç değilim. Hışımınla çıkıp gitmenin çocukça olduğunu biliyordu ama bunu hak etmiyordu. Kadınlardan hoşlanıyordu, onlar da ondan hoşlanıyordu ama hiç kimseye yalan söylememişti ve kadının düşündüğünün aksine, hiç kimseyi aldatmamış ve hiç kimseyi kandırmamıştı.

Beşinci Bölüm

İlk haftasının sonunda eve dönmek üzere tramvaya binerken **A**nna'nın telefonu çaldı. Günler akıp gitmişti, öğrenecek çok şey vardı ve hepsi çok ilginçti, ama akşamları odasında tek başına Netflix izlerken çok sıkılıyordu. Çarşamba günkü akşam yemeğinden beri Leo ile birbirlerinden kaçıyorlardı.

Hemen oturacak bir yer bulup Jiri'nin sesini duyunca cevap verdi.

'Anna, sana iyi haberlerim var. Sana yeni bir daire bulduk.'

"Oh, bu harika. Anna koltuğunda biraz daha dik oturdu.

"Paha 14'te. Ses tonu hiçbir şekilde kutlama havasında değildi. Adamın nefesini içine çektiğini duydu ve pek de hoş olmayan bir haber vermek üzere olduğunu anladı.

'Peki bu kötü mü? Çok daha uzakta olacağını tahmin ediyorum'.

'Fena değil, kendinize ait bir daireniz olacak, ama evet, her gün seyahat etmek daha zor olacak, ama metro üzerinde. Size karşı dürüst olmalıyım. Bir süredir boştu ve henüz göremedim. Nasıl olacağını garanti edemem.

Zaten çok güzel bir daireyi geri çevirdiği düşünülürse, şikâyet edecek durumda değildi.

"Eminim her şey yoluna girecek.

"Kısıtlı bir bütçemiz var," dedi bir özür notuyla. "O yüzden..." diye devam etti.

"Hayır, hayır tamamen anlıyorum. Anna zorluk çıkardığı için kendini yeterince kötü hissediyordu. Eğer Jiri ve meslektaşları durumun kozmik boyutunu bilselerdi, Anna'nın garip davranmadığını fark ederlerdi. 'Bu harika bir haber. Bana yeni bir yer bulmanız çok iyi oldu ve bunu gerçekten takdir ediyorum. Teşekkür ederim. Ne zaman taşınabilirim?'

"Yakında," dedi Jiří, sesi sanki bunun bir sorun olabileceğini biliyormuş ama kabul etmeyecekmiş gibi parlaktı.

"Ne zaman?" diye sordu. 'Yakında' çok belirsizdi. Dairede Leo'dan saklanmaya devam edemezdi.

"Henüz emin değilim. Anahtarları alır almaz - ama bunun ne zaman olacağından emin değilim.

Anna minnettar olması gerektiğini bilerek burnunu kırıştırdı. Bu durumda olması Jiri'nin suçu değildi ve *Sdílená Kultura*'daki kimsenin bu çaresizce hareket etmesine neyin sebep olduğunu bilmesini istemiyordu. Bu hiç profesyonelce görünmezdi. Amcasını kendi birasını üretmesine izin vermeye ikna etmek için bu yerleştirmede öğrendiklerine güveniyordu ve eğer ekipmanı kazanabilirse, bu pastanın üzerindeki krema olacaktı. Onun için asıl ödül buydu, ancak birasını Prag'da sergilemek de büyük bir başarı olacaktı. Ondan sonra amcası nasıl hayır diyebilirdi ki?

Jiri'yle konuşmasını bitirdikten sonra hemen Steve'e mesaj atarak haber verdi.

İyi haberlerim var. Organizatörler bana yeni bir daire buldular, böylece paylaşmak zorunda kalmayacağım.

Gr8. Şu Lennard denen herifi hiç sevmedim.

Umarım yakında olur. Beklentileri yumuşatmanın en iyisi olduğunu düşündü, aksi takdirde adam sormaya devam edebilirdi ve kulağa pek de öyle gelmiyordu.

Jiri zaman dilimi konusunda bu kadar emindi.

Bu akşam rugby antrenmanından sonra beni ara.

Ona bir başparmak işareti ve bir öpücük gönderdi, kendisini özleyip özlemediğini merak ediyordu. Burada düşünecek o kadar çok şey vardı ki, onu pek düşünmemişti ama onlar olgun bir ilişki içinde olan yetişkin insanlardı. En azından, oksijene olduğu kadar kadın ilgisine de ihtiyacı olan amcasının aksine, barda içeceği birkaç biradan sonra onu yalnız bırakacağını garanti edebilirdi.

Dişlerinin arasından ıslık çalarak bir nefes verdi. Şimdi teyzesi ve eniştesinin savaş alanına dönen evlilikleri üzerinde durmanın sırası değildi. Sadece kendi anne babasını daha iyi tanımış olmayı dilemesine neden oluyordu.

Steve buna yanıt vermeyince telefonunu bir kenara bırakıp koltuğuna yaslandı ve yorgunluğun hoş bir vızıltısını hissetti. Uzun bir gün geçirmiş olabilirdi ama her anından zevk almıştı. Yorgunluğuna rağmen, Jakub ve küçük ekibinden ne kadar çok şey öğrendiğinin heyecanının yanı sıra heyecanı da baskındı. Šilhov bira fabrikasında onun gibi birayla yaşayan ve nefes alan biriyle çalışmak gerçekten büyük bir onurdu. Hiç evlenmemişti ve bira fabrikası ile çalışanları onun ailesiydi.

Kendi kendine yarı gülüyordu. Her şey, şimdi amcası ve erkek kuzenleri tarafından işletilen Talbot ailesinin bira fabrikasından çok farklıydı. Biracılık konusunda hiçbir tutkuları yoktu ve her şeyi yöneticilere ve bir dizi baş biracıya bırakmışlardı ki bunu anlamakta her zaman zorlanmıştı. Babası baş biracıyken işler çok farklıydı. O öldükten sonra, babasına bir mil genişliğinde bir sadakat çizgisine sahip olan asistanı, huysuz, somurtkan Ronnie devralmıştı. Yaz tatillerinde, kız olmasına rağmen onu kanatları altına almış ve emekli olmadan önce, bir gün onun da bu işe dahil olacağına inanarak ona elinden geldiğince çok şey öğretmişti.

Ondan sonra, hiçbirisi bu işe yatırım yapmayan, bunun yerine başka işlere atlama taşı olarak kullanan birkaç baş bira üreticisi oldu. Henry Amca bunun sorunun bir parçası olduğunu göremiyordu. Vasat bira üretiyorlardı çünkü artık kimsenin umurunda değildi. O da bu yüzden buradaydı: daha fazla şey öğrenmek ve böylece iz bırakabilmek için. Ne yazık ki şirket hisselerinin yalnızca yüzde yedisine sahip olduğu için hiçbir gücü yoktu.

Rahatlayarak pencereden şehrin akıp gidişini izledi, Vltava'nın üzerinden geçerken nehir kenarında sıralanan görkemli binaların manzarasına hayran kaldı ve yolculuğunu Londra'da trafiğin yoğun olduğu saatlerde yaptığı sıkıcı otobüs yolculuklarıyla karşılaştırdı.

Görünüşe göre yolculuğu telefon görüşmeleriyle son bulacaktı, çünkü tramvaydan inerken telefonu çaldı.

Arayanın kuzeni Rebecca olduğunu görünce memnun oldu. Yaşları birbirine yakındı ve Becs, ailenin geri kalanı gibi spor delisi olsa da, ailenin kadınları olarak bir araya gelmişlerdi. Anna için neredeyse bir kız kardeş gibiydi.

"Hey, Anna.

"Selam Becs.

"Nasılsınız? Evinin nasıl olduğunu sorduğumda Steve bir işe yaramadı' dedi.

"Gerçekten çok güzel. Çok sayıda ahşap ve eğimli tavanlar. Bolca karakter var.'

"Ve görünüşe göre tehlikeli bir ev arkadaşın var.

Anna sözlerine dikkat ederek, "O iyi biri," dedi.

'Steve onun kendini Tanrı'nın kadınlara bir armağanı sanan ukala bir ahmak olduğunu söylüyor. Sakın bana onun da babam gibi biri olduğunu söyleme,' dedi inleyerek. 'Bence seni tamamen yabancı birinin yanına koymak biraz yüzsüzlük olur. Bildiğin gibi o bir seri katil olabilir. Buna kıkırdamak cazip gelse de, Anna nefesini tuttu ve şöyle dua etti

Steve özel bir şey söylememişti. Leo o kadar da alışılmadık bir isim değildi ama bu isimden söz edilmesi bile istenmeyen bir tiradı tetikleyebilirdi. Leo'nun hiç de yabancı biri olmadığını duyan ailesinin ne kadar mutlu olacağını merak ediyordu.

'Hiçbir saçmalığa katlanmayacaksın, değil mi? Gerçi Steve'in ihtiyacın olursa onu senin için halledeceğini biliyorsun.

"Aslında organizatörlerden kendime ait bir yer istedim.

"Oh, bu iyi," dedi Becs. "Peki Prag nasıl bir yer?

"Biliyor musun, çok fazla görme şansım olmadı," dedi ve hızlı bir kahkahayla ekledi, "*Spitfire Butterflies* dışında.

"Ne?

Anna, Spitfire uçağı gövdeli ve hareketli kelebek kanatlı parlak-mor ve mavi metal sanatını anlattı.

"İlginç. Başka bir şey var mı?" diye sordu Becs.

"Henüz değil," diye cevap verdi biraz pişmanlıkla, dikkati pencerelerinin etrafında süslü taşlar olan bir dizi güzel on dokuzuncu yüzyıl binasına takılmıştı. "Gördüklerim çok güzel ama Steve çıkana kadar bekleyeceğim ve sonra birlikte turistik bir şeyler yaparız diye düşündüm. Bir tekne turu ve başka şeyler için rezervasyon yaptıracağım.

"Çok güzel. Seni gerçekten özlediğini biliyorum.'

"Öyle mi?" diye sordu Anna, sesine kasıtlı olarak bir kahkaha katarak.

"Ragbi sezonu başlamak üzere, yani en azından meşgul olduğunu biliyorsun. Ama seni aramamın nedeni, nasıl gittiğini öğrenmenin yanı sıra, sana iyi haberleri vermek. Yönetim kurulu toplantısında şirket kar payına karar verildi ve bu yıl bir tane alacağız! Çok yakında bir ödeme alacaksınız, yeterince güzel. Gerçi Peter Jones öldüğü için biraz gecikme olacak.'

"Hayır! Anna telefona sarıldı. Zavallı adam daha ellili yaşlarındaydı.

Evet, çok üzücü. Yeni muhasebeciler tutmak zorunda kaldık, babam da bu konuda çok sinirli. Dürüst olmak gerekirse, her beş dakikada bir herkesin kafasını ısırtıyor. Tam bir kabus.

Anna kaşlarını kaldırdı ama bir şey söylemekten kaçındı. Amcası muhtemelen Peter'ın sık sık birlikte öğle yemeği yediği çekici asistanı Annabel'den kişisel ilgi görememekten daha çok rahatsız oluyordu.

"Haber verdiğin için teşekkürler. Bu yılki cüzi ödeme, Talbot bira fabrikasında Çek tarzı bir butik bira yapmak üzere kendi bira üretim hattını kurma konusunu açtığında kullanılmak üzere saklanacaktı.

"Annem sevgilerini
yolladı. "O nasıl?

Becs hatta sesli bir iç çekiş yaptı. "Mutlu değilim. Babam kendine yeni bir *arkadaş bulmuş*.

"Ah, özür dilerim.

"Olma. Buna neden katlandığını bilmiyorum.

"Umarım uzun sürmez.

"Asla yapmazlar," dedi Becs, sesinde güçlü bir istifa vardı.

"Ona sevgilerimi ilet. Ve sana.

"Yapacağım. Teşekkürler, Anna.'

"Konuşmak istersen nerede olduğumu biliyorsun.

Becs neşesiz bir kahkaha attı. "Teşekkürler tatlım. Sanırım bunu milyonlarca kez söyledik ama yine de minnettarım. Gitsem iyi olacak. Kendine iyi bak, yakında konuşuruz.

Anna, kuzeni için yapabileceği daha fazla şey olmasını dileyerek telefonunu bir kenara bıraktı. Teyzesi ve eniştesinin evliliği tam bir muammaydı ve Henry Enişte'nin sürekli döngüsü etrafında dönüp duruyordu.

Hazel Teyze'nin bir kadınla flört ettiğini öğrenir ve öfkeyle diğer kadını aramaya başlar, ona Tanrı korkusu salar ve onu uğurlar.

Anna kendi anne ve babasını düşündü, onlar tam tersiydi ve - şimdi çok nadir olduğunu fark ettiği bir şekilde- birbirlerine karşı dokunsal, iletişimsel ve sevgi ifadelerinde açıldılar. Onlar iyi arkadaşlardı, bir takım gibiydiler, oysa Anna teyzesi ve eniştesini aile takımının bireysel üyeleri olarak düşünüyordu, çoğu zaman birbirleriyle rekabet halindeydiler.

Anna ineceği durağın yaklaştığını gördü ve tramvaydan inerek günün azalan sıcaklığında apartmana doğru yürümeye başladı. Apartman bloğunun ilk basamaklarını **tırmanırken** Michaela ön kapıdan başını uzattı.

"Merhaba Anna. İlk haftan nasıl geçti? Michaela'nın içten ilgisi onu canlandırdı ve bira fabrikasındaki Jakub'u ve onun kendisine Ronnie'yi nasıl hatırlattığını düşünerek hemen gülümsedi. "İyiydi. Gerçekten iyiydi.

Bu harika. Bizimle bara gelmek ister misin? Hafta sonunu bira ve yemekle kutlayabiliriz. Büyük haberlerimiz de var. Elf yüzü sanki patlamak istiyormuş gibi parlıyordu.

Anna son birkaç geceyi onun odasında geçirmişti ve Michaela'dan gerçekten hoşlanmıştı, bu yüzden heyecanla başını salladı. "Bu çok hoş olur, teşekkür ederim.

"Harika. Yedide aşağı gel."

Kadın kapının arkasına çekildi ve Anna kapıyı kapatmadan önce onun neşeyle Jan'a hızlı Çekçe bir şeyler söylediğini duydu. Anna bir an durakladı, Prag'ın ona bulaşmış olabileceğini düşündü; böyle spontane bir daveti kabul etmesi nadiren olurdu. Ya da belki de yatak odasının duvarlarından bıkmıştı ve

Leo'nun yolundan çekildi. Bolonez spagettinin yarattığı heyecan onu tedirgin etmişti.

Leo yarım saat sonra elinde birkaç şişe soluk altın rengi birayla apartmana girdiğinde, duşunu almış, üstünü değiştirmiş ve çatı terasında telefonuyla oturmuş, Steve'le FaceTime görüşmesini bitirmiş, söz verdiği nehir turunu dört gözle bekliyordu.

"Bak bana ne verdiler," diye bağırdı açık kapı aralığından. "Ev ödevi. Bir elinde birkaç şişe bira tutuyordu. "Biraz denemek ister misin?

Akşam için planları olan Anna kendini daha rahat hissetti ve istemese de onun neşeli ifadesine güldü. Leo'nun yanında olup da onun yaşama sevincine kapılmamak mümkün değildi.

"Neden olmasın?" diye sorduğunda, onun yanında nasıl davranması gerektiğinden emin olamayarak belli belirsiz bir gülümsemeyle cevap verdi. Son tartışmalarını unutmuş gibi görünüyordu. Ne de olsa Çek Cumhuriyeti'nde bulunma nedeni buydu, Çek birası hakkında öğrenebildiği kadar çok şey öğrenmek. Ona daha sonra Jiri'nin kendisine yeni bir yer bulduğunu söyleyecekti.

"Ben gözlük getireyim," diye seslendi, çoktan gözden kaybolmuştu ve bir dakika sonra çatıya çıktı, yüzü ıslı ıslı.

"Harika değil mi?" dedi. "Eve gelip bir bira içmek için ne güzel bir manzara. Hayat güzel. Senin günün nasıldı?" Cebinden şişe açacağı anahtarlığını çıkardı. "Harika bir hafta geçirdim ama bana seninkinden bahset. Sen neler yaptın? Harika mıydı? Seviyor musun? Leo'nun soruları bir flütten taşan şampanya gibi döküldü.

Bir dakika boyunca ona baktı ve dalga geçip geçmediğini merak etti. İki gündür tek kelime konuşmamışlardı. İçinde küçük bir sıcaklık tomurcuğu parladı. Tipik Leo. Öfkelenmekte yavaş, affetmekte hızlı ve cömertti. Bu coşkulu heyecana karşı koymak şöyle dursun, ona kaba davranmak bile aşırı derecede kabalık olurdu.

"Evet, harikaydı ve evet, buna bayılacağım," dedi gülerek. Kuzeni Becs'in tamamen ilgisizliğine kıyasla onun ilgisi bir destektir ve güneşin ısıttığı bir çiçek gibi, yardım edemedi ama açıldı.

"Hadi şu kötü çocukları deneyelim," dedi Leo, üstlerini kapatarak. 'Ve sonra bana her şeyi anlatabilirsin. Crystal bira fabrikası çok havalı. Karel'in de harika fikirleri var. Gerçekten deneysel ve yeni bir şey denemekten korkmuyor.

Anna yine güldü. 'Muhtemelen benim günümün tam tersi o zaman. Jakub üçüncü nesil biracı ve bu geleneği seviyor - hayır, seviyor -'

Biraları dolduran Leo bardağını kaldırdı. Kendi bardağını aldı ve onunkıyla tokuşturdu.

"Şerefe.

'*Na zdraví,*' dedi Anna.

'Ah, evet, aferin. Prag'dayken. *Na zdraví.*'

Sonraki yarım saat boyunca, günleriyle ilgili nispeten rahat bir şekilde sohbet ettiler; Anna Leo'ya Šilhov bira fabrikasının eski taş binasında yer alan eski mahzenleri ve devasa ahşap mayşe kazanlarını anlatırken, Leo da ona Crystal bira fabrikasının yüksek teknoloji bilgisayarlı boru tesisatını ve paslanmaz çelik kaplamasını anlattı. Çok geçmeden birbirlerine sorular sormaya başladılar, bira konusuna tamamen dalmışlardı ve aniden saat yedi oldu.

Leo ayağa fırladı, neredeyse sandalyesini deviriyordu. 'Temiz bir tişört giymem lazım. Dışarı bira kokarak çıkmak istemiyorum.

bara bile gidemezsin.'

"Başka bir randevu mu? Anna yargılayıcı olmamaya çalıştı.

"Bu gece olmaz. Ona gülümsedi. "Michaela ve Jan beni bara davet etti. Senin de geleceğini sanıyordum.

'Evet, doğru. Elbette,' dedi Anna. Leo'nun da davete dahil edileceği neden aklına gelmemiştir? Muhtemelen önce onu davet etmişlerdi. Herkes her zaman Leo'nun arkadaşlığını isterdi.

Hâlâ hareket ediyordu, bilinçsizce tişörtünü çıkardı, ona o zayıf, kaslı vücudu bir kez daha gösterdi ve beraberinde bir farkındalık dalgası getirdi. Tüm vücudu gergin ve tatminsiz hissediyordu. Onun nesi vardı? Çok güzel bir daire olmasına rağmen buradan ne kadar çabuk çıkarsa o kadar iyiydi.

Beş dakika sonra Michaela ve Jan'ın kapısını çaldıklarında, çift hazır ve bekliyordu ve dördü sadece birkaç sokak ötedeki bara yürümek için büyük bir keyifle merdivenlerden indiler.

Hareketli bar bir mahzendeydi, duvarlarında bir sürü poster ve uzun sehpa masaları vardı. Popüler bir çift oldukları her hallerinden belli olan Michaela ve Jan, köşedeki bir masaya yönelmeden önce birkaç kişiye el salladı. Dördü de oturur oturmaz bir garson siparişlerini almak üzere masaya geldi.

'Georg, bunlar Leo ve Anna, yeni taşındılar. İngilizler.'

"Ahoj," dedi Georg. "Ne içmek istersiniz?"

"Bira," dedi Leo ve Anna hep bir ağızdan, birbirlerinin gözlerini yakalayıp sırtarak.

"Çek Cumhuriyeti'nde bira içmek zorundasınız," dedi Jan. "Dünyanın en büyük bira tüketicisiyiz. Kişi başına yüz seksen litre bira içiyoruz, ancak diğer raporlara göre bu rakam sadece

yüz yirmi sekiz litre. Hangisinin doğru olduğundan emin değilim ama çok fazla.

"Biliyoruz," dedi Anna. 'Size bir yerleştirme programında olduğumuzu söyledim ama nihai ödül bira fabrikası ekipmanları.

Leo, Anna'ya göz kırparak, 'Ki ben kazanacağım,' dedi. "Ve Noel Bira Festivali'nde biramı içeceğim.

"Öyle mi düşünüyorsun?" dedi Anna çenesini kaldırarak, Talbot'un alay mı ettiğinden yoksa kendine fazla mı güvendiğinden emin olamadan. Talbot'un rekabetçi yanı aniden ateşlenmişti, belki de o ekipmanı kazanmaya gerçekten ihtiyacı olduğu gerçeğiyle körüklenmişti. Leo onu neden istiyordu?

"Muhtemelen bira hakkında benden daha çok şey biliyorsunuzdur," dedi Michaela, farkında olmadan olayları yatıştırarak. "Ama sana Çekçe sipariş vermeyi öğretebiliriz.

"Bu harika olur," dedi Leo. 'Şimdiye kadar herkes çok iyi İngilizce konuştu ama bence en azından denemezseniz kabalık olur.

'Sorun değil. Öğrenmesi çok zor bir dil. "İki bira nasıl istenir, lütfen?

'*Dvě piva prosím,*' dedi Michaela.

Leo itaatkâr bir şekilde tekrarlardı ve Michaela onun telaffuzunu düzeltti. İyi bir kulağa sahip olan Anna, diğer kadının çok hoşuna gidecek şekilde mükemmel bir şekilde tekrarlayabildi.

Bira geldiğinde Jan bardağını kaldırdı ve Michaela'ya sırtıttı. "*Chata*'ya.

"*Chata*'ya," diye cevap verdi ve sonra Leo ve Anna'ya döndü. "Jan'ın amcası bize kendi *chata*'sını hediye etti.

Leo bardağını kaldırıp bir yudum alarak, "Şuna," dedi.

"*Chata* nedir?" diye sordu Anna.

"Hiçbir fikrim yok," dedi Leo o hızlı ve geniş gülümsemelerinden biriyle, "ama içmeye değer gibi görünüyor.

Ona baskıcı bir bakış atmaya çalıştı ama o bir maymun gibi sırttırken bu imkansızdı.

"Burası küçük bir kır evi," diye açıkladı Jan, "ama ev gibi değil. Bizimkinde su ve güneş enerjisi var. Ama bazıları hiçbir şeyi olmayan kulübeler. Orada küçük bir arsamız var-"

"Sebze yetiştireceğiz," diye araya girdi Michaela. "Ve çilek ve ahududu.

"Göle yakın, yani yüzebiliriz," diye ekledi Jan ışıldayarak.

"Ve internet, bilgisayar ya da cep telefonu sinyali yok.

"Ve büyük bir şöminemiz ve ateş çukurumuz var. Jan onu dürttü, yüzünde bariz bir heyecan vardı.

Michaela ona takılarak, 'Sen de odun kesmek için bir balta alabilirsin,' dedi.

"Evet," dedi Jan sert bir sesle ve Anna'nın oduncu taklidi olduğunu düşündüğü bir şekilde kaslarını gösterdi.

"Ve içeriyi yenileyip bizim yapacağız. Michaela ellerini çırpı. "Sabırsızlanıyorum.

Onların coşkusunu görmek çok güzeldi ve Anna, Leo'yla kısa bir süre için eğlenen bir bakış alışverişinde bulundu.

Michaela onları yakaladı ve güldü. "Özür dilerim. Kulağa çılgınca geliyor. Sadece uzun zamandır kendimize ait bir *chata* istiyorduk. Ailemde bir tane var ama büyükbabam ve büyükbabama ait, onların eski eşyalarıyla dolu - yani, *babacığımı* seviyorum ama -' burnunu kırıştırdı '- onun zevki değil. Çok kalabalığız ve fazla yerimiz yok. Jan'la benim kendimize ait bir evimiz olması ve arkadaşlarımız için de yer olması güzel olacak. Birden durakladı ve 'Gelmelisiniz' dedi. Burası çok tipik bir Çek evi. Şehirde yaşamaktan farklı.

"Kulağa hoş geliyor, çok isterim," dedi Leo.

Kulağa harika geliyordu. Anna aniden kırsal kesime özlem duydu. Prag çok yeşil görünmesine rağmen

Uzun süredir taşrada olduğu için açık havada olmayı, yürüyüşe çıkmayı ve yürümeyi çok daha fazla özlemişti.

Jan o kuru gülümsemelerinden biriyle, 'Akşam yemeği için çalışmak zorundasın,' dedi. 'Yapacak çok şey var. Bahçe çok büyümüş ve Michaela'nın dediği gibi evin içinde de daha konforlu hale getirmek için çok işimiz var.

Anna'yı bir parça kıskançlık dürttü. Kendi evine kendi damganı vurmak ne kadar harika.

Instagram'da ev dekorasyonu bağımlısı olarak sürekli makaraları inceliyor, yeni fikirler buluyor ve kendin yap hakkında bir şeyler öğreniyordu. Kirada oturduğu dairede yapabildiği kadar çok şey yapmıştı ama ev sahibi kalıcı değişikliklere sıcak bakmıyordu; *yine de* birkaç raf yerleştirmeyi, salonu dekore etmeyi ve yatak odasının cumbasına ev sahibinin henüz öğrenemediği bir pencere koltuğu yapmayı başarmıştı. Her nasılsa, rahat bir ev yaratma çabaları, her zaman mobilyaları boyayan ve yenileyen, minderler ve perdeler diken, eski porselenleri yeniden kullanan ve mum yapmak için balmumu ve fitillerle dolduran ve mutfaktaki vazoları doldurmak için bahçeden çiçek toplayan annesine daha bağlı hissetmesini sağladı. Anna, annesinin evlerini bir araya getirmek için zaman ayırmasının ve özen göstermesinin onu ne kadar mutlu ettiğini hatırlayınca bir parça hüzün hissetti. Teyzesine göre annesi 'tam bir ev kadınıymış', ancak bu aşağılayıcı ifade hiç de iltifat gibi gelmemişti.

"Peki ya sen Anna?" diye sordu Michaela. "*Chata*'ya gelmek ister misin?"

'Ee... bu iyi olurdu ama uzun süre buralarda olmayacağım.

Masanın karşısındaki Leo tek kaşını kaldırdı, yüzü aniden donuklaştı. Hiçbir şey söylemedi.

"Gidiyorsun! Michaela'nın nefesi kesildi. 'Ama daha yeni geldin. Sorun nedir?'

"Prag'dan ayrılmıyorum ama başka bir daireye taşınıyorum. "Ne zaman?

"Yakında.

"Yakında mı?" diye bağırdı Leo. "Peki bana bundan ne zaman bahsedecektin?" Saniyeler önceki parlak gülümsemesine o kadar zıt olan taş kesilmiş ifadesi hemen bir suçluluk duygusu seline neden oldu.

"Ama neden?" diye sordu Michaela, Anna'dan Leo'ya bakarak. "Ya sen?" diye sordu ona.

"Sadece ben," dedi Anna, soğukkanlı görünmeye çalışarak.

"Ama neden?" diye tekrar sordu Michaela. "Daireniz bloktaki en iyi daire.

Anna, bir kez daha alaycı kaşlarını kaldıran Leo'ya baktı. Yapılacak doğru şeyin bu olduğunu çok iyi bilmesine rağmen, bunu onun için kolaylaştırmaya hiç niyeti yoktu. İçlerinden biri gitmek zorundaydı. Aslında, eğer biraz centilmen olsaydı bunu teklif ederdi. Kadın ona ters ters baktı.

Sanki onun aklından geçenleri okumuş gibi ellerini kaldırdı. "Seçim senin. "Pek sayılmaz," diye tersledi.

Ne yani, kafana silah mı dayıyorum? Senden gitmeni istemedim. Gitmen için bir sebep yok.'

"Tanrı aşkına, Leo. Bu kadar kalın kafalı olmayı bırak. Tabii ki kalamam.'

Michaela büyülenmiş bir halde bakarken Leo omuz silkti. O anda en çok hoşlandığı kişi olan Jan, birasının üstünü inceledi.

"Sorun nedir?" diye sordu Michaela, yeterince masum bir şekilde. Anna onun bu kadar doğrudan konuşmak istemediğinden şüphelendi.

Leo arkasına yaslandı ve kollarını kavuşturarak cevabı ona bıraktı.

İçinden bir öfke patlaması geçti ve adamın kanlı yüzündeki kayıtsız sırtışı tokatlamak istedi. Masanın altında, elleri öfkeli yumruklar halinde kenetlendi ve dürtüsüne boyun eğmesini engelledi.

Leo ona bakmaya devam etti ve birasından yavaşça bir yudum alırken konuşmadaki boşluk uzadı.

Dayanamayacağı kadar sinirlenen Anna, "Çünkü eskiden evliydik," diye tersledi.

Altıncı Bölüm

Michaela bir Wimbledon seyircisi gibi gözlerini ikisinin arasında gezdirip dururken Leo'nun birası ters yöne gitti ve kendini öksürüp boğulurken buldu.

Jan'ın garip, sert hareketlerinden kız arkadaşını masanın altından tekmelediğini anlayabiliyordu ama ona hak vermek gerekirse, bir şey söyleyemeyecek kadar şaşkın görünüyordu.

"Aferin Anna," demişti, kendisine ve kendi aykırılığına kızdığı kadar. Onu bir şeyler söylemeye zorlamıştı ve şimdi bunun aralarındaki garipliği kamusal alana taşıdığını ve oyuncu olmak istemediği bir drama yarattığını fark etti. Son altı yılını duygularını yüceltmek ve onunla ilgili tüm düşüncelerini büyük bir zihinsel çöplüğe atmakla geçirmişti.

'Orada oturup küçümseyerek hiç yardımcı olmuyordun. Sanki bu durum tamamen benim suçummuş gibi.

"Bu kimsenin suçu değil ama bazılarımız bu konuda yetişkin gibi davranmaya çalışıyor. Onu boğmak isterken nasıl bu kadar mantıklı konuşabildiğini asla bilemeyecekti. "Bunu büyük bir mesele haline getiren sensin.

"Hayır, yapmadım," diye tersledi Anna, öfkesini belli eden o kızarıklıkla. 'Evet, tanıyorsun. Neden beni tanıımıyormuş gibi davrandın?

Michaela'nın gözleri yuvalarından fırlayacakmış gibi bakıyordu ama Jan sanki canlı merakını fiziksel olarak zapt ediyormuş gibi onun koluna asıldı.

"Ben...

Onun yutkunduğunu

gördü. "Ne

yapmadı?

"İsteyerek yapmadım. Şok olmuştum. İlk başta siz olduğunuzdan bile emin değildim - çünkü görmeyi beklediğim son kişiydiniz - ve güneş arkanızdaydı.

"Eminim büyük bir şok olmuştur - altı yıl önce bana tek kelime etmeden çekip gittiğin düşünülüşünde.

Ağzı gerildi ama lanet olsun, o zamanlar bir açıklamayı hak etmişti, artık umurunda olmasa da hâlâ hak ediyordu. Bu onun soruydu. Onunla işi uzun zaman önce bitmişti.

"Masum rolü yapma," dedi öfkeyle. "Neden ayrıldığımı biliyorsun.

'Hayır, Anna. Bilmiyorum,' diye cevap verdi, buz gibi bir acılıkla ve şimdi bile

Acı hissi geri geldi ve onu bir anlığına felç etti. Paylaştıkları daireye geri döndüğünü ve dairenin boş olduğunu fark ettiğinde yaşadığı mide bulandırıcı, mide bulandırıcı hissi hâlâ hatırlayabiliyordu - o gitmişti.

"Ayrıldım," diye kelimeleri ısırarak ve dikkatle telaffuz ederek söyledi, "çünkü Savannah Aitken'in peşindeydin.

"Tanrı aşkına, Anna. Sana defalarca söyledim. O bir arkadaştı. Kimseyi tanı mıyordu. Ona *iyi* davranıyordum. Güzel, kaybolmuş Savannah, dış görünüşü gösterişli ama içi son derece güvensiz olan insanlardan biriydi. Bir arkadaşına ihtiyacı vardı, değil mi? Ama Anna her zaman onun nedenlerini sorgulamış, Leo'yu istediği konusunda ısrar etmişti.

'Onu cesaretlendiriyordun. Hayır cevabını kabul etmeyecekti.'

Leo dudaklarını büzdü. Anna ona güvenemiyorsa, bu onun sorunuydu. Ona güvenmeliydi. Onunla evlenmişti. Verebileceği en büyük söz ve taahhüttü bu. Yutkundu. Onu sevmiştir; ettiği yeminler sonsuza dek sürecek. Asla sadakatsizlik etmezdi. Savannah bir arkadaşı. Anna ona güvenmeliydi.

Anna ayağa kalktı. "Sizi bu işe bulaştırdığım için özür dilerim Michaela ve Jan. Sakıncası yoksa ben geri dönüyorum.

Michaela da ayağa kalktı, güzel yüzünü buruşturan bir sıkıntıyla. "Ben de seninle geleceğim.

"Hayır, sorun değil," diye ısrar etti Anna. "Cuma gecenizi mahvetmek istemem.

Leo elini alnına götürdü. Anna ile aralarında hiçbir şey değişmemiştir. Geçmiş arkalarında bırakıp arkadaş olabileceklerine inanmakla aptallık etmiştir. Bu asla gerçekleşmeyecekti.

İki kadının gidişini izledi.

"Bir bira daha, dostum?" diye sordu Jan sempatik bir gülümsemeyle. "Evet, neden olmasın?" Jan da ona gevşek bir gülümsemeyle karşılık verdi.

Belki de Anna'nın taşınması en iyisiydi... Ama neden bu konuda biraz daha fazla hasta hissediyordu?

Daireye döndüğünde kadının kapısı kapalıydı, onun kendisini beklemesini beklemiyordu. Ertesi gün neredeyse bütün gün odasında kaldı, sadece o kendi odasına gittiğinde dışarı çıktı. Pazar sabahı, çatı terasında çayının ve tostunun tadını çıkarırken, gidip onun kapısını çalması gerekip gerekmediğini düşünmeye başladı. O iyi miydi? Mutfığa geri dönüp dikkatle dinledi. Ondaki ses yoktu. Belki de ona bir fincan çay yapmalıydı.

ve kapısının önüne bırakırdı. Ya da belki o gün için dışarı çıkarsa her şey daha kolay olurdu, o zaman daireyi o yönetebilirdi. Bu daha adil olurdu.

Telefonunu karıştırdı ve arama tuşuna bastı.

'Selam, Natálie. Ben Leo.'

"Leo! Sesini duymak ne güzel.'

"Bana bira içmek için en iyi yerleri göstereceğini söylemiştin. İlk tanışma toplantısında çok misafirperver davranmıştı ve hafta başında erkek arkadaşı ve arkadaşlarıyla yüzen barda buluştuklarında bu teklifi yapmıştı.

'Elbette,' dedi, belli ki ondan haber almaktan memnun olmuştu. 'Bugün hepimiz öğle yemeği için buluşuyoruz. Bize katılmak ister misin?

'Bu harika olur. Saat kaçta?'

Bir saat belirlediler ve Leo telefonunu bıraktığında Anna'nın kapı aralığında gezindiğini gördü.

"Günaydın," dedi, tekrar düşmemeye kararlıydı.

"Günaydın," dedi kadın başını sallayarak.

"Dışarı çıkıyorum-" ama o "seni biraz yalnız bırakmak için" diyemeden, kadın araya girdi.

"Toplandım. Natálie ile.'

Leo'nun kalbi bir nehirdeki beton botlar gibi battı. Ona Natálie'nin bir arkadaş olduğunu söylemeye çalışmanın ne anlamı vardı ki? Ve pek sık ortaya çıkmayan daha küçük, daha acımasız bir parçası neden söylemesi gerektiğini söylüyordu. Neden onun yanıldığını kanıtlama zahmetine girsin ki?

'İyi günler,' dedi. "Ne zaman döneceğimi bilmiyorum. Umarım evin kendisine kalması hoşuna gider ve onu kendi evinde rahatsız ettiği için duyduğu suçluluk duygusunu bastırabilirdi.

Ama içindeki, ona güvenmediği için hâlâ kızgın olan küçük çocuk son sözü söylemek zorundaydı. "Bekleme.

Anna'nın beklemeye hiç niyeti yoktu. Dairenin kendisine ait olmasının verdiği özgürlüğün tadını çıkaracaktı - en azından kendi kendine böyle **söylüyordu**. Öğleden sonra mutfığı, banyoyu ve yatak odasını temizlemiş, çatı terasını süpürmüştü, kitap okumaya çalışmış ve dizüstü bilgisayarında bir film izlemeye başlamıştı. Artık resmileşmişti, kendisine yeterince eşlik etmişti. Telefonunu eline aldı. Steve neredeyse kesin olarak rugby kulübünde olacaktı. Onun yerine Becs'e FaceTimed attı.

"Selam kuzen. Nasıl gidiyor?" Becs hattan ona gülümsedi. "İyi.

Evde işler nasıl?

"Annem tabak kırma aşamasına geçti. "Ouch. Anna yüzünü buruşturdu.

'Babamın akşamlarını kiminle geçirdiğini öğrendi, bu yüzden şüphesiz Onu Uzaklaştırma Operasyonu başlayacak. Babam tam bir aptal. Eminim Steve gibi birine sahip olduğun için şükrediyorsundur. O sana asla böyle bir şey yapmaz.'

'Hayır,' dedi Anna. 'O iyi olanlardan biri. Birkaç gündür onunla görüşemedim. Bira fabrikasında öğrenilecek çok şey var. Büyüleyici bir yer. Bina çok eski-'

'Tanrım, yaşlı Ronnie'ye dönüşüyorsun. Başka ne yapıyordun?'

"Oldukça meşguldüm, bilirsin, yerleşmekle.

"Anna! Hiç gezdin mi?"

"Henüz değil. Ama yapacağım.'

Birkaç dakika sonra telefonu kapattığında dairenin etrafına tekrar baktı ve şehir merkezine gitmek için çok geç olduğunu ama en azından civarı keşfetmesi gerektiğine karar verdi.

Bir buçuk saatlik bir gezinti, buranın güzel bir bölge olduğunu doğruladı. Yakındaki park, nehir kenarındaki yryğ ve ilginç pavyonları, kuyuları ve gözlem gvertesiyle kesinlikle muhteğemdi ve daireye döndüğünde kendini çok daha iyi hissetti. Akėamın geri kalanında bir film izledi ve kendi kendine akėam yemeği piğirdi, yarım kulağını n kapıya vermemeye alığarak.

Ancak Leo beklememe konusunda sözüne sadık kalmığtı. Ertesi sabah eve gelmediği anlağıldı. Anna onun açık yatak odası kapısını görmezden gelerek banyoya girdi. Nátalie'yle yattığına őüphe yoktu. Ve bunun onunla hiçbir ilgisi yoktu. Sadece Leo her zamanki gibi davranıyordu. Bira hakkında bir şeyler öğrenmek ve o tankları kazanmak için buradaydı, en önemli şey buydu. Jiri'yi arayacak ve yeni daireyle ilgili bir geliğme olup olmadığını soracaktı.

"İyi haberlerim var Anna," dedi Jiri telefonu açar açmaz, bira fabrikasına giden yola geldiğinde. "Anahtarları bu hafta göndereceğim ve Cumartesi günü tağınabilirsiniz.

'Oh, bu harika. Çok teğekkr ederim.'

On ikinci katta olacağını ama manzaranın güzel olacağını öğrendiği kısa bir sohbetten sonra, tağınma tarihi almığ olmanın verdiği cesaretle bira fabrikasının kapısına vardı. Bu hayatı çok daha kolaylağtıracaktı. Tek yapması gereken önümüzdeki beş akėam hayatta kalmaktı ki Leo'nun yeni bir bayan arkadaş bulduğu düşünülürse bu o kadar da zor olmayacaktı.

Binaya girdiğinde, açık tanklarda mayalanmakta olan prenin tanıdık kokusuyla hemen rahatladı. Bu yüzden buradaydı.

Hafta sonunun tüm gerginliği eriyip gitmiş, omuzları yeniden rahatlamıştı. Tahıl ve su gibi basit malzemelerden bira gibi karmaşık bir şeyin yapılabilmesi onun için hâlâ bir mucizeydi. Elbette bundan çok daha fazlası vardı. Böylesine farklı tatlar yaratmak için malzemeleri ve süreçleri manipüle etme yeteneği sihrin yattığı yerdı ve daha fazlasını öğrenmek için heyecanlıydı. Çek bira yapım süreci altın standarttı ve tüm dünyada kopyalanmıştı... ama ona göre asla eşit değildi.

Bu hafta Jakub'un gölgesi olacak, bira üretim süreçlerini tüm yönleriyle öğrenecek ve ardından önümüzdeki birkaç ay boyunca bira üreticisi yardımcısıyla birlikte çalışacak, pazarlama ve satış stratejisinin yanı sıra jüriye sunmak üzere kendi birasını yaratmaya hazırlanmak için küçük parti özel biralar üzerinde çalışmaya başlayacaktı. Bir an için yüzlerce yıldır burada olan ve nesillerdir bira üreticilerinin geçtiği kalın taş duvarlara baktı. Öğrenecek çok şey vardı.

"Günaydın, Anna. Jakub'un feryadı onu yerinden sıçrattı ama geniş gülümsemesi onu hemen rahatlattı. Öğrenmeden edemiyordu; tutkusu, coşkusu ve enerjisi ilham vericiydi ve aptalca sorular sormasına hiç aldırmıyor gibiydi.

Ofisinde onun üs olarak kullanması için ikinci bir masa kurmuştu, ancak işin çok uygulamalı olacağını ve biranın tadımından tahıl malzemelerinin siparişine ve birçok teknik test ve kontrole kadar her şeye dahil olacağını açıklamıştı.

Onun tek başına yaşadığını zaten öğrenmişti ve ince yapısından ve bira fabrikasında geçirdiği uzun saatlerden şüpheleniyordu.

kendine bakmıyordu. Ona sık sık bira fabrikasına dalıp yemek yemeyi unutan Ronnie'yi hatırlatıyordu.

'Günaydın Jakub,' dedi. "Al bakalım. Tramvay durağından aldığı kahve fincanını ve onun için getirdiği *kolalardan* birini uzattı.

"Benim için mi?" diye sordu şaşkınlıkla.

'Evet, bu sabah fırından aldım ve senin de hoşuna gideceğini düşündüm. Kendime de kahve aldım, o yüzden sana da bir tane getirmemek kabalık olur diye düşündüm.

'Çok nazıksınız. Bu sabah kahvaltıyı kaçırdım. Hamur işini öyle hızlı ve aç lokmalarla yuttu ki, Anna önceki gece akşam yemeği yiyip yemediğini merak etti.

Bir saat içinde kendini işe kaptırdı ve zor geçen hafta sonu ve Leo'nun dün gece nereye gittiği hakkındaki tüm düşünceleri bir kenara bıraktı. Şimdilik. Tanrıya şükür, taşınmadan önce dairede sadece beş uyku daha geçirecekti.

Yedinci Bölüm

"D_{amn!}

Leo yatak odasının kapısının diğer tarafından gelen küfürlü sesi duydu ve hemen kafasını dışarı çıkardı. Son yirmi dakikadır Anna'nın taşınırken çıkardığı bariz sesleri duymazdan gelmeye çalışıyordu ama vicdanı onu rahatsız ediyordu. Yardım etmeyi teklif etmeliydi.

Pazartesi günü mutfağa bir not bırakmış ve bu hafta sonu taşınacağını söylemişti, bu da onun üzerindeki baskıyı hafifletmişti. Bu hafta mümkün olduğunca dışarıda kalmıştı, böylece daire ona kalabilecekti ama tek başına içmek, futbol izliyormuş gibi yapmak ve telefonunda gezinmek kısa sürede sıkıcı olmaya başlamıştı. Ayrıca, bitkin düşmüştü. Sessiz bir gecenin tadını çıkarabileceği bu akşamı iple çekiyordu.

Yatak odasından gelen daha sert bir küfür onu tekrar günümüze getirdi.

"İyi misin?" diye sordu, koridora çıktığında Anna'yı tek ayağı üzerinde zıplarken buldu, kollarında bir yığın tahta direk vardı, belli ki çok fazla şey taşımaya çalışıyordu. Tavan penceresinden gelen güneş ışığı saçlarındaki bakır rengi ışıkları yakalamış, onu barın kapısında hafif tereddütlü bir şekilde ilk kez gördüğü anı hatırlatmıştı

ilk çalıştıkları yerde. Ormandan çıkan utangaç bir dişi geyik gibiydi.

'Yatak başını ayağıma düşürdüm,' diye mırıldandı.

"Taksi burada mı?"

"Evet.

"Neden ondan yardım istemediniz?" "İngilizcesi o kadar iyi değil.

"Yardım ister misin?"

"Hayır, ben hallederim.

Açıkça yapmadığını belirtmek sadece onu geri çekerdi ama lanet olsun, neden bir kez olsun yardım kabul edemiyordu? "Saçmalama, Anna. Sana yardım etmeyi gerçekten umursamıyorum.

Sanki onun makullüğü başını ağırtıyormuş gibi iç çekti. Kız isteksizce, 'Teşekkürler' dediğinde onun teslim olmuş yüz ifadesine neredeyse gülümseyecekti. Çok fazla bir şey yok. Özellikle de söktüğüm yatak.

"Sana bu konuda yardım ederdim. Öfkesini bastırmak için ısırđı. Her zaman çok bağımsız ve her şeyi kimseye yaslanmadan yapmaya kararlı olmuştu.

"Tornavida kullanmayı gayet iyi beceririm," dedi bir kaşını kaldırarak, gözlerinde hızlı bir eğlence parıltısı belirdi. Sanki artık gidiyordu ve kendini bu kadar katı bir şekilde ayrı tutmak yerine yeniden kendisi olmayı göze alabilirdi.

"Bana hatırlatmana gerek yok," dedi hızlı bir kahkaha atarak. "O rafı yaşamama asla izin vermeyeceksin, değil mi?"

"O bir raf mıydı?" diye sordu, gözleri eğlenerek açılmıştı. İkisi de kahkahayı patlattı.

'O kadar da kötü değildi,' dedi.

Kıs kıs güldü. 'Leo, raflar tarihindeki en geçici raftı. Yirmi dört saat bile sürmedi.'

Bir sabah o dışarıdayken yatak odasına koyduğu raf, onu etkileme çabasıydı, çünkü evdeki her şeyde çok becerikliydi. Kuşkusuz hafif bir eğim vardı ama yaptığı işten memnun olarak, onu eve davet etmek için üzerine pembe bir gül içeren bir vazo yerleştirmişti. Ne yazık ki gecenin bir yarısı, her şey büyük bir gürültüyle çökmüş ve her ikisi de korkudan kalpleri hızla çarparak uyanmıştı. Sonrasında, birbirlerinin kollarına düşmeden önce kahkahalar atarak yuvarlanmışlar, vücutları birbirlerine doğru yumuşamıştı.

Bir an için birbirlerine baktılar, anılar bir kasanın kapakları gibi yerine oturdu. Leo'nun dudakları kıvrıldı. Eğer doğru hatırlıyorsa, telaşsız, nazik bir ara vermeydi bu, kadının sıcak bedeni karanlıkta, yorganın altında kozalaşmış bir halde onu karşılamıştı. Bir an için neredeyse o sıcaklığı, o yavaş kayışı hissedebiliyordu... Nabızı biraz hızlandı ve sonra o tanıdık panik hissi soğuk parmaklarını kalbinin üzerine koydu.

"Eğer yardım edeceksen, bunu getirmekle başlayabilirsin. Dudaklarını bükerek yatak odasının ortasında duran yatak çıtası rulosunu, yastık ve nevresim torbasını işaret etti.

Ani korkusunu belli etmemeye çalışarak, "Sorun değil," dedi. Oraya geri dönemezdi. O anılar çok acı vericiydi.

"Teşekkürler," dedi ve odadan çıktı.

"Benim için zevkti," diye cevap verdi kasıtlı olarak sakın bir tonda.

Omzunun üzerinden ona keskin bir bakış attı, açıkça dalga geçip geçmediğinden emin değildi. Kolları yüklü bir şekilde onu iki kat merdivenden aşağıya kadar takip etti.

Taksi şoförü telefonu ile konuşuyor ve sigara içiyordu, şoför kapısına yaslanmıştı ve Anna ilk yükü arabanın bagajına koyduğunda kafasını kaldırıp bakmadı bile.

Yüklemeyi bitirdiğinde arka koltuğun çoğu dolmuştu. Kapıyı çarptı ve ön taraftaki yolcu koltuğuna doğru ilerledi.

"Doğru," dedi, vücudu aniden gariplikten kaskatı kesilmişti.

Leo sertçe yutkundu, pişmanlık içini burktu. Onun istediği buydu ve bunun için ona saygı duymalıydı - ama onu bir daha ne zaman görecekti?

"Diğer tarafta iyi olacak mısın?" diye sordu, tıka basa dolu arabaya bakarak.

"Evet," dedi Anna ama adam onun gözlerindeki hızlı kararsızlık parıltısını gördü.

O hafif kaypak bakışı biliyordu. Gözlerini kısarak onu inceledi. "En üst kattasınız.

Ağzı açık kaldı. "Nereden biliyorsun? En tepeden değil, on ikinciden.

"İyi tahmin.

Kadın ağzını açtı ve adam kararlılıkla onu durdurmak için elini kaldırdı. 'Oldukça yetenekli olduğunu biliyorum. Ama en azından arkadaş olabileceğimizi ve arkadaşların birbirine yardım edebileceğini kabul et.

Dönüp taksinin arka koltuğuna bakmadan önce yüzündeki tereddütü görebiliyordu. "Yer yok.

Evet, var. Küçük bir tane için yer var. Hadi, ben arkaya geçeyim.'

Leo, arabanın arkasındaki sıkışmış pozisyonundan, devasa yerleşim alanından geçerken yüksek apartman bloklarını inceledi. Burası geldikleri yerden çok farklıydı. Kuşkusuz her şey çok temiz ve düzenli görünüyordu ama

Tek tip, işlevsel kare binalar biraz sade ve ruhsuz hissettiriyordu. Çekici yeşil alanlar ve yürüyüş yolları vardı ama ona bir üniversite kampüsü gibi geldi. Daha soluk bloklardan birinin önünde durdular. Taksi şoförü inmek için sabırsızlanıyordu ve bu kez her şeyi ön kapının önündeki kaldırıma bırakarak eşyaları indirmelerine gönüllü olarak yardım etti. Son çanta da arabadan çıkar çıkmaz tekrar arabaya atlayıp uzaklaştı, Anna'yı eşyalarıyla baş başa bıraktı ve Leo'yu geldiğine çok memnun etti.

"Sen gidip araştırırken burada beklememi ister misin?" diye sordu. "Teşekkürler," dedi başını sallayarak ve binaya girdi.

Bir dakika sonra geri döndü, ağzı hayal kırıklığının resmiyle aşağıya doğru çevrilmişti. "Tahmin edin ne oldu? Asansör çalışmıyor.

"Ah," dedi Leo, yüzünü buruşturarak. Tırmanmak için çok fazla merdiven vardı. "Aferin," dedi Leo alaycı bir tavırla.

Leo ona temkinli bir bakış attı, içgüdüsel olarak başının belada olduğunu biliyordu ama nedenini bilmiyordu. "Ne?

"Sana söylemiştim" demediğin için.

"Biliyorum. Ona gülümsedi. "Bununla gurur duyuyorum.

Kadın gözlerini devirdi ama adam dudaklarının hafifçe kıvrıldığını görebiliyordu.

'Hadi, şu eşyaları kaldırımdan indirip içeri alalım. Sonra Şerpa Tensing, tırmanışımızın ilk saldırısını yapabiliriz.

"Peki sen nasıl Sir Edmund Hillary oldun?

Sırıttı. "Öyleyim işte.

Çiçeği burnunda gülümsemesi çiçek açtı ve sanki nişastası alınmış gibi yumuşadı ve elini uzatıp koluna dokundu. "Hafif tarafını bulacağına güveniyorum. Teşekkürler Leo.

Merdiven boşluğunun açıları ve düzlemleri arasından yukarı doğru baktı. "Hadi yapalım şunu. Bacaklarını tokatladı. "Kalçalarım beni affetsin.

On iki kat, yirmi dört kat merdiven demekti. Daire 56'ya vardıklarında, alnında hafif bir ter parıltısı vardı ve çaresizce eşofmanını çıkarmaya çalışıyordu. İkisi de biraz nefes nefese kalmıştı.

"Lanet olsun," dedi elindeki çantayı kapının yanına bırakarak.

Anna başını salladı, açıkça konuşamıyordu. İkisi de tek seferde mümkün olduğunca çok şey taşımaya çalışarak aşırı yüklenmişlerdi. Anahtarı kilide soktu. İkisi de hırpalanmış ön kapının yanındaki kirli pencere hakkında yorum yapmadı.

Kapı açılır açılmaz küflü bir lahana çorbası kokusuyla karşılaştılar.

'Temizlenmesi gerekebileceğini söylediler,' dedi Anna.

"Mm," dedi Leo, hafif yağlı parlaklığı olan eski döşemeye bakarak.

Koridorun içi karanlıktı ve Anna ışık düğmesini çevirdiğinde, tek bir çıplak ampul, Soğuk Savaş sorgu odası gibi küçük bir alana uğursuz gölgeler düşürdü. Koridora açılan birkaç kapı, Leo'nun aklına ürkütücü bir peri masalını getirdi ve her birinin arkasında ne olduğunu merak etti. Anna her zaman onun fazla hayalperest olduğunu söylerdi.

Neşeli görünmeye çalışarak, "İstediyini seç," dedi. Pis koridor ona hiç güven vermiyordu.

Anna hemen ilerideki kapıyı açtı, kapı büyük ve boş bir odaya açılıyordu. Duvarlar, yeşil sürtünmeli yer döşemesiyle mükemmel bir uyum sağlayan endüstriyel bir yeşile boyanmıştı. Karşısındaki geniş pencereler dışarıya, yüksek kenarlı beton bir balkona açılıyordu. Üstlerinde bir başka çıplak ampul asılıydı. Havadaki soğukluk bir miktar nem barındırıyordu ve Leo odanın köşelerinde şüpheli karanlık lekeler görebiliyordu.

Anna balkona açılan kapıya doğru yürüdü. "Çok geniş," dedi arkasını dönerek. "Ve bir manzarası var.

"Anna, burası bir çöplük," dedi Leo kesin bir ifadeyle. "Ve cehennem gibi iç karartıcı.

'İyi bir temizliğe ihtiyacı var. Ayrıca, diğer odalarda bir sorun olmayabilir,' dedi ama Anna'nın pek umutlu olmadığını o bile görebiliyordu. Odaya son bir kez daha bakan Anna, koridora ve boş kapılara doğru yürüdü.

Sanki düşmanla yüzleşiyormuş gibi kapı kollarından birini kavradı. Kapı bir banyoya açılıyordu. Lekeli bir küveti ve kirli seramik lavabonun üzerinde sallanan bir diş gibi duran kötü monte edilmiş bir musluğu olan küçük bir yerd. Leo deneysel bir itme hareketi yaptı ve beklendiği gibi musluk olduğu yerde sallandı. Anna ona sabırsız bir bakış fırlattı ve Leo dikkatini duvarlara verdi. Odadaki tek renk olan küflü derzin pembemsi tonu, tavan hariç her yüzeyi kaplayan beyaz kare karoların çoğunu çiziyordu.

Leo, Anna'nın odadan geri geri çıkarken çenesini kaldırdığını gördü - yenilgiyi kabul etmeyecekti. Bunun için ona hayranlık duydu ama aynı zamanda çileden çıkmıştı. Kadının çift kişilik yatak odasının kapısını açmasını izledi. Yine iyi bir büyüklükteydi ama donuk manolya duvarlar, pencerenin etrafındaki tavan ve duvar arasındaki dikişi kaplayan küçük siyah küf sporlarıyla lekelenmişti.

"Burası yetmişli yılların unuttuğu daire," dedi Leo, ortasından sarkan eski moda gömme dolapları göstererek.

'Sadece biraz çalışmaya ihtiyacı var. İyi bir temizlik, birkaç kat boya.' 'Bundan daha fazlası. İçinin boşaltılması ve yeniden başlanması gerekiyor.

Anna hiçbir şey söylemedi. Bunun yerine dönüp koridoru geçerek mutfağa gitti; dar bir m u t f a k t ı , uyumsuz dolaplar ve hâlâ sağlam olan kapılar grinin farklı tonlarındaydı. Odanın ortasına çömelmiş olan eski elektrikli ocak her nedense duvardan ayrılmış, geriye bir

Solmuş kahverengi döşemede, ömür boyu kırıntı ve yağla çevrili kare şeklinde bir yama.

Anna tam bir sessizlik içinde her odayı inceledi, omuzları her dakika daha da yükseliyordu.

Leo mutfakta kalıp pencereden dışarı bakarken, kadın muhtemelen ikinci bir yatak odasına açılan son kapıyı açtığı anda yumrukları güçsüzce sıkılmıştı. O ne kadar çok konuşursa, kadının inadı da o kadar artacaktı. Dairenin sessizliğinde, bastırılmış bir hıçkırığın hızlı nefes alışını duydu ve hemen arkasından yürüdü. Bunu yapamazdı. Onun burada kalmasına izin vermesine imkân yoktu. Sadece Anna olduğu için değil. Herhangi birine karşı ısrar edebilirdi. En büyük düşmanını burada bırakamazdı.

Kadın sırtı kapıya dönük duruyordu ve adam omuzlarındaki gerginliği görebiliyordu. Kadın arkasını döndü ve adam gözlerindeki yaşların parıltısını gördü. Kendine engel olamayarak onu kollarının arasına aldı, alnı göğsüne yaslandı. "Seni burada bırakmamın hiçbir yolu yok.

Bir an için kaskatı kesildi ve sonra uzun, yavaş bir nefes aldığını duydu. 'Bu yerle bir şeyler yapabilirmişim gibi davranmayacağım bile. Sanki ruhu emilmiş gibi.

Anna'nın bedeni kucağında yumuşarken Leo onun seçtiği kelimeler karşısında biraz şaşırdı. Normalde Anna pragmatik biriydi.

'Anna, burada kalamazsın,' dedi nazikçe. 'Kalamayacağını biliyorsun.

Daireye geri gel. İşleri yoluna koyabiliriz.'

Ona sarılmanın hoşgörüsüne teslim olurken, içinde bir şey değişti, onun tanıdık kokusu ve ona rahatça oturması tarafından tetiklendi. Kas hafızası, dedi kendi kendine, hepsi bu. Başını kaldırıp ona baktığında, dudaklarını hafifçe araladığında, nabzının hızlandığını hissetti ve ağzını onunkine indirme dürtüsüyle savaşmak zorunda kaldı.

"Hadi, gidelim buradan," dedi aniden, bakışlarını kasıtlı olarak kirli pencerelerin iki yanındaki yırtık pırtık perdelere kaydırarak.

"Jiri'ye ne diyeceğim?" Dişleri dudağına yapıştı.

'Ona söyleyecek çok şeyim var. Her şeyden önce, seni böyle bir bok çukuruna göndermeye nasıl cüret eder? Leo dişlerini sıkarken, Anna'nın adına duyduğu öfke dalgası üzerine çöktü.

Anna onun sıkılı yumruklarından birine dokundu, hızlı, güven verici bir hareketle, ben iyiyim.

"Ona karşı dürüst olmak gerekirse, bunu çok hızlı bir şekilde buldu. Bana boş olduğunu ve kendisinin göremediğini söyledi.

"O da aynı hızla itip kakabilir. Leo durakladı ve onun yumuşak kahverengi gözlerinin içine baktı. "Ciddiyim, Anna. Daireyi paylaşabiliriz. İkimiz de yetişkiniz, bunu yürütebiliriz. Eğer yardımı dokunacaksa rotalar hazırlayabiliriz, böylece teması en aza indirebiliriz - belirli zamanlarda birbirimizin yolundan çekilmeyi kabul edebiliriz. Bilmiyorum... Cumartesi, pazartesi, çarşamba ve cuma günleri sen salonda, ben odamda kalırım. Böyle bir şey, eğer işe yararsa. Şimdi bir Uber daha sipariş edeceksin ve inişe başlayacağız.

Anna telefon uygulamasını açarak, "Teşekkürler Leo," dedi.

"Ve bugün beni büyük bir bira içmeye götürebilirsin.

Anlaştık.

Sekizinci Bölüm

"Bir önerim var," diye açıkladı Leo ertesi sabah, şafakta açan bir düğün çiçeği kadar taze ve parlak görünerek mutfığa girerken. Steve'e göndermekte olduğu mesajdan başını kaldırdı. Tepedeki Velux penceresinden gelen güneş ışığıyla aydınlanan saçları neredeyse bir hale gibi görünüyordu ve o yakışıklı yüzüyle ve dinlenirken biraz somurtkan (ve çok seksi) ağzıyla, düşmüş bir melek olabilirdi. Ne diyeceğini bilemez bir halde ona bakarken, nabızı biraz tekledi. Nedense bakışları adamın dudaklarına odaklandı, her zaman çok çabuk gülümsüyordu. Hafif bronzluğu, sarı saçları, iyi yıkanmış kot pantolonu ve yumuşak tişörtüyle tam bir sörfçüye benziyordu. Leo'yu tanıdığına göre, muhtemelen bütün yazı plajda geçirmişti.

Başını eğdi ve metnini bitirmeye odaklandı.

"Seni özlüyorum" diyerek niyetlenmediği bir şey yaptı ve fazladan birkaç öpücük daha verdi.

Gönder tuşuna bastıktan sonra Leo'ya dikkatle baktı ve onun ne kadar yakışıklı olduğunu bir kez daha düşünmemeye çalıştı. Dün diğer dairenin ortasında kendiliğinden gerçekleşen o kucaklaşma onu tedirgin etmiş ve bütün akşamı odasında eşyalarını yerleştirip yeniden düzenleyerek geçirmişti. Onun yolundan uzak durmak için her şeyi yapmıştı. O çok

ona karşı nazikti. Onun nazik olmasını istemiyordu. Onunla ilgili iyi şeyleri hatırlamak istemiyordu. Kalbini ona bir kez kaptırmıştı, bu acıyı tekrar yaşamaya dayanamazdı. Kendini onun iyiliğine ve o harika bastırılmaz enerjisine karşı güçlendirmesi gerekiyordu. Leo herkesi kendine çeken bir güneş ışığıydı. Kendisi gibi biri asla onun gibi birine tutunmak için yeterli olamazdı - sonsuza kadar değil. Büyük bir aşağılık kompleksine sahip olduğundan değil - belki birazcık - ama teyzesinin sürekli tetikte olduğuna, her zaman amcasının son 'arkadaşlığına' dair bir sonraki ipucunu aradığına tanık olmuştu. Anna'nın geçen sefer çekip gitmesinin nedeni de buydu. Leo yapamadan önce. Her zaman onun yerine geçmek için bekleyen biri olacaktı.

Leo'nun hâlâ sorusuna cevap beklediğini fark etti. "Peki neymiş o?" diye sordu sonunda, Leo'nun nasıl Rahat tişört üzerine biraz fazla oturmuştu ve birkaç saniye önce kendi kendine yaptığı konuşmaya rağmen, istenmeyen bir özlem duygusuna neden olmuştu. Oraya gitmiyorum. Leo'dan hoşlanmıyordu, artık hoşlanmıyordu. Kas hafızası, hepsi bu, uzun, çok uzun zaman önce nasıl hissettiğinin bir kalıntısı.

"Kahve ister misin?" diye sordu, koca bir demlik yapmışken teklif etmemenin düşüncesizlik olacağını hissetti. Daha önce taze ekmek almak için sokağın aşağısındaki fırına uğramış ve bir torba taze hamur işiyle geri dönmüştü.

"Evet, lütfen.

"Ya bunlardan biri? Beni On Üçüncü Bölge'den kurtardığınız için bir teşekkür. Kâğıt torbayı ona doğru itti. "Hâlâ sıcaklar. Küçük hamur işleri, hamur kabuklu ve zengin, koyu erik reçeli ile doldurulmuş, büyümüş reçelli tartlara benziyordu.

"Yum. Bunlar ne?"

"Görünüşe göre *Koláče*. Fırından yeni çıktılar ve o kadar lezzetli kokuyorlardı ki dayanamadım.

Leo gözlerinde şakacı bir parıltıyla, "Sana bir teklifim var," dedi. Bütün zamanını evde benden kaçarak geçiremezsin. Bu sağlıklı değil ve sana bunu yapmak zorunda olduğunu hissettirmek istemiyorum. Çok fazla dışarı çıktığımı biliyorum ama... her gece dışarıda yemeye devam edemem. Daha önce hiç tanışmamışız gibi davranmaya ne dersin? Geçmiş hakkında konuşmayalım, birbirimiz hakkında varsayımlarda bulunmayalım ve eski şikayetlerimizi gündeme getirmeyelim. Tamamen yeni bir başlangıç.

Sözler prova edilmiş gibiydi, gerçekten de düşünülmüş olduklarını doğruluyordu, ama Anna tüm bunlara rağmen etkilenmişti. Eski çılgın, aceleci Leo'nun yapamayacağı bir olgunluk ve düşüncelilik gösteriyorlardı. Gerçi böyle düşünmemesi gerekiyordu. 'Ve bu akşam senin için yemek pişirmek istiyorum. Ayrı ayrı yememiz çok saçma. Sırayla yesek daha iyi olur. Ellerini havaya kaldırdı. "Ben biraz alışveriş yapacağım.

"Tamam," dedi, hâlâ temkinliydi, bu işin nasıl yürüyeceğini merak ediyordu.

"Harika. Elini uzattı. "Ben Leo Knight. Yirmi sekiz yaşımdayım. Londra'da Richmond'da yaşıyorum ve bir bira fabrikası açmak istiyorum. Buradayım çünkü bira konusunda tutkuluyum ve Çekler dünyanın en iyi birasını yapıyor.

Adamın elini tuttu ve ilk kez elini tuttuğunu hatırlamamaya çalışarak elini sıktı.

Anna Love. Ayrıca yirmi sekiz yaşımdayım. Yetimim ve teyzem, amcam ve üç büyük kuzenim Becs, James ve Tim ile birlikte büyüdüm. Milton Keynes'in dışında küçük bir köyde yaşıyorum ve... bir gün ailemin bira fabrikasında baş bira üreticisi olmak istiyorum.

"Görünüşe göre ortak bir noktamız var," dedi Leo ve oturup böreğini ısırdı. "Mmm, bu çok güzel, teşekkür ederim.

"Rica ederim.

"Bugün turistçilik oynayacağım," dedi Leo o önlenemez sırtışıyla. "Pilsen içeceğim ve mantı yiyeceğim.

Mantı ve bira kulağa çok hoş geliyordu. Ona kibarca başını sallarken bile içinde bir özlem duygusu belirdi. Leo nerede olursa olsun ve ne yaparsa yapsın hayatı her zaman daha eğlenceli hale getirmeyi başarmıştı. "Güçlerimizi birleştirebiliriz, biliyorsun," dedi

Leo. 'Ateşkesimizin bir parçası olarak.

Sen de sadece bir günlüğüne benden nefret etmiyormuş gibi davranabilirsin. Şaşkınlıkla yüzünü ona döndü. "Senden nefret etmiyorum.

"Her neyse," diye yanıtladı Leo. 'Ama turistlerle oynayabilir ve biraz eğlenebiliriz.

Bunu yapan, ağızındaki o önlenemez tuhaflıktı. Son kabahatini büyük bir neşeyle itiraf etmek üzere olan yaramaz bir çocuk gibi görünmesine neden olan şey.

Neden olmasın ki? Leo'nun arkadaşlığı bütün gün tek başına kalmaktan daha iyiydi ve Steve'in gelmesini beklediği için şehri neredeyse hiç görmemişti. Ve başka biriyle keşfetmek her zaman daha eğlenceliydi.

"Tamam, eğer Charles Köprüsü'nü ve kaleyi görebilirsek. Henüz ikisini de görmediği için kendini suçlu hissediyordu, özellikle de nereye giderseniz gidin neredeyse her zaman şehre bakan bir kale manzarası olduğu için.

"Mükemmel. Gördün mü, o kadar da kötü değilmiş, değil mi?" dedi Leo. "On dakika içinde ayrılıyor musunuz?

On beş dakika sonra tramvaya bindiklerinde Anna Leo'yla konuşmamayı planlamamıştı ama tramvay geçerken bilmediği sokakları seyretmekten oldukça mutluydu. Leo da onun sessizliğinden memnun görünüyordu ama Leo'nun temel eğilimi mutlu olmaktı. Hiçbir şey onu rahatsız etmezdi.

And l metro istasyonuna varmaları uzun sürmedi ve burada aynı yöne giden insan seliyle birlikte tramvaydan indiler.

Girişle yaklaştıklarında Leo, "Bilet almamız gerekiyor," diye duyurdu.

"Gerçekten mi?" diye söylendi Anna, onu kızdırmak için ani bir dürtüye boyun eğerek. "Hiçbir fikrim yoktu.

"Çok komik. Dirseğiyle onu dürttü ve böylece onunla birlikte olmak yeniden tanıdık ve kolay geldi. 'Yüksek sesle konuşuyordum. Devam et. Madem bu kadar ukalasın, biletleri sen alabilirsin.

Gözden kaçmayan parlak sarı makinelere doğru işaret etti. Anna doğruldu ve onlara doğru yöneldi. Ancak ön avluyu yarılادığında aklına geldi: liderliği o almıştı. Bugünlerde otomatik olarak arka planda kalıyordu çünkü Steve her zaman önden gidiyor, bilet ve rezervasyon işlerini hallediyordu. Her nasılsa, hiç düşünmeden bu tür sorumluluklardan vazgeçmiş ve ona bel bağlamıştı. Evde her zaman dışlanan kişi olduktan, evlat edindiği ailesine ayak uydurmak için koşturduktan sonra, ona odaklanan, onu gözetken ve olduğu gibi seven birini bulmak rahatlatmıştı. Şimdi belki de Steve'e çok fazla güvendiğini ve ona yanlış bir izlenim verdiğini fark ediyordu. Fikirlerini ve isteklerini ortaya koymakta tembel davranmış, onun ilgisine minnet duymuştu. Gerçekte, pek de sadık bir takipçi sayılmazdı.

Neyse ki bilet makineleri İngilizce seçeneği sunuyordu, bu yüzden biletleri nispeten kolay bir şekilde satın alabildi.

"Al bakalım. Gururlu bir ifadeyle biletini uzattı ve ekledi: "Kaybetmediğinden emin ol.

Leo güldü. 'Bu altı yıl önceydi. Bunu unutmama hiç izin verecek misin?'

"Ne? Kaşlarını çatı.

Şimdi kaşlarını çatma sırası ondaydı.

"Hatırlıyorsun. Londra'dan tren değiştirdiğimiz ilk trenin vagonunda tren biletlerini masanın üzerinde bırakmıştım. Edinburgh Festivali'ne gittiğimiz zaman.

Her şey geri geldiğinde bir kahkaha attı. "şimdi anlıyorum. Hafifçe hüzünlenirken, Leo'nun kendine özgü tarzıyla kadın tren müdürünü bir sonraki durakta onları trenden atmaması için nasıl büyülediğini de hatırladı. Kadınlar Leo'yu her zaman sevmişti.

Tıpkı Henry Amca'yı sevdikleri gibi. Anna, teyzesinin yıllar içinde kendine olan güveninin yavaş yavaş azaldığını hatırlayarak yüzünü buruşturdu. Her zaman omzunun üzerinden nasıl baktığını. Anna o kadın olmayacaktı.

Aklına gelenleri bir kenara bırakarak yürüyen merdivene yöneldi, metroyu kullanmanın çok kolay olduğunu görmekten memnundu ve Leo da onun yanına geldi.

"Burası çok büyük," dedi kavisli sütunların üzerinde büyük mermer karoların bulunduğu kavernöz bir koridordan geçerlerken.

"Komünist rejim sırasında inşa edilmiş," dedi Anna ona, o sabah rehber kitabında okuduklarını hatırlayarak. 'Çekoslovak-Sovyet dostluğuna adanmış ve Sovyet tarzında inşa edilmiş. Başlangıçta çok sayıda propaganda kabartması vardı ve bu istasyona Moskova şehrinden esinlenerek *Moskevská* adı verilmişti. "Kültürel değişimin" bir parçası olarak -' Anna'nın parmakları tırnak işareti yaptı '- Moskova'da Prag'ın adını taşıyan bir metro istasyonu inşa edildi.

"Hâlâ çok araştırma yapmayı seviyorsun o zaman," diye dalga geçti Leo.

Anna başıyla onayladı. "Buraya uzun bir yolculuktı ve telefonunuzdan baktığınız şeyler inanılmaz.

'Brunch için bir yer baktın mı? Açlıktan ölüyorum. Kendini beğenmiş görünmesine izin verdi. "Tabii ki.

"Mükemmel.

Metro treni geldi ve birkaç durak sonra yeşil ve sarı metro hatlarının kesiştiği Mûstek' te indiler. Anna telefonunu kullanarak onları, tanıdık Avrupa markalarının yer aldığı mağazalarla dolu, Arnavut kaldırımlı, yayalara ayrılmış geniş bir caddeye yönlendirdi: Desigual, Zara, Douglas, Nike, Swarovski ve Mango. Yolun ilerisinde, muhteşem bir Art Deco binasının yanındaki eski bir Gotik kapıya gelmeden önce rotaları tek yönlü bir caddeyi takip etti.

"Kafe şurada," dedi Anna, birinci kattaki büyük kemerli pencereleri ve zemin seviyesindeki dramatik kare pencereleriyle krem rengi binayı göstererek. Ortadaki giriş daha da dikkat çekiciydi; üzerinde süslü bir mozaik bulunan devasa bir kubbe, karmaşık demir parmaklıklara sahip yarım daire şeklindeki bir balkonun üzerindeydi. Vitray pencerelerle süslü havadar giriş holünün içinde bir kafe ve bir restoran vardı. Mozaik döşeli zeminden sola dönerek güzel döşenmiş Art Deco odaya girdiler.

Leo, muhteşem cam avizelere ve tavanın sade ama zarif soluk mavi ve beyaz alçı işçiliğine bakarak, "Burası güzel bir yer," dedi. "Şu bir fıskiye mi?" Yerlerine oturup kahve siparişlerini verirken odanın diğer ucundaki su düzeneğini işaret etti. Anna kulağa lezzetli gelen bir sepet hamur işi seçerken Leo da denemek istediği Prag jambonlu Benedict usulü yumurtayı seçti.

"Pazar sabahını geçirmenin bir yolu da bu," dedi, kalabalık odaya bakarak.

"Evet," dedi Anna, suçluluk duygusuyla rugby sahasındaki Steve'i düşünerek.

"Aile nasıl?" diye sordu Leo aniden. 'Hâlâ her şeyde başarılılar mı? Erkek arkadaşının James'in rugby arkadaşlarından biri olduğunu varsayıyorum.

Anna ona baktı, bu doğru tahminden dolayı sinirlenmişti.

"Neden böyle düşündün?" diye sordu, omurgası bir süpürge sopası kadar sert ve dikti.

"Öyle mi? Leo bir kaşını kaldırdı ve bir sırtıış hayaletini zar zor zapt etti.

"Olabilir," diye kabul etti. "O zaman bu bir evet demek.

"Peki ne demek istiyorsun? Sesini hafif tutmaya çalıştı.

"Hiç anlamı yok. Peki ya teyzen ve enişten ne olacak?" Adam pazarlığa sadık kaldı ama kadın neredeyse dile getirilmeyen soruyu duyabiliyordu: " Hâlâ evli misin?

"İyiler. Anna onun boş yüzünü inceledi.

"Peki şimdi nerede yaşıyorsun?

"Hâlâ köyde yaşıyorum. Evcil hayvan dükkanının üstünde bir dairem var.

"Ailenden çok uzakta değilsin o zaman. Leo kaşlarını çattı ama o daha fazla bir şey söyleyemedi. Anna kararlı bir şekilde 'Hayır' dedi ve ses tonuyla evlat edinen ailesiyle ilgili daha fazla tartışmaya son verdi.

"Peki ya ailen?" diye sordu, Leo'nun annesi, muhtemelen tanıdığı en iyi insanlardan biri olan Aurelia'yı düşününce midesine biraz kramp girdi. Onunla iletişimini kaybetmek büyük bir pişmanlıktı ama yapılması gereken doğru şey de buydu.

"O harika biri," dedi Leo, gözleri parlayarak. 'O ve Ernesto her zamanki gibi birbirlerine çok aşıklar. Bir üvey baba için oldukça havalı biri. Raph'ın kız arkadaşı Lia ile evleneceğini umarak heyecanlanıyor. Yüz ifadesi değişti ve ona soğuk bir bakış attı.

"Oğullarından birinin yakında mutlu bir evlilik yapacağını umuyor.

Anna yemi yutmayı reddetti. "Bu çok hoş," dedi eşitlikçi bir şekilde, ama kanatlarda bahsi geçmeyen bir nişanlı olmadığını öğrenmek olması gerekenden daha fazla rahatlama getirdi.

'Giulia şimdi sekiz yaşında. Onu son gördüğünüzde daha yeni yürümeye başlamıştı. Tam b i r turşu gibi. Ailenin bebeği ama

Ernesto'yu küçük parmağında oynattı.

Anna'nın kalbi, Leo'yla birlikte bebek bakıcılığı yaparken dizine oturup masal dinlemeye bayılan o küçük siyah saçlı kızı hatırlayınca bir kez daha sızladı. Bir şey söylemek yerine kruvasandan büyük bir ısırık aldı.

"Peki sen ve adı her neyse birlikte mi yaşıyorsunuz?"

"Steve," dedi gözlerini kısarak, Leo'nun onun adını bilmiyormuş gibi davranmasına sinirlenmişti. "Ve hayır, tanımıyoruz. Ben eski bir okul arkadaşımın aynı evi paylaşıyorum ama Steve ve ben gelecek yıl birlikte bir ev satın almayı düşünüyoruz.

Leo başını salladı.

"Peki ya sen? Senin sevgilin var mı?"

Leo güldü. "Beni bilirsin. Hayat kendimi kısıtlamak için çok kısa. Hala sahada oynuyorum."

'Bunda şaşılacak bir şey yok,' dedi Anna.

"Sen sordun," dedi Leo ve sonra sandalyesinde arkasına yaslandı. 'Bak, birbirimize söylenmeye devam edebiliriz ya da günün tadını çıkarabiliriz. Benim hatam - geçmiş hakkında konuşmayacağımız konusunda anlaşmıştık.

Anna bir an için ona baktı.

"Evet, evet," dedi Leo. "Ben büyüdüm.

"Ben bir şey söylemedim.

'Buna gerek yoktu. Sana iyi davranacağım.'

Anna ona ters ters baktı. Bunu neden söylemişti? Sanki haksızlığa uğrayan yine kendisiydi. Terk etmişti, ama sadece onun asla değişmeyeceğini bildiği için ve bir kalıbı tekrarlamış ve amcasının **eşdeğeriyle** evlenmiş olabileceği sonucuna varmıştı. İçini çekerek, ateşkeslerinin ruhuna uygun olarak, 'Teşekkür ederim' demeye ve yoluna devam etmeye karar verdi.

Sokaklarda dolaştılar, diğer turistlerin arasından geçtiler ve sonunda eski belediye binasının bulunduğu kasaba meydanına vardılar. Anna saatine baktı.

'Eğer birkaç dakika beklersek astronomik saatin vuruşunu izleyebilir ve on iki havariyi görebiliriz.

"Yine o rehber kitabı mı yuttun?" diye sordu Leo, her zamanki neşeli haline dönmüştü. Onun bir özelliği de kin gtmemesiydi. Gerçi buna hakkı da yoktu.

'Hayır, gidip görmeden önce bir şeyler okumayı seviyorum. Böylece sürekli telefonuma bakıp her şeyi Google'da aramak yerine onlara gerçekten bakabiliyorum.

"İyi bir noktaya değindin. Tamam. Kalkışı beklemekten mutluluk duyarım.'

Ünlü saat kulesinin önünde çoktan bir turist kalabalığı toplanmış, her iki yanı ürkütücü bir iskelet de dahil olmak üzere küçük figürlerle süslenmiş renkli yüzüne yukarıdan bakıyordu. anlar saati almaya başladığında, iskelet elindeki anı almaya başladı ve saatin üzerindeki iki ahşap pencere açılarak on iki havarinin alayını ortaya çıkardı.

Rehberlerden biri grubuna ağır aksanlı bir İngilizceyle tüm performansın yirmi yedi saniye sürdüğünü söyledi. Anna anlatılan diğer gerçekleri dinledi ve tüm bu deneyimden oldukça etkilendi. Saatin bu kadar uzun süredir burada olduğunu ve dünyanın en eski astrolojik saati olduğunu bilmek onu büyüledi. Tarihte kendi hayatını perspektif içine koyan bir şey vardı. İnsanlar ondan önce yüzlerce yıl yaşamış, sevmiş ve gülmüştü ve bazen bunu hatırlamak iyi geliyordu.

Meydanda biraz zaman geçirdiler, tarihi binalara baktılar, kaldırımlarda yürüdüler ve atmosferi içlerine çektiler. Anna gülümsedi ve Leo onu yakaladı.

"Onlar için kuruş.

'Şehrin ne kadar güzel olduğunu düşünüyordum. Nasıl bir yer olabileceğini hiç düşünmemiştim. Burada çok fazla tarih var, binaların dokusuna nüfuz ediyor ve sokakları katmanlandırıyor.

"Ne demek istediğini anlıyorum," dedi Leo. 'Kendimi oldukça yetersiz hissetmeme neden oluyor.

"Sen! Anna şaşkınlığını gizleyemedi. Leo altın gibi biriydi, zengin, yakışıklı. Ona her şey kolay gelirdi.

'Burada çok fazla kültür var. Sanat, mimari, tiyatrolar - insanlar bir şeyler yaratmış. Benim mirasım ne olacak? Kendi ölümlülüğünüzün ve bu büyük şema içinde ne kadar küçük olduğumuzun farkına varmanızı sağlıyor.

"Ben de benzer şeyler düşünüyordum, ancak ne gariptir ki yetersizlik aklıma gelmedi. Daha çok sorunlarımızın ortak tarih deneyimiyle karşılaştırıldığında ne kadar küçük olduğunu düşündüm. Annemin hayatımızı dolu dolu yaşamamız gerektiğini çünkü çok kısa bir süre için burada olduğumuzu söylediğini hatırlıyorum.

Annesi pozitif bir enerji kaynağıydı, her zaman olayların olumsuz yanlarından ziyade iyi yanlarını görmeye hazırды. Her zamanki özlü yorumu, "Bir şeyleri değiştiremeyiz, onlarla çalışmak zorundayız", aileyi birçok yağmurlu gün, iptal edilen etkinlik veya hayal kırıklığı boyunca yönlendirdi.

"İyi felsefe," dedi başını sallayarak, gözlerinde sempati gölgesi vardı.

Anna suçluluk duygusunu yuttu. Zavallı annem kendi hayatının bu kadar kısa kesileceğini bilmiyordu, bu da Anna'nın hiçbir zaman bu atasözüne uygun yaşamamış olmasını daha da kötü hale getiriyordu. Teyzesi ve eniştesi onu evlat edinme konusunda fikirlerini değiştirirlerse diye, sorun çıkarmadan yeni hayatına uyum sağlamak için o kadar çaresizdi ki, onların yöntemlerini ve değerlerini benimsemiş, onaylamadıkları belli olan neşeli annesi hakkındaki iğneleyici yorumlarını asla savunmamıştı.

İşlerin biraz fazla ciddileştiğine karar verdi. "Köprüye gidelim mi?

Vltava üzerindeki köprü Anna'nın tahmin ettiğinden çok daha genişti ve hemen hakkında daha fazla bilgi edinmek istediği heykellerle kaplıydı.

"Peki bana köprü hakkında ne söyleyebilirsiniz, Tur Rehberi Barbie?

"Bu eski," dedi Anna kıkırdayarak. "Korkarım bunu araştırmadım. Hakkında hiçbir şey bilmiyorum.

'Neden karşıya geçmiyoruz? Bir süre burada kalacağız. Veronika bir hafta sonu bana etrafı gezdirmeyi teklif etti. Bir yeri oranın yerlisi olan insanlardan dinlemek her zaman daha iyidir diye düşünüyorum.

Anna Veronika'nın kim olduğunu sormayacaktı. Birkaç hafta içinde Steve'i buraya getirip etrafı gezdirecekti.

"Haklısınız. Farklı bir bakış açısına sahip oluyorsunuz.

"Evet, büyük amcam Pavel'in karısını köprüden aşağı itmeye çalıştığı zaman ve büyük teyzem Sophia'nın el çantasını kenardan aşağı düşürdüğü gerçekten korkunç olay gibi.

Anna kıkırdadı. "Seni aptal. Bu neşeli saygısızlık onu her zaman güldürmeyi başarmıştı. Leo'nun yanında olmanın ona her zaman verdiği ruh hafifliğini şimdiden hissedebiliyordu. Ya da belki de sonbahar güneşinin etkisiydi. Her iki durumda da iyi hissettiriyordu.

Köprüyü turistlerin arasından geçerek yürüdüler, her ikisi de tatildeki insanların rahatlığıyla fotoğraf çekmek için durdular. Anna en son ne zaman belli bir saatte bir yerde olması gerekmediğini hatırlayamıyordu.

Vitrinlere bakan dükkânların önünden geçtiler. St Nicholas Kilisesi'nin etkileyici barok cephesini geçtikten sonra, kendilerini yokuş yukarı, sadece bir araba genişliğinde, krem ve altın rengi taş binalarla kaplı ve Anna'nın evinde olsa

Viktorya dönemi olarak tanımlansa da burada doğru kelime bu olamaz. Binaların tarzı çeşitlilik gösteriyordu; bazıları detaylı taş kaplamalara sahipti, bazılarının tepesinde ise heykeller vardı. Heykellerle süslü revaklar, plakalar, dekoratif pencere pervazları vardı. Her yerde görülecek yeni bir şey vardı ve Leo da en az onun kadar yeni bir özelliği, örneğin üst kattaki büyük bir pencereyi gösterişli bir şekilde çerçeveleyen ferforje bir balkonu ya da Romanya Büyükelçiliği'nin oymalı sütunlarını gözlemlemekte hızlıydı.

Sohbet etmek ve birbirlerine bir şeyleri işaret etmekle o kadar meşguldüler ki, birden tepenin zirvesine ve neredeyse kaleye varmışlardı. Arnavut kaldırımlı yolu takip ederek keskin bir sağa dönüşle mükemmel bir manzara noktasına ulaştılar. Altlarında şehir, kuleler, kuleler, kaleler ve kubbelerden, pişmiş toprak kiremitli çatıları olan büyük taş binalardan oluşan muhteşem bir manzaraya açılıyor, tüm manzara yeşilliklerle gölgeleniyordu. Simetrik pencereleriyle sahili koruyan binaların düz hatları. Gotik kuleler, barok kubbeler, beyaz duvarlar.

On dakika boyunca rahat bir sessizlik içinde manzarayı seyrettikten sonra. Leo ona döndü.

'Bira içme vakti gelmiş olmalı. Buranın daha fazla zamana ihtiyacı var ve başka bir gün tekrar gelebiliriz,' dedi coşkulu bir sırıtışla, saatine bile bakmadan. "Tam yerini biliyorum.

"Saat daha on bir bile olmadı. Anna başını salladı.

'Biz oraya varana kadar bitmiş olur. Yaklaşık on beş dakikalık bir yürüyüş mesafesinde. Telefonunun ekranını ona doğru çevirdi, bir harita üzerinde küçük mavi noktalardan oluşan bir çizgi gösteriyordu.

Anna gülümsedi. 'Yani Prag'ın turistik yerleri hakkında hiçbir şey araştırmamışsın ama bira içmek için en iyi yerleri araştırmışsın. Neden şaşırmadım ki?

"Bu fırsatı kaçırmak istemezsin, değil mi?

Adımlarını tekrar takip ederek tepeden aşağıya doğru yürüdüler ve köşedeki *Lokál*'e varmadan önce köprüden çok uzak olmayan birkaç dönüş yaptılar. Leo içeride, hepsi de dolu olan kalabalık masaların yanından geçerek bir dizi merdivenden taş tonozlu bir mahzene indi, yaralı kiremit döşemeler barın popülerliğinin kanıtıydı. Anna Leo'nun kendine güvenine bir kez daha hayran kaldı. Sanki nereye gittiğini biliyor gibiydi. Sade, yıpranmış koyu ahşap masalar odayı doldururken, barın kendisi de paslanmaz çelik tanklar ve tanktan bardağa hızlı teslimatı sağlayan pompa ekipmanını içeren cam bir dolap üzerinde paslanmaz çelik bir tezgah ile tamamen modern teknolojiye sahipti.

"Vay canına," dedi, kollarının arkasındaki tüyler diken diken olmuştu.

Tamam, yani o bir bira ineği. "Bu biraz kit.

"Biliyorum," dedi Leo ona keyifle gülümseyerek. 'Natálie burayı ziyaret etmem gerektiğini söyledi. Ne yiyeceksin?

"Ben bir Pilsner Urquell alacağım," dedi Anna. Buraya geldiğinden beri kaç yeni arkadaş edinmişti?

"Peki nasıl dökülmesini istersiniz?

Anna başını hafifçe eğdi. Bu hileli bir soru muydu?

"Bardakta mı?

"Çek birasında bir numaralı ders geliyor," diye yanıtladı Leo, bir masa seçip her biri bir menü alırken küçümseme belirtisi göstermeden. 'Birkaç dökme seçeneği var. Pilsner biralarının sadece eğitimli bir muslukçu tarafından dökülmesinde ısrar ediyor. Üç seçenek var: *hladinka*, standart bir dökme; *šynt*, iki parmak bira, üç parmak köpük ve bir parmak boş bardak ya da *mlíko*, dipteki bir şerit dışında neredeyse tamamı köpük.

"İşini biliyorsun," dedi Anna, menüyü tararken, bunu bilmediği için biraz utanmıştı.

Ben de bu konuda bilgi topluyordum. Mükemmel bir takım olduk, sen turistik bilginle, ben de yemek ve

İçelim. Eğer isterseniz burada da yiyebiliriz.

Yer çok otantik ama aynı zamanda hoş bir şekilde turistik hissettirdi ve birayı denemeye hevesliydi.

"Ne yiyorsun?

'Henüz öğle yemeği vakti olmadığı için bir *mlíko* deneyeceğim,' diye dalga geçti. 'Az bira ama bol lezzet. Bana öyle söylendi.

Siparişlerini almak için bir garson belirdi. Anna tedbiri elden bırakmayıp standart bir bira sipariş edecekti ama son anda ilgisini çektiği için Leo'yla aynı şeyi sipariş etti. Leo'nun etkisi buydu: Onu sık sık alışılmadık şeyler yapmaya ikna ederdi. Steve'in tepkisini tahmin edebiliyordu. Gerçek pilsnerin İngiliz barlarında serbestçe satılan gazlı lagerlere hiç benzemediğini ne kadar anlatmaya çalışırsa çalışsın, gazlı lagerle arası iyi değildi. Köpük dolu bir bardaktan çığlık atarak kaçardı.

Bira geldiğinde aynı anda yudumladılar, Anna'nın burnunun ucunda köpük kalmıştı, Leo hemen onun için köpüğü silip süpürdü. Leo'nun rahat dokunuşuyla Anna'nın içinden bir ürperti geçti ve Leo'ya karşı dayanıklı olduğunu umduğu sinir uçlarını ateşledi. Donup kalmasına rağmen, yüzündeki vurdumduymaz ifadeyi dikkatle korudu. Muhtemelen Leo'nun radarına takılmamıştı ama onun için acı bir farkındalığın hızlı bir elektrik dalgalanması olmuştu. Leo onu her zaman denemeden bile etkileyebilmişti; sorunun büyük bir kısmı da buydu. Leo'yu sevmek çok kolaydı. Onunla tanıştığı günden itibaren, kendi yörüngesinin çok dışında olduğunu bilmesine rağmen, ona fena halde aşık olmuştu. Onu ilk öptüğünde hayatının en büyük sürprizini yaşamıştı.

Köpüklü biradan bir yudum aldı, dokusunu ağzında yuvarlayarak tatlı, kremli tadın tadını çıkardı.

"Çok lezzetli," dedi, belki biraz fazla hevesli bir şekilde, Leo'nun dokunuşunun kendisini etkilediğini bilmemeye kararlıydı.

Herhangi bir şekilde.

"Öyle," dedi Leo, menüyü incelerken. Leo'nun konsantrasyonundan yararlanarak, hâlâ viski renginde olan ve altın sarısıyla beneklenmiş koyu kahverengi gözlerinin, seçimlerini düşünürken daralmasını izledi. Hiç kimse Leo'nun yüzünün poker oynamaya uygun olduğunu söyleyemezdi, her duygu o hareketli yüz hatlarında parıldıyordu.

Kendini tamamen menüye kaptırmıştı ve hormonları onun dokunuşuna can atarken vücudunda devam eden savaşın en ufak bir şekilde farkında olmadığı belliydi. Tanrım, onunla birlikte olalı daha bir gün bile olmamıştı ve şimdiden aynı eski düzene geri dönüyordu. Bu sadece fiziksel bir çekim, dedi kendi kendine sertçe. Hiçbir şey ifade etmiyordu - onun için bir şey ifade etmeyeceği gibi. Kısa evlilikleri muazzam bir hataydı. Leo yeniliklerden ve düşünmeden bir şeylere atlamaktan hoşlanırdı. Ona o kadar aşık olmuştu ki, bu onu gerçeklere karşı kör etmişti. O da aynı şekilde spontane davranmış ve onunla evlenmişti - ve spontanelikle olan tek flörtü kalp kırıklığıyla sonuçlanmıştı.

O anda Leo başını kaldırıp ona baktı ve gülümsedi, onu ilk gördüğünde aklını başından alan o tatlı, kurnaz olmayan gülümseme.

"Seçim yapmakta zorlanıyorum. Prag jambonu ve çırpılmış yaban turpu ya da Frankfurters ve çırpılmış hardal ve yaban turpu arasında karar veremiyorum. '

Ona sevimli sırıtışlarından birini verdi.

Gözlerini devirdi, onun cazibesine karşı kendini sertleştirmeye kararlıydı. "Evet, seninle paylaşacağım.

"Bunu söyleyeceğini umuyordum.

"Söyleyeceğimi biliyordun.

"Çünkü sosisinizi sevdiğinizi biliyorum. Durakladı ve dudaklarını birbirine bastırdı, sanki bu kasıtsız çifte

entendre. "Ben... ben... um... demek istediğim... senin gerçekten ...jambon gibi. Et gibi. Ben de düşündüm ki...'

'Paylaşmaktan mutluluk duyarım Leo,' dedi. Leo'nun sözcükleri ağzında gevelemesiyle eğlenen, ancak tam bir kolay lokma olmamak için de hevesli olan Leo, "Ama ben bir hamur tatlısı denemek istiyorum, o yüzden neden ana yemek olarak Çek Gulaşı, hamur tatlısı ve dereotu sosu sipariş etmiyoruz?" diye ekledi.

"Tamamdır," dedi Leo. "Açlıktan ölüyorum.

Anna bir kez daha hiç düşünmeden, "Hep açlıktan ölüyorsun," dedi.

"Biliyorum. Leo sırtıttı, gözleri kızın kalbini hızlandıran o parlak neşeli bakışlarla onunkilerle buluştu. Onun yanında olmak her zaman eğlenceliydi ama bunun sadece bundan ibaret olduğunu hatırlamak zorundaydı. Leo'yu asla çok ciddiye almamalıydı. Bu hatayı daha önce de yapmıştı.

Dokuzuncu Bölüm

Leo! Leo! Yardımına ihtiyacım var.'

Anna'nın bağırma sesiyle kalbi yerinden fırladı ve mutfaktaki bar taburesinden atlayarak ocağın üzerindeki tencereyi kapattı ve merdivenlerin başına koştu. Son iki haftadır, işe çok erken saatlerde birlikte gidip saat dört civarında ayrı ayrı dönmek gibi kolay bir rutine girmişlerdi. Güzel ve doğal. Bugün Anna'yı eve dövmüş ve akşam yemeği için makarna pişirmeye karar vermişti.

"Neyin var? İyi misin? Merdivenlerin dibinde Anna nefes nefese duruyordu, üstü başı dağınık ve yüzü kızarmış görünüyordu. Buna rağmen kalbine bir şey saplandı. İnce kemikli yüz hatları ve narin çenesiyle Anna'nın her zaman güzel olduğunu düşünmüştü.

Tamam. Yardımına ihtiyacım var. Hadi, acele et. Onları kaçırmak istemiyorum. Ayakkabılarını giy.'

Merdivenlerden sekerek inen adamın çıplak ayaklarına doğru başıyla işaret etti. Adam daha fazla soru sormadan kadın dönmüş ve merdivenlerden aşağıya, salona doğru koşmaya başlamıştı. Yaralanmadığından ya da gerçek bir sıkıntı içinde olmadığından emin olan adam, nefesini tutmak ve kalbinin hak ettiği yere inmesine izin vermek için bir an durdu. Öyle bile olsa.

Onu takip etmek için bir çift spor ayakkabısını çekiştirirken, onu bu kadar telaşlandıran şeyin ne olduğunu merak etti.

Adam alt kattaki ön kapıya yaklaşırken "Hadi," diye bağırdı ve sonra yakalama oyunu oynayan bir köpek yavrusu gibi sokağın aşağısına doğru hızla uzaklaştı. Merak içinde kalan adam, elinden geldiğince hızlı bir şekilde onun peşinden gitmekten başka bir şey yapamadı. Köşeyi döndüğünde ona yetişti ve büyük bir atlamanın önünde durdu.

"Bakın ne buldum. Bir maymun gibi çoktan çöplüğün kenarına tırmanmaya başlamıştı. Çöplüğe atladı ve denge için kollarını uzatarak atılmış mobilya yığınının üzerinde durdu.

"Çöp," dedi.

'Çöp değil. Mobilya. Vintage mobilyalar. Bir masa, dört yemek sandalyesi, bir tabure ve iki koltuk. Daire için mükemmel.'

Leo gözlerini kısarak rengarenk mobilyalara baktı. "Bitmişler. Bu yüzden birileri onları atıyor.

Anna yemek sandalyelerinden birini kaldırdı. Yüzünü buruşturdu. Sadece parçalanmakla kalmıyordu, aynı zamanda çok da çirkindi. "Bu çok iğrenç.

Anna koruyucu kolunu sandalyenin arkasına dolayarak onu kucakladı ve ona ciddi bir bakış attı. "Şşş, duygularını inciteceksin.

O anda Leo'nun içinde bir şeyler parladı ve Anna Love'a neden aşık olduğunu hatırladı. Arada bir su yüzüne çıkan, hayata karşı fazla ciddi ve geleneksel yaklaşımını bir kenara iten o gizli kapris. Onu büyüleyen bu yanıydı. Çoğu zaman yüceltilmiş olan yanı.

"Bunun duyguları olan bir sandalye olduğunu sanmıyorum," dedi ona gülümseyerek, eski Anna'nın geri döndüğünü görmek onu eğlendirmişti.

"Bilmiyorsun. Sandalyeyi ona uzatırken yüzünü muzip bir gülümseme kapladı. 'Ayrıca, bu iş bittiğinde

tamamen farklı görünür. Biraz zımpara, bir kat boya, biraz yapıştırıcı ve özenle fikrinizi değiştireceksiniz.

Leo burnunu kırıştırarak sandalyeyi ondan aldı ve yara bere içindeki ahşap ayaklara ve lekeli döşemeye daha yakından baktı. "Anna, bu sandalyeyi gökyüzündeki büyük mobilya satışından çıkmış gibi göstermek için TLC'den daha fazlası gerekecek.

"Bahse var mısın?" dedi onun üzerinde durarak. Arkasındaki güneş saçlarındaki kırmızı ışıkları yakalarken ve yumruklarını kalçalarına dikmiş, o mahkûm etmeyen duruşuyla, görevdeki Wonder Woman'a benziyordu. "İşte. Ona ikinci bir sandalye uzattı. 'Onları daireye götürebilirsin. Geri kalan eşyaları başkası almasın diye ben nöbet tutacağım.

'Başka kimse bunu istemeyecek,' dedi.

'Bedava mobilya. Ve bizim hiç mobilyamız yok.'

"Eğer böyle görünüyorsa mobilya istemiyoruz.

"Ne zaman bu kadar olumsuz oldun?" diye sordu, temel kurallarını açıkça unutarak.

Gözlerini devirdi. "O masayı merdivenlerden çıkarmak eğlenceli olabilir.

Kırk beş dakika sonra kendini Anna'nın karşısında, masayı birinci kattaki dönüşün etrafında manevra yapmaya çalışırken buldu.

"Sıkışmış," dedi, Anna diğer uçtan iterken korkuluğun üzerinden kaldıramadı.

"İradenin olduğu yerde bir yol vardır," diye mırıldanarak ucunu kaldırmaya çalıştı. 'Biraz daha yukarı kaldırmalıyız ve sonra-'

"Hadi canım, Sherlock. Bunu ben neden düşünemedim?" diye homurdandı Leo, Anna'nın onu bunu yapmaya ikna ettiğine hâlâ inanamıyordu.

'Eğer o tarafa doğru itersen,' diye önerdi.

"Hayır, daha yukarı çıkmalı.

"Ben-

"Yardıma ihtiyacın var mı?" diye sordu kuru, eğlenen bir ses ve Leo parmaklıklardan aşağı bakıp Jan'ı gördü.

"Evet, lütfen. Sıkışmış gibi görünüyoruz.'

Jan incelemek için yaklaştı. Masanın altını incelerken, "Peki ayakların çıkarılabileceğini düşünmediniz mi?" diye sordu.

"Benim uzmanlık alanımın dışında mı?" dedi Leo, bariz çözüm karşısında sözlerini hayal kırıklığıyla süsleyerek.

Anna alnına bir tokat attı. "Tabii ki. Çok aptalım. Elinin ucunu indirdi. "Ödünç alabileceğimiz bir tornavidanız olduğunu sanmıyorum, değil mi?

"Çek bir adamla konuşuyorsun," dedi Michaela gülerek, Jan'ın arkasından çıkarken. "*Zlaté české ručičky* - altın, küçük elleri var. Biz Çekler çok becerikli ve yaratıcıyızdır.

"Harika. Geç olsun da güç olmasın,' dedi Leo. Omzuna batan bir masa tablasıyla duvara yaslanmış olmak, kendini içinde bulduğu en rahat pozisyon değildi.

"Özür dilerim. Şimdi gideceğim.'

Jan diğer dairede gözden kaybolurken Michaela masaya baktı. "Nereden aldın bunu?

"Sokaktaki bir çöp konteynerinden," dedi Anna. 'Sanırım onunla bir şeyler yapabilirim. Ve eğer işler ters giderse, bedavaydı.

Leo masanın arkasından Anna'yı değerlendirdi. "D.I.Y. meraklısı olduğunu bilmiyordum.

"Benim hakkımda bilmediğin çok şey var," dedi kız, adamın iyi bildiği bir ifadeyle ve bu ona onun hakkında bildiği her şeyi hatırlattı; uykusunda çıkardığı sesler, uyanır uyanmaz yorganın içine gömülme alışkanlığı ve nasıl uyuduğu, kıvrılıp yanına sokulduğu, dizlerinin poposunu dürttüğü gibi. Yanındaki yumuşacık bedeninin anısı

hızlı bir farkındalık dalgalanması yaşadı ve güneye gitmeye karar veren kan akışını yönlendirmek için aceleyle soğuk duş, yulaf lapası ve sümüklü böcekleri düşünmek zorunda kaldı. Garip pozisyonunda kot pantolonunu ayarlamak neredeyse imkânsızdı.

"Evet. Instagram'da insanların bir şeyleri dönüştürdüğü bir sürü makara gördüm. Gerçekten ilham aldım ve evde birkaç şey denedim. Bakın," dedi Anna Michaela'ya telefonunu göstererek Jan masanın ayaklarını sökmeye koyuldu. 'Bu benim favorilerimden biri. Bakın bu eski dolabı nasıl da güzelleştirmişler. İzle. Sanırım bunu ben de yapabilirim.

Birlikte makarayı izlediler ve Michaela ona gülümsedi. "*Chata*'da teyzemin eski bir bürosu var. Kullanışlı ama güzel değil ama onu nasıl çok daha iyi bir hale getirebileceğimi görebiliyorum. Bu hafta sonu ne yapıyorsun?" diye sordu aniden.

"Şehirde "Prag'ın En İyileri" adlı bir yemek turuna çıkacağız," diye gönüllü oldu Leo. "Bizim için *Sdílená Kultura* tarafından organize edildi.

"Oh!" Michaela'nın gözleri hızlı bir kıskançlıkla açıldı. 'Geçen yıl o tura katılmıştım. Prag'da yaşamamıza rağmen yine de çok şey öğrendik. İnanılmaz bir şey. Çok eğleneceksiniz ama ne yaparsanız yapın gitmeden önce yemek yemeyin. Sonrasında da yemek yemeyi planlamayın. Yazık oldu, seni *chata*'ya davet edecektim.'

"Aslında ne istediğini biliyorsun," diye alay etti Jan, "fazladan iş gücü.

Michaela ona hızlı ve yaramaz bir sırıtış fırlattı. 'Belki bir dahaki sefere sen de bizimle gelirsin. Çok eğlenceli olur, değil mi Jan? Michaela ellerini çırpı.

"Evet. Jan onlara neşeli bir sırıtışla baktı. 'Süpürmek, temizlemek, doğramak, kesmek. Tüm modern lüksler olmadan çok eğlenceli. Çok basit olduğu konusunda onları uyarmadın mı? Mobilyamız yok ve yataklarımız şişme şilte. Kendi yatağınızı getirmek zorundasınız. Ve çok sınırlı sıcak su var.' Önce gülümsedi

'Geçen yaz amcam için bir güneş enerjili su ısıtıcısı taktırdım. Ondan önce sıcak su *yoktu*.

"Kendin mi koydun?" dedi Anna, gözleri anında hayranlıkla parlayarak.

"Sana söyledim, onun altın elleri var.

"Bunu herkese söylemen gerektiğinden emin değilim," diye mırıldandı Leo. "İnsanlar yanlış bir fikre kapılabilir.

Michaela kaşlarını çattı, takip etmedi.

Anna gözlerini devirdi. "Kaba davranıyor.

Anlayan Jan sırtı ve parmaklarını kız arkadaşına doğru oynattı. "Altın ellerim var.

Güldü ve eğilerek adamın menzilinden çıktı. Masayı göstererek, 'Bunları bacaklarda kullan,' dedi.

"Onları bacaklarda kullanmaktan her zaman mutluluk duyarım," diyen Jan'ın göz kırpması iki kadını da daha çok güldürdü.

Jan masanın son ayaklarını da kaldırdıktan sonra, Leo ile birlikte masayı biraz eğip bükerek merdivenlerden yukarı çıkarmayı başardılar.

"Bir içki ister misiniz?" diye sordu Anna. "Adamlar masayı hazırlarken çatı terasında oturabiliriz.

"Ben bir tane hak ediyorum," dedi Jan, yüzünü aydınlatan arsız bir sırıtışla, "ama Michaela hak etmiyor, o hiçbir iş yapmadı.

Michaela öfkeli bir nefes verdi.

Leo, "Sanırım tehlikeye davetiye çıkarıyorsun, dostum," dedi.

"Bir şeyler içmek isterim. Şarabınız var mı?" diye sordu Michaela

Anna, Leo'nun onu rahatlatmak istemesine neden olan bir yüz ifadesi takındı. O da

özür dileyeceğini tahmin edebilirdim. "Üzgünüm, hayır. Yerel şaraplar hakkında hiçbir şey bilmediğim için satın almadım.

"O zaman gidip denemeniz için bir şişe Moravya şarabı ve Jan'ın en sevdiği biradan getireyim ve sizi eğitelim.

"Eğitilmekten her zaman mutluluk duyarım," diye ekledi Leo, masayı merdivenlerden yukarı taşımak için yardım aldığı için rahatlamıştı. Ağır değildi ama hantaldı.

Michaela, Jan'ın burnuna alaycı bir dokunuş yaparak, "Bacaklar yerine gelene kadar bira yok," dedi. 'Ben aşağı inip biraz şarap ve bira alacağım. Bir dakika içinde dönerim.

"Neden akşam yemeğine kalmıyorsun? Annemin Amatriciana sosunu yaptım, özel bir tariftir. Çok güzeldir,' dedi Leo.

"Çok mu mütevazı?" dedi Anna.

Leo bir kaşını kaldırdı ve o da burnunu kırıştırdı. "Tamam, tamam.

Çok lezzetli.' Michaela'ya döndü. "O gerçekten iyi bir aşçı.

Jan ve Michaela o çift bakışlarından birini attılar - konuşmadan tartışmayı başardıkları türden - Michaela, 'Bu harika olur' demeden önce. Bu gece yemek yapmama gerek yok. Sırayla yaparız.

"Neden gidip makarnayı koymuyorum?" dedi Anna, Leo cevap veremeden yanlarından geçip yoluna devam etti.

"Siz ikiniz uzun zamandır mı birliktesiniz?" diye sordu Leo, düz masanın üstünü kavrayıp merdivenleri geri geri çıkarken.

'Dört yıl. Brno'daki Masaryk Üniversitesi'nde tanıştık ve oradayken birbirimizi tanıyorduk ama sonra bir arkadaşımızın doğum gününde tekrar karşılaştık. İki yıl önce buraya taşındık. Prag'da kiralar çok pahalı ama ikimiz de burada çalışıyoruz ve ikimiz de iyi maaş alıyoruz. Michaela yayıncılık alanında çalışıyor, ben de bir mühendislik şirketinde çalışıyorum.

"Ah, bu yüzden altın eller.

Jan mütevazı bir omuz silkme hareketi yaptı. Masayı köşeyi dönüp kurtarılan mobilyaların geri kalanının üzgün küçük bir daire şeklinde toplandığı oturma odasına götürmeyi başardılar.

"Hayır!" diye haykırdı Jan.

"Biliyorum," dedi Leo, Jan'ın da kendisi gibi hurdadan dehşete düştüğünü varsayarak. 'Çok iğrenç, değil mi? Ama Anna dişlerinin arasına bir ısırık aldı mı, onu durdurmak mümkün değil. Bir eşek kadar inatçıdır.

"Eşek mi?

Leo hızlıca bir başını salladı ama bu Jan'ın şaşkın ifadesini ortadan kaldırmadı. Telefonunu çıkardı ve hızlıca çeviri uygulamasını kullandı. "Ose/.

'Pofuduk bir kuzunun büyüüp kocaman bir koç olabileceğini söyleriz. Ama hayır, Michaela çok kıskanacak. Bu orijinal TON mobilya.' Gözleri büyüdü. 'Masa, sandalyeler ve koltuklar. İyi iş çıkarmışsın. Bunlar klasik. Gerçek bir keşif.

"Gerçekten mi? Şimdi daha yakından baktığında, hırpalanmış ve kötü boyanmış ahşabın ötesinde Leo, sandalye arkalıklarında kullanılan ahşabın ince kıvrımlarındaki ve masanın yumuşak kıvrımlarındaki işçiliği görebiliyordu. Görünüşe göre Anna'nın iyi bir gözü vardı, ancak parçaların ciddi bir çalışmaya ihtiyacı vardı ve nereden başlayacağı konusunda hiçbir fikri yoktu.

"Evet, bu ikonik bir Çek tasarımı ve bugün hâlâ üretiliyor. Jan elini koltuklardan birinin eğik ahşap kıvrımında gezdirdi. 'Biraz sevgiyle bunlar çok güzel olacak. Onları yeniden iyi hale getirdiğiniz için çok mutluyum. TON bükülmüş ağaç mobilya fabrikası, *Továrna ohýbaného nábytku*, doğrudan çevirisi bu, on dokuzuncu yüzyılda Bystřice pod Hostýnem'de kuruldu ve bugün hala orada. Dünyanın en eski orijinal fabrikalarından biri. Kurucusu Michael Thonet harika bir tasarımcıydı ve ailesi şirketi, kamulaştırılıp TON adını aldığı ellili yıllara kadar yönetti. Ürünleri her zaman gerçekten iyi yapılmıştır.

O konuşurken Anna içeri girdi ve gülümsedi. 'Gördün mü, sana söylemiştim. Potansiyeli görür görmez anladım.

Leo şüpheci bir bakış attı. "Bedava mobilya olduğunu söylediğini sanıyordum.

"O da var," diye kabul etti Anna.

"Şarabım var," diye seslenen Michaela elinde bir şişeyle odaya daldı. Birikmiş mobilyaları görünce durdu. 'Bunların hepsini çöp konteynerinden mi aldın?

Jan Leo'ya sırtıttı. "Ne dedim ben?

"Çok güzel değil mi?" dedi Anna. "Daha doğrusu öyle olacak. "Ne yapacaksın?

"Ee... um.

"Güzel soru," dedi Leo, Anna'ya sırtarak.

'Tüm pervazları çıkarın, zımparalayın ve boyayın. Yeni ayaklar ve farklı koltuk kılıfları takın ve yeni gibi görünsünler' dedi.

Michaela araya girdi. 'Ya da cilalayıp doğal rengini koruyabilir ve sandalyeleri yeniden döşemek için kumaş satın alabilirsiniz. Ödünç alabileceğin bir zimba tabancam var.

Anna diğer kadına kazanan bir gülümseme verdi. "Teşekkür ederim.

"Küçük bir nokta," dedi Leo, oturma odasının bir atölyeye dönüştüğünü hayal etmeye başlamıştı bile. Anna'nın projesine duyduğu heyecan ona da bulaşmış ve onda da öğrenme arzusu uyandırmıştı. Üvey babası umutsuzca kullanışsız olduğundan ve evdeki bu tür işleri tamamlamak için her zaman esnaf tuttuğundan, b ü y ü r k e n herhangi bir DIY'e dahil olmak için çok az fırsat olmuştu. 'Peki ya aletler? Ve malzemeler? Bunları satın almak kolay olmayacak. Bir çevirmene ihtiyacınız olacak.

'Jan'ın bir sürü aleti var, ben de kumaşla çalışıyorum ve birkaç eşyayı yenilemişliğim var. Bu ölçekte bir şey değil ama iyi bir gözüm var," diyor Michaela.

"Mükemmel, çünkü pratik becerilere sahip olabileceğimi düşünüyorum ama renk ve dekoratif detaylar konusunda her zaman iyi değilim," dedi Anna.

"Michaela çok sanatsal biri," dedi Jan. "Örgü örüyor, dikiş dikeyor, resim yapıyor, çiziyor. Ve benim aletlerimi sunuyor.

Anna'nın şaşkın yüzüne bakarak gülümsedi ve kolunu okşadı. 'Sorun değil, aletlerimi ödünç alabilirsin. Onlara göz kulak olacağını söyleyebilirim.

"Emin misiniz? Çok nazıksınız.'

"Elbette. Nerede yaşadığınızı biliyorum, ihtiyacım olduğunda onları bulabilirim'.

'Sakıncası yoksa, bu gerçekten çok yardımcı olur. Neye ihtiyacım olabileceğinden bile emin değilim.

'Jan'da her şey var,' dedi Michaela. 'Dairemizi kiraladık çünkü koleksiyonunu saklayabileceği bir garajı var. Geçen ay Lidl'dan bir çimento mikseri aldı. Gözlerini devirdi. 'Çünkü herkesin bir taneye ihtiyacı var. Noel'de çocuk gibiydi.

"İstersen sana sonra gösteririm," dedi Jan.

Leo, son yemek masası ayağını da yerine yerleştirdikten sonra doğrulurken, "İşçilerin dinlenmeye ihtiyacı var," diye duyurdu.

"Şarabı açabilirsin," dedi Michaela, uzun ince bir şişe uzatarak. "Bu şarap Güney Moravya'daki Mikulov'dan, bizim *chata*'nın yakınlarından. Gözleri keyifle kırıştı. "Bunu söylemeye bayılıyorum. Çok heyecan verici. Ama evet, bu bölgenin şarapları mükemmeldir. Onlar iyi saklanmış bir sır. Onları kendimize saklamayı severiz. O kadar iyiler ki.

Anna hepsini çatı terasına davet etti ve Leo'ya bardakları olduğu için tirbuşonu almasını söyledi.

Michaela küçük bistro masasına oturdu. "Bunu çok kıskanıyorum. Elini manzaraya doğru salladı. "Bu çok özel.

'Bunu daha uzun süre kullanamayacağız. Hava her geçen gün daha da soğuyor.

"Evet, şu anda Prag için hava ılıman.

Şişeyi açmakla görevlendirilen Leo, kadehleri soluk saman rengindeki şarapla doldurdu.

"*Na zdraví*," dedi, hatırladığına memnun olmuştu.

Diğerleri de koro halinde buna eşlik etti ve hepsi kadehlerinden birer yudum aldı.

Dünyanın en iyi restoranlarında yemek yemesi ve annesinin kaliteli İtalyan şarabı konusundaki bilgisi sayesinde pek çok iyi şarap içmiş olan Leo, şarabın bu kadar iyi olmasına şaşırdı. Coşkuyla ikinci bir yudum daha aldı. "Bu çok güzel.

"Sana söylemiştim," dedi Michaela, aynı anda hem kendini beğenmiş hem de gururlu bir ifadeyle. 'Güney Moravya şarapları mükemmeldir. Bu Vinselekt Michlovský. Süpermarketten satın alabilirsiniz ve iyi bir şaraptır.

Anna, "Çek şarabı ya da yemekleri hakkında pek bir şey bilmiyorum," dedi.

Leo ona Prag'da geçirdikleri günü hatırlatarak, "Börek sevmen dışında," diye takıldı.

"Börekleri çok severim," diye itiraf etti. 'Onları ilk kez Lokal'de yedik, çok lezzetliydi. Aynı anda hem yoğun hem de kabarık, eğer bu bir anlam ifade ediyorsa.

Öyle. Bu hafta sonu yemeğe gelmelisin. *Chata*'ya gidecektik ama burada kalmaya karar verdik. Cumartesi günü arkadaşlarımız gelecek ve ben de patates köftesi yapacağım. Öğleden sonra gel de sana öğreteyim.

Anna bir an düşündü. "Çok isterdim ama o hafta sonu erkek arkadaşım gelecek.

"Çok yazık ama başka bir zaman olacak.

'Ama yapı markette biraz yardıma ihtiyacım olacak. Bana yardım edebilir misin? En yakın mağaza nerede?'

'Sorun değil. Burası Jan'ın ikinci evi ama seni almaya geleceğim çünkü bir çevirmene ihtiyacın olacak' dedi Michaela. "Önümüzdeki Çarşamba işten sonra ne yapıyorsun?

"Yapı markette buluşalım mı?

"Evet. Michaela ona onaylayan bir sırıtış attı. "Bir randevumuz var. Jan başını sallayarak, "Bensiz olmaz," dedi. 'Bensiz dükkâna gidemezsin. Ve sen de U Rotta'ya gitmek zorundasın.

Michaela onun kolunu okşadı. "Bu onun favorisi.

"O zaman ben de geliyorum," diye açıkladı Leo. 'Beni dışarıda bırakamazsın. Bir şeyleri kaçırabilirim.

Anna güldü. Leo'nun yanında olması ziyareti daha eğlenceli hale getirecekti; o her zaman eğlenceyi getirirdi. Steve bir yapı marketi ziyaretine pek hevesli olmazdı, bu da hemen bir suçluluk duygusu yarattı çünkü günlerdir ilk kez bugün onun gelecek ziyaretini düşünmüştü. Bu onu kötü bir kız arkadaş mı yapıyordu yoksa sadece meşgul ve mutlu mu?

Onuncu Bölüm

Sabahı püre odasında geçirmiş olan **A** nna'nın telefonu, beyaz terliklerini çıkarırken çaldı. Cevap vermek niyetinde olmadan ekrana baktı ama Steve'in adının geçtiğini görünce şaşırdı. Genelde akşamları işten sonra konuşurlardı. Suçluluk duygusuyla şu anda onu düşünüp düşünmediğini merak etti. Prag'a gelmek ona paylaştıkları şeylerin çoğunun rutin ve düzenli olduğunu fark etme fırsatı vermişti. Aralarında yanlış bir şey yoktu ama yine de değildi... değil mi? Mükemmel mi? Eğlenceli mi? Huzursuzluğunu tanımlamaktan nefret ediyordu ve gözlerini telefonuna dikti.

"Steve?" diye cevap verdi.

Merhaba Anna. Seni aramam gerekiyordu. İyi ve kötü haberlerim var.'

"Aha. İlk kez bir telefon görüşmesine bu şekilde başlamıyordun. "Village Sevens'a seçildim.

"Tebrikler, bu harika," dedi otomatik olarak, hangi turnuvadan bahsettiğini bulmak için zihinsel olarak hafıza bankasını karıştırdı.

'Evet! Çok sevindim. Sesi sevinçle titriyordu.

Adamın kendisinden eksik noktaları birleştirmesini beklediğini anlayınca sessizlik oldu. Dosyaların arasından birini seçmesi bir dakikasını aldı.

hafıza bankası dedi. Village Sevens. Yerel bir pub'ın tüm gün süren ragbi turnuvasıydı ve ragbi oynamak kadar içki içmeyi de içeriyordu ve 'seçilmiş' kelimesinin tam olarak doğru olduğundan emin değildi.

"Bu hafta sonu," dedi ani bir telaşla, sanki bir dişini çekiyormuş ve çöplük kelimesi haberi daha az acı verici hale getirecekmiş gibi.

"Bu hafta sonu mu?"

"Evet, biliyorum seni görmeye gelmem gerekiyordu ama ... tabii ki, eğer gerçekten gelmemi istiyorsanız, gelirim.

Steve gelmezse Michaela ve Jan'lara gidip mantı yiyebilirdi, ilk düşündüğü buydu. Kendini hemen sadakatsiz hissetti ama sonra sanki gerçekten oynamak istiyormuş gibi geldi ve sonuçta onun için evde pineklemeyecekti.

Kendini ona bunun sorun olmadığını ve başka hafta sonları da olacağını söylerken buldu.

Telefonunu cebine attı ve Jakub'u bulmaya gitti. Sunumu için yapacağı birayı tartışacakları bir toplantıları vardı ve maltlama süreci hakkında Jakub'un fikrini almak istiyordu. Maltlık tahıl satın alan pek çok bira üreticisinin aksine, Šilhov'da kendi arpalarını maltlıyorlardı. Birasında düşük oranda hafif karamel malt kullanmayı önererek biraya hafif bir tatlılık, ekmeksi bir lezzet ve evrensel bir çekiciliğe sahip olacağını düşündüğü açık altın rengi vermek istemiştir. Çek Cumhuriyeti'nde kadınlar genellikle bira içiyordu ama o İngiltere'deki kadınlara da hitap edecek bir bira yaratmak istiyordu.

"Anna. Otursana," dedi Jakub onu ofisine davet ederek, çok alçak eğimli kirişli tavanın altına sıkışmış kocaman ahşap masasıyla hala büyüleyici bulunduğu ofisine. Yeşil majolika ile döşenmiş eski moda büyük bir ısıtıcı karşı duvarın büyük bir kısmını dolduruyordu. Eski manastır binasının taş duvarlarının kalınlığı göz önüne alındığında, kışın buna ihtiyaç duyulduğunu tahmin ediyordu.

Jakub'u fikirlerine ikna etmesi epey zaman aldı ama ona bira fabrikasının üçlü kaynatması da dahil olmak üzere aynı üretim standartlarını koruyacağına dair söz verdiğinde, Jakub toplu bira üretimini denemesine izin vermeyi kabul etti. Önümüzdeki birkaç hafta içinde bir başlangıç yapacaktı. Bu işin kolay kısmıydı. Asıl zor olan, birayı satmak için bir konsept bulmaktı. Kalabalık bir pazarda öne çıkacak bir isme, ambalaj tasarımına ve pazarlama fikirlerine ihtiyacı vardı - ve işte bu noktada tamamen afalladı.

Bu endişelerine rağmen, Michaela ve diğerleriyle yapı markette buluşmaya geldiğinde bira fikirleri hakkında heyecanla köpürüyordu.

"Mutlu görünüyorsun," dedi Michaela, onu hızlı bir sarılmayla selamlayarak. "Güzel bir gün geçirmişsin.

"Evet. Biramı yapmak için patronumdan izin aldım. Arkadaşının omzunun üzerinden baktı ve Leo'nun onlara doğru geldiğini gördü. 'Ama Leo'nun önünde bu konu hakkında konuşamam. Rekabet içindeyiz. Ayrıntıları bilmesini istemiyorum. Leo'nun onları kopyalayacağını falan düşünmüyordu ama fikirlerini gün ışığına çıkarmaktan çekiniyordu. Onlar onun bebekleri gibiydi ve onları bir süre daha kucaklamak istiyordu.

"Ah, tamam. Hadi gidip biraz boya seçelim.'

"İhtiyacım olduğunu düşündüğüm şeylerin bir listesini yaptım. Son birkaç gecesini Instagram ve YouTube videolarını inceleyerek geçirmişti.

"Burada her şeyi bulacaksın, garanti ederim," dedi Jan arkasından ve kız arkadaşını sanki haftalardır görmemiş gibi coşkuyla kucakladı. Anna kıkırdadı ve onu dudağından öperken gülümsedi. Anna yutkundu ve Leo'ya gizlice bir bakış attı. Onu hep böyle selamlardı. Onu utandıracak şekilde, Leo onu yakaladı ve sıkı bir gülümseme verdi. O küçük, incinmiş

Gülümseme bir suçluluk duygusu uyandırdı. İlk kez kendi kendine onu yanlış değerlendirip değerlendirmediyini sordu. Onunla birlikteyken, her zaman güneş ışığının parıltısıyla yıkandığını ve ışığının odağı olduğunu hissettirmişti.

Sonra başını eğdi ve kendi kendine aptallık ettiğini söyledi. Leo cazibenin vücut bulmuş haliydi; herkesin böyle hissetmesini sağlayabilirdi. Bu onun süper gücüydü. Ama önce Anna onu terk etmeseydi o da yoluna devam edecekti. Leo kabul etmeyi reddetse de Savannah Aitken Anna'nın yerine geçmeye fazlasıyla hazırды. Steve'in de hataları vardı, o kadar çekici ve heyecan verici olmayabilirdi ama onunla her zaman tam olarak nerede olduğunu biliyordu. Onun başka bir kadına bakmayacağını garanti edebilirdi. Tek gerçek rakibinin bir rugby topu olduğunu söyleyen sesi duymazdan geldi.

Anna bütün akşamı hırdavat dükkanının koridorlarında gezinerek mutlu bir şekilde geçirebilirdi. Göz gezdirirken Jan da ona tercümanlık yaptı ve birlikte ürünlere hayran kaldılar, aletlere ağzı sulandı ve Anna ona mobilyalarla ne yapmak istediğini anlattı. Araştırma yapmakla uğraşmasına gerek yoktu, çünkü Jan çok daha bilgiliydi ve birçok yararlı öneri ve tavsiyede bulundu. Yarım saat sonra Leo'nun uzaklaştığını fark etti. Onu kadın tezgâhtarlardan biriyle sohbet ederken gördüğünde tanıdık bir öfke patlaması hissetti.

Jan onun bakışlarının yönünü gözlemleyerek, "Arkadaş canlısı bir adam," dedi. "Fazla arkadaş canlısı," dedi.

"Sanırım bu onun yolu.

Bu konuyu tartışmamaya kararlı olan Anna, gözüne çarpan bir kutu mat boyayı işaret etti ve Michaela'yı büro için renk konusunda fikrini almak üzere çağırmadan önce uygunluğu hakkında konuştular. Donuk olduğunu söylemeden önce gözleri parladı. 'Biraz renk iyi olurdu

Güzel. Salonun duvarlarını boyamayı düşündünüz mü? Çok hoş ve aydınlık bir yer ve renklerle idare edebilirsiniz. Kışın çok sade görünecektir ama dolabı sıcak bir renge, duvarları da koyu kontrast bir renge boyarsanız, özellikle açık ateşle birlikte rahat bir ortam olur. Ludmila'nın depoda yedek bir kanepesi var, eminim onu ödünç alabilirsin, biz de güzel örtüler ve minderler bulabiliriz. Daireyi çok ev gibi gösterebilirsiniz.

"Ama biz burada sadece altı ay kalacağız," diye itiraz etti Anna, gönülsüzce. Birdenbire yaklaşan karanlık gecelerde daireyi görebildi ve kehribar rengi ve koyu deniz mavisi bir hayal kurdu.

Michaela, 'Altı ay bir yuva kurmak için hâlâ zaman var,' dedi.

Anna başını eğdi, düşündü. Harika görünebilirdi ve aniden bunu gerçekleştirme dürtüsüyle doldu. "Ama Ludmila bize izin verir mi?

"Ludmila aldırmaz. Michaela güldü. 'Renklere bayılır. Onun dairesini görmelisiniz. Parlak, güzel şeylerle dolu, bir hazine sandığı gibi.

"Bunu düşüneceğim ama bu arada..." Anna sepete bir kutu ahşap boyası ile birlikte zımpara kağıdı, zımpara blokları, Jan'ın zımpara makinesi için yedek levhalar, fırçalar ve maskeleme bandı ekledi.

Her şeyin parası ödendikten sonra Michaela ve Leo bara gitmek için kulis yapmaya başladılar.

Michaela, "Gitmeden önce seni köşeyi dönüp orijinal U Rotta binasını görmeye götürmeliyiz," diye ısrar etti. Bir dakika kadar yürüdükten sonra bir köşeyi döndüler ve Anna şimdi bir Hard Rock Cafe'ye ev sahipliği yapan zarif yapının fresklerle boyanmış ön cephesine bakarak gülümsedi. Ön cephe, özenle işlenmiş yaprak motiflerinin yanı sıra, mağazanın orijinal halinde satılan aletleri kullanan işçilerin birkaç büyük resmiyle süslenmişti. Yumuşak sarı boya onu

sanki güneş binanın üzerinde sürekli parlıyormuş gibi görünüyordu... bu da elbette ona Leo'yu düşündürüyordu.

"Bir fotoğraf çekmeliyiz," dedi Leo, telefonunu çoktan çıkarmış ve meydanın diğer tarafına doğru yürüyordu, böylece binanın önündeki çeşmenin etrafındaki demir işçiliğinin abartılı süslemelerini de yakalayabilecekti. "Sana havadan atabilirim, Anna.

Fotoğraflardan memnun kaldığında Michaela kolunu Anna'ninkine doladı. 'Şimdi bir şeyler içmeye gidebiliriz. Prag Bira Müzesi'ne gideceğiz,' dedi kararlı bir şekilde başını sallayarak.

Jan yüzünü buruşturdu. "Pivnice u Zlatého tygra'ya, Altın Kaplan'a gitmeliyiz, orası daha otantik.

'Evet ama Bira Müzesi bira uçuşları yapıyor. Daha fazlasını deneyebilirler.

Jan omuz silkti.

"Bana uyar," dedi Leo, her zamanki gibi uysalca.

Sadece caddenin karşısında olduğu için, Anna kulağa biraz turistik gelmesinden endişe etse de mükemmel bir fikir gibi görünüyordu. Buranın, biraya odaklanılan, kendisinin takdir ettiği türden gösterişsiz bir pub olduğunu görünce rahatladı.

Otuzdan fazla bira çeşidiyle, Anna ve Leo'nun, kendi deyimiyle 'lezzet fırsatlarını en üst düzeye çıkarmak' için beş biradan oluşan bir uçuşu paylaşmayı seçmeden önce (Leo'nun oynadığı on yerine) önemli miktarda zaman ve tartışma aldı.

"Brno, Moravya'dan Lucky Bastard'ı alacağım," dedi Michaela, "çünkü romantik. Burası genç ve evli bir çift tarafından işletiliyor ve kadın bu ismin kocası ona sahip olduğu için verildiğini söylüyor.

"Güzel," dedi Leo.

Jan menüyü dikkatle inceledikten sonra, "Ben Bohemya'dan gelen Bernard alacağım," diye açıkladı.

"Her ikisinin de tadına bakmak isteyeceğimizi biliyorsun," dedi Leo o arsız gülümsemelerinden biriyle.

Anna içini çekti ve Michaela'ya teselli edici bir bakış attı.
"Üzgünüm, o haklı.

'Seni artık tanıyoruz. Başka bir şey beklemiyoruz,' diye dalga geçti Michaela, ona hızlıca sarıldı.

Biralar geldiğinde, dördü birkaç dakika boyunca birbirlerininkini denedi, değerlerini tartıştı, güldü ve şakalaştı.

Michaela, "Kültürümüzü takdir eden insanların olması çok güzel," dedi.

"Prag'da seve seve yaşayabilirim," dedi Leo. "Harika bir şehir.

Anna ona baktı. Elbette, Londra'nın yanı sıra Amerika'da ve İtalya'da da yaşamıştı. Seyahat etmeye ve dolaşmaya alışkındı. Başka bir ülkede yaşayabileceği hiç aklına gelmemişti. İlk kez şehirde kendini evinde hissettiğini fark etti. İnsanlarla birlikte evinde. Bira fabrikasında sadece kısa bir süre kalmasına rağmen, biraz suskun olan Jakub'u ve ona yardım etmeye ve onu eğitmeye her zaman çok hevesli olan diğer çalışanları sevmeye başlamıştı. Michaela ve Jan çok misafirperverdi ve bir değişiklik olarak kendini buraya ait hissetmişti. Leo'ya gelince... onun yanında olması hiç düşünmediği kadar büyük bir nimetti. Evdeyken kuzenleri, Steve ve onların arkadaşlarıyla çevrili barın ortasında bile sık sık yalnızlık çekiyordu. O her zaman aykırı olan, tam olarak uymayan kişiydi. Leo, diye düşündü ani bir içgörüyle, onun uyum sağlamamasına asla izin vermedi; onu sohbete dahil etme ve dahil edildiğinden emin olma yeteneğine sahipti. Eğer sessizse bir bakış, bir baş sallama ve eski günlerde olduğu gibi eline hızlı bir dokunuş ya da nazik bir dürtmeyle onu kontrol ederdi, her zaman onun farkındaydı. Hatırladıkları ona dokundu ve bu duyguyla savaşmak zorunda kaldı.

Eğilip elini sıkma ve bunu onun için yaptığı her sefer için teşekkür etme dürtüsü.

Michaela, 'Şehir harika ama buradayken biraz da kırsalı görmelisiniz,' dedi. 'Ve diğer şehirlerden bazılarını. Burası dünyanın en güzel ülkesi.

Jan onun saçlarıyla oynayarak, "Bence önyargılı olabilirsin," dedi.

"Hiç sanmıyorum. *Chata*'ya gelmek zorundasın, değil mi Jan?"

Başını salladı. 'Birkaç hafta içinde aşağı iniyoruz. Kıştan önce fazla zamanımız olmayacak ama bahardan önce yapmak istediğimiz işler var. Anna kesinlikle gelmeli. Bence çok faydalı olabilir. Ona göz kırptı.

Leo öfkeli görünüyormuş gibi yaptı. "Ben de çok faydalı olabilirim.

"Yapabilir," dedi Anna düz bir suratla, sonra alaycı bir gülümsemeyle ekledi, "ondan bir raf koymasını ya da düz bir çizgide bir delik açmasını istemediğiniz sürece.

"Haklı," dedi Leo hüzünlü bir kokuyla. 'Ama -' dedi o iflah olmaz gülümsemesi yeniden belirerek '- çalışanlara bitmek bilmeyen çay, kahve ve bisküvi fincanlarıyla destek olmakta çok iyiyim. Süpürme, temizlik ve ekip oluşturma konularında da mükemmelim.

"Dürüst olmak gerekirse," dedi Anna, "öyle.

"Bu durumda benim ekibimde yer alabilirsin," dedi Michaela. "Anna ve Jan'ı kendin yap işleriyle baş başa bırakırız, biz de destek ekibi oluruz. Daha dik oturdu, bu fikirden heyecanlandığı belliydi. "Belki de misafirlerimizi iptal edip *chata*'ya gitmeliyiz.

"Ama o zaman Anna gelemezdi," diye belirtti Leo. "Erkek arkadaşı ne zaman geliyor?

Anna'nın çenesi gerildi. "Şimdi gelmeyecek.

"Hayır," dedi Michaela. "Özür dilerim. Bir sorun mu var?

"Hayır," dedi Anna, havalı ve etkilenmemiş görünmeye çalışarak, ama çiftin birbirlerine duydukları bariz sevgi karşısında gözleri doldu

Gözleri doldu ve kendisi için biraz üzüldü. "Bir işi çıktı, o yüzden iptal etmek zorunda kaldı.

Leo'nun delici bakışlarından kasıtlı olarak kaçındı. Sempati istemiyordu ya da buna ihtiyacı yoktu. Sorun yoktu. Her şey yolundaydı.

"Gelemeyeceği için senin adına üzgünüm," dedi Michaela, "ama bu Cumartesi günü yemeğe gelebileceğin, bazı insanlarla tanışabileceğin ve köfte yapmama yardım edebileceğin anlamına geliyor.

"Dikkatli ol, Anna," diye uyardı Jan, kız arkadaşını sıkarak. "Köfteden daha fazlası olacak. Seni çalıştıracak.

"Yapmayacağım..." Michaela biraz dudak büktükten sonra gözlerinde bir pırıltıyla "...belki yaparım" dedi.

"Benim için fark etmez. Anna meşgul ve yararlı olmaktan hoşlanıyordu ve bu, Steve'in gelmemesine gerektiği kadar üzülmeyeceği gerçeği konusunda endişelenmesini önleyecekti. Bir süredir birlikteydiler. Balayı dönemini çoktan geride bırakmışlardı. Ama yine de Steve'in onu görmeye gelmektense rugby oynamayı tercih etmesi egosunu biraz hırpalıyordu. Sahip oldukları şeyin sağlam olduğunu kendine hatırlatması gerekiyordu. Onun başka bir yere bakabileceği konusunda endişelenmesine hiç gerek yoktu. Ona tapıyordu.

... ve tamam, belki bazen biraz bencil olabiliyordu ama bu onu önemsemediği anlamına gelmiyordu.

Yanlarında bir grup gürültücü genç şarkı söylemeye başladı ve onlara saatin geç olduğunu, ertesi gün hepsinin işi olduğunu ve ayrıca eve götürmeleri gereken kendin yap alışverişleri olduğunu hatırlattı.

Metroya doğru yürürlerken Leo, Anna'nın yanına geldi.

"İyi misin?" diye sordu.

"Evet," dedi, bu konuda konuşmak istemiyordu.

"Steve için özür dilerim, yani gelemediğim için. Biraz kaba davrandığım için özür dilerim.

"Sorun yok.

Onu dürttü. 'Seni tanıyorum, Anna Love. Her Şey yolunda olmadığı halde her zaman yolunda olduğunu söylersin.

"Tamam, iyi değil ama Şu anda bu konuda yapabileceğim bir Şey yok. Boğazı düğümlenmişti ama Leo'nun sessiz desteğindeki bir Şey ağzından kaçırmamasına neden oldu. "Gelip beni görmektense rugby oynamayı tercih ediyor.

"Piç kurusu," dedi Leo o kadar dengeli bir Şekilde ki, kadın kahkahayı patlattı. "Biliyorum. Bir prenses gibi davranıyorum, değil mi?

"Tanrım, hayır, Anna. Hiç de değil. Onu kötülemeye çalışıyordum... ama iyi bir Şekilde çünkü... o senin erkek arkadaşın.

Anna iç çekerek ona döndü. 'Şu anda kendini zgr hisset. Çok kızgınım... daha çok da bu kadar kolay lokma olduğum için. Bira konuşuyor, o yüzden çok fazla anlam çıkarma. Normalde çok güvenilirdir. '

Leo ile bu Şekilde konuşmak yanlış mıydı? Vefasızlık mı? Emin değildi ama Leo onu dinlemekte ve belki de biraz daha iyisini hak ettiğini hissettirmekte çok iyiydi.

On Birinci Bölüm

"

Sanırım artık durmalıyız," dedi zımparayı bırakarak, "tırnaklarım mahvolmadan önce. Parmaklarım kemiğe kadar aşındı. Sanırım biraya ihtiyacımız var.

"Leo," dedi Anna gülerek, ki onun da amacı buydu, "saat öğleden sonra üç buçuk ve birkaç saat içinde Jan ve Michaela'ya gideceğiz.

Hiç utanmadan gülümsedi. "Ama bir yerlerde saat beş.

"Daha yeni başladım," dedi, ovalamayı yarılacağı geniş masa üstünü işaret ederek.

"Saat 10'da başladık.

"Ve beni kahve barına ve parkta yürüyüşe sürüklediğinde iki saatlik bir öğle yemeği için durdu. Her ikisini de onun kara kara düşünmesini engellemek için kasten yapmıştı. Düşünceli olduğunu alnında belirmeye devam eden küçük çatık çizgiden anlayabiliyordu ve o çizgi yine geri gelmişti. Son bir saat içinde neredeyse tek kelime etmemişti. Ne yazık ki Anna erkek arkadaşının ne kadar mankafa olduğunu göremiyordu. İki gün öncesinden geziyi iptal etmesi çok hoştu.

"Ve şimdi bira saati. Ona sıırttı.

"Saat bira saati değil," dedi başını sallayarak ama yine de ona güldü.

"Bütün bu zımparalama işi beni susatıyor. Yalvaran gözlerini ona çevirdi. "Ve yeni bir şarkı listesine ihtiyacımız var.

Güldü. 'Seni durdurumama izin verme. Ve müziği seçme
sırası bende.'

Alt dudağını dışarı çıkardı ve kirpiklerini ona doğru kırıştırdı. "Tek başıma içmek hiç eğlenceli değil.

"Sıkıldın, değil mi?" diye sordu. "Kim, ben mi?" Tozlu gömleğini kavradı.

"Sana söz veriyorum, masa bittiğinde harika görünecek. Döndü ve odayı gözden geçirdi. 'Burası gerçekten harika görünebilir. Bak ne diyeceğim, bir sonraki şarkı listesini senin seçmene izin vereceğim.

"Anlaştık," dedi Leo, o günkü zımparalama işini bitirmişti. Zor işlere aldırımıyordu ama bu iş sıkıcı olmanın ötesindeydi ve oturmak için daha rahat bir şeye ihtiyaçları vardı. Hava dışarıda oturmak için fazla soğuk olmaya başlamıştı ve şimdi oturmak için içeri getirdikleri bistro sandalyeler, Michaela'dan ödünç aldıkları minderlerle bile o kadar rahat değildi.

Spotify'da gezindi ve hızlı bir gülümsemeyle dans marşları çalma listesini seçti. Kurduğu Bluetooth hoparlörden 'It's My Life'in ritmi yükselmeye başladığında Anna'nın kafası havaya kalktı.

"Hiç adil değil!" dedi, başı ritme göre sallanmaya başlamıştı bile.

Sesi açtı ve kızın vücudunun ritmik küçük sıçramalarla hareket etmeye başlamasını izledi.

"Dans et benimle," dedi, salonun boş alanına adım atarak.

"Leo!" diye azarladı ama gözleri parlıyordu, tıpkı onun bildiği gibi. Anna dans müziğini çok severdi ve sesi de oldukça güzeldi. "Bu işi bitirmek istiyorum.

'Sıkıcı olma,' dedi. Dairelerinde marş gibi korolara mükemmel bir uyum içinde mutlulukla eşlik ediyor, bir yandan da

bilinçsiz müzikalite.

"Ben sıkıcı değilim. Ona ters ters baktı.

"Evet, öylesin," dedi, onun fitilini ateşleyecek dokunuş kağıdını bulduğunu biliyordu. Bir meydan okumayı asla geri çevirmezdi.

Zımpara kağıdını yere attı, adama yan gözle baktı ve uzattığı eli tuttu.

Sesi yükseltti, baslar gümbür gümbür çıktı ve işte oradaydı, anında karşısında belirdi. Anna Love, kollarını başının üzerinde sallıyor, kalçaları sallanıyor, şarkı söylerken gözleri kapalıydı.

Mutfağa gidip iki şişe bira aldı ve birini ona uzattı. Bir yudum aldı ve şişeyi mikrofon gibi kullanarak repliklerini bağıra bağıra söyledi, etrafta dolanırken gözleriyle ona gülüyordu. Arada bir, saçlarını sallayarak etrafında dönerken elindeki şişeyi onunkiyile tokuşturuyordu.

'No Limit' çaldı ve kız sırtarak ona baktı, ritmi yakaladı, buğday tarlasındaki rüzgâr gibi zarifçe döndü. İkisi de nefes nefese yere yığılmadan önce üç şarkı boyunca daha dans ettiler.

"Tanrım, çok eğlenceliydi," dedi Anna gülerek, şişesini dudaklarına götürdü, gözleri enerji ve muziplikle dans ediyordu.

Bir şimşek gibi çarptı ve neredeyse oracıkta yere düşüyordu. Anna Love, bir zamanlar sevdiği kadın. İşte yine oradaydı. Parlıyordu ve mutluydu. Sanki bir gölgeden çıkmış ve altı yıl önce olduğu gibi aniden yeniden renklenmişti. İçinde hızlı bir korku hissetti.

"Unutmuşum," dedi, gözleri hüznünlendi. 'Ne kadar eğlenceli olduğunu unutmuşum.

... ne dansı...' Yutkundu ve bira etiketini eline aldı. Kadın gözlerini kırpmadan önce bir an için gözyaşlarının parıltısını yakaladı. 'Ve şimdi dikkatimi başarıyla dağıttın. Sanırım biranın geri kalanını

Michaela ve Jan'lara gitmeden önce bu işi bitirelim -' masanın üstünü işaret etti '-. Kahretsin, bir şeyler almak için dışarı çıkacaktım.

"Neden şimdi gidip biraz çiçek ve bir kasa bira almıyorum, sen de devam edebilirsin. Endişesini gizlemek için olduğu kadar dostça bir tavırla ona göz kırptı. Ona tekrar aşık olmayacaktı. Düşemezdi. İkinci kez hayatta kalamayabilirdi. "Ben de müziği senin için açık bırakacağım.

Odadan çıkarken kendi kendine başını salladı. Hâlâ gülümsüyor ve zımpara kağıdını ve bloğunu kullanırken şarkı söylüyordu - kaşlarının arasındaki o çizgi yok olmuştu.

Birkaç saat sonra, komşularının kapısının önünde durdular; adam elinde bir kasa bira tutarken, Anna da köşedeki küçük dükkândan aldığı çiçek demetini tutuyordu.

"*Ahoj*," diye selamladı Jan onları ve içeri davet etti. Dairenin içinden gelen bir gürültü şamatası vardı zaten.

"Vay canına," dedi Anna. "Bu çok güzel.

"Teşekkürler," dedi Jan. "Zemini ben yapmış olsam da esas olarak Michaela'nın işi.

"Muhteşem," dedi ve hemen eğilerek elini zemini kaplayan geniş meşe tahtaların üzerinde gezdirdi. "Ve süpürgelikler. Leo onlara baktı, neden bahsettiğinden pek emin değildi. Tek fark ettiği yumuşak aydınlatmanın yarattığı hoş ve rahat ışıltı ve oturma odasında bir araya gelmiş bir grup insandı.

"Millet, bunlar Leo ve Anna. Üst kattaki İngilizler. Jan eline bir bira sıkıştırdı ve onları Petra'ya hızla tanıttı

ve Andrej, Tereza ve Marek, Zdeňka ve Lubica. Leo gözlerini kırıştırdı ve sıırttı. 'Hepinizle tanıştığıma memnun oldum. Hepinizin adını hatırlamaya çalışacağım.

"Merhaba," dedi Anna biraz utangaç bir sesle, neredeyse onun arkasına sokularak.

"Merak etme," dedi Zdeňka, yumuşak kahverengi gözleriyle ona gülümseyerek. Oradaki takdir kıvılcımını kaçıramazdı. 'Sadece iki kişisiniz. İsimlerinizi hatırlayacağız.

"Leo," diye selamladı Michaela onu. "Anna. Burada olduğu için çok mutluyum.

"Teşekkür ederim. Bunlar senin için. Anna çiçekleri ona uzattı.

Teşekkür ederim. Gelin, oturun. Leo'yu, Zdeňka'nın diğer yanında Lubica ile oturduğu küçük koltuğu yanındaki bir sandalyeye yönlendirdi. 'Anna, benimle gel. Köftenin nasıl yapıldığını görmek istemiştin. Leo otururken Anna'yı götürdü. İki kadın hemen onunla konuşmaya başladılar ve Prag hakkında ne düşündüğünü, İngiltere'de nerede yaşadığını ve ne kadar kalacağını sordular.

Dekoru inceledi ve duvarlardaki güzel moda çizimlerini yorumladı. "Bu Michaela," dedi Zdeňka. 'Çok yetenekli biri. Kendi kıyafetlerini dikeyor ve Lubica ile birlikte bir internet mağazası var.

Lubica eğildi. 'Satmak için her türlü şeyi yapıyoruz - keçe şapkalar, eşarplar, çoraplar - ve Ondřej bizim için web sitesini kurdu. Zdeňka da sosyal medyamızla ilgileniyor. O bir influencer. Hepimiz aynı okuldaydık.

"Yarı zamanlı influencer," diye ekledi Zdeňka. 'Geri kalan zamanda bir ticari emlak şirketinin pazarlama müdürüyüm. Çok sıkıcı bir iş. Bir sürü ofis ve boş alan fotoğrafı paylaşıyorum. Kıyafet ve aksesuar yapmak çok daha eğlenceli. Instagram'da var mısınız?" diye sordu. "Model olabilirsin. Gömleđinin düğmelerine bir göz attı.

Sanki malları kontrol etmek için onları orada çözmeyi düşünüyormuş gibi kapsamlı bir inceleme.

"Instagram'dayım," dedi Leo. "Modellikte şansımı denemedim. Yıllar içinde pek çok teklif almış olmasına rağmen, ki bunların çoğu muhtemelen üvey babasının İtalyan bir film yıldızı olmasından kaynaklanıyordu, bu yaz İtalya'da sahilde bir model ajansı gözlemcisi ona yaklaşmıştı.

'Bir denemelisin. Insta hesabımda size yer vermek isterim. Geçen hafta gelen birkaç erkek tişörtüm var. Gözlerinde yırtıcı bir parıltıyla ona baktı. "Bir çekim yaparak eğlenebiliriz.

"Eminim yapabiliriz," diye sırtarak cevap verdi, onun tarzını beğenmişti. Açık sözlü, güzel ve kendine güvenen Zdeňka tam ona göre bir kadındı. Skoru bilen, biraz eğlence arayan ve bağlılık peşinde olmayan biri. Midesinin alarmla kasılmasına neden olmayan biri.

"Leo'nun dairesinin harika bir çatı terası var," dedi Jan.

"Kulağa mükemmel geliyor. Zdeňka'nın gözleri şakacı bir şekilde genişledi. 'Bana daha fazlasını anlat.

"Ne bilmek istiyorsun?" diye sordu Leo. "Harika bir manzarası, masa ve sandalyeleri var ve oldukça özel.

Zdeňka telefonunu çıkardı. "Bir sonraki hafta sonu ne yapıyorsun?

Leo güldü, yine onun doğrudan, saçma sapan, lafı dolandırmayan yaklaşımını takdir etti. Ne istediğini biliyordu ve onu elde etmek için dışarı çıktı.

"Henüz bir planım olduğundan emin değilim. "Peki ya kız arkadaşın?

Leo bu pek de boş olmayan soruya gülümsedi. "Benim ev arkadaşım yok. Anna benim oda arkadaşım.

"Ah," dedi, memnuniyeti çok açıktı.

"Neden gelip çatı terasımı incelemiyorsunuz? Leo sordu.

"Bunu yapabilirim. Neden bana numaranı vermiyorsun?' Ona telefonunu uzattı.

"Hızlı çalışıyorsun," dedi, ağzı eğlenerek büküldü ve ondan aldı.

"Neden olmasın?" Omuzlarını zarif bir omuz silkmeye kaldırdı ve kara kaşlarını ona doğru kaldırdı. "Geç gelen kendine zarar verir.

"Zdeňka!" diye alaycı bir ses tonuyla onu azarladı Michaela. 'Onu rahat bırak. Onunla daha yeni tanıştın. Telefonu Leo'dan aldı ve ona geri verdi.

Michaela'nın müdahalesine en u f a k bir tepki göstermeden, "Ama o çok güzel," dedi suratını asarak. Etraflarındaki herkes gülüyordu.

"Leo, neden gelip bana ve Anna'ya mutfakta yardım etmiyorsun? Onu çekiştirirken Zdeňka'ya gönderdiği sert ve azarlayıcı bakışı fark etmekten kendini alamadı.

Küçük mutfak bir başlangıçtan ziyade bir parti sonrasını andırıyordu. Her tarafı kaplayan mutfak eşyaları, aralarına serpiştirilmiş boş kartonlar ve paketler, un çuvaları ve atılmış patates kabukları vardı. Tüm bunların ortasında Anna bir kasenin başında durmuş, yumurta, patates ve un karışımını çatalla birbirine yedirmeye çalışıyordu. Hemen etrafındaki tezgâhın boş olduğunu fark etti ve kendi kendine kıkırdadı. Anna'nın bir çeşit düzen sağlamaya çalıştığından emin olabilirdi.

Onun arkasında durdu ve omzunun üzerinden başını uzatarak kâsedeki malzemelere baktı.

Anna dramatik bir iç çekişle, burnunu kırıştırarak, "İş bittiğinde ortaya çıkacağına güveniyorum," dedi. 'Bana ızgarayı rendeletti

patates.'

Michaela neşeli bir kahkaha atarak, "Elbette," dedi.

"Peki içinde ne var? Leo başıyla kâseyi işaret etti.

"Önceden pişirilmiş patates, soyulmuş ve rendelenmiş, sonra un, yumurta ve biraz tuz ekliyorsunuz.

Michaela, Anna'nın çalışmasını inceledi.

"Bu iş bitti sayılır. Şimdi onu alıp bu tencereye sığacak bir silindir haline getirmeniz gerekiyor. Ocağın üzerinde ısınan su dolu tencereyi işaret etti.

'Tamam,' dedi Anna.

Leo dolaplara yaslanmış, onun çalışmasını izliyordu. Her zaman olduğu gibi bir işi yaparken kendini tamamen kaptırmış, başı öne eğik ve dudakları birbirine kenetlenmişti.

Michaela ona bir çay havlusu atarak, "Yardım edebilirsin," dedi.

"Sorun değil," diyerek lavaboya ve kurutma rafının üzerindeki gelişigüzel mutfak eşyaları yığınının doğru ilerledi. Her an her şey Jenga gibi aşağı düşebilirdi. Büyük tencerelerden birini yavaşça üstten indirdi ve kurutmaya başladı.

"Peki menüde ne var?

"Kızarmış kırmızı lahana ve patates köftesi ile geleneksel kızarmış ördek yiyeceğiz.

"Harika kokuyor," dedi Anna. "Kırmızı lahanaya bayılırım.

"Jan da öyle," dedi Michaela, erkek arkadaşı arkasında belirip ellerini omuzlarına koyarken. Mutfakta dört kişi olduklarında kendilerini çok kalabalık hissediyorlardı.

"Seviyorum. Onun omuzlarını sıktı ve başının üstüne bir öpücük bıraktı.

Onu görmezden geldi ve öfkeyle, 'Ama annesinin tarifini kullanmak zorundayız çünkü anneminkinden daha iyi olduğunu söylüyor' dedi.

Jan yüzünde alaycı bir gülümsemeyle başını salladı.

"Patates salatası tarifi konusunda da beni konuşturmayın. Ellerini havaya kaldırarak onunkileri yerinden oynattı. "Her ailenin kendine özel bir patates salatası tarifi vardır - her zaman farklıdır ve her aile partisinde kendimizi üç ya da dört farklı patates salatasıyla buluruz çünkü herkes en iyisi olduğu için kendi patates salatasını getirmekte ısrar eder. Bu çılgınlık.

Jan onu kollarına geri çekti ve yüzünün yan tarafını öptü. "Aile işte," dedi. "Kimin bir içkiye daha ihtiyacı var?"

Leo daha fazla içki servisine yardım etmek için gönüllü oldu ve Anna ile Michaela'yı hamur tatlılarını kaynar su dolu bir tencereye koymaları için bıraktı.

Mutfaktan çıktıklarında Michaela, "Akşam yemeği yirmi dakika içinde hazır olacak," dedi.

Hepsi, bir ucuna yuvarlak bir bistro masa daha eklenerek genişletilmiş altı kişilik bir masanın etrafına oldukça rahat bir şekilde oturduklarında, Leo kendini Zdeňka'nın yanında sıkışmış buldu. Oldukça kalabalıktı ama herkesin keyfi yerinde görünüyordu. İyi huylu şakalaşmalara ve aralarındaki bariz sevgiye bakılırsa, burada köklü dostluklar olduğu açıktı. Tehditkâr bir kıskançlık duygusuyla savaştı ve belki de son birkaç yıldır izlediği stratejinin doğru olup olmadığını düşündü. Yalnızlığını uzakta tutan pek çok sıradan tanıdık ve sosyal arkadaş edinmişti ve ailesi de vardı, ama sadece kendisine ait olan kimse yoktu ve bu şekilde kalmaya niyetliydi. Aşk ona karşı nazik davranmamıştı ve ona bir şans daha vermek niyetinde değildi.

Zdeňka ona bir kadeh şarap doldururken ona döndü ve Michaela ile Jan zaten kalabalık olan masaya yerleştirdikleri birkaç dolu tabak getirirken onunla flört etmeye odaklandı.

"Lütfen buyur Leo," dedi Michaela. "Bu tipik bir Çek yemeği.

Leo ek yemekleri hakkında pek bir Şey bilmiyordu ve tipik yemeklerin neler olduğunu sordu. Sonraki on dakika boyunca ne denemesi gerektiğine dair öneriler bombardımanına tutuldu.

Solundaki Tereza, "Baramboky'yi denemelisin - orası iyi bir restoran," dedi.

"Ya da Cestr.

"Tatlı seviyorsanız Eska'yı deneyin," diye bir öneri daha geldi. "Ve külde yanmış patateslerini.

"Sadece Prag'da değil, yemek yiyebileceğiniz pek çok harika yer var," dedi Petra. "Güney Moravya'yı ya da Bohemya kırsalını ziyaret etmeyi denemelisiniz.

"Ve Slovakya," dedi Lubica. Herkes güldü.

"Açıkla bana. Siz Çekoslovakya'ydınız. İkiye bölündüğünüzde, iki ülke arasında kötü duygular var mıydı? Bu Leo'nun ilgisini çekti.

Yine herkes güldü. "Hayır, biz kardeşiz," diye açıkladı Lubica. "En iyi arkadaşlar," dedi Jan.

Herkes gülümseyerek yemeklerini yerken Leo sorunun yanıtlanmışına karar verdi ve aklını kurcalayan bir başka soruyu sordu. "Birkaç Vietnam mekânı gördüm, bu bana tuhaf geliyor çünkü Vietnam'dan oldukça uzaktayız ve diğer etnik kültürlere dair pek bir kanıt görmedim.

Petra gülümsedi. "Komünist dönemden geliyor. Vietnam da komünist bir ülkeydi, dolayısıyla devletle iyi ilişkilerimiz vardı. Pek çok Vietnamlı buraya misafir işçi olarak geldi ve komünizm yıkılınca da burada kaldılar. Prag'da aslında büyük bir Vietnam pazarı var. Adı SAPA ya da Küçük Hanoi ve Vietnam yemeklerini seviyorsanız kesinlikle ziyaret etmeye değer.

"Hiçbir fikrim yoktu. Her gün yeni bir Şey öğreniyorsunuz. Bu yüzden bir süreliğine burada olmak, ülke hakkında daha fazla Şey öğrenmek harika. Amerika'da, İtalya'da ve İngiltere'de yaşadım.

'Bu çok büyük bir şans. Büyükanne ve büyükbabalarımızı düşünün, komünist rejim sırasında seyahat edemiyorlardı. Bu yüzden *chatalarımız* bu kadar popüler. Taşrada kaçılacak bir yerdi. Hazır olduğunda Michaela ve Jan'ın kır evini ziyaret edeceğimiz için hepimiz heyecanlıyız. Michaela ve Jan'ı tanıyorum, muhteşem olacak.

Leo odaya göz gezdirerek, "Kesinlikle iyi bir gözleri var," dedi. Odanın düzeni üst kattaki daireden çok farklıydı ve çok fazla karakteri olmamasına rağmen Michaela ve Jan bundan en iyi şekilde yararlanmışlardı. Odanın bir köşesinde, adaçayı yeşili bir duvara yaslanmış rahat bir odun sobası duruyordu. Siyah yüzer raflarda süs eşyaları, vazolar ve lambalar yer alıyordu ve duvar siyah çerçeveli resimlerle süslenmişti. Diğer duvarlar krem rengiydi ve bir tanesi büyük bir palmye bitkisini ortaya çıkarmak için süslenmeden bırakılmıştı. Pişmiş toprak ketenle kaplı L şeklindeki büyük kanepeler, koyu yeşil ve umberin çeşitli tonlarında minderler ve örtülerle süslenmişti. Odaya rahatlamayı kolaylaştıran sıcak, topraksı bir hava katıyordu. Gösterişli olmadan şık, dağınık olmadan rahattı.

Anna'nın etrafına bakındığını görebiliyordu. Bu ona da kendisi gibi, yakında yenilenecek mobilyalarıyla birlikte dairelerinin oldukça seyrek olduğunu hatırlatıyor muydu? Ama ev gibi hissetmeye başlamıştı, özellikle de bu son hafta ve bugün. Onun yanında olmasına alışmıştı, iki kişilik yemek yapmaya alışmıştı, onunla gün boyunca sohbet etmeye, hangi müziği çalmaları gerektiği konusunda tartışmaya, sandalyeleri zımparalarken gözden kaçırdığı kısımlar konusunda ona patronluk taslamasına alışmıştı. Onunla dalga geçtiğinde yüzünde beliren hızlı gülümsemeye, düşüncelere daldığında yüzünde beliren dalgın ifadeye, duştan yeni çıktığında pamuklu bornozunun içindeyken bacaklarının görüntüsüne ve saçlarının kokusuna alışmıştı - her ne kadar bunu ona belirtmemiş olsa da meme uçlarını görebiliyordu.

"Leo? Zdeňka'nın sesi düşüncelerini böldü.

"Özür dilerim, kilometrelerce uzaktaydım," diye özür diledi.

"Güzel bir yer sanırım," dedi gırtlaktan gelen bir mırıltıyla.

Leo şarabından aceleyle bir yudum aldı, Anna'nın pürüzsüz teninin ve küçük, dolgun göğüslerinin görüntüsünü aklından çıkarmak istedi. Bu yol çılgınlıktı - ayrıca, bir erkek arkadaşı vardı. Geçmişten ziyade şimdi ve buraya odaklanması çok daha iyiydi. Zdeňka muhteşemdi, müsaitti ve ayrıca ona güvenecek kadar kendine güveniyordu.

"Ne zamandır influencer'sın ve nasıl çalışıyor?" diye sordu, dengesini yeniden kazanarak ve denenmiş ve test edilmiş küçük konuşmalara başvurarak. Neyse ki bu Zdeňka'nın genişletmekten çok mutlu olduğu bir konuydu ve o da dinleyip başını sallayabildi, bir yandan da asi beynini onu sadece belaya sürükleyebilecek türden düşüncelerden uzak tuttu.

On İkinci Bölüm

Prag'ın En İyileri yemek turu için buluşma noktası olan 38 Dlouhá'da bekleyen parlak mavi saçlı ve aynı derecede parlak bir gülümsemeye sahip kadını görmemek imkansızdı.

Sabah havası son zamanlara göre daha soğuktu ama Ekim ayının başlarına girdiklerine göre bu beklenen bir şeydi. Leo salondaki odun sobasını yakabilmek için yakacak odun almıştı, bu fikir oldukça cazipti. Gerçi Leo, Leo olduğu için çıra ya da ateş çakmağı almaya fırsat bulamamıştı, bu yüzden henüz rahat sıcaklığının tadını çıkaramamışlardı.

"Merhaba, ben Agáta," dedi mavi saçlı kadın, elindeki panoya bakarak. "Ya siz?"

"Ben Anna ve-

O da tabii ki öne çıkıp "Leo" dedi. Tanıştığımıza memnun oldum. Bu tur için gerçekten sabırsızlanıyorum. Gerçi dört saat boyunca yemek yemek biraz zor olacak.

Agáta güldü ve onun açık, dostça gülümsemesine karşılık verdi - tıpkı herkesin yaptığı gibi, diye düşündü Anna.

'Ah, siz *Sdílená Kultura*'dan geliyorsunuz. Sizinle tanıştığıma çok memnun oldum. Jiří size iyi bakmam gerektiğini söyledi. Sırıttı, parlak kırmızı ruj

Gülümsemesini genişleterek. 'Benim için bir zevk olacak. Sadece yemek de değil, epeyce yürümek de var.

Kadından yayılan enerji kıvılcımlarını neredeyse görebiliyordu. Bir an için, insanların sizi hemen fark etmesini sağlayan türden bir varlığa sahip olmayı diledi. Anna arka planda kaybolmaya meyilliydi ve insanlar onu görmüyordu. Bazen kendini görünmez hissediyordu, özellikle de sporda ve açık hava etkinliklerinde çok başarılı olan gürültülü ve aşırı başarılı ikinci ailesinin yanında.

Leo'yla ilgili harika *olan* şey onu görmüş olmasıydı. Yapıldı Kendisini güzel, özel ve kendi başına bir insan olarak hissediyordu. Ama yine de, evli oldukları aylar boyunca onun konuştuğu *herkese* önemli olduklarını hissettirme gibi sihirli bir yeteneğe sahip olduğunu öğrenmişti. O karizmatikse, o tam tersiydi - bunun için bir kelime bile var mıydı? Karizmatik olmayan mı?

"Başka İngiliz turistleri bekliyoruz, sonra g i d e b i l i r i z .

Anna başını salladı ve etrafına bakındı; dar sokakları kaplayan yıpranmış Arnavut kaldırımlarına, sakinlerini yüzlerce yıldır barındırıyormuş gibi görünen sessiz, sağlam binalara baktı. Baktığı her yer, şehre kendine has bir atmosfer katan tarihle kaplıydı. Daha önce böyle bir Avrupa şehrine gittiğini sanmıyordu.

"İnanılmaz, değil mi?" dedi Leo ve Leo'nun Agáta'nın yerine kendi tarafına yöneldiğini görmek için etrafına baktı. 'Şehir. Bence burada bir yıl kalabilir ve yine de görecek yeni bir şeyler bulabilirsin. Yeni yerler keşfetmeyi seviyorum, ya sen?

Anna bunu hiç düşünmemişti ve şimdi farkına vardığında içinde güneş doğmuş gibiydi: evet, yeni yerler keşfetmeyi seviyordu. İkinci ailesi kendi evlerinin ve köylerinin çekim alanını tercih etme eğilimindeydi ve hiçbir

taşınmışlardı, bu yüzden hayatını onların şartlarına göre şekillendirme eğilimindeydi. Bu ani gözlem, alışkanlıklarına ve rutinlerine oldukça fazla sınır koyduğunu fark etmesini sağladı.

"Neyi biliyor musun?" dedi ani bir güçle, belli ki Leo'yu şaşırtmıştı çünkü gözleri fal taşı gibi açılmıştı. "Biliyorum. Bu yeterince yaptığım bir şey değil. Burada olduğum sürece her hafta sonu ziyaret etmek için yeni bir yer seçeceğim. Steve bir sonraki hafta sonu için uçak bileti rezervasyonu yaptırmıştı ama Leo keşfetmeden önce onu bekleyerek zaman kaybettiğini düşünüyordu.

"Bu harika bir fikir," dedi Leo. 'Bir liste yapmalıyız. Listenin en başında Prag Kalesi olmalı çünkü onu hala yapmadık.

Onun "biz" demesi Anna'nın yüreğini biraz hoplattı ama dürüst olmak gerekirse, Steve'den başka biriyle keşfe çıkma fikri hoşuna gitmişti. Birlikte kaybolacağı, iniş ve çıkışları paylaşacağı biri. "Eski Şehir meydanına bakan bir bar var, mutlaka gitmelisin. Bu listeye girecek.

Hâlâ yanında taşıdığı kâğıt günlüğü çıkardı ve notlar sayfasını açarak birkaç fikir karalamaya başladı.

"Telefonundaki notlar uygulamasını kullanabileceğini biliyorsun. Leo onu dürterek şimdiki zamana geri döndürdü.

Agáta herkesi etrafına topladı ve onlara tur hakkında kısa bir bilgi verdi. 'Prag bir yemek merkezi. Çekler son on yıl içinde patlayan yemek zevkini yeniden keşfediyor. Belki biliyorsunuzdur, 1989 yılına kadar komünist yönetim altındaydık. O dönemde tüm restoranlar aynı menüye, aynı yemeklere ve aynı fiyatlara sahip olmak zorundaydı.

"Hayır!" Anna ve Leo birlikte nefes aldılar ve birbirlerinin gözlerine baktılar.

"Tanrım, kulağa çok acıklı geliyor," dedi Leo, Agáta'nın dağıttığı siyah-beyaz fotoğraflar

geçmiş menüler.

"Artık öyle değil," dedi Agáta coşkuyla. 'Artık şehrin ve ülkenin her yerinde zanaatkar yemeklerimiz var. Şimdi sizi en ünlü ürünümüze götüreceğim. Bunun ne olduğunu tahmin edebilen var mı?

Leo ve Anna yine hep bir ağızdan 'Bira,' dediler.

İkisi birbirlerine gülümserken 'Doğru,' dedi.

Onları kaldırım boyunca yürüten ve sürekli sohbet eden Agáta, bir sonraki sokağın köşesindeki taştan yapılmış bir bara yönlendirdi. Saat daha sabahın on biri olmasına rağmen, mekân erkenden öğle yemeği yiyenlerle dolmaya başlamıştı bile. Onları kendileri için ayrılmış uzun bir sehpa masasına oturtup farklı bira türlerini anlatırken, Leo ve Anna bu tür şeyleri zaten bildikleri için hafifçe sırttılar.

Leo, Anna'nın kulağına "Acaba kimse *Miliko*'ya gidecek *mi*?" diye fısıldadı.

ve partideki orta yaşlı İngilizlerin her ikisinin de köpük ağırlıklı bir bira fikrinden duydukları tiksintiyi dile getirdiklerini duyduklarında ona gülümsemekten kendini alamadı. "Eğer bir bira için para ödüyorsam, bir bira isterim," dedi içlerinden biri, o kadar yüksek sesle ki karısı utançla kaburgalarını dürttü. "Colin," diye tısladı.

"Bu sadece bir hile.

Anna bu kabalığın ve Agáta'nın zoraki kibar gülümsemesinin Leo'yu susturduğunu biliyordu: "İki *mlíkos* lütfen, Agáta.

Agáta ona minnettar bir bakış fırlatırken Anna onunla biraz gurur duyuyordu.

Biralar geldiğinde, herkesin denemesi için bir dizi yemek de geldi. Colin, Leo ve Anna'nın köpüklü biralarına alaycı bir ifadeyle baktı. "Görünüşe göre kandırılmışsınız.

"Hiç sanmıyorum," dedi Leo her zamanki güler yüzlülüğüyle, kadehini Anna'nın kadehine vurarak. "*Na zdraví*.

"Çok iyi," dedi Agáta, sözleri onaylarcasına sıcağı.

"Tadı çok güzel ve en güzeli de sizi şişkin hissettirmiyor," diye duyurdu masadakilere, ders veriyormuş gibi görünmesini engelleyen önlenemez bir sırtışıla. 'Önümüzde dolu dolu bir gün var. Çok erken zirveye çıkmak istemiyorum. Colin'i olmasa da diğer kadını güldüren komik bir hareketle dümdüz karnını sıvazladı.

Agáta masanın ortasındaki tabakları göstererek, "Bunlar çok tipik Çek yemekleri," diye açıkladı. Her birine doğru bir el salladı: 'Patates salatalı domuz şnitzel, hardallı sosis çeşitleri, marine edilmiş Hermelín peyniri, tartar soslu kızarmış peynir ve bu da dostlarım, çok geleneksel bir Çek yemeği olan soğanlı marine edilmiş sazan balığı. Normalde ana yemek olarak servis edilir ama ben denemenizi istedim.

'Sazan,' diye tısladı Colin karısına ve arkadaşlarına. 'Bunu denemeyeceğim.

Dipten beslenir, iğrenç. Her balıkçı bunu bilir. "Şşşt," diye fısıldadı karısı.

Agáta oyunbazca gülümsedi. 'Sazan balığı birkaç gün tatlı suda bekletilir, bu da damarlarındaki çamuru temizler. Deneyin, çok lezzetlidir.

"Hiçbir şey yemediğini fark ettim," dedi Colin. Anna onun kabalığına inanamadı.

Agáta b i r başka zarif g ü l ü m s e m e s i y l e , 'Her turda yemek yeseydim kale kadar büyük olurum. Oraya hiç gittiniz mi? Colin'in homurtusu Leo'nun adamın üzerine eğilmesine yetecek kadar duyulabiliyordu,

Balık ve soğandan bir parça aldı, yan tabağına koydu ve sonra biraz çatallayıp tadına baktı. Dayanışma ruhu içinde, özellikle balık sevmemesine rağmen, Anna da aynı şeyi yaptı.

"Vay canına, bu gerçekten çok iyi," dedi gerçek bir şaşkınlıkla. "Balık konusunda pek iyi değilimdir ama bu çok güzel. Colin'in karısına gülümsedi. "Sen de denemelisin.

Kadın kocasının üzerine eğildi ve bir parça aldı, bu sırada adam nefesinin altında mırıldandı.

"Anna, bu peyniri denemelisin," dedi Leo, hemen marine edilmiş peynir tabağını ona uzatarak, yüzü her zamanki coşkusuyla aydınlandı. Onunla birlikte olmak Anna'yı çok daha cesur ve atak yapmıştı ve hiç tereddüt etmeden peynirden bir parça aldı. Daha ilk lokmayı yutmuştu ki adam ne düşündüğünü sordu. "Beğendin mi?"

"Evet, gerçekten çok iyi.

Agáta söze karışarak peynirin nasıl üretildiğini anlattı, gözleri konusuna duyduğu tutkuyla parlıyordu. Anna, Agáta'nın bu kendinden emin, kendi gibi olma yeteneğini kıskanıyordu. O tam da Leo'nun her zaman ilgi duyduğu türden biriydi. Aynı madalyonun iki yüzü gibiydiler. Parlak, neşeli ve süper özgüvenli.

Yemeklerin tadına baktıkça Leo'nun bulaşıcı ilgisi masanın etrafına yayıldı ve kısa süre sonra herkes kendi grubunda gevşemeye ve farklı yiyeceklerle ilgili notlarını ve fikirlerini paylaşmaya başladı. Ortam iyi bir arkadaşlık ve birayla ısınmıştı. Leo sazan tabağını masaya doğru uzattı.

'Hadi Colin,' dedi, 'bir dene. Sevgili ev sahibemizi üzmemek istemezsin, değil mi? Colin'in karısı bir kez daha eliyle ağzını kapatıp eğlencesini gizlerken, Anna eski kocasının ne kadar çekici biri olduğunu düşündü.

Colin başını sallayarak tabağı aldı ve "Sen bir tanesin ve bu bir gerçek, delikanlı" dedi. Herkes onu izlerken o bir lokma aldı ve çiğnemeye başladı.

"Hiç de fena değildi," diye açıkladı hızlı bir alkışla. Hızlı bir selam verdi. "Tekrar seçeceğimden emin değilim.

Oradan caddenin aşağısına, Agáta'nın sahiplerinin nasıl çalıştığını anlattığı çok şık bir kasap dükkânı olan Nase Maso'ya geçtiler

en iyi kalitede et sağlamak için Çek Cumhuriyeti'ndeki belirli çiftçilerle çalışmaktadır. 'Geleneksel tariflerle kendi sosislerini ve tütsülenmiş etlerini yapıyorlar. Çok popüler **o l a n** meşhur köftelerini denemek için buradayız.

Beyaz fayanslı duvarları ve zemini, bir dizi ürünün sergilendiği devasa cam dolapları ile tertemiz mekânda sürekli bir kuyruk olduğu için dükkânın poplerliğinden şüphe yoktu. Anna bir kasap dükkânının bu kadar moda olabileceğini hiç düşünmemişti ama burada bunu kesinlikle başarmışlardı. Anna, içinde ağzını sulandıran ve yemek yapma isteği uyandıran çok sayıda ilginç görünümlü sos ve et suyu bulunan buzdolaplarından birini incelerken Leo yanına eğildi ve sanki aklından geçenleri okumuş gibi, "ř sığır etinden ve *Lokal* sosundan biraz alabilirim. Akşam yemeğimizde yiyebiliriz.

"Kulağa bir plan gibi geliyor," dedi, bilinçsizce onu yankılayarak. "Bir planın bir araya gelmesine bayılırım.

Leo yiyecekleri satın alırken kadınlardan biri i çekti. 'Bu et harika görünüyor. Biz otelde kalıyoruz. Siz Airbnb'de mi kalıyorsunuz?'

Anna, Leo ile birlikte birkaç aydır burada yaşadıklarını açıkladı - ve bundan oldukça keyif aldı.

'Oh, ne kadar harika. Ve birlikte. Gülümseyerek eğildi. "İkiniz çok hoş bir çift olmuşsunuz.

Anna bir saniye ona baktı. Kadın samimi görünüyordu. Bu Anna'ya beklenmedik bir sarsıntı verdi. Her zaman herkesin, kendisinden çok farklı olduğu aşıkâr olan Leo'yu nasıl kaptığını merak ettiğini düşünürdü.

"Elinden gelenin en iyisini yap. Keşke senin yaşındayken ben de böyle bir şey yapsaydım. Kendinizi şehre kaptırabilmek ne kadar harika. Bu dördüncü ziyaretim ve bayıldım. Size bir ipucu verebilir miyim? Wallenstein Bahçeleri. Charles Köprüsü'nün diğer tarafında.

ve yoğun bir günde asla çok fazla turist olmaz. Şehrin tam ortasında oturmak ve sessiz olmak için gerçekten güzel bir yer.

Anna telefonunu çıkarıp notlar uygulamasını açarak, "Bunu listeme ekleyeceğim," dedi.

"Bunun çok uzun bir liste olabileceğini tahmin ediyorum," diye alay etti diğer kadın. 'Tiyatrolardan birine gitmelisin. Burada seçim yapmakta zorlanırsınız. Opera, bale, oyunlar ve kara ışık tiyatrosu - dil bilmenize gerek yok. Pantomim, kuklalar ve İngilizce konuşulan birkaç yapım var.

Bir başka atıştırmalık olan *chlebíček*'ten sonra, açık sandviçler Kasap ile Sisters adlı şirin bir bistro arasındaki üstü kapalı küçük bir pasajda yemek yiyen Agáta onları topladı ve itaatkâr koyunlar gibi peşinden koştular. Leo, sandviçlerden birini yemeye devam eden Anna'ya ayak uydurdu.

"Yumurta ve kurutulmuş domatesin bu kadar lezzetli bir kombinasyon olacağını kim bilebilirdi ki?" dedi yürürken.

"Nereye koyduğunu bilmiyorum. Anna'nın bel bandı şimdiden biraz dar gelmeye başlamıştı ve öğle yemeği için bir restorana gidiyorlardı, şüphesiz orada daha fazla ikram olacaktı. Neyse ki gidecekleri yere yarım saatlik bir yürüyüş mesafesi vardı ve Anna bunun iştahını açacağını umuyordu.

Leo ona her zamanki silahsız gülümsemesini verdi. "Yüksek metabolizma, Aşkım.

Bu kelime onu irkiltti ve adamın bu kelimeyi kullandığını fark edip etmediğini merak etti. Bunu ona ilk söylediği zamanı hatırladı. Akşam yemeği için dışarı çıkıyorlardı ve onun hayranlığından cesaret alarak normalde giydiğinden biraz daha cüretkâr bir elbise seçmişti, ki bu da başlı başına cüretkârdı çünkü neredeyse hiç elbise giymezdi. Elbise göğüs dekoltesini çok az gösteriyordu ve kalçalarına yapışıyordu. Parlak kırmızı elbisesiyle odaya girdiğinde Leo'nun şaşkın bakışları onu hayrete düşürmüştü ve tüm mahcubiyeti

"Çooooook seviyorum," dediği ve ona doğru yürüyüp onu dudaklarından öptüğü anda kayboldu. Adamın hâlâ ondan hoşlanıp hoşlanmadığını ya da artık ona karşı kayıtsız olup olmadığını merak etti. Kalbi, kayıtsız olabileceği düşüncesinden kaçıyormuş gibi göğsünde çarptı. Acıtmamalıydı çünkü umursamamalıydı ama biraz da olsa umursuyordu.

Restoran, başladıkları pub ile çarpıcı bir tezat oluşturuyordu. Cam pencerelerden oluşan bir duvar, oturdukları uzun masanın arka planını oluştururken, siyah beyaz giysiler içindeki şık garsonlar dikkatle etrafta dolaşıyordu.

"Bana Londra'daki ilk randevumuzu hatırlattı," diye mırıldandı Leo kulağına, o kusursuz tavırlarıyla kızın oturması için ahşap sandalyelerden birini çekerken.

Anna'nın ağız bu anıyla buruştu. Buluşma tam bir felaketti, restoran fazla resmi ve sessizlik engelleyiciydi. Ancak dışarıya, karanlık ve yağmurlu geceye çıktıklarında ve Leo aceleyle, çocuksu bir ciddiyetle onu etkilemeye çalıştığını itiraf ettiğinde, Anna onun hakkında ciddi olduğunu anlamıştı. Leo Knight, Anna Love'a ilgi duyuyordu. O büyülü, dünyayı yerinden oynatan anlardan biriydi. Leo'nun güneş ışığıyla dolu büyüüne tekrar kapılmak, onunla birlikte hayatın güneşinin ve kaygısız bir varoluşun tadını çıkarmak o kadar kolay olurdu ki... her ne kadar özden yoksun olduğunu bilse de. Ama bunu yapamazdı. Herkese aynı kolay çekicilikle davranıyordu. Sabit bir gülümsemeyle diğer taraftaki komşusuna, hoş Amerikalı kadın Louella'ya döndü.

"Tur hakkında ne düşünüyorsun?" diye sordu, bu basmakalıp havadan sudan konuşma başlangıcından neredeyse irkilerek.

"Burası bir mücevher," dedi Louella. 'Geçen sonbahar burada olan bazı arkadaşlar tarafından tavsiye edildi. Oldukça uzun bir maraton ama kız çok bilgili ve sanki Prag'daki en iyi yemekleri bulmamızı gerçekten istiyor. Onun bu kadar hevesli olmasını seviyorum. Neredeyse evanjelik. Bu

Birinin ülkesiyle gerçekten gurur duyması güzel bir değişiklik oluyor. Sadece küçük bir yer ama boylarından büyük işlere kalkışıyorlar. Prag'ın dışındaki kasabalardan herhangi birine gittiniz mi? Tek kelimeyle muhteşem.'

"Listede birkaç tane var.

'Onları ziyaret ettiğinden emin ol tatlım. Hayat, bu dünyadayken yapabildiğin kadar çok şey yapmamak için çok kısa. Walt'ım geçen yıl öldü ve seyahat etmedik çünkü her zaman etmememiz gereken bir neden vardı. Bundan gerçekten pişmanım. Her anı en iyi şekilde değerlendirin. Gözleri yaşlarla parlıyordu ve bir elini Anna'nın bileğine koydu. 'Her zaman yarın olduğunu düşünme. Bir şeyleri şimdi yap çünkü yapabiliyorsun, erteleme.

Gözleri Anna'nın gözlerini tutarken sessiz sesindeki ısrar, ona annesini ve onun olumlu tavrını hatırlattı. 'Yapacağım' diye cevap verdiğinde, annesine bir söz veriyormuş gibi hissetti.

Louella, Anna'nın elini okşayarak, "Emin ol," dedi. "Emin ol. Ve sanki aralarında o an hiç yaşanmamış gibi tam bir dönüş yaparak, 'Bu şarap hakkında ne düşünüyorsun? Oldukça güzel, değil mi?

Anna soluk altın rengi şaraptan bir yudum alırken aynı fikirdeydi. Bu şarap Güney Moravya'daki Znojmo'dan bir *tramindi* ve gül kokularıyla karakterize ediliyordu, ya da Agáta onlara böyle söylemişti. Anna sek şarabın narin çiçek aromasını sevdiğini biliyordu.

Grup, Anna'nın mutlak favorisi olduğuna karar verdiği zengin kök sebze soslu harika bir dana eti parçası da dahil olmak üzere bir dizi lezzetli yemeği art arda yedi. Sığır eti ağızda dağılıyordu ve ona eşlik eden kalın sos tatlı ve kremsiydi. Anna ayrıca, daha önce yediği hiçbir köfteye benzemeyen hafif ve kabarık ekmek köftelerini de çok beğendi.

Přeštice domuz sosisleri ve hollandaise soslu ızgara kuşkonmazın yanı sıra şimdiye kadar denedim. Her şey mükemmel pişirilmişti ve çok fazla yememek zordu çünkü hepsi çok harikaydı.

Bir sonraki durağımız, Agáta'nın eski bir kumaş fabrikası olduğunu açıkladığı, son moda bir havaya sahip, hareketli ve yoğun bir fırın olan Eska'ydı. Akıllıca bir tasarımla iç mekân açık havadarlığını korurken aynı zamanda sıcak, aydınlık ve şık olmayı da başarmış. Başlangıçta evin spesiyalitesi olan küllü ve kremalı espuma ile yanmış patatesler servis edildi, bu köpüklü karışım ince patates aromasını mükemmel bir şekilde ortaya çıkardı. Anna gerçekten başka bir şey yiyebileceğini düşünmüyordu ama sonra hamur işleri ortaya çıktı, geleneksel Çek tatlılarının modern yorumları, bu yüzden her birinden küçük bir parça denemek zorunda kaldı. Bir kez daha Leo onun yanında oturuyordu.

"Sence birazını eve götürebilir miyiz?" diye fısıldadı ona. 'Onları ziyan etmek istemiyorum ama daha fazla yiyemem. Bu *větrník* ilahi. Karamel kremasına, krema dolgusuna ve choux hamuruna bayıldım.

"Seninkini ben yerim," dedi Leo, kızın tabağına bakarken gözlerinde umutlu bir parıltı vardı.

"Leo, daha fazla yiyemezsin," diye alaycı bir öfkeyle bağırdı.

"Dene beni.

"Yapamazsın. Adam suratını asarken kadın güldü.

Bir an düşünür gibi yaptıktan sonra ona acıklı bir gülümseme verdi. 'Hayır, yapabileceğimi sanmıyorum. Tanrım, bugün çok şımartıldık. Kesinlikle bir köpek poşeti isteyeceğim - ve bunları eve götüreceğim. Yarın kahvaltıda yiyebiliriz. Ben ısmarlıyorum,' dedi muzip bir göz kırpmayla.

"Senin ikramın, seni arsız dilenci. Bolonez sosuma yardım ettiğini unuttuğumu sanma.'

"Evet, öyle," diye alaycı bir gülümsemeyle takıldı. "Öyle olduğunu biliyorsun.

"Çok ukalasın, bunu biliyorsun.

"Evet ama bunu seviyorsun.

Kendinden emin bir şekilde verdiği cevap onu beklenmedik bir şekilde sert vurdu. Onun bu yönünü sevmiştir, hem sevmiş hem de korkmuştu - ve durağan bir dakika boyunca, etrafı diğer insanlarla çevrili olmasına rağmen ona baktı ve o da ona baktı.

"Mmm," dedi ne diyeceğini bilemeden. Çatalını aldı ve hamur işinden bir lokma ağzına attı. O da aynısını yaptı.

"İyi, ha?" dedi Agáta, aralarındaki gerginlikten habersiz.

"Çok iyi," dedi Leo bir lokma krema ve choux'nun arasından. 'Biraz fazla iyi. Anna'yla eve bir köpek torbası götürüp götüremeyeceğimizi tartışıyorduk.

"Bu sık sorulan bir soru," diye yanıtladı Agáta şamatalı kahkahalarından biriyle. 'Tam da bu nedenle küçük kutuları var. Şimdi geleneksel Çek Becherovka'sı ile yapılmış bir kokteyl alacağız, bu kokteyl mide problemleri için üretilmiştir, bu yüzden mükemmel bir sindirim aracıdır.

Leo'nun satın almakta ısrar ettiği kendi kahvelerini ve selofanla sarılmış bir paket zencefilli ekmeği satan kafeden kutular ve çantalarla fırından ayrıldıktan sonra, bar tabureleriyle kaplı merkezi bir bara sahip iyi tasarlanmış başka bir modern mekan olan Liquid Office'e doğru yürüdüler ve günü cin, yuzu, bergamot ve fesleğenle yapılan kendilerine özgü Becherovka sour ile tamamladılar. Anna bunun Noel'in erken bir tadı olduğuna karar verdi ve hemen bayram sezonunun neler getireceğini merak etti. Noel için eve dönüş biletini ayırtmamıştı, bu konuda fazla düşünmemişti. Çok küçük bir parçası Noel'de eve dönme fikrinden hoşlanmıştı.

Bir yığın güzel kitap, odun sobası -bu şeyi nasıl yakacağını öğrenmesi **gerekiyordu**- ve rahat bir battaniye ile dairede tek başına kalıyordu. Teyzesi ve eniştesinde Noel her zaman oyunlar, pub quizleri, futbol ve rugby ile çok rekabetçi ve hareketliydi. Çok yorucuydu ve rugby kulübündeki yılbaşı partisi son beş yıldır aynıydı: çok gürültülü, aynı eski yüzler, aynı konuşmalar.

Değişiklik olsun diye farklı bir şey yapmak çok cazipti ama Steve'i gelip Noel'i burada geçirmeye ikna edebileceğinden çok şüpheliydi. Steve Noel'i ailesiyle birlikte geçirmek isteyecek, her yıl kutlanan Boxing Day futbol maçına gidecekti. Onlara mükemmel uyum sağlamıştı; hatta ondan daha iyi uyum sağlamıştı. Leo Noel'de ne yapacaktı? Burada mı kalacaktı yoksa ailesiyle birlikte egzotik ve göz alıcı bir yere mi gidecekti? Onun burada kendisiyle kalmak isteyeceğini düşünemiyordu.

On Üçüncü Bölüm

Anna dairenin kapısını kapattı ve havaalanına gitmek üzere merdivenlerden aşağı atladı. Steve'i görmek için sabırsızlanıyordu. Biri için özel olmayı dört gözle bekliyordu. Jan ve Michaela'nın birbirleriyle olan ilişkilerini görmek, ikisinden biri olma duygusunu özlemesine neden oluyordu.

"Birinin acelesi var. Ludmila, Anna'nın Chanel marka bir takım elbise olabileceğini düşündüğü bir kıyafet içinde, şık ve tertemiz görünerek kapıda belirdi.

"Erkek arkadaşımı almak için havaalanına gidiyorum.

"Umarım birlikte yaşadığınız genç adam kadar yakışıklıdır. Şimdi o bir şey. İyi, nazik, terbiyeli bir adam. Bana hep gülümser. Geçen gün alışverişimi benim için eve taşıdı.'

"Leo'ya benziyor," dedi Anna yumuşak bir gülümsemeyle. Gerçekten de onun hakkında konuşmak istemiyordu.

"Michaela bana eskiden evli olduğunuzu söyledi.

Teşekkürler, Michaela. Anna yaşlı kadına baktı, bu geçişten biraz şaşkıındı. 'Evet, ama bu çok uzun zaman önceydi. Çok gençtik. O zamandan beri ikimiz de değiştik. Kesinlikle değişmişti. Artık ilişkiler konusunda genç ve idealist değildi.

Ludmila ona uzun ve doğrudan bir bakış attıktan sonra şöyle dedi: 'İnsanlar değişir ama özleri asla değişmez. Onun iyi değerleri var. A

nazik bir kalp. Ve yaşama sevinci, yaşama sevinci.'

Anna başını salladı. Leo'nun erdemlerini tartışmak istemiyordu. Onları çok iyi biliyordu. En başta onunla bu yüzden evlenmişti. Bugünlerde istikrar ve güvenilirliğe çok daha fazla önem veriyordu. Joie de vivre çok iyiydi ama pek istikrar sağlamıyordu. Ona göre, onunla nerede olduğunuzu asla tam olarak bilemezsiniz.

Can sıkıcı bir şekilde bu düşünceler havaalanına kadar onu rahatsız etmeye devam etti. Leo'yu aklından asla çıkaramayacak gibi görünüyordu.

İnsanların geliş salonundan geçmesini beklerken, solunda duran adamın tuttuğu muhteşem bir buketten yayılan gül kokusu Anna'nın burnunun dibine kadar geldi. Bu ona hemen Leo'yu hatırlattı. Bu tam da onun yapabileceği türden bir şeydi. Kadın adama bakıp göz göze geldiğinde, adam ona mahcup bir gülümseme fırlattı. Kadın da ona gülümsedi. Romantizm ölmemişti. Anna bu adamın beklediği kişiyi görmeyeli ne kadar zaman geçtiğini merak etti. Onun kıpırdamadan duramayarak bir o yana bir bu yana gidip gelişini izlerken kalbi biraz ısındı. Bastırılmış heyecan ve beklenti içinden taşıyordu. Bir an için kıskançlık hissetti. Bu adam hâlâ ilişkinin ilk dönemlerinde, her şeyin parlak ve ışıltılı olduğu zamanlarda olmalıydı. Sonra kendi kendine söylendi. Steve'i görmek için sabırsızlanıyordu ve birlikte güzel bir hafta sonu geçireceklerdi. Ama onlarınkinin yetişkin, olgun bir ilişki olduğu, hayatın iniş çıkışlarını sakın bir süreklilikle atlatan istikrarlı bir gemiye dönüştüğü doğruydı. Yine de böyle olması iyi bir yoldu.

Adam aniden gerildi, bakışları yürüyen bir kadına sabitlendi. Çift camlı kapıdan içeri girdiğinde, içinden fışkıran duyguları neredeyse hissedebiliyordu. Bu ona her şeyin nasıl olduğunu hatırlattı.

Leo ile ilk tanıştığında. Hayatına giren bir havai fişek gibiydi ve gözleri kamaşmıştı. Ama bakın bu onu nereye getirmişti. Sürekli kararsızdı, bu duyguların gerçek olup olmadığından asla emin olamıyordu. Gösterişli cömertlik ya da romantizm, sağlam bir güvenilirlik anlamına gelmiyordu. Steve'le yaşadığı hayat daha az göz kamaştırıcıydı ama onunla tam olarak nerede olduğunu bilmeyi tercih ediyordu. Steve onu seviyordu ve eğer bu sessiz, gösterişsiz bir aşksa, abartılı jestler yapan birinden daha az değerli değildi.

Düşüncelerinden sıyrılıp başını kaldırdığında Steve ona doğru ilerliyordu.

"Hey," dedi parlak bir gülümsemeye, sonunda onu gördüğüne memnun olmuştu.

"Hey sen. Bir kolunu ona doladı ve dudaklarından kısaca öptü. "Seni gördüğüme sevindim. Seni özledim. Eminim sen de beni özlemiştir, değil mi?" Ona göz kırptı ve eli onun poposunu sıkmak için aşağı indi.

"Mmm," dedi, adamın elini akıllıca beline götürerek. "Nasıl birisin?"

Onun kulağını okşadı. "Yokluk ne yapar biliyor musun?"

'Çok mavi toplar' dediği anda ona gülümsedi. Biraz ben ve sen zamanı için sabırsızlanıyorum.

"Tek düşündüğün bu mu?" diye alay etti. "Çoğunlukla," dedi yaramaz bir sırıtışla.

"Hadi gel. Onu havaalanı binasının önüne doğru götürdü ve orada çok hızlı hareket eden taksi durağındaki kuyruğa katıldılar.

"Uçuşunuz nasıldı?" diye sordu taksinin arka koltuğuna geçtiklerinde.

"Uçuş iyiydi. Akşamdan kalma bir şekilde saat dörtte kalkmak öldürücüydü, özellikle de saat bire kadar içeri giremediğimizde.

"Yazık sana," dedi Anna anlayışsız bir sırıtışla. 'Cuma akşamı rugby kulübüne gidersen böyle olur işte.

"Yine de güzel bir geceydi. Kolunu kızın omuzlarına doladı ve onu kendine yaklaştırdı. "James, Tim ve Henry amcan çok formdaydı. Çok güldüler. Sonra Punjab köri evine gittik ve -' yüzünü buruşturdu '- dürüst olmak gerekirse, biraz eğlenceye dönüştü.

"Anlayabiliyorum. Anna, adamın nefesindeki hafif baharat kokusu karşısında burnunu kırıştırdı.

"Sakıncası yok," dedi daha önceki her seferinde paçayı kurtarmış birinin rahat ses tonuyla. Anna, ertesi sabah onu görmeye giderken belki de bir kereliğine Cuma gecesi işlemeyi unutmuş olabileceği düşüncesini bastırdı.

"Yine de harika haberlerim var. Çek Cumhuriyeti'nin bu akşam İngiltere ile dostluk maçı yapacağını biliyor muydun?" Yüzü orantısız bir sırıtışla aydınlandı.

"Hayır," dedi Anna gülümseyerek ve kuru bir sesle ekledi. "Umarım bir barda izlememizi önermeyeceksin.

Başını salladı, gözleri heyecanla parlıyordu. "Bundan daha da iyi. Ona şaşkın bir bakış attı.

"Letná Stadyumu için bilet bulmayı başardım. Şapkadan tavşan çıkaran bir sihirbaz edasıyla cebinden telefonunu çıkarıp salladı ve kendinden memnun görünüyordu. 'Şans eseri onları buldum. Tam da kabin ekibi bize WiFi'yi kapattırmadan hemen önce. Buna inanamadım!

'Ama... Bir tekne turu için rezervasyon yaptırdım. Akşam yemeği.'

'Evet, ama burası İngiltere. Ne şansımız var ki? Sen buradayken mi?' Adam ona gülümsedi ve sonra yüzü düştü. "Ama tabii ki gitmek zorunda değiliz. Eğer gerçekten istemiyorsan.

Anna yutkundu, kolay lokma olmaktan nefret ediyordu. Steve sporunu seviyordu.

"Maç ne zaman?"

"Başlama vuruşu altı buçukta. Onun kabul ettiğini varsayarak tekrar gülümsedi. "Sana söz veriyorum harika olacak. Bayılacaksın.

Adam daha yeni gelmişken ondan ayrılmak istemedi, sadece başını salladı. Başka ne yapabilirdi ki?

Daireye vardıklarında. Leo oturma odasındaki sandalyelerden birinin üzerinde çalıştığı yerden başını kaldırdı. "Hey Steve, nasılsın?"

Steve kaskatı kesildi. Anna neden evden taşınmadığını açıkladığında dehşete kapılmıştı ve şimdi de ona bölgesini dikkatle kolaçan eden bir köpeği hatırlatmıştı. Leo'yla çok az görüştüklerini söyleyerek yalan söylediği için kendini suçlu hissediyordu. Leo'nun kolay aşinalığından rahatsız olduğunu ve yabancı olmaktan hoşlanmadığını anlayabiliyordu. Eğer ikisi bütün hafta sonu sidik yarıştıracaksa bu çok sıkıcı olacaktı. Anna, Steve'in Leo'yla evli olmak şöyle dursun, birbirlerini tanıdıklarına dair en ufak bir fikri olsa bunun nasıl bir şey olacağını hayal bile edemiyordu. Karnında küçük bir korku yumağı, kendini hissettiren dikenli bir çapak gibi yuvalanmıştı.

Steve'in eli sutyeninin içine girerken Anna, "Yapamayız," dedi.

"Seni haftalardır görmedim," dedi, onu tekrar öperek, eliyle gömleğinin düğmelerini açtı.

Yatağında oturuyorlardı, biralar yan masaya bırakılmış, Steve'in gece çantası da kapının önüne atılmıştı. Kapı kapanır kapanmaz aşk teklifleri yapmaya başlamıştı.

"Leo içeride," diye tısladı Anna.

"Bilecek. "Neyi bilecek?

Anna kızardı. "Seks yaptığımızı.

Steve başını kaldırdı ve sinsi bir gülümsemeyele ona baktı. "Peki bunun nesi yanlış?

Bunu bir şey anlatmak için mi yapıyordu?

Onu yatağı geri itti ve daha derinden öptü. "Tanrım, seni çok özledim.

Alçak sesle inlemesi kızın içinde bir şeyler kıpırdattı ve Leo'nun yaklaşık olduğunun korkunç bir şekilde farkında olmasına rağmen karşılık vermeye başladı. Neyse ki Steve herhangi bir karşılık beklemeyecek kadar ellerini vücudunda gezdirmekle meşguldü. Onun dokunuşundan zevk almasına rağmen, bunu arzulamıyordu ve seks her zaman olduğu gibiydi - güzel ve açık.

Gürültülü bir bağırıyla geldi ve altındaki Anna, Leo'nun duymamış olmasını umarak irkildi.

'Üzgünüm bebeğim, oraya gelmediğini biliyorum,' dedi üzerine çökerek.

Sadece sırtını okşadı. Söyleyecek bir şey yoktu. Bu yeni bir şey değildi. İki yıldır birlikteydiler ve elbette heyecan ve tutku azalmıştı, gerçi ara sıra onun yavaşlayıp kendisine odaklanmasını diliyordu ama Steve seks hakkında konuşmaktan hoşlanmıyordu. Aslında bu adil değildi, bu konuda konuşabilecek kapasitede değildi. Ne zaman yatakta nelerden hoşlanabileceğı konusunu açmaya çalışsa, okul çocuğu mizahına dönüyor, aptalca ve çocukça davranıyordu. Korkunç bir tutucuydu.

Kadın i çekti. Adam onun üzerinden yuvarlandı ve i çekişini yanlış yorumlayarak, "Senin için iyi olduğuna sevindim. Tanrım, bitkin düştüm. Beni çok yordun.

Birkaç dakika içinde usulca horlamaya başladı.

Anna bir çeyrek saat boyunca onu dinledi, zamanın akıp gittiğinin farkındaydı ve sonunda onu dürttü. Saat on ikiyi geçiyordu ve planladığı tekne gezisini iptal etmek zorunda kalsa da öğleden sonra hââ vakitleri vardı. Kaburgalarına yaptığı drtmeye rağmen adam uyanmadı.

"Steve. Kadın onu sarstı ama adam omuz silkti.

"Bırak da uyuyayım," dedi ve yatağın derinliklerine gömülmek için arkasını döndü. Ona sinirlenen kadın, onu kendi haline bırakmaya karar verdi. Bir tartışma başlatmanın anlamı yoktu. Bunun yerine hızlı bir duş almaya karar verdi ve Leo'nun aşığıya gelmemesi için dua ederek yatak odasından çıkıp koridoru geçti. Yukarıdan Leo'nun Spotify hesabında çalan müziğın sesini duyabiliyordu. Ortak çalma listelerini bir araya getirirken yaptıkları nazik atışmaları düşünerek gülümsedi. İçini bir hüzün dalgası kapladı ve bunun nereden geldiğini düşünemedi.

Anna giyinmek için yatak odasına döndüğünde Steve hââ uyuyordu. Steve'in uyuyan haline ters ters baktı ve çıkardığı keskin osuruğa burnunu kırıştırdı. Öfkesini yatak odasının kapısına kusarak kapıyı arkasından çarptı ve üst k a t t a k i salona çıktı. Bu yeni bir şey değildi. Neden buna katlanıyordu ki? Bu tür davranışlara ne zaman izin vermeye başlamıştı? Steve'le çıkmaya başlaması aile içindeki onaylanma oranını yükselttiği ve o da gemiyi sallamak istemediği için miydi?

Kadın içeri girerken Leo başını kaldırıp baktı. "Tek kelime etme," diye homurdandı.

Ağız bir çırpıda kapandı ve sanki dünyadaki en önemli şeymiş gibi elindeki zımpara kağıdına odaklanarak, kızın çöplükten kurtardığı sandalyelerden birini ovmaya geri döndü.

Anna hışımla mutfağa girdi, bir bira daha aldı ve Leo'yu tekrar geçerek çatı terasına çıktı. Parmaklıklara yaslanarak çatılara baktı. Kısa süre içinde bu bölgeyi sevmeye başlamıştı; çok yeşil, sessiz ve dinlendiriciydi. Leo ile yaşamak aslında çok eğlenceliydi ve beklediği gibi değildi - Leo'nun eskiden ne kadar dağınık olduğunu hayal etmiş miydi? Ürperdi ve hızlı bir kahkaha attı. Hayır, onun ne kadar dağınık olduğunu kimsenin unutmasına imkân yoktu. Bu ne zaman değişmişti?

"İyi misin? Leo'nun sesi açık kapıdan geldi.

Döndü ve başını salladı.

"Size katılmamın sakıncası var mı? Tipik Leo soracaktı - ve eğer evet derse, onun alınmadan geri çekileceğini biliyordu.

"Hayır. Birdenbire onun sessiz varlığını takdir ederek gülümsemeyi başardı.

"Mobilyalar konusundaki sözümü geri alıyorum," dedi, sırtı küpeşteye dönüktü, başını arkaya eğdi ve bir şişe birayı dudaklarına götürdü. O anda, güneş ışığı altında, güçlü ve yakışıklı görünüyordu. Kadın onun yutkunuşunu izledi, boğazının güçlü sütununda bir elini gezdirme isteğini bastırdı.

Ona bir gülümseme gönderdi. "İyi görünüyor.

O da öyleydi. Peki onun nesi vardı? Daha yeni başka bir adamla yataktan çıkmıştı. Sevdiği bir adamla. Sevmiyor muydu?

İstenmeyen düşünceler onu telaşlandırdı ve hızlıca, "Öyle, değil mi?" diye cevap verdi. Kısa bir arayı doldurdu. "Ne zaman Şamlı gibi düzenli olmaya başladın?

"Ne dönüşümü?

"İncil'den bir referans. Tam bir geri dönüş anlamına geliyor. Artık dağınık değilsin.

Leo güldü. "Fark ettin.

Kaçırmak mümkün değildi. O zamanlar bir insan kasırgasıyla yaşamak gibiydi. Ne oldu? Alaycı bir gülümsemeyle onun kolunu dürttü. "Bu aynı Leo mu yoksa Dr Who'nun rejenerasyonu mu?"

"Dr Who'nun aynı olduğundan ama farklı görüldüğünden oldukça eminim," dedi Leo, kaşları ciddi bir şekilde düşünmüş gibi büzüşerek.

"Ne demek istediğimi biliyorsun.

Leo, Anna'nın bir şeyler sakladığını düşünmesine neden olan hızlı bir omuz silkmeye, "Belki de büyüdüm," dedi.

"Aşık çocuk akşamdan kalmalığını mı atıyor?" diye sordu Leo, yüzü aniden bir sırıtişla aydınlandı.

Dudaklarını büzdü. "Maalesef.

"Öğle yemeği hazırlamak üzereyim. Bir ısırik ister misin? Hazır olduğunda onu uyandırabilirsin.

'Huh! Onsuz da gidebilir,' dedi Anna, konuşmalarının kesinlikle başka bir yöne kaymış olmasından dolayı minnettardı.

Steve uyandığında, hiç de etkilenmediğini ona açıkça gösterecekti.

Bölüm On Dört

'Çift, sekiz. İşte burası,' diye duyurdu Anna, Charles Köprüsü üzerindeki bir heykelin önünde durdu. Nepomuk'lu Aziz John'un heykelinin altındaki plakette yer alan parlak lekelerden bunun doğru heykel olduğu anlaşılıyordu.

"Peki neden ona dokunmak zorundayız?" diye sordu Steve, başını kaldırıp Telefonunu.

"Çünkü," dedi Anna sabırsızca, bunu ona beş dakika önce söylemişti, "iyi şans getirmesi ve Prag'a geri dönmenizi sağlaması gerekiyordu.

"Peki kim bu moruk? Steve bir adım geri çekildi ve başının etrafında yıldızlardan bir hale olan cüppeli figürü incelemek için boynunu bükte.

"Kraliçenin rahibiydi," dedi ona, kimsenin onun bu kadar saygısız olduğunu duymamış olmasını umarak. "Ama kocası Kral Wenceslas'a söylemeyi reddedince-

"Wenceslas! Bu gerçek bir kral değil...

öyle değil mi?" "Evet, tam olarak Kral 4.

Wenceslas.

"Onu Noel şarkılarındaki bir adam sanmıştım.

Anna bıkkınlık içinde bir iç çekti ama içgüdüsel olarak onun bir pislik gibi davrandığını söyleyerek kendini tuttu. Akşamdan kalma olmasından ve bir şey yapmamasından şikayet ettiğinde zaten

tartışmışlardı.

haftalardır birlikte geçirdikleri ilk hafta sonu için çaba sarf ediyorlardı. 'Kraliçe'nin itirafının içeriğini açıklamayı reddeden rahibi nehre attıran gerçek bir kraldı. Rahip boğuldu.

Steve, sanki rahibin yüzerek geçtiğini görmeyi bekliyormuş gibi köprünün korkuluklarının üzerinden bakarak, "O zaman onun için pek şanslı değil," dedi. Köprünün altından çıkan teknelerden birini izlediler. 'Oldukça büyük bir nehir. Geniş. Bir dahaki sefere bir tekneyle açılmak isterim.

"Futbol maçı için bilet ayırtmamış olsaydınız, biz ayırtmış olurduk.

'Anna, biraz dinlen. Kabul et, futbol için Prag'a gelmeye değerdi.

"Ne yani, ben değil miydim?

Bir kolunu ona doladı. 'Elbette öyleydin. Oyun ek bir bonus oldu.

Anna gülümsemeye zorladı. Maç çok uzun bir doksan dakika sürmüştü ve İngiltere gol attığında çok sessiz kalmak zorunda kalmışlardı çünkü yanlış tarafta oturuyorlardı. Akşam yemeği tramvay durağının önünden aşırıdıkları bir dönerden ibaretti. Akşam, planladığı romantik randevu gecesinin çok gerisinde kalmıştı.

Steve gözlerini kısarak telefonuna bakarken Anna'nın dikkatini köprünün ilerisinde, başka bir heykelin yanında duran bir çift çekti. Adam dizlerinin üzerine çöktüğünde Anna'nın ilgisi daha da arttı. Kadının yüzü, Anna'nın yüzüne anında bir gülümseme getiren parlak bir şok ve mutluluk resmiydi. Adam ayağa kalktığında ve kadın kollarını ona doladığında Anna onları izledi, kendi kalbi onlar için genişledi. Kucaklaştılar, birbirleriyle heyecanla konuştular, köpüren coşkuları neredeyse hissediliyordu. Anna'nın gülümsemesi genişledi ve adam ona doğru bakıp göz göze geldi. Anna ona sıırttı, adamın yüzünde parlayan sevince karşılık verdi ve elini

Steve'i kaburgalarından dürtmeden önce başparmağını kaldırdı. Telefonuna yapışmış olan Steve hiçbir şeyden habersizdi ve "Ne?" diye homurdandı.

Yeni nişanlı adam telefonunu kaldırdı ve Anna'ya işaret etti. "Bir fotoğrafımızı çeker misin?"

Adamın güçlü aksanına gülümsedi ve sorulmasına çok sevinerek teklif edilen cep telefonunu almak için hızla onlara doğru yürüdü.

'Çok isterim ve tebrikler. İrlandalı mısınız?' Gözlerini kısarak adamın yüzüne baktı, tanıdık gelmişti.

"Evet, Kerry'den.

Sonra anladım. "Sen şef Connor Byrne mısın?"

"Eskiden öyleydim," dedi sırtarak. "Bugünlerde sade bir Connor Byrne'im ve bu da benim güzel müstakbel gelinim Hannah. Anna'ya gururla bakarken Hannah iyi huylu ama yine de ışıltılı bir sırıtışla gözlerini devirdi. "Romantik olan o. Bu sözlerine rağmen, Anna'nın kalbini birazcık sızlatan sevgi dolu bir bakış fırlattı ona.

Onu körü körüne takip eden ve hâlâ telefonunun ekranına dalmış olan Steve başını kaldırıp bakmadı bile.

'Bu çok güzel. Umarım çok mutlu olursunuz,' dedi Anna, onlar adına garip bir şekilde ağlamaklı hissederek. Gerçekten de ikisi de mutlu görünüyordu. Kara bulutları yaran bir güneş ışını gibi, kafasında bir anı parladı - Leo ile birlikte Chelsea Nüfus Dairesi'nin merdivenlerinde durdukları, önlerindeki her şey için parlak bir umutla dolup taştıkları ve o anda her şeyin ellerinin altında olduğunu hissettikleri bir anı. Göğsünde bir şey akordeon gibi sıkıştı ve saati o zamana geri çevirebilmeyi diledi, hala çok fazla olasılık varken, gelecek yeni bir günün güneşinin doğuşu iken. Leo'ya deli gibi aşık olduğu zamanlara.

Keskin bir acı kalbini kavradı, pişmanlık ve kederle sıkıca bağladı. Hızlı bir nefes çekti.

Sorun da buydu zaten - ona o kadar aşık olmuştu ki bu onu korkutmuştu. Evlendiklerinde, ona tutunamayacağı korkusu her geçen hafta artmıştı. Özellikle de mükemmel fiziği, kız gibi gülüşü ve uzun saçlı cazibesiyle Savannah Aitken ortaya çıktığında. Anne babasını kaybettiği gibi onu da kaybetmek korkunç olurdu. Ama yine de onu kaybetmişti. Çünkü daha gerçekleşmeden kendini bu kayba karşı sigortalamaya çalışmıştı.

Vazgeçen ve çekip giden o olmuştu çünkü adamın ona aşık olmayacağını biliyordu. Çünkü ona anlatılan her şeye göre, böyle bir aşk gerçekte yoktu. Teyzesi her zaman anne ve babasından biraz şerbetli bir tonda, sempatik bir şekilde bahsederken, onların 'tatlı' ilişkilerinin asla uzun süre devam edemeyeceğini ima ederdi.

"Bira ister misin? Steve'in sesi düşüncelerini böldü.

Anna ona baktı. Anılarında o kadar kaybolmuştu ki, onun orada olduğunu neredeyse unutmuştu.

"Ne?" diye sordu biraz şaşkınlıkla. Bunu yapmaması gerektiğini biliyordu ama onu Leo'yla karşılaştırarak inceledi. Steve sağlam, güvenilir, bozlar, bejler ve mantarlardan oluşan bir palete sahipti. Leo ise en karanlık köşelere ışık getiren bir güneş ışığıydı. Midesinin çukuruna rahatsız edici bir şey yerleşti, huzursuzluğun ağırlığıyla ağırlaştı.

Bira? Öğle yemeği? Meydanın yakınında bir İrlanda barı var. Onu geri döndürmek ve Eski Kent'e doğru yola koyulmasını sağlamak için çekiştirmeye başlamıştı bile.

"Prag'da Guinness içemeyiz," dedi Anna alaycı bir korkuyla. "Bu kutsal şeylere saygısızlık. Gerçi sadece yarı şaka yapıyordu.

"Burası bir spor barı, Liverpool maçının ikinci yarısını izleyebiliriz. Steve ona kazanan bir gülümseme attı.

"Ya da kaleye kadar yürüyebilir ve orada bir bira içebiliriz," diye yanıtladı Anna. 'Şehrin üzerinde harika bir manzara var.

Steve yüzünü buruşturdu. "Zorunda mıyız? Liverpool maçı izlemeyi gerçekten çok isterim.

"Ve Kuchyň'de yemek yemeyi gerçekten çok isterim," dedi Anna, gözlerindeki zoraki gülümseme kızgınlığını gizliyordu.

Onun çene yapısını gördü ve çenesini kaldırdı.

"Ya da gidip maçı izleyebiliriz.

Anna başını salladı. "Maçı istediğin zaman izleyebilirsin.

'Hadi ama, burası Liverpool. Bir dahaki gelişimde senin restoranına gidebiliriz.

Birdenbire Anna'nın atışı tartışmak için canı sıkılmadı. Bu bir dönüm noktasıydı. Nereye gittikleri gerçekten umurunda değildi çünkü her iki durumda da ikisinin de çok farklı şeyler istediği artık çok açıktı.

Maçın son düdüğü çaldığında ve bar tezahüratlarla çalkalandığında, Steve hemen yakın komşuları olan Wirral'lı iki kardeşle maç sonrası tartışmasına dalmıştı ve Anna kararını vermişti. Gizlice saatini kontrol etti. Adam uçağına binmeden önce, eve döndüklerinde kısa bir zaman aralığı olacaktı ve Anna oturup onunla konuşabilecekti. Tek yapması gereken, yapmaları gereken 'sorun sen değilsin, benim' konuşması için kafasında bir ifade oluşturmaktı.

Dairenin ön kapısını açtıklarında üst kattan bir kahkaha tufanı koptu.

'Görünüşe göre birileri eğleniyor,' diye mırıldandı Steve. 'Hâlâ taşınmayı düşünmen gerekiyor, biliyorsun. O adamla aynı evi paylaşma fikrinden hiç hoşlanmadım. O biraz serserinin teki.

Onun kavgacı tavrına şaşırان kadın, aslında Leo'nun ilk kez birini davet ettiğini belirtmeliydi. Bunun yerine, "Bunu sana söyleten nedir?" diye sordu. Gerçekten bilmek istiyordu. Leo ne ailesine ne de görünüşe bakılırsa Steve'e uyum sağlayabilmişti. Neden böyle olmuştu?

Yatak odasına girerlerken Steve ellerini belli belirsiz sallayarak, "Biliyorsun," dedi.

"Hayır, istemiyorum. El çantasını yatağın üzerine bıraktı ve çenesini tanıdık bir hışımla dışarı çıkarmış olan Steve'e döndü.

"Kendisinin herkesten daha iyi olduğunu düşünen bir tip.

"Yine," dedi Anna yüzünde bir gülümsemeyle, onun yersiz düşmanlığını yatıştırmaya çalışarak, "bunu sana söyleten nedir? Hadi ama, sana ne yaptı ki? Zararsız biri o.'

Steve başını salladı. "Bilmiyorum. Ondan hoşlanmıyorum. Sanki seni tanıyormuş gibi sana çok yakın davranıyor. Bundan hoşlanmıyorum.

'Saçmalıyorsun. O sadece arkadaş canlısı bir adam. Anna'nın sözleri kendi kulaklarına bile sahte ve aşırı parlak gelirken kalbi komik bir şekilde pıt pıt atıyordu. Leo ve o kolay bir yakınlık içine düşmüşlerdi. Birlikte yemek pişiriyor ve yiyorlardı. Dişlerini temizlemesini beklerken banyonun kapısında sohbet ediyorlardı. Her sabah tramvay durağına birlikte yürüyorlardı.

"Onda bir şey var, sanki hepimizin bilmediği bir şeyi biliyor. Gülümsediğinde bunu görebiliyorum. Sanki gizli bir şaka varmış gibi.

Anna arkasını döndü, kendini birdenbire ateşli hissediyor ve birazdan yapacakları konuşmadan korkuyordu. Steve'in çirkinleşeceğini ve Leo'yu da işin içine katacağını hissediyordu.

"Ve sanki buranın sahibiymiş gibi etrafta caka satıyor.

Küçük bir kahkaha atmaya dener, hala sırtı ona dönüktü ve bir şey arıyormuş gibi el çantasını karıştırıyordu. "Burada yaşıyor.

"Sanki Tanrı'nın hediyesi olduğunu düşünüyor. Sanki herkesin onu gördüğüne sevinmesini bekliyor. Sanki özel bir şeymiş gibi. Bilmiyorum. Steve omuzlarını kederli bir omuz siliklemeyle kaldırdı.

"O çocuklardan biri değil," dedi Steve, Leo'yu adalet duygusuyla savunma ihtiyacı hissederek. Leo, Steve'in bir erkeğin nasıl olması gerektiğine dair muhafazakâr, geleneksel dünya görüşüne uymuyordu. Evlat edindiği ailesinin sahip olduğu dünya görüşüne. Leo'nun farklılıklarını her zaman sakıncalı bulmuşlardı ve o da inkar edilemez bir şekilde bunun kendisini etkilemesine izin vermişti. Aynı dar, riskten kaçınan, muhafazakâr değerlerle büyümüş ve aileye uyum sağlamak için kendini yeniden şekillendirmişti.

"Aslında Steve..." O daha sözünü bitiremeden, Steve onun yerine konuştu.

"Bir fincan çay istiyorum. Eve gitmeden önce iyi bir tane içmek için son şansım. Bunu da buzdolabına koyacağım, sandviçler konusunda asla çok dikkatli olamazsın. Dönüş yolunda aldığı erzak çantasıyla merdivenlere doğru ilerlemeye başlamıştı bile, çünkü daha önce de defalarca söylediği gibi, 'Havaalanında ve uçakta yemek için her zaman saçma bir ücret talep ederler.

Korkak Anna başını salladı ve onu merdivenlerden yukarı kadar takip etti. Beş dakika daha geçirmesi söyleyecekleri açısından pek bir şey değiştirmeyecekti.

On Beşinci Bölüm

"Sadece omzunun üzerinden bana bak, Leo. Zdeňka çatı terasının diğer tarafından ona sırttı. 'Arkanızdaki manzara ile harika görünecek.

"Ne, böyle mi?" diye sordu abartılı bir dudak bükmeyle, ellerini kalçalarına koydu ve Harry Styles'ı taklit ederek kalçalarını dışarı çıkardı.

Kıkırdadı. 'Bu kesinlikle mükemmel. Düğmelerini açık bırak. Çok seksi. Birkaç fotoğraf çekeceğim ve sonra diğer gömleği deneyebilirsiniz.

Kadın fotoğraf çekerken poz verdi ve adam kameraya oynarken kadın güldü, işi hiç ciddiye almadı.

"Şimdi bunu dene," diyerek telefonunu yere bıraktı ve askısından parlak sarı bir gömlek çıkardı. Bistro sandalyelerinden birinin üzerine örttü, onun önüne geçti, sıcak ellerini giydiği gömleğin omuzlarının altına kaydırarak kollarından aşağı indirdi, gözleri onunkileri tutarken flörtöz bir vaatle dans ediyordu. Gömlek tam kollarından aşağı kayarken arkasında ayak sesleri duydu ve Zdeňka'nın yüz ifadesi ani bir muziplikle aydınlandı. Leo arkasını döndüğünde Anna ve Steve'in ellerinde birkaç alışveriş torbasıyla çatı terasına çıktıklarını gördü. Anna'nın gözleri hemen onunkilere kaydı ve bir an için aralarında keskin bir farkındalık oluştu.

Paradoksal bir şekilde aynı anda hem acı çekiyor hem de suçlu hissediyordu. Güzel, berrak gri gözleriyle çok şey ele veriyordu; bu gözler bütün bir dili konuşuyordu ve Leo her zaman bunu yorumlayabilecek tek kişinin kendisi olduğunu hissetmişti.

İçindeki huzursuzluğa rağmen ona ve Steve'e gülümsedi. "Selam çocuklar. Bu Zdeňka. Anna, onunla daha önce Jan ve Michaela'nın evinde tanışmıştınız.

"Merhaba," dedi Zdeňka, bir oktav düşmüş gibi görünen alçak ve boğucu bir sesle. Bir kolunu Leo'nun omzuna doladı, parlak pembe dudakları kedi sırtışıyla kıvrıldı. Anna klasik poker suratını takındı, hiçbir şey belli etmiyordu, bu da onu çıldırtıyordu. Bunun yanı sıra, iyi olmadığı açıkça belli olduğu halde her zaman iyi olduğunu söyleme alışkanlığı da vardı. Her zaman Anna'nın duygularını ortaya çıkarmak için onu ikna etmek zorunda kalır, utangaç kirpi bebekleri gibi sonsuz bir sabırla davranırdı.

"Bu da Anna'nın erkek arkadaşı Steve.

Zdeňka çapkın gülümsemesini bir düzine watt artırdı ve Anna'ya bilmiş bir bakış attı ve sonra Leo'ya geri baktı. "Ah, evet, Michaela bana her şeyi anlattı -" durakladı "- ikiniz hakkında. Kelimelerin gırtlaktan gelen vurgusunda hata yoktu.

Leo'nun midesi sıkıştı. Michaela, Anna ile eskiden evli olduklarından bahsetmiş miydi? Bu, Zdeňka gibi yaramaz birini çok eğlendirirdi.

Anna ona sert bir bakış fırlatırken, iki yanındaki elleri sıkıca, beyaz boğumlu yumruklar halinde düğümlendi.

"Leo ile aynı evi paylaşmak eğlenceli olmalı," dedi diğer kadın yaramaz bir sırtışla.

Anna ona kibar bir gülümseme verdi. "Ev eğitimi almış.

'Eminim başka pek çok şey de öyledir,' diye mırıldandı. 'İngiltere'de ne derler? İyi koca malzemesi.

Leo'nun sesli nefes alışı Zdeňka'nın dikkatini çekti ve ona masum bir bakış attı. "Sadece bir gözlem, *zlatíčko*.

Anna ona dehşete düşmüş bir bakış fırlattı, ardından Steve'e daha sinsi bir bakış fırlattı; Steve'in aralarında yüzen, nefes nefese kalmış gerginliğin dağınık akıntılarından habersiz olduğu belliydi.

Neyse ki Zdeňka dikkatini başka yöne çevirdi. Kelebeklerin kanatlarını kopararak iyi bir kariyer yapabiliirdi.

"Peki hiç modellik yaptın mı Steve?"

Leo, elindeki alışveriş torbasını yere düşüren Steve'in yüzündeki dehşet ifadesine neredeyse kahkahalarla gülecekti.

'Hayır,' dedi Steve kıpkırmızı kesilerek, çantadan dökülen kola kutularını, sandviç ve cips paketlerini toplamak için eğilirken.

"Utanç verici. Leo doğuştan yetenekli. Zdeňka'nın eli göğsünde yırtıcı bir aşinalıkla gezindi ve bunun bir izleyici kitlesinin ortaya çıkmasından kaynaklandığını biliyordu. Kendine çok güvendiği ve başkalarının sırtından eğlenmekten çekinmediği belliydi. Bir saat önce bir yığın gömlek, cilveli bir gülümseme ve gezinen ellerle geldiğinden beri, işi bitirdiklerinde yatağa gitmekten mutlu olacağını açıkça belirtmişti.

"Benim için bir gömlek denemek ister misin?" diye sordu Zdeňka, göz kırparak Steve'e doğru yürürken. Onu rahatsız ettiğinin farkındaydı ama belli ki umurunda değildi.

"Şey... şey..." Steve Anna'ya baktı, yardım için yalvarıyordu. Anna Leo'ya sanki bu durum tamamen onun suçuymuş gibi pis bir bakış fırlattı. Steve'in midesinde bir şeyler ekşidi.

"Onu rahat bırak, Zdeňka," dedi Leo. "Şimdi hangi gömleği denememi istersin?"

"Bu. Daha önce yere bıraktığı sarı gömleği eline aldı. "Bana seni bir aslan olarak düşündürüyor," diye mırıldandı ona, Steve'e sataşmaktan kolayca uzaklaşmıştı.

Leo arkasına dönüp baktığında, Anna ve Steve'in çoktan Fransız pencerelerinden içeri girmiş olduklarını gördü. Harika. Anna çok gergin görünüyordu. Ona kızgın mıydı? Son birkaç haftadır gerçekten iyi bir noktadaydılar ve Leo onun arkadaşlığından keyif alıyordu.

"Ev arkadaşın çok güzel," dedi Zdeňka, gözleri boncuk boncuk, solucanı fark eden bir karatavuk gibi onunkileri izliyordu.

Leo gönülsüz bir gülümseme verdi. "Onunla yaşamak zor olmalı.

"Pek sayılmaz," dedi Leo, Steve'in çatı terasına döndüğünü görünce kalbi sıkıştı ve Steve'in elinden düşmüş bir kutu kolay almaya geldiğini fark etti. Zdeňka, 'Sana inanmıyorum,' dediğinde Steve tam kutuyu eline almıştı. Aranızda hâlâ bir kimya var. Michaela bana Anna ile eskiden evli olduğunuzu söyledi.

Steve kola kutusunu yere düşürdü ve kutu taş karoların üzerinde patladı, dönerek her yere gazlı soda püskürttü. Leo yutkundu ve gözlerini kapadı, kelimelerin meşhur cin gibi serbest kaldığına inanamıyordu.

Steve ona baktı, yüzü morarmış, omuzları kulaklarının etrafında kamburlaşmış, Leo'ya öfkeli bir güreşçiyi hatırlatmıştı.

Ne oluyor? Sen ve Anna mı? Benimle dalga mı geçiyorsun?"

Steve üzerine yürüdü ve hareket etmeye çalışan Leo'ya bir yumruk indirdi ama Leo tam çenesinden yakaladı. Steve biraz güç topladı ve Leo geriye doğru savrularak masanın üzerine düştü, masa da hemen altında çöktü.

Zdeňka geri adım atarak yoldan çekildi ve elini ağzına götürdü.

"Steve! Ne yapıyorsun sen? Anna dışarı fırladı, dehşete düşmüş bakışları yerde yatan Leo ile parmak eklemlerini ovuşturan Steve arasında gidip geliyordu. İkisinin arasında durdu. Leo yaklaşan araba kazasından kaçınmak için gözlerini kapatmak istedi. Anna'nın yüzü şaşkınlık ve endişeyle kaplanmıştı.

"Bu doğru mu? Steve bir yumruk daha atmaya hazır, hırçın bir boksör gibi başını kaldırarak sordu.

"Ne doğru mu? Anna'nın sesi titredi.

"O ve sen. Steve'in parmağı önce Leo'yu sonra da Anna'yı gösterirken yüzünde öfkeli çizgiler belirdi.

Anna'nın gözleri Leo'ya kaydı, gözlerine temkinli bir ifade yerleşti. Onun yutkunduğunu gördü.

"Onunla evli miydin? Steve bu soruyu sanki kelimeler saf zehirmiş gibi tükürdü.

Onun gözlerine baktı ve başını salladı. Leo irkilmediği ve bahane uydurmaya çalışmadığı için ona hayranlık duydu.

Steve tekrarlarken hasta olacakmış gibi görünüyordu. "*Onunla* evliydin.

Anna tekrar başını salladı.

Leo bir an için, ağrıyan çenesine rağmen, o n u n için gerçekten üzüldü. Yüzünde çok fazla acı vardı.

"Ne kadar süre için?

Gözlerini kırptırdı ve ağzını açtı ama ağzından hiçbir şey çıkmadı. "Altı ay," dedi Leo.

"Seninle konuşmuyordum, seni piç kurusu," diye tersledi Steve, kafasını Anna'nın yüzüne çevirmeden önce ona ters ters baktı. 'Onunla evliydin. Ve bundan bahsetmek aklına gelmedi.

Anna kıpkırmızı kızardı.

"Ve sanırım siz ikiniz birbirinizi yeniden tanımaya başladınız, öyle değil mi?

"Hayır!" diye bağırdı Anna. 'Öyle değil. Sana nasıl söyleyeceğimi bilemedim. 'Eski sevgilinle birlikte olduğunu bana nasıl söyleyeceğini bilemedin-

Kocasını mı? Hiç şaşırmadım. Özellikle de evli olduğunuzdan hiç bahsetmediğiniz için. Benim tam bir ahmak olduğumu düşünüyor olmalısınız. Küçük sırrınız ikinizi de eğlendirdi mi? Görünüşe göre bütün mahalle biliyor, benim dışımda herkes.

"Hiçbir şey olmadı," dedi Anna, sesinde umutsuz bir ton vardı.

"Hiçbir şey olmadı!" diye yineledi. 'Yalan söylediğin gerçeği dışında

ve beni tam bir aptal gibi gösterdi. Steve başparmağını Leo'ya doğru sallayarak ona acı bir bakış fırlattı. "Çok gülmüş olmalı. Buradan çıkmam gerek. Anna'yı itti ama Anna onun kolunu yakaladı.

"Steve, bekle. Açıklamama izin ver.'

"Neyi açıklayacaksın lan?" Onu kendisinden öylesine şiddetli bir şekilde uzaklaştırdı ki, kız öne doğru tökezledi ve neredeyse ayağını kaybediyordu.

Başının dönme hissiyle savaşıarak kendini ayağa kaldıran Leo bir adım öne çıktı ve Anna'nın düşmesini engellemek için onu kollarından yakaladı. Steve onu yakaladı ve yolundan çekerek Anna'nın yüzüne bakmak için adım attı.

"Sen yalancı bir kaltaksın. Bahse girerim onunla yatıyordun. Onu her zaman bu kadar çabuk savunmana şaşmamalı. Benden bu kadar. Arkasını döndü ve daireye doğru yürüdü.

"Hayır!" diye bağırdı. 'Ben yanlış bir şey yapmadım. Benimle böyle konuşmaya nasıl cüret edersin? Bu beni gerçekten ne kadar az düşündüğünü gösteriyor, bu yüzden sen uçağa binmeden önce seninle olan ilişkiyi bitirmeyi planlıyordum.

"Ne? Benimle bitirecek miydin? İnançsızlık her kelimesinde yankılanıyordu.

Çenesini kaldırdı. "Evet. Üzgünüm ama artık çalışmıyor. "Çok komik. Başını Leo'ya doğru salladı.

"Bunun Leo'yla bir ilgisi yok. İkimiz de çaba göstermeyi bıraktık. Artık ikimizin de birbirimizi sevdiğini sanmıyorum. Dürüst olacağım.

"Dürüst mü? Haftalardır eski kocanla birlikte olduğun düşünülürse bu çok ironik. Seni kışından ısırsa bile dürüstlüğü bilemezsin. İşimiz bitti.' Bununla birlikte merdivenlerden tepinerek indi.

"Tanrım, çok üzgünüm Anna," dedi Leo, yanaklarının şoktan solmuş halinden endişelenerek.

Kız ona baktı ve gördüğü tek şey şaşkınlıktı, sanki ne olduğunu tam olarak anlayamamış gibiydi. Hiç düşünmeden ve Zdeňka'yı tamamen görmezden gelerek, onu rahatlatmak için kollarının arasına aldı. Anna'nın vücudu önce sert ve köşeliydi, sonra bir bez bebek gibi ona doğru sarktı, başı göğsüne gömüldü.

On Altıncı Bölüm

Sonraki birkaç gün boyunca Anna kendi içine kapandı, Leo'dan aktif olarak uzak durdu ki bu şaşırtıcı derecede kolaydı, belki de Leo ona biraz zaman tanıyordu. Sesli mesaj kutusunda biriken mesajları görmezden geldi. Üzüntü rahatlamayla savaşıyordu. Steve hayatının büyük bir parçasıydı ve kolay olduğu için ilişkinin tanıdıklığına sarılmıştı ama bir süredir doğru gitmiyordu ve bu konuda bir şey yapmaktan kaçınıyordu.

Önce kuzeni Rebecca aradı ve Anna cevap verme hatasını yaptı, azar işiteceğinden emindi ama kuzenine daha iyisini hak ettiğini söyleyeceğinden de bir o kadar emindi. Becs'in konuşmasına "Ne h a l t l a r karıştırıyorsun sen?" diye başlaması hiç de şaşırtıcı değildi.

Anna bir şey söyleyemeden Becs, "Bu sefer işleri gerçekten berbat ettin," dedi. Steve çok kızgın. Bunu ona nasıl yaparsın? Hem de o Leo'yla, onca insan varken. Onun orada olacağını biliyor muydun?'

"Hayır! Tabii ki hayır," dedi Anna, bu suçlamayla sarsılmıştı. "Tam bir şoktu - bu yüzden hiçbir şey söylemedim.

"Artık her şey açığa çıktı. James bana Steve'in gelecek yıl sana evlenme teklif etmeyi planladığını söyledi. Öpebilirsin.

Şimdi ona güle güle.'

"Ya da şanslı bir kaçış yaşadığımı fark edebilirim. "Ne demek istiyorsun?"

"Yani onun berbat davranışlarına çok uzun süre katlandım. İkimiz de bir rutine girdik. Alışkanlık. Güvenlik. Her şey yoluna girmişti.'

"Bunu yüzünü kurtarmak için mi söylüyorsun?"

"Hayır. Bu hafta sonu, o Leo'yu öğrenmeden önce bile, bunun artık doğru olmadığını fark ettim.

"Emin misin? Yani... gezegendeki en heyecan verici adam değil ama istikrarlı biri ve seni asla hayal kırıklığına uğratmaz. Sesi kesildi.

"Henry Amca gibi demek istiyorsun.

Cevap gelmedi. Anna, Rebecca'nın tam olarak bunu kastettiğini biliyordu.

'Steve için biraz üzülüyorum. Ona yalan söylediğinizi ve arkasından güldüğünüzü düşündüğü için çok üzgün.

"Ben ona hiç gülmedim," dedi Anna. Suçluluk duygusu safra gibi akıyordu. "Ve ona yalan söylemedim. Gerçi ihmal ederek yalan söylemek de hemen hemen aynı şeydi. "Ama Leo'yu tanıdığımı ona söylemem gerektiğini kabul ediyorum.

"Daha önce evlendiğini bile bilmiyordu, Anna.

Anna irkildi. Bu onun açısından kasıtlı bir ihmaldi. Leo'dan ayrıldığı ilk yıl boyunca, ne zaman onun adı aile içinde geçse, yaptığı korkunç ve saçma hata küllerin arasında elmas arar gibi didik didik edilmişti. Sonra ondan bahsetmeyi bıraktılar ve bu konu Steve'in önüne hiç gelmedi. 'Sen doğru olanı yaptın mı? Gidip bir erkeğe aşık olmadın mı?

Yine Leo, değil mi? Bu bir geri tepme olayı değil mi?"

"Geri tepmenin bir şey olduğundan emin değilim. Leo ile bir ilgisi yok. Aslında Steve'i o kadar da özlemediğimi fark ettim ve sonra

Bu hafta geldi...' Durakladı. "Onun bencil bir ahmak olduğunu fark ettim. Ve artık onunla birlikte olmak istemedim.

'Sert ama dürüst sanırım. Annemin senin deli olduğunu düşündüğünü biliyorsun. James de çok kızgın. Steve gibi güvenilir ve itimat edilir biri için söylenecek çok şey var.

Biliyorum. Bundan bahsetmiş olabilirsin. Ama bu yeterli değil. Daha fazlasını istiyorum.'

"Hepimiz öyle değil miyiz?" dedi Rebecca, sesinde hüzünlü bir tonla.

Anna telefonu düşünceli bir şekilde kapattı. Doğru olanı yapmıştı, her ne kadar bu onu aile içinde yine dışlanmış biri olarak bırakacak olsa da. Hepsi Steve'i sevmişti - gerçi Rebecca'nın anladığı anlaşılıyordu. Her neyse - güvenilirlik biriyle kalmak için yeterince iyi bir neden değildi.

Bir ses dikkatini çekti ve ayağa kalkarak kapının altında boş bir Lindt çikolata kartonuyla birlikte beyaz bir kâğıdın belirmesini izledi. Merakla ayağa kalktı ve kâğıdı eline aldı. Leo küçük bir karikatür çizmişti - Leo'nun çizim konusunda ne kadar iyi olduğunu unutmuştu - üzgün yüzlü ve bir tabak çikolatası olan bir çöp kadını tasvir ediyordu. Altına da şöyle yazmıştı: 'Üzgünüm, çikolata kapının altına sığmıyor ama senin için ona göz kulak oluyorum.

□'

Altında ise ağzı çikolata kaplı, yüzünde masum bir ifade olan ve üzerinde 'Denedim' yazan ikinci bir çöp adam resmi vardı.

Ağına istemsiz bir gülümseme dokundu. Leo'nun en tatlı hali. Bu bir anı seline yol açtı. Evlendiklerinde Leo ona sık sık küçük resimler ve mesajlar bırakır, bunları çeşitli yerlere iliştiyordu: evden ondan önce çıktığında banyo aynasına, eve geç geldiğinde buzdolabına, dışarıda futbol izlerken televizyonun üzerine. Bu hiç de onun hatası değildi. Onun hatasıydı.

Yanlış bir şey yapmamıştı ve şu anda çenesinin sağ tarafında oluşan büyük çürüğü hak edecek hiçbir şey yapmamıştı. Ondak uzak durmasının bir nedeni de buydu, çünkü Steve onu dövdüğü için kendini çok kötü hissediyordu ve Steve onu ittiğinde Jan yine de onu savunmaya geçmişti. Koyu mor gölge suçluluk duygusunu daha da artırıyordu. Her şeyi berbat etmişti ama bunların hiçbirisi Leo'nun suçu değildi.

Beş dakika sonra onu bulmak için merdivenlerden yukarı çıktı.

"Sanırım bana biraz çikolata ayırmadınız?"

Yerde uzanmış, telefonundan müzik çalarken bir kitaba dalmış olan Leo başladı ve sonra ona mahcup bir sırıtış attı.

"İyi ki iki bar almışım," dedi oturur pozisyona geçip ona bakarak. 'Bir fincan çay ister misin? Bak, çıra ve ateş çakmağı da aldım. Ateşi ilk kez yakmadan önce seni bekliyordum.

"Benim için yapmana gerek yok," dedi ama Leo çoktan ayağa kalkmış ve mutfığa doğru ilerliyordu. Leo bir dolabı açarken o da onu takip etti ve bar taburelerinden birine yerleşti.

"Al bakalım - en sevdiğin, hatırladığım kadarıyla. Adam çubuğu kıza uzattı ve kız paketin ön yüzündeki tanıdık altın rengi ismin izini sürdü.

"Hâlâ en sevdiğim," dedi hüzünlü bir gülümsemeyle, kalbi onun düşünceliliği karşısında sıkışırken.

"Benimki de. Neşeli sırıtışı kadının içini ısıttı. Leo her zaman çok açık ve rahat olmuştu. "Tabii ki paylaşırsan tadı çok daha güzel olur.

"Öyle mi? Kaşlarını çattı.

"Kesinlikle," diye cevap verdi, gözleri parlıyordu.

Kalbi yine o komik, küçük aksaklıklardan birini yaptı. Elinde ikolata vardı ve birden her Şey o kadar da kötü görünmemeye başladı.

Leo yanına oturdu, ona bir fincan çay uzattı ve çikolatanın üzerindeki folyoyu dikkatlice açıp ona bir parça ikram etti.

Hiçbir Şey söylemeden yan yana oturup bir Şeyler atıŐtırdılar. "Ee, nasıl hissediyorsun?"

Dönüp ona baktı ve ilk kez duygularını kontrol etti, tıpkı vücudundaki yaraları kontrol ettiği gibi. Leo'nun 'sen' kelimesine yaptığı vurgu, haftayı daha çok herkesi nasıl hayal kırıklığına uğrattığını, ailesini nasıl yüzüstü bıraktığını ve yarattığı fırtınayı düşünerek geçirdiğini fark etmesini sağladı.

Şimdi kendi duygularının muhasebesini yapıyordu. Nasıl hissediyordu?

Rahatladım.

Bu bir rahatlamaydı. Sanki kaburgalarının etrafına sarılmış ve onu daraltan sıkı bandajlar gevşemiŐti. Daha derin ve kolay nefes alabiliyor, daha özgürce hareket edebiliyordu. Bu çok tuhaf bir duyguydu - tuhaftı çünkü alıŐılmadıktı.

Ne anlama geldiğini kavrarken gözlerini Leo'ya dikti.

"Anna?"

Ona gülümsedi. "Daha iyi hissediyorum.

"Daha iyi. Çikolata yüzünden mi?"

"Hayır, daha iyi çünkü kendimi... daha hafif, daha gevşek, daha kolay hissediyorum. Leo'nun gözleri büyüdü. "Gerçekten mi?"

"Gerçekten mi? Yüzü aydınlandı ve kollarını kaldırdı. 'Kendimi serbest bırakılmış hissediyorum.

Bu korkunç mu?"

'Hayır. Şaşırdım. zgn olacağını düşünmüştüm.'

"Ben de yle. Güldü ve hissettiği duyguya teslim olarak tabureden atlayıp kk bir dönüş yaptı. "Ama Steve'in bencil bir ahmak olduğunu ve beni hak etmediğini anladım.

"Vay canına. Ve sen bunu şimdi mi keşfettin?"

Dirseğiyle onu dürttü. 'Bana aptal olduğumu söyle, neden söylemiyorsun. Kendime onun böyle olduğunu söyleyip duruyordum ve bunu umursamıyordum... ta ki umursayana kadar, ne demek istediğimi anlıyorsan. Bu ima kafasına dank edince alt dudağını dişlerinin arasına sıkıştırdı. Steve'in ona davranış biçimini Leo'nun ona davranış biçimiyle karşılaştıranaya kadar aldırmamıştı. Steve ona kur yapmış ve kendisini önemli hissetmesini sağlamıştı. Sadece son bir yıldır onu hafife almaya ve daha az çaba göstermeye başlamıştı - ama o zaman aynı şey onun için de söylenemez miydi?

"İlk birlikte olduğumuzda harikaydı.

Leo yaramaz sırtışılarından biriyle, 'Sonra da bencil bir ahmağın teki oldu,' diye ısrar etti.

Dudaklarında bir gülümseme belirdi. Her zamanki gibi bastırılmazdı. "Hafta sonu için bir planın var mı?"

Ve bu Leo'nun her şeyiydi, puanı kazanmak için zorlamadan bir sonraki şeye geçiyordu.

"Hayır, sadece yapmak istediğim şeyleri yapacağım. Çenesini dışarı çıkardı. "Herkes ayak uydurmaya çalışmaktan bıktım.

Leo sinmiş gibi yaptı. "Korkutucu. Şatoya gidip doğru düzgün bir tur atmak ister misin diye soracaktım.

Anna birkaç saniye düşündü, hepsi bu kadar. 'Evet. Bu yapmak istediğim bir şey. Bunca zamandır burada olduğuma ve henüz oraya doğru dürüst gitmediğime inanamıyorum.

"On dakika içinde ayrılıyor musunuz?"

"Ne, şimdi mi? Onu ne kadar iyi tanıdığının verdiği güvenle tekrar güldü. Tipik Leonardo Knight. Her zaman bir şeylerin içine dalmaya hazırды.

"Neden olmasın?"

"Yarım saat. Duş alması ve saygın görünmesi gerekiyordu.

"Yirmi dakika," dedi Leo alaycı bir sırıtışla. Kesinlikle hafiflemiş hissetti, özellikle de Leo basitçe, 'Devam et,' diye ekleyip kendine bir fincan kahve daha doldurduğunda.

Bugün kaleye farklı bir yönden yaklaştılar, birkaç kat merdiven ve dik yokuş çıktılar. Anna, Leo'nun uzun adımlarına ayak uydurmaya çalışırken nefes nefese kalmaya başladı ama o bir şey söylemeden Leo hızını daha yavaş bir yürüyüşe ayarladı. Leo'nun özelliklerinden bir diğeri de etrafındakilerle ilgilenmesiydi.

Leo kaşlarını alaycı bir şekilde kaldırarak, "İşteki haftan nasıldı, sevgilim?" diye sordu.

"İyi," diye yanıtladı. 'Aslında, gerçekten iyi. Bu hafta ilk kez ne yaptığımı bildiğimi hissettim. Bilirsiniz, ilk birkaç hafta hiçbir şeyin nerede tutulduğunu ya da nasıl çalıştığını bilmezsiniz. Bu hafta aslında engel yerine yardım hissettim. Jakub çok sabırlı ama titiz, bu yüzden sonunda işe yarar olmak beni rahatlattı.

"O hissi bilirim. İlk iki hafta çiğneyebileceğimden biraz daha fazlasını ısırıldığımı düşündüm. Ama bunu gerçekten ilham verici buluyorum. Karel'in bir sürü fikri var ve yaklaşımını seviyorum. Her zaman yeni bir şeyler düşünmeye hazır.

Anna güldü. 'Hiçbir şeyin farklı yapılmasından hoşlanmayan Jakub'un aksine. O geleneklerle büyür. Durakladı ve onun aksanını taklit etti. "Mükemmelliği neden değiştirelim?

'Karel'in onun yeğeni olduğunu biliyor muydun?

"Ne! Hayır! Hiçbir fikrim yoktu. Anna bu şaşırtıcı haber üzerine bir süre düşündü. "Gerçi düşündüm de, ondan oldukça sık bahsediyor, her ne kadar büyük bir küçümseme ve onaylamama ile olsa da. Gelenekçi biri olduğu için böyle olduğunu sanıyordum.

"Görünüşe göre artık konuşmuyorlar.

'Bu biraz üzücü. İkisi de aynı şeyi istiyor ama bunu nasıl başaracakları konusunda çok bölünmüş durumdalar.

'Acı rekabet. İyi bir hikaye ve Karel bunu pazarlama amacıyla kullanmaktan çekinmiyor.

'Bu utanç verici çünkü Jakub'un başka bir ailesi yok. Sanırım yalnız olduğu için bira fabrikasına bağlandı.

Bu üzücü. Peki ya sen? Hala yalnız mısın?

Anna göz kırptı, Şaşırdım tarafından ve beklenmedik dön . Konuşma. "Yalnız olduğumu kim söyledi?

"Sen hep yalnızdın.

Leo'nun haklı olduğunu aniden fark eden Anna, "Hayır, değilim," diye kabardı. O her zaman yalnızdı. Ailesi öldüğünden beri. Ne kadar uğraşırsa uğraşsın, Talbot ailesine hiçbir zaman uyum sağlayamamıştı ve bu hafta bunu bir kez daha doğrulamıştı. Steve onun bir yere ait olmasını sağlayan bir koltuk değneği olmuştu ama o yanındayken bile hiçbir zaman olamamıştı. Aksine, bu hafta onun ne kadar aykırı biri olduğunu vurgulamıştı. Hepsi ondan ziyade onu destekliyordu. Steve onlar için ondan daha aileden biriydi.

Leo sadece kollarını kavuşturdu ve ona baktı.

Anna ona ters ters baktı. Nasıl oluyordu da onu her zaman kendisinden daha iyi tanıyordu.

"Ondan haber aldın mı?

Başını iki yana salladı. 'Hayır, ama Becs'ten duydum. Pek etkilenmemiş. Eve dönmem ve programdaki yerimden vazgeçmem gerektiğini düşünüyor. Bunu yaparsam ve ondan düzgün bir şekilde özür dilersem beni affedeceğini düşünüyor.

"Peki sen ne yapmak istiyorsun?" diye sordu Leo.

Anna telefonuna baktı ve onun bakışları da Anna'nıninkileri takip etti. Kırmızı noktalar WhatsApp'ında, sesli mesajında ve mesaj uygulamasındaydı

semboller.

"Dur tahmin edeyim, bunlar destek mesajları değil.

Başını salladı ve onun ciddi ifadesine kendi ifadesiyle karşılık verdi. 'Hayır. Onları dinlemeyi bıraktım. Becs'in benim tarafımda olabileceğini ummaya devam ettim.

"Ne yapmak istiyorsun?" diye sordu nazikçe.

Burnunu kırıştırdı ama devam etti çünkü Leo'ya karşı her zaman dürüst olabilmişti. "Yerimde kalmak istiyorum. Hayatımı Talbot ailesi gibi yaşamaya çalışarak geçirdim. Bunu asla başaramayacağım çünkü ben onlardan biri değilim. Sesi kırıldı, yenilgi içine doldu. Denemişti. Gerçekten denemişti.

'Hayır, sen onlardan biri değilsin. Sen sensin. Leo her zamanki gibi konuya odaklandı ve her zamanki gibi onun tarafındaydı. "Sen Anna Love'sın ve kim olmak istiyorsan o olmalısın.

'Her şeyi başkalarına borçlu olduğunuzda söylemesi yapmaktan daha kolay. Onlar olmasaydı bir yetimhanede ya da koruyucu ailede olurum.

'Sizi bir yetim olarak almış olabilirler - ama siz hala ailesiniz. Seni büyüttüler diye hayatının geri kalanında kendini onlara borçlu hissetmemelisin. Çoğu ailede ebeveynler çocuklarının kendi bireyleri olduklarını kabul eder ve kendi yollarına gitmelerine izin verir. Ebeveynler çocuklarını sever ama bu sevgi koşullu ya da bir yük olmamalıdır.

Anna telefonunda duran tüm mesajları düşündü. 'Onların aramalarını görmezden geliyordum,' diye itiraf etti.

'Hiç şaşırmadım. Onları silmelisin. Kadın ona bakakaldı. "Silemem.

"Evet, yapabilirsin. Yanlış bir şey yaptığınızı düşünüyor musunuz?

Yarım bir omuz silkti. 'Tam olarak değil. Steve'e söylemeliydim ama ihmal ederek yalan söyledim ve evet, bu korkakçaydı - bazı şeyleri açıklamaktan kaçınmak için. Ama ne gariptir *ki* hepsi de hiçbir zaman

bir zamanlar evli olduğumdan bahsetti. Sanki benim kirli bir mal olduğumu ve bunun Steve'le olan ilişkilerime zarar verebileceğini düşündüler. Yani onlar da kötü.'

Bölüm II

On Yedinci Bölüm

Cumartesi sabahı Leo elinde bir kutu süt ve bir poşet hamur işiyle mutfağa daldı. Saat sabahın yedisi olduğu için hâlâ sabahlığını giyen Anna, BBC haber sitesinin manşetlerini incelediği telefonundan başını kaldırdı, spor haberlerinden kasıtlı olarak kaçınıyordu çünkü artık ragbi ve futbol skorlarını takip etmek zorunda hissetmiyordu - ki bunun aslında oldukça özgürleştirici olduğuna karar verdi.

"Mantar toplamaya gitmeye ne dersin?" dedi. 'Aşağıda Michaela'ya rastladım, Jan'la birlikte Křivoklátsko'ya, bir milli parka gidiyorlar. Bizi de onlara katılmaya davet ettiler. Biraz uzun bir yol ama görünüşe göre dünkü yağmurdan sonra koşullar mükemmel. Şehirden uzaklaşmak da güzel olacak.'

Anna'nın ilk içgüdüğü hayır demekti ama Leo onu engelledi.

'Başka ne yapacaktın? Hiç mantar toplamadım.'

Bir an düşündü ve pencereden dışarıya, mavi, tek tük bulutlarla bezenmiş, alçak altın rengi güneş ışığıyla aydınlanan berrak sonbahar gökyüzüne baktı. Gerçek şu ki, yatağını yıkamak ve çarşafalarını değiştirmek dışında gerçek bir planı yoktu.

'Mantarlar hakkında hiçbir şey bilmiyorum,' dedi.

"Bu konuda endişelenmene gerek yok. Görünüşe göre Michaela bir uzman. Ondan bir şeyler öğrenebiliriz.

Yarım saat sonra Leo ön kapıda bekliyordu, mavi kargo pantolonu, göğsüne kadar uzanan soluk mavi Henley'siyle - her zaman bu kadar geniş miydi? - ve sarı buklelerini yaramaz bir melek gibi yüzünün etrafına yayan lacivert bir bere şapka. Her zamanki gibi tertemiz görünen Ludmila ile konuşuyordu. Bugün rujuyla uyumlu, zengin bir bordo renkte, zarif, tam boy kaşmir bir palto giymişti.

Anna bilinçsizce kendi saçına dokundu. Şimdi biraz daha uzun olması hoşuna gitmişti ve değişiklik olsun diye kendini kadınsı hissediyordu. Teyzesi tarafından kuaföre götürüldüğüne dair bir anı aklına geldi. Kuaföre, "Saçını kısaltması gerekiyor," demişti. 'Bu karışıklıkla uğraşamam. Ve ben örgü yapmam. Anna saçlarını yerde gördüğünde ağlamıştı. "Saçmalama Anna, hayatım," demişti teyzesi. "Kısa saç çok daha pratiktir. Ama Anna için bu, kaybettiği her şeyin bir sembolüydü. Annesi onun için saçlarını taramış, o ilkokuldayken her sabah özenle balık kuyruğu şeklinde örmüştü.

Hatırladıkları karşısında gözleri yaşardı.

"Saçlarının biraz daha uzun olmasını seviyorum," dedi Leo, onun zihnini okuma konusundaki o şaşmaz yeteneğiyle.

"Teşekkürler. Kelime daralan boğazından kısık bir sesle çıktı.

"İyi misin?" diye sordu Leo ve onun duygularını ne kadar kolay anlayabildiğini bir kez daha fark etti.

"Mmm," diye mırıldandı, duygularını bastırarak. Pratik olmak. "Peki.

Tabii ki ona şüpheci bir bakış attı ve tabii ki onu kapıdan çıkarırken hiçbir şey söylemedi. Leo böyleydi işte, her zaman empati kurardı - ama bu ona karşı mıydı yoksa herkese karşı mı?

"Mantar toplamaya gittiğinizi duydum," dedi Ludmila. "Umarım yolculuğunuz verimli geçer. Anna'ya baktı. "Daha hafif görünüyorsun, canım.

"Daha hafif mi? Anna ona baktı.

Ludmila ona esrarengiz bir gülümseme verdi. 'Ruhen daha hafif. Seni son gördüğümde ağırlaştığını hissetmiştim.

Anna, Michaela'nın ona ne söylediğini merak ederek gözlerini kırıştırdı. Çakmak mı? Bir çakmak nasıldı?'

'Taşıdığın yükün bir kısmını kaybetmişsin. Bu sana yakışıyor.

Leo kaşlarını kaldırarak Anna'ya baktı ve Ludmila ona döndü. 'Ve sen, belki de *a r a* sıra bir yük almayı düşünmelisin. Çok hafif olabiliyorsun. Bazen işleri ciddiye almalısın.

Bu sözlerle oradan ayrıldı, kapılardan kaybolurken güzel yün paltosu arkasında parlıyordu.

Jan arabasının anahtarlarını şingırdatarak kapı aralığında onun yanından geçti. Leo'yla göz göze geldi. "O çok akıllı biri.

Anna ve Leo birbirlerine kuşkulu bir bakış attılar. Anna, Ludmila'nın sözleri karşısında kendini biraz tedirgin hissetti.

"*Houbaş* için mükemmel koşullar," dedi Michaela, arabadan soğuk sabah havasına neredeyse zıplayarak çıkarken elinde hasır bir sepet tutuyordu. "Çekçe'de mantar toplamak için kullanılır. Sabahın serinliğine rağmen

Yürüyüş pantolonu, bir düzine renkli atkıya benzeyen bir şey ve büyük, şık bir süveter ile uçuşan sarı saçlarını neredeyse evcilleştiren yün örgü bir şapka giymişti. Açık havada bir gün için giyinmiş olsa bile şık ve kadınsı görünüyordu. Anna onu inceledi ve kendine güzel bir eşarp ve daha şirin bir başlık almaya karar verdi. Michaela'nın yünlü şapkasındaki roba heyecanla sallanıyordu, yüzü parlak ve niyetliydi. Normalde yerinde duramayan Jan bile maceraya hazır görünüyordu.

Coşkuları bulaşıcıydı, özellikle de oraya varmak için saatler süren yolculuktan sonra ve Anna küçük bir beklenti heyecanı hissetti. Başlangıçta, yapılacak bir şey olduğu ve dışarıda kalmak istemediği için geziye evet demişti ama şimdi buradaydı ve ilgisi artmıştı. Sabahın doğaya dönüş havası ve kendi yiyeceklerini arama düşüncesi ona cazip gelmişti. Bu daha önce yaptığı ya da düşündüğü bir şey değildi.

Michaela sepetinin altından birkaç küçük çakı çıkardı. "Bunlara ihtiyacımız var çünkü mantar sapını yere yakın kesmek en iyisi.

Otoparktan çıktılar ve ayakları bileklerine kadar uzanan altın sarısı yapraklar arasında kâğıt hışırtıları çıkararak ormanın içine doğru bir patika boyunca yürümeye başladılar. Sonbahar, orman zeminini sarı, turuncu ve kahverengiden oluşan kızıl bir spektrumla kaplayarak kendini gösteriyordu. Ani rüzgâr esintileri yaprakları, ürküp kaçışan vahşi hayvanlar gibi ara sıra telaşla savuruyordu. Anna, bir ağacın gölgesinden diğerine uçan, görüş alanının çok yakınında dans eden bir şeyi görebilecekmiş gibi omzunun üzerinden bakarken buldu kendini.

Bu hayali düşünceden sıyrılarak elindeki işe odaklandı. Michaela ve Jan çoktan başlarını eğmiş, zemini taramaya başlamışlardı. Anna beyaz mantar kapaklarını aradı. Bu

Her ne kadar samanlıkta iğne aramak gibi bir şey olsa da, aradıkları şeyin bu olduğunu tahmin ediyordu.

Leo onun yanına geçti ve ikisi Çek çifti takip ederken zayıf güneş ışığı tepelerindeki dalların arasından süzülerek benekli ışık cepleri oluşturdu.

Ellerini ceplerine sokmuş, sanki bir şey bulma beklentisi yokmuş gibi kayıtsız bir rahatlıkla yürüyordu. Anna onun da en az kendisi kadar bilgisiz olduğundan şüpheleniyordu.

"Hele!" diye seslendi Michaela ve onlara işaret etmek için döndü. "Bakın. Yaprakların arasında o kadar iyi kamufle olmuş, kremso soğanlı sapı olan hardal kahverengisi bir mantarı işaret etti ki Anna onu nasıl gördüğünü merak etti. "Bu bir porçini ve oldukça büyük. Michaela satsuma büyüklüğündeki mantarın etrafındaki yaprakları dikkatlice temizledi ve sapı boyunca kazarak yere yakın bir yerden kesip bir kısmını geride bıraktı. Muzaffer bir sırtıyla onu havaya kaldırdı. "İşte. Daha yakından incelemeleri için onlara uzattı. 'Süngerimsi alt tarafa bakın. Bu mantarların solungaçları yoktur. Bu iyi bir boyut. Eğer çok küçüklerse bırakın. Bu tür mantarlar oldukça büyüyebilir. Yüzünde mutlu bir ifadeyle mantarı kokladıktan sonra sepetine attı. "Şimdi etrafımıza bakalım çünkü genellikle birbirlerine yakın yetişirler. Çömeldi ve eliyle yaprakları karıştırarak onları nazikçe geriye doğru fırçaladı.

"Ve daha fazlası," diye seslendi Jan bir metreden daha az bir mesafeden ve çalıları karıştırarak iki mantarı daha ortaya çıkardı.

Artık ne aradığını bildiğine göre, Anna'nın kendine güveni artmış ve kendisine aşılana rekabetçi ruhla bir şeyler bulmaya kararlı bir şekilde etrafı dikkatle taramaya başlamıştı. Kuzenleriyle birlikte her şey bir yarışmaya dönüşmüştü; en hızlı, en formda, en güçlü, en gürültücü. Anna ise en yavaş, en zayıf ve en sessizdi. Hiçbir zaman sınıf atlayamadı.

Ne yazık ki, ne kadar çok ararsa mantarlar o kadar zor bulunuyordu ve özellikle Michaela ve Jan'ın bulduklarını giderek daha düzenli bir şekilde toplamak için eğildikleri için hayal kırıklığına uğramaya başladı.

Yarım saat sonra boynu biraz ağrıyınca durdu ve nefes nefese kaldı. Bu umutsuz bir durumdu - asla bir şey bulamayacaktı. Tanıdık yetersizlik hissi onu sarmaya başladı, başarısızlığın ağırlığı altında çökerken omuzlarına baskı yapıyordu. Bir iç çekişle ve başının arkasındaki kasları esnetmek için yukarı baktı ve bir dalın ucundaki tek bir yaprağın titreyerek zayıf tutuşunu kaybetmesini ve son bir nefesle ormanın zeminine düşmesini izledi.

Kafasını kaldırdığında Jan'ın onu izlediğini gördü.

"Sence o yaprak son düşenlerden biri olduğu için mi endişeliydi?" diye sordu tuhaf bir gülümsemeyle.

Omuzlarını silkerek omuzlarını kaldırdı ve bir şey anlatıp anlatmadığından emin olamadan ona baktı. "Hiçbir fikrim yok. Yaprakların duyguları var mı?"

'Folklorda pek çok orman ruhu yer alır - Leshy, Dryadlar, Nymphler, Entler. Neden olmasın?

O kadar ciddi görünüyordu ki Anna gülümsemek zorunda kaldı ve onu kızdırmak yerine kendi düşüncelerine teslim oldu. "Aslında, burada gözümüzün önünde olmayan bir şeyler olduğu ve onları yakalamak için döndüğümüzde saklandıkları hissine kapıldığınız oluyor mu?"

"Her zaman," dedi Jan, gözleri biraz açılarak. 'Avrupa'da ormanda geçen pek çok peri masalı vardır. *Hansel ve Gretel*, *Goldilocks* ve *Üç Ayı*, *Kırmızı Başlıklı Kız*... *Güzel ve Çirkin*. Mekân her zaman köyün güvenliğinin dışındadır. Bilinmeyen, sınırların ötesini temsil ederler. Gözleri parladı. "Merak etme, seni koruyacağım."

Anna başını salladı. 'Benim korunmaya ihtiyacım yok. Perilere ve cadılara da inanmıyorum.

Jan'ın yanında beliren Leo başını salladı. 'Hayır, senin korunmaya hiç ihtiyacın olmadı. Ama herkesin ara sıra biraz bakıma ihtiyacı olur.

Anna konuşmanın gittiği yönü beğenmedi ve kasıtlı olarak sağa doğru uzaklaştı, gözleri devrilmiş bir kütüğün yanındaki toprak parçasını inceliyordu.

"Aha!" dedi Leo ve döndüğünde onu yerinde dans ederken buldu, kalçaları zaferle kıpırdıyordu. Kendinden gülünç derecede memnun görünüyordu. 'Birini buldum. Bir tane buldum. Sanki bir kurban töreni gerçekleştirecekmiş gibi bıçağını havaya kaldırdı ve diz çöktü. "Babana gel ufaklık," diye mırıldanarak etrafındaki yaprakları dikkatlice temizledi ve sapını nazikçe kesti. Yavaşça ellerinin arasına alarak inceledi. "Benim ilk mantarım. Sırıttı.

Anna'nın ilk içgüdüğü, "Umarım zehirli değildir," demekti, ama onun geniş ışınını görünce, kelimeler dilinde buruştu ve bir kez daha onun en basit şeylerde neşe ve mutluluk bulma kapasitesini hatırladı.

Bunun yerine ona gülümsedi. "Tebrik ederim. Mantarınızla bir fotoğrafınızı çekmemi ister misiniz?

Leo'nun sırtışı genişledi. "Evet, lütfen," dedi ve hemen bir poz verdi, sanki bir şefmiş gibi mantarını öpüyormuş gibi yaptı.

Telefonunda Leo'nun ağaçların arasından süzülen güneş ışığının altında, sarı saçlarında parıldayan ışık ve mutlulukla parlayan gözlerinin fotoğrafını çekerken, kalbinde küçük bir zonklama hissetti. Onun hem içinin hem de dışının muhteşem olduğunu kabul ettiğinde bir sıcaklık patlaması çiçek açtı. Gördüğünüz şey tam olarak aldığınız şeydi. Leo'nun hiçbir tarafı, hiçbir gizli gündemi yoktu. Saf bir ruh. Bir an için, acaba Leo'yu hiç

daha önce gerçekten takdir etmemiştim. Kesinlikle en ufak bir rekabetçi değildi.

Onun nesi vardı? Belli ki orman ruhları onunla uğraşıyor, onu yumuşatıyordu. Hayali düşünceleri kovdu ve dikkatini tekrar elindeki işe verdi. Eğer bugün yaptığı son şey buysa, kanlı bir mantar bulacaktı.

'Anna, Leo. Gelin de şuna bakın. Michaela küçük bir koruluğun diğer tarafından seslendi ve hemen oraya koştular. Daha uzun, soluk bir mantarı işaret etti ve sonra kol mesafesinde tutarak hafifçe dokundu. Kapağın üstündeki küçük bir delikten küçük bir yeşil cin dumanı püskürdü.

Anna geri adım attı. "Nedir o? Zehirli mi?"

"Bu doğanın bir mucizesi," dedi Michaela. 'Bu bir kütük puffball. Gençken zehirli değildir ama bu çok olgun olduğu için tadı pek güzel olmaz. Sporlarını bu şekilde yayıyor. Mantarlar büyüleyicidir.'

Jan onun dirseğini tutup ayağa kalkmasına yardım ederek, "Başlatma yine," dedi.

Güneşin günü ısıtmasıyla birlikte yollarına devam ettiler. Yoğunluk Anna'nın başını ağrıtmaya başlamıştı ki aniden bir şey fark etti. Kaşlarını çattı ve Leo'nun onu görmediğinden emin olmak için hızla yanlara baktı. Sanki kaçacakmış gibi gizlice, büyük kahverengi yumruya yaklaştı. İki yumruk büyüklüğündeydi ama rengi ve dokusu Michaela'nın topladığı mantarlarla aynıydı. Anna bir heyecan patlaması hissetti.

"Bak," diye seslendi. 'Bir tane buldum. Bu yenilebilir mi?'

Michaela kontrol etmek için yanına geldi. 'Aman Tanrım, Anna. Bu büyük bir porçini,' dedi ve kollarını ona dolayarak kocaman sarıldı. 'Bu

Gördüklerimin en büyüğü.'

"Hadi Anna, hadi Anna," diye seslendi Leo, kolunu yumruklayarak ve aptal danslarından birini daha yaparak.

Zevkten yüzü kızararak diz çöktü ve hafif süngerimsi sapı dikkatlice kesti.

Michaela iç çekerek, 'Bu iyi bir tane,' dedi. "Çok güzel. Günün en iyi mantarı ödülünü kazandınız.

Leo ona sarıldı. "Sen mantar kraliçesisin.

Saçma olduğu ve sadece bir mantar olduğu için kıkırdadı ama ikisi de onun adına çok sevindiler. Eğer Steve ya da kuzenleri olsaydı, bulduklarını yenmek için iki katına çıkar ve daha da sıkı avlanırlardı. Bu çok daha eğlenceliydi. Kendi zaferinden çok onların sevincini hissetmişti.

Şimdi bir tane bulmuş gibiydi, gözleri eğitilmişti ve daha yakından baktıkça birkaç tane daha görmeye başladı, ama bu ilki yeterliydi. Kendi kendine gülümsedi ve bir an için durakladı, yükseklerden yankılanan berrak bir kuş cıvıltısı korosuna çarptı. Başını kaldırıp baktığında ağaçtan ağaca konan minik bir dunnock'un kısa süreli bakışlarını yakaladı, meraklı bir ispinoz ise bir daldan diğerine zıplayarak onları izliyordu. Kış için kapanmaya başlamasına rağmen ormanın etraflarında canlı olduğu hissi vardı ve baktıkça, gerçekten bir değişiklik için baktıkça, canlı yeşil yosunların ağaçların tabanını nasıl kapladığını, daha soluk likenlerin kabuklarını nasıl noktaladığını ve yaprakların zeminin hatlarını yansıtmak için nasıl sürüklendiğini fark etti. Derin bir nefes aldı ve küflü, topraksı aromayı kokladı. Ayakları yumuşak malçlara battı. Duyuları teker teker uyandı, ormanın hislerini özümsedi ve üzerine derin bir memnuniyet duygusu yerleşti, ne zamandır hissetmediğini... hatırlayamıyordu.

"Gel Anna," diye seslendi Leo, onu yanına çağırarak. Yerde birkaç porçini vardı ve o da Leo'nun yanına çömelmiş, Leo bir sapı kesip diğerine geçerken onun bulduğu yaprakları temizlemesine yardım ediyordu. Birden başları neredeyse birbirine değecekti ve ikisi de aynı anda başlarını kaldırıp baktılar. Adamın gözleri kızınkilere kilitlenmişti ve bakışları alışılmadık derecede ciddiydi, sanki bir şey arıyormuş gibi kızın yüzünü inceliyordu. Bu onu tedirgin etti, biraz kaybolmuş hissetmesine neden oldu ve ona nazik bir gülümseme verip gözlerini kaçırdığında, sanki bir şey kaçırmış gibiydi.

Anı bozmak için başka bir mantara uzandı - tabii ki onunla aynı anda - ve parmakları birbirine değdi. Neredeyse sinir uçlarını gıdıklayan küçük elektriksel karıncalanmadan başlayacaktı ama elini çekmedi. Birdenbire onun dokunuşunu, elini kendi elinin üzerinde hissetmek istemiş, sinirini bozsa da bu bağlantıyı istemişti.

Leo önce elini çekti. "Bunu alabilirsin," dedi, her zamanki gibi cömert, sıcak gülümsemelerinden biriyle. Bu onun kalbini delip geçti. O iyi bir adamdı. Her zaman öyleydi.

"Güzel bir akşam yemeği yiyeceğiz," dedi Jan, Michaela'nın sepetini taşıyarak arkalarından gelirken.

Leo ayağa kalktı ve bere şapkasının içinde biriktirdiği mantarları uzattı. Anna da ayağa kalktı ve son bulduğu mantarları uzattı.

"Sadece yemek yapıyorsan," dedi Leo. 'Benim bu eğlenceli adamlarla -mantarlarla, geddit? -' diye Anna'yı dürttü, 'mantarlı omlete kadar uzanıyor.

"Michaela meşhur mantarlı gulaşını yapacak. Yiyecekleri topladığınıza göre, siz de yemek zorundasınız. Bu akşam. Yemeğe gelin.'

"Bu harika olurdu," dedi Leo, bir elini saçlarında gezdirerek. Anna neden güneşin altın ışıklarını yakaladığını fark etmek zorundaydı ki? Ya da Leo'nun sonbahar manzarasına ne kadar yakıştığını? Neden onun bu kadar farkındaydı? "Birayı biz getiririz.

Kendisine danışmamış olmasına sinirlenmek yerine eğlenen Anna, Michaela'ya gözlerini devirdi ama aynı zamanda Steve'in çoğu zaman yapmak istediği bir şey olduğu için onun adına bir şeyleri kabul ettiğini ve onun da buna uyacağını varsaydığını hatırladı. Buna karşılık Leo'nun tepkisi düşüncesiz ya da bencilce değil, anlık, spontane bir tepkiydi.

On Sekizinci Bölüm

"

Michaela bu yokuştan bahsetmemiştii," dedi Anna, sabahın serin havasında nefes nefese kalırken yavaşlayarak. Oldukça formdaydı ama baldır kasları dik yokuştaki yaptığı egzersizden şikâyetçiydi. Bir önceki akşam yedikleri mantarlı gulaş yemeğinde komşuları Petřín Tepesi'ni ziyaret etmeleri konusunda ısrar etmişti. "Fünikülerle çıkmalıydık.

Leo her zamanki yavru köpek coşkusıyla Diğer turistlerle birlikte oturmak yerine parkta yürümenin ve parkı 'deneyimlemenin' çok daha eğlenceli olacağını düşündü.

"İpucu "tepe" kelimesindeydi," dedi Leo ve iyi huylu bir sırtışıla onu çekmek için elinden tuttu.

Gölüyor olmasına rağmen 'Çok şirin,' dedi.

"İyi vakit geçirdiğini biliyorsun, gerçekten. Leo kolunu onunkinin içinden geçirdi.

Bunu itiraf etmektense gözlerini devirdi, ama aslında çok eğleniyordu. Onun hiç mutsuz ya da üzgün olup olmadığını ya da herhangi bir şeyi ciddiye alıp almadığını merak ediyordu. Evlenme teklifi bile biraz şakaydı.

Primrose Hill'in tepesinde durup şehrin ufuk çizgisini seyrederken, "Hadi evlenelim," demişti.

Bu sefer. Ve onu sevdiği için, genç ve aptal olduğu için ve o an romantik olduğu için evet demişti.

Aşkın coşkusuyla, altı hafta sonra, anne ve babasının evlilik yıldönülerinde Kensington ve Chelsea Evlendirme Dairesi'nde evlenmeye karar vermişlerdi. Leo'nun ailesi Ernesto'nun seyahatte olması nedeniyle, Leo'nun ailesi de teyzesi ve eniştesinin her şeyin çok aceleye geldiğini düşüneceklerini bildikleri için ailelerini bu işe karıştırmamaya karar vermişlerdi.

O zamanlar bu sembolik görünüyordu. Evlat edinildiği ailenin yaklaşımına uymaktansa ailesinin izinden gitmeye bilinçli bir karar vermişti.

Elbette, Leo'yla ayrıldıklarında, bunun bir hata olduğunu bildiklerini ilk söyleyenler teyzesi ve amcası olmuştu. Neden insanlar 'ben demiştim' demekten bu kadar zevk alıyor diye merak ediyordu.

"Sanırım Gözlem Güvertesine çıkmak isteyeceksiniz," dedi ve başını geriye doğru eğerek, ilham kaynağı olan Eyfel Kulesi'ne büyük benzerlik gösteren Petřín kulesinin çelik kirişlerine baktı.

"Elbette. Yükseklikten korkmuyorsun. Ve egzersiz bize iyi gelecek."

"Egzersiz bize iyi gelecek!" Kızın öfkeli yankısı onu güldürdü. "Az önce beni bir dağa tırmandırdın.

"Haydi," dedi, kolunu çözdü ve kızın elinden tutarak onu girişe doğru sürükledi. 'Ben öderim. Basamakları yavaşça çıkabiliriz, yaşlı bayan.

"Kime yaşlı bayan diyorsun?"

'Sadece iki yüz doksan dokuz basamak,' diye yorumladı tırmanmaya başladıklarında.

Gönülsüz bir iniltiyle sustu ve bir ayağını diğerinin önüne koyup nefes almaya odaklandı. Merdivenler kulenin dışından dolanıyordu ve yorucu bir egzersiz olmasına rağmen, manzara dikkatini ağrıyan kalçalarından uzaklaştırmıştı. Metal kafeslerin arasından şehrin kışkırtıcı görüntülerini yakaladı ve her merdiven çıkışında manzara biraz daha değişiyordu.

Zirveye ulaştığında büyük bir nefes çekerek, çelik yapıyı çevreleyen sekizgen platforma çıktıklarında, tırmanışa geldiğini kabul etmek zorunda kaldı. Panoramik manzaraya onlarca kez bakabilir ve her seferinde görecek yeni bir şey bulabilirdi. Mutlu bir iç çekişle ufuk çizgisini taradı. Prag'ın neden Yüz Kuleli Şehir olarak anıldığını tam olarak görebiliyordu.

Vadi boyunca manzaraya hakim olan kale, şehrin üzerinde nöbet tutuyor ve parlak pişmiş toprak kiremitlerle kaplı, kendine özgü krem rengi duvarlarıyla aşağıdaki binalara göz kulak oluyordu. Çatıların karmaşası, ufuk çizgisini noktlayan yükselen, verdigris tepeli kuleler tarafından kesintiye uğratıldı, hepsi de uzun ve şık nehir teknelerinin köprüler arasında dolaştığı Vltava'nın sınırları tarafından kontrol altında tutuldu. Altlarında uzanan yamaçtaki ağaçlar alev alev yanan sonbahar süsleriyle parlıyordu.

"Sanki etrafı tanımaya **başlıyormuşum** gibi hissediyorum," dedi Anna farklı simge yapıları incelerken. 'Bu St Nicholas Kilisesi, Charles Köprüsü, Eski Şehir Meydanı.

"Týn'dan önce Meryem Ana Kilisesi'ni kaçıramazsınız," diye karşılık verdi Leo, işaret ederken kolu onunkine geliyordu. 'Şehri böyle gördüğünüzde, keşfedilecek daha çok şey olduğunu fark ediyorsunuz. Bir sürü harika bina... ve bira fabrikaları.

"Ve ayrıca, bu kadar zamanımız olduğu için ne kadar şanslı olduğumuzu da," dedi Anna. Tek başına keşfetmek, başka biriyle keşfetmek kadar eğlenceli olmazdı ve Leo ile... ne kadar eğleneceğinizi asla bilemezsiniz.

'Bundan en iyi şekilde yararlanmalıyız, biliyorsun. Her hafta sonu ziyaret etmek için yeni bir yer seçmeliyiz. Bir liste yapabilir ve her hafta rastgele bir yer seçebiliriz.

Ve işte yine parlak fikirlerle dolu olarak gitti.

Anna, "Bir an için bunun senin için çok düzenli olduğunu düşündüm, ama sonra işin içine rastgele bir unsur katmak zorunda kaldın," diye alay etti.

"Ne diyebilirim ki, doğaçlama konusunda yetenekliyim. Ona sırtıttı. 'Ve çoğu zaman işe yarıyor. Sana ne zaman istemediğin bir şey yaptırdım ki?

"Bar Flamenco'da beni masanın üzerinde dans ettirdiğin zaman neredeyse bacağımı kırıyordum.

"Hayır," dedi Leo başını sallayarak. 'Masaya tavırlı bir şekilde vurmanın iyi bir fikir olacağına *sen* karar verdin. Ben değil.

"Flamenkoydu," diye itiraz etti gülerek ve ona burnunu kırıştırdı. Haklıydı, her ne kadar masanın üstüne çıkmasına yardım eden ve bunu yaptığında alkışlayan ve tezahürat yapan kişi o olsa da. "Ve sen beni durdurmadın.

'Neden yapayım ki? İyi vakit geçiriyordun.'

Leo ile iyi vakit geçirmek kolaydı.

"Buraya kesinlikle tekrar gelmemiz gerekecek," dedi Leo son basamakları inerlerken. "Görülecek daha çok şey var ama ben öğle yemeği ve bira için hazırım.

"Her zaman bira içmeye hazırsın," diye takıldı Anna.

"Prag'dayken," diye cevap verdi kayıtsız bir gülümsemeyle. "Beni manastıra götür.

Parktan çıktılar ve bir tarafında parkın krem rengi taş duvarlarının bulunduğu, ağaçlarla çevrili güzel bir yol boyunca yürüdüler.

Anna, "Neredeyse bir şehirden ziyade ülkenin ortasında olduğumuza inanabilirsiniz," diye yorum yaptı. Burası gerçekten de büyüleyici ve güzel bir şehirdi ve etrafta bu kadar çok yeşillik olmasına bayılıyordu.

Strahov Manastırı'na yürüyüşleri on dakikadan biraz fazla sürdü ve bira fabrikasını kolayca buldular. İçeride, kıvrımlı, kavisli barı ve cilalı bakır kaplamasıyla soğuk beyaz iç mekan Anna'yı hemen cezbedi.

"Burası çok güzel," dedi, oldukça sade koyu ahşap bankları ve masaları ortaya çıkaran beyaz badanalı duvarlarıyla temiz, aydınlık, parlak alana bakarak. Çağlar boyunca burada oturan keşişlerin nesilden nesile geçtiğini hayal etmek kolaydı.

"Bira," dedi Leo ve hemen büyük bir bakır sehpa monte edilmiş musluk sırasına doğru ilerledi. Leo kapının yanından bir menü alıp hemen onunla paylaşırken, kadın da onun hevesli izinden gitti. "Ne istersiniz?"

Seçkiyi taradılar, Anna şerbetçiotları ve ABV'lerin yanı sıra isimleri ve açıklamaları da not etti.

"St Norbert's olmalı," dedi gülümseyerek, köprüdeki çifti hatırlayarak.

"Oh, güzel. Bu ve Amber Lager arasında karar veremedim. Seninkini deneyebilirim.

Birbirlerine uyumlu bir gülümseme daha gönderdiler ve Anna aynı dili konuşan biriyle birlikte olmanın ne kadar güzel olduğunu düşündü.

Birkaç dakika içinde her birinde farklı bir biranın bulunduğu iki bardak vardı. Güler yüzlü barmen Ivan, onlara farklı tatları mutlulukla anlattı. Anna mevsimlik soluk biradan bir yudum alırken, "Bu bizim sonbahara özel biramız," dedi.

"Oooh, sevdim. Al, Leo.' Hiç düşünmeden bardağını ona uzattı.

Bir yudum aldı. 'Güzelmiş. Benimkini dene.' Bardağını ona doğru itti.

Sonraki on beş dakika boyunca tattılar, yudumladılar ve son seçimlerine karar vermeden önce karşılaştırdılar. Tabii ki o zamana kadar Leo, Ivan'ın yeni en iyi arkadaşıydı.

"Şerefe dostum," dedi Leo içkilerini alıp Ivan'ı başka bir müşteriye hizmet etmesi için bırakırken.

"Bunu nasıl yapıyorsun?" diye sordu Anna, biranın köpüklü kafasından bir yudum alarak.

"Ne yapmak?"

"Herkesi kendine aşık et," dedi biraz sinirli bir şekilde, bir elini ona doğru sallayarak.

"Arkadaşça davranıyorum.

"Hmm. Önce arkadaş canlısıydım.'

Omuzlarını kaldırdı. 'İnsanları severim. Sanırım onlar hakkında iyi düşünmeye yatkınım. Kardeşim tam tersiydi. Biz büyürken zor zamanlar geçirdi. Annenizin bir film yıldızıyla evlenmesi her gün olan bir şey değil. Bu bizi yepyeni bir dünyaya sürükledi ama benim için daha kolay oldu çünkü daha gençtim, bu yüzden karşılaştıracak çok şeyim yoktu. Raph insanların onu kullanmasından çok etkilendi. Bu onu çok alaycı yaptı, oysa benim için yepyeni bir dünyanın kapılarını açtı. Sanırım ben ondan çok anneme benziyorum. O yeni şeyleri kucaklamayı seviyor ve insanları seviyor. Gerçi Raph şüpheci ve dikkatli biri olduğu için herkes onun benden çok daha mantıklı olduğunu varsayıyor. Leo'nun ağzı büküldü ve Anna onun yüzünde alışık olmadığı bir kaş çatma ifadesi gördü. 'Herkesin güvenilebileceği güvenilir kişi o. Ben ise kaypak olanım.

Anna ona baktı. Raph ile sadece birkaç kez karşılaşmıştı ve evet, Leo'nun ışığına karşı karanlıktı, sakın bir otorite havası vardı

onun hakkında. İnsanların neden Leo yerine otomatik olarak onu tercih ettiklerini anlayabiliyordu. Ama Leo dolaylı olarak dürüsttü.

"Sen tuhaf değilsin," dedi ona.

"Öyle değil miyim?"

"Hayır, hiç de değil. Bunun doğru olduğunu fark etti. 'Sen güvenilir birisin. İnsanlar için iyi bir arkadaşsın. Onları önemsiyorsun ve hayal kırıklığına uğratmıyorsun. Sanırım bazı insanlar... yani, bu kadar kolay arkadaş edinmenden şüphelenebilir. Gerçekten samimi misiniz?'"

'Eğer insanlara onlardan hoşlandığınızı gösterirseniz, genelde onlar da sizden hoşlanır.

Eğer siz şüpheliyseniz, onlar da dikkatli olacaklardır.

'Evet, ama herkes herkesin kendisini sevmesini bekleyerek bir köpek yavrusu gibi içeri girecek özgüvene sahip değildir.

'Evet, ama neden insanların sizi sevmeyeceğini varsayıyorsunuz? Ve eğer severlerse, bunun için endişelenmeyin. Bu onların sorunu. Tüm hayatını diğer insanları memnun etmeye çalışarak geçirebilirsin. Sadece kendin ol.

Anna yutkundu. Belki de bira dilini gevşetmişti ama kelimeler ağzından döküldüğünde şaşırdı. Çok kısık bir sesle, "Ya kendinin kim olduğunu bilmiyorsan?" diye sordu.

Leo onun elini tutmak için eğildi. 'Bu şimdiye kadar söylediğin en üzücü şey. Sen Anna Love'sın. Başkalarıyla ilgilenen iyi bir insansın. Nazik ve terbiyeli.

"Ama özel bir şey değil. Şimdi de mızızlanıyorum.'

"Hayatında hiç mızızlanmadın, Anna. Ve sen özelsin. Süper özelsin. Sana dağıtılan kötü el için kendine yeterince kredi verdiğini hiç sanmıyorum. Anne ve babanı genç yaşta kaybettin ama onları hatırlayacak ve onlar tarafından şekillendirilecek kadar büyüktün. Sonra tamamen yabancı bir ortama taşındın.

Anna başladı. "Uzaylı ortamı"! Bu biraz dramatik, değil mi? Teyzem ve amcam bana bir ev verdi. Bana her şeyi verdiler. Onlar

Bana kendi çocukları gibi davrandılar. Onlar benim ailem.'

"Sana baktıklarını ve sana bir ev verdiklerini biliyorum ama... Bazen seni ezdiklerini hissediyorum. Oval şekilli bir Anna olman gerekirken kare şekilli bir Anna yaptılar. Kendin olmak yerine sana uymak zorundaydılar. Leo biraz çekingen görünüyordu, bira bardağıyla oynuyordu, sanki söylemek istediğinden fazlasını söylemiş gibiydi.

Anna başını salladı. 'Yanıliyorsun Leo. Beni yanlarına almak zorunda değillerdi. Uyum sağlamam gerekiyordu. Onların evine gelen bendim. Yuvadaki guguk kuşu bendim.

"Saçmalık. Yine de olduğun kişi olmana izin verilmeliydi'.

Kaşlarını çattı. Hiçbir fikri yoktu. Ama kısa bir an için oval biçimli Anna'nın nasıl biri olduğunu merak etti.

On Dokuzuncu Bölüm

"

Bu çok eğlenceli olacak," dedi Michaela merdivenlerden inerlerken, her birinin elinde bir gece çantası ve bir yığın yatak takımı vardı. Leo da aynı fikirdeydi. Bu hafta sonunu ve şehirden kaçmayı dört gözle bekliyordu, her ne kadar bugün gökyüzündeki kesintisiz bulutlar düz ve gri olsa da. Kış onlara doğru yaklaşıyordu ve sıcaklık son birkaç hafta içinde birkaç derece düşmüştü.

Jan, ona ve Anna'ya göz kırparak, "Sizi çalıştıracağını biliyorsunuz," dedi.

'Bizim için sakıncası yok,' dedi.

"Kendi adına konuş. Leo güldü ve ekledi: "Gerçi ne kadar işe yarayacağımdan emin değilim.

"Evet, elektrikli aletlere yaklaşmasına izin verme," diye dalga geçti Anna.

'Hey. Sen kimin tarafındasın? Temizlik konusunda çok iyiyimdir,' diye itiraz etti Anna'yı şakacı bir şekilde dürterek. 'Senin yardımcın olabilirim. Sana vidaları ve diğer şeyleri veririm.

Anna yüzünü buruşturdu. "Ne? Oh, Leo, Leo. Seninle ne yapacağız?" diye sordu kederli bir iç çekişle, ancak o güzel anlamlı gözler kahkahalarla parlıyordu.

Leo, kendisinin ve Anna'nın gece çantalarını Jan'ın Volkswagen Passat'ının arkasına sıkıştırırken, "İş olsun ya da olmasın, tatile gidiyormuşuz gibi hissediyoruz, özellikle de okulu asma şansımız varken," dedi. Geniş bagaj zaten Jan'ın aletleri, yatak takımları, yiyecek, bira ve mutfak için birkaç kutu fayansla ağzına kadar doluydu. Ayrıntılı bir Jenga yapbozunu andırıyordu. Yanlış bir şeyi çıkarırsanız her şey yuvarlanıp giderdi.

Jan başını sallayarak Leo'ya acıyan bir bakış attı. 'Michaela'nın bunu söylediğini duymasına izin verme. Fazladan iki çift eli olduğu için çok mutlu. Akşam yemeği için çalışman gerekecek.

"İngiltere'de, "Akşam yemeğin için şarkı söyle" deriz. Bu senin bölümün, Anna.'

Leo açıklayana kadar Jan'ın yüzünde şaşkınlık ifadesi belirdi. 'Anna harika bir şarkıcı. Muhteşem bir sesi var. İçinden bir ses ona Anna'nın muhteşem bir yüzü, muhteşem bir ruhu ve muhteşem bir vücudu olduğunu hatırlattı, ama bunu söylediğinde ona hiç inanmamıştı. Söğüt gibi yapısına rağmen, onu ilk gördüğü andan itibaren ilgisini çeken bir yumuşaklığı vardı. Bakıma ihtiyacı olmadığını her zaman açıkça belirtmiş olsa da, koruyucu içgüdülerini ortaya çıkarmıştı.

"Jan da öyle. Bu akşam birlikte şarkı söyleyebilirsiniz," dedi Michaela, armoninin nasıl işlediğini bilmeyen birinin kayıtsız güvencesiyle.

Anna kızarak, "Bir melodiyi tutabilirim," dedi. "Leo abartıyor, Değildi, ama kızarmasını sevimli bulmasına rağmen onu daha fazla utandırmayacaktı. Yeteneklerini her zaman küçümsemişti, belki de evlat edinildiği aile tarafından değer verilmediği için. Ona sarılma ve çok zeki olduğunu söyleme isteğini bastırmak zorundaydı çünkü başka hiç kimse bunu yapamamıştı. Bir trajedinin üstesinden gelmiş ve

asla kendisi için üzülmeydi. Her durumdan en iyi şekilde yararlanır ve işlerine devam ederdi.

Her şey yüklendikten sonra dördü Jan'ın yaşlı arabasına doluştu; Michaela önde, Jan, Leo ve Anna arkada oturuyordu.

"Oraya varmamız ne kadar sürer? Anna emniyet kemerini takmak için uğraşırken sordu. Leo yardım etmek için eğildiğinde, eli Anna'nın elini okşadı, Anna'nın tanıdık kokusu onu rahatsız etti ve bir zamanlar her şeyin nasıl olduğuna dair beklenmedik bir özlem hissetti.

"Trafik iyiye yaklaşık üç saat," dedi Jan. "Çoğu insanın *chatası* sadece kırk beş dakika ya da bir saat uzaklıkta. Bir hafta sonu için bu kadar uzağa gitmek alışılmadık bir durum ama bunun nedeni ailemin geldiği yer olması.

Prag yolculuğunun ilk kısmı, otoyola ulaşana kadar yavaş ilerledi.

"Üzgünüm, ilk başta pek ilginç bir yolculuk değil," diye özür diledi Jan. 'Ama en hızlı yol Brno'ya giden paralı yolu kullanmak ve sonra Avusturya sınırına doğru inmek. Ama yaklaştığımızda daha iyi olacağına söz veriyorum.

"Peki nereye gidiyoruz?" diye sordu Anna telefonunu açarak. "Güney Moravya olduğunu biliyorum ama bu benim için pek bir şey ifade etmiyor.

Leo dirseğiyle onu dürttü. "Ve sen nereye gittiğini bilmekten hoşlanıyorsun.

'Avusturya sınırına yakın bir yere gidiyoruz. En yakın kasaba Pavlov, ancak büyük bir doğa parkı olan Věstonice rezervuarının hemen yanındayız.

"Bunu heceleyebilir misin?" diye sordu Anna, Google haritalar uygulamasını açarken.

Leo, Anna'nın yolculuğa girişini izlerken, "Anna tam bir yön bulucu," dedi. "Oysa benim hiç yön duygum yok.

"Bu doğru. İşe yaramazın teki. Anna telefonundan başını kaldırdı ve sonra hızla tekrar arkasına baktı.

Leo kendi kendine gülümsedi. Eski bir şaka. Yatak odası dışında yön duygusu yoktu, orada da güneyi biliyordu.

"Benim de bazı anlarım oluyor," diye mırıldandı ve Anna yanakları kızararak konuşmayı devam ettirmek için kararlı bir girişimde bulununca memnun oldu. Koltuğunda arkasına yaslandı ve yüzünde hafifçe kendini beğenmiş bir sırıtışla kollarını kavuşturdu. Anna'nın rahatsızlığından gerçekten zevk almaması gerekiyordu ama bazen onun kendisine karşı bağışıklığı olmadığını bilmek tatmin ediciydi. Kadınların ondan hoşlandığını biliyordu ama Anna her zaman kendini tutmuştu. Onu ilk cezbeden de bu soğukkanlılık olmuştu.

Anna pencereden dışarı, geleneksel beyaz binalar ve artık aşına olduğu pişmiş toprak kiremitli çatılarla bezeli meyve bahçeleri ve üzüm bağlarına ara sıra göz atan yemyeşil kırlara baktı. Michaela ona buranın Güney Moravya olduğunu ve bu bölgenin badem ve üzüm yetiştirmekle ünlü olduğunu söylemişti. Sonunda otoyolun bağlantı yolundan çıkıp Hustopeče adında bir yere geldikleri için minnettardı. Yanındaki Leo'nun farkındaydı, dikkatini dağıtmak için telefonundan yolculuklarını takip ediyordu, ancak sol ayağında arabada kapalı kalmaktan kaynaklanmayan sürekli bir titreme vardı.

"Sana kasaba meydanını ve kiliseyi göstermek için kısa bir yoldan gitmeliyiz, değil mi Jan?" dedi Michaela, aniden tur rehberi rolüne ısınarak. 'St Wenceslas ve St Agnes çok modern, daire şeklinde inşa edilmiş. Bence çok güzel. Jan o kadar hevesli değil, onun için fazla modern.

Jan sürücü koltuğundan homurdandı ama mecburen ana yoldan bir yan sokağa saptı. Sağ tarafta olağanüstü çağdaş bir kilisenin bulunduğu geniş, Arnavut kaldırımlı bir meydana çıktılar. Yüksek kulesi ve beyaz taştan zarif bir kavis çizerek aşağıya inen kıvrımlı duvarlarıyla diğer binalarla çarpıcı bir tezat oluşturuyordu.

Jan karşısındaki taş ve beyaz sıvalı binayı göstererek, "İşte bu çok güzel," dedi. Beş katlıydı, kemerli pencereleri, cumbası, beşik penceresi, saatli ve kuleli kare bir kulesi vardı. Tüm bu özellikleriyle mimari bir fantezi olabilirdi ama bir bütün olarak bakıldığında sessiz, sakin, sadeliği içinde zarif bir binaydı.

"Katılıyorum," dedi Anna meydana bakarak. "Her şey ne kadar temiz ve düzenli," diye hayretle baktı, çöpten arındırılmış kaldırımlara ve her elektrik direğindeki asılı sepetlere.

Michaela, su kütlesinin ortasından geçen köprüyü işaret ederek, "Şimdi yol rezervuarı geçiyor," diye duyurdu. "Düşünün, bundan önce tüm yolu arabayla dolaşmanız gerekirdi.

Jan güldü. "O kadar da uzak değildi, sadece on ya da daha fazla kilometre.

Baraj gölünü geçtikten sonra yollar giderek küçüldü ve sonunda toprak bir patıkaya döndüler; bu patıkada araba birkaç dakika ilerledikten sonra yol hiçliğin ortası gibi görünen bir yerde sona erdi.

"İşte geldik," dedi Michaela, Jan daha motoru kapatmadan arabadan atlayarak. 'Göldeki *evimiz*. Gelin de görün.

Leo ve Anna arabanın arkasından çıktıklarında, Anna sağ taraflarındaki küçük çimenli bir banktan yukarı doğru tırmanıyordu. Tepede durdu ve döndü. "Haydi," diye seslendi.

Leo durakladı. "Yardım ister misin?" diye sordu Jan'a.

Diğer adam başını salladı. 'Bir dakika içinde. Git bir bak. Daha önce görmüştüm. Michaela'nın gözden kayboluşunu izlerken yüzünde beliren hoşgörölü gülümseme Anna'ya küçük bir kıskançlık hissi verdi. 'Burası gerçekten de onun en sevdiği yer. Bizim olduğu için çok heyecanlıyız. Onun sözleri sessizce söylenmiş olsa da, Anna çiftin buraya karşı derin duygularını ifade ettiğini biliyordu.

"Hadi o zaman," dedi Leo, Anna'nın elini tutarak kıyıya çıkmasına yardım etmek için. Küçük yamacı aş tıklarında arazi düzleşerek göle doğru inmeye başladı.

'Oh,' dedi Anna.

"Vay canına. Ne yer ama.

Güzel ahşap kulübe suyun kenarından birkaç metre ötede, çatısının uzun tepe noktası suyun düz parlaklığında yansıyan parlak mavi gökyüzünün fonunda duruyordu. Kuş sesleri, sazlıklardaki ördeklerin uzaktan gelen şırıltıları ve etraflarındaki ağaçların yaprakları arasından fısıldayan esinti dışında çıt çıkmıyordu.

Michaela sadece içini çekti ve ellerini göğsünde kavuşturarak eve baktı. "Ve hepsi bizim. Gözleri yaşlarla doldu ve onlara yetişen Jan, ona sarılmak için kolunu omuzlarına doladı.

"Her şey yolunda. Gözlerini fırçaladı. 'Bunlar mutluluk gözyaşları.

Burada olduğum ve bunu arkadaşlarımla paylaşabildiğim için çok mutluyum.

Ev iki katlıydı ve Anna'nın beklediğinden çok daha büyüktü. Michaela, Jan'ın amcasının ailesinin evi kendilerinin inşa ettiğini söylememiş miydi? Alt duvarlar kaba yontulmuş taşlardan örölmüş, üst duvarlar ise ahşapla kaplanmıştı. Yaklaştıkça bazı şeylerin biraz bakıma ihtiyacı olduğunu görebiliyordu. Buna rağmen ev harika bir tasarıma sahipti. Anna'nın en çok dikkatini çeken şey, çatının yüksek ters V'sine yerleştirilmiş üst kat penceresi, geniş balkonu ve bahse girerim en iyi su manzarasıydı.

Anna, gözleri hâlâ yaşlarla parlayan Michaela'ya "Muhteşem olmuş," dedi ve Michaela sessiz bir gururla gülümsedi.

'Evet, yapılacak çok şey var ama yapı iyi. İçeri gelin ve görün.

Basamakları hızla çıktı, kapının kilidini açtı ve heyecanlı bir kıkırdamayla kapıyı fırlattı. Anna daha yavaş ilerleyerek çevresini inceledi. Ağaçların arasından birkaç komşu yapıyı seçebiliyordu ama mahremiyet sağlayacak kadar uzaktaydılar.

Ön kapı, solda ve sağda üçer kapısı olan dar bir koridora açılıyordu. Koridorun sonunda büyük kare bir kapaktan yukarı çıkan bir merdiven vardı.

Michaela soldaki ilk kapıyı açtı ve Anna içeri girdi. Kirli pencerelere bakan yüksek arkalı koltuklarıyla burası ona bir yaşlılar evini hatırlattı. Büyük pencerelere rağmen karanlık ve sıkışık ve pek de davetkâr değildi.

Michaela sanki Anna'nın aklından geçenleri okuyormuş gibi, "Yazın vaktimizin çoğunu dışarıda geçiriyoruz," diye açıkladı ve bir sonraki odaya doğru yürüdü. "Burası mutfak," dedi yüzünü buruşturarak ve Anna nedenini anlayabildi.

Arka duvarın küçük bir bölümünü kaplayan, ikisi yukarıda ikisi aşağıda, küçük bir metal lavabo ve büyük bir gaz tüpüne bağlı pas lekeli bir ocağın arasında yer alan, çok eski mermer kaplı Formika cepheli bir dizi ünite ile karanlık alanın ötesi küçüktü. Birkaç tabak tutan bir raf çirkin çimento blok duvarına yapışmıştı. Ortadan sarkmış, birkaç mili eksik, boşluklu dişler gibi ve altındaki kare ahşap kaplamalı masanın üzerine çökme tehlikesiyle karşı karşıya görünüyordu. Karşı duvarda, evin yan tarafındaki ağaçlara bakan küçük, tozlu bir pencereden ince, zayıf bir gün ışığı süzülüyordu.

"Biliyorum. Çok çirkin. Onu güzelleştirmek için çok çalışmak gerekecek,' dedi Michaela kederli bir iç çekişle. "Çok fazla hafta sonu var.

Anna hüzünlü küçük mutfağı inceledi, gözleri çürüyen zemine odaklandı ve duvarlardaki eski moda ahşap panellere dikkat etti. Eskimiş armatürlere ve çürüyen kumaşa rağmen beyni, Instagram'daki ev tadilatı takıntısı sayesinde gördüğü tamiratları düşünerek çalışmaya devam etti.

"Sen olsan ne yapardın?" diye sordu

Michaela. "Ben mi?

"Evet. Eğer bu sizin olsaydı, ne yapardınız?

Anna derin bir nefes aldı. Burada çok fazla potansiyel vardı.

"Zemini ben kaplardım. Bir ayağıyla geniş, cereyanlı boşlukları olan tahtalara vurdu. 'Yeni tahtalar koyardım. Zımparalayın ve cilalayın.

Michaela ellerini birbirine kenetledi. "Kulağa hoş geliyor.

'Ben olsam o duvarı kaldırır ve manzarayı gören ön odaya geçerdim. İçinde yaşadığınız bir mutfak yapardım.

"Evet!

"Ve pencerelerin olduğu yere iki katlı kapılar koyardım. Arkadaki üniteleri hurdaya çıkarıp yerine tek bir ünite koyar ve ortasına oturma yeri olan bir ada yerleştirirdim. Ben olsam o eski şifonyerle bir şeyler yapardım. Karar verdiğiniz renk düzeni ve ünitelerle uyum sağlaması için onu dönüştürebilirsiniz.

'Çok kullanışlı olmasına rağmen ondan kurtulacaktım. Bütün porselenleri orada saklıyoruz. Ama haklısın, onunla bir şeyler yapabilirim. Onu saklayacağım. Şimdi gel de yatak odalarını gör.

Michaela koridorda sağdaki ilk kapıyı iterek açınca, üzerine bastıkça gıcırdayan tozlu döşeme tahtaları olan büyük ve boş bir oda ortaya çıktı. "Ateşi yaktığımızda çok rahat oluyor. Uzak duvardaki büyük taş baca göğsünü ve açık ocağı işaret etti.

Göbekli odun sobası olan bir şömine. 'Ya da buraya bir yatak koyduğumuzda olacak. Eskiden burada tüm çocuklar için ranzalar vardı - altı kişi uyurdu - ama onları çıkardık. Anna'ya muzip bir sırıtış fırlattı. "Şimdilik. Bir gün ben ve Jan için büyük bir yatak alacağız ama o zamana kadar havalı yataklarımız var.

Anna'yı bir sonraki odaya yönlendirdi. 'Burası senin odan olacak. Umarım paylaşmanın sakıncası yoktur. Ama her odada bir havalı yatak var ve büyük bir oda.

Oldukça büyük olmasına rağmen yandaki odadan daha küçüktü ve diğer oda gibi küçük de olsa bir şöminesi, başka bir odun sobası ve ahşap kaplı duvarları vardı. İki küçük pencere evin arka tarafındaki ormana bakıyordu.

"Ve burası da Jan'ın meşhur duşunun olduğu banyo.

Banyo basitti ve üzerine duş başlığı monte edilmiş eski bir teneke küvet ve etrafında pembe balıklarla kaplı plastik bir perdeden oluşuyordu.

"Peki ya tuvalet?" diye sordu Anna.

Michaela burnunu kırıştırdı. "Pek iyi değil. Dışarıda bir kulübe var. Burada doğru dürüst su tesisatı yok. Su, yolun aşağısından bir boruyla eve geliyor ama atık yok. Ama sizi temin ederim, duşta sıcak su olması bir lüks. Eskiden sadece soğuktu.

Anna güldü. 'Bu lüks. Ben kamp yapmaya alışkınım ve kuzenlerim de vahşi kamp yapmayı sever, yani bu iyi.

"Ve şimdi en iyi kısmı. Michaela çürük merdiveni tırmanmak için koridorun sonuna doğru ilerledi. "Adımına dikkat et.

Anna onu takip etti, her adımını dikkatle atıyordu. En tepeye ulaştığında merdivenden minnetle inerek eğimli saçakların altındaki oturma odasına girdi. Evin ön tarafındaki büyük üçgen pencerelerden içeri ışık doluyordu. Onları buraya nasıl çıkarmışlardı? Bu

Duvarlar zeminden çatının en tepe noktasına kadar ballı ahşapla kaplanmıştı. Odanın arka tarafındaki duvarda büyük bir taş ocak bulunuyordu ve konukların ateşin etrafından manzarayı izleyebilmeleri için etrafına büyük yer minderleri yerleştirilmişti.

Michaela balkon kapısına doğru ilerledi, kapıyı açtı ve akşamın ilk güneşine doğru adım attı. İki elini ahşap korkuluklara dayadı, yüzü güneşe doğru eğikti.

"Bu," dedi basitçe, bir elini durgun, parıldayan suya doğru sallayarak.

"Evet," dedi Anna ve hemen anladı. Her şey manzara ve doğanın kalbinde olma hissiyle ilgiliydi. Canlı yeşil bir kavis çizen ağaçlar suyun kenarına doğru yuvarlanıyor, bazıları kumlu kıyılara tutunuyor, gövdeleri dengelerini korumak için bükülüyordu. *Chata*'nın hemen önünde çimenlik bir alan rezervuara doğru eğimliydi. Yerde yatan eski bir ağaç gövdesinin bir tarafı çıkarılarak mükemmel bir görüş noktası olan bir koltuğa dönüştürülmüştü. Gökyüzünde kuşlar dönüyor ve suyun uzak tarafında mor gölgeli tepeler yükseliyordu .

Michaela, "Burada aslında üç tane su deposu var" diye açıkladı. 'Bunlar oluşturulduğunda ormanları ve bir köyü, Mušov'u sular altında bıraktılar. Kendi başına küçük bir adada bulunan kiliseyi hala görebilirsiniz.

"Bu üzücü ama çok güzel. Anna bir zamanlar köyde yaşamış olan insanları düşündü ve onlara ne olduğunu sesli olarak merak etti.

'Jan'ın büyükanne ve büyükbabası Mušov'luydu. Brno'ya taşınmışlar ve Jan'ın amcası *chata*'sını inşa etmek için geri dönmüş. Hiç çocuğu olmamış ve sağlığı da pek iyi değil. Jan'ın babasının daha önce kullandığımız rezervuarın ilerisinde kendi evi var. Jan'ın amcası artık *chata*'yı yönetmek istemiyor, bu yüzden bize verdi.

Michaela ellerini kalbinin üzerinde kavuşturdu ve heyecandan küçük bir sıçrama yaptı.

Bu arada, arabayı boşaltmaya başladıkları belli olan aşağıdaki adamların sesini duyabiliyorlardı.

"Sanırım yardım etmeliyiz," dedi Michaela muzip bir gülümsemeyle. Merdivenden iner inmez Jan'ı yönlendirmeye başladı. "Leo'ya odanı gösterebilirsin," dedi Michaela havalı bir el sallayışla

Jan'dan yiyecek malzemelerinin olduğu kutuyu alıp mutfığa girerken elinin altında bir kutu vardı.

Leo iki hava yatağını yere bırakırken Anna, "Bu biziz," dedi.

"Harika," dedi ve odaya üstünkörü bir göz attıktan sonra hemen odun sobasının yanına geçerek yere diz çöktü ve demir kapıyı açtı.

"Erkekler ve ateş," dedi Anna. Dairedeki odun sobası kesinlikle Leo'nun alanıydı.

"Her zaman. Leo çömeldiği yerden ona doğru sıırttı. Kızın ağzı, Leo'nun gömleğinin kolları kıvrılmış ve gömleğinin düğmeleri çözülmüş, son derece dağınık görüntüsünü görünce kurudu.

"Mmm," dedi, ses telleri biraz gergin hissediyordu. Bu gece bu odayı onunla paylaşacaktı ve tek düşünebildiği şey şuydu: nerede üstünü değiştirecekti?

"Kim bir şeyler içmeye hazır?" diye seslendi Jan mutfaktan. "Sanırım bir içkiyi hak ettik," dedi Leo.

"Evet," dedi Anna, sesi gıcırtilıydı. "İyi misin?" diye sordu Leo.

"Sadece toz," diye yalan söyledi. "Bir içkiye ihtiyacım var.

Ve ihtiyacı olan tek şey bu değildi. Göle soğuk bir dalış da gerekebilirdi.

Yirminci Bölüm

Leo, Jan'ın düşen dallardan ve *chata*'nın dışına yığılmış kütüklerden çıra kullanarak yaktığı ateş *çukurunun* yanındaki piknik battaniyesine uzandı. Jan soğuk tutmak için su deposuna yerleştirdiği kasadan birkaç şişe daha bira almak için su kenarına inerken, iki kadının fikirler ve binadaki iyileştirmeler hakkında konuşmalarını dinledi. Bu kesinlikle Leo'nun iyi bir hafta sonu fikriydi, açık havada temiz havada olmak, kalın bir kazak giymiş olsa da, arkasına yaslanıp temiz havanın ve arkadaşlığın tadını çıkarmaktan başka yapacak bir şey yoktu.

"Al bakalım," dedi Jan, Leo'nun yüzüne kasıtlı olarak soğuk su damlatarak

yüz. Beyaz şaraba geçen Anna ve Michaela, Leo şok içinde ayağa fırlayıp şaşkınlığını haykırırken güldüler. Jan sadece sırttı, şişelerin kapaklarını çevirdi ve ona bir tane uzattı. "*Na zdraví*," dedi şişesini Leo'nunkine vurarak.

"Izgarada bana yardım etmek ister misin? *Klobása*, tavuk ve pişirilecek sebzelerimiz var.

"Elbette," dedi Leo. "Bana *klobása*'nın ne olduğunu söylersen... Koyun bağırsağı falan değil mi?" Çocuksu bir yüz ifadesi takındı.

Anna, Michaela'ya doğru gözlerini devirerek, "Aklından haggis geçiyor," dedi.

"Kırmızı biber, otlar ve sarımsakla yapılan bir domuz sosisi. "Ah, o zaman ben de varım," dedi Leo.

"Yardım edebileceğim bir şey var mı?" diye sordu Anna.

"Evet, Jan mangalı yakarken sen de sebzeleri doğramaya gel. Sesini alçalttı ama yine de iki adamın da duyabileceği kadar yüksek sesle konuştu. "Ateşle oynamalarına izin vermeliyiz.

Jan misilleme olarak Michaela'ya doğru atılarak onun kıkırdamasına neden oldu ve ikisi öpüşene kadar güreştiler. Leo keskin bir sızı hissetti, bunun acımasız bir kıskançlık olduğuna karar verdi ve kasıtlı olarak Anna'ya bakmaktan kaçındı. Birlikte böyle eğlenceli olduklarını hatırlıyor muydu? Büyük bir kayıp gibi hissetti. Acı kalbini burktu, bir hançer darbesi gibi keskin ve hızlıydı.

"Bir oda bulun, çocuklar," dedi.

"Yemek pişirme zamanı," dedi Michaela ve Anna'yı mutfağa sürüklerken Jan da onu eski bir ızgara ve bir çuval kömür buldukları kulübeye götürdü.

Marine edilmiş tavuk butlarını ve baharatlı *koblása*'yı, ızgara kabak dilimleri, kırmızı biberler, soğanlar ve dolgun sulu domatesler ve sularını emmek için paha biçilmez olan taze ekmek parçalarıyla birlikte, Leo'nun oldukça iyi olduğunu kabul etmek zorunda kaldığı bir şişe güney Moravya şarabıyla ateş çukurunun dans eden alevlerinin etrafında otururken yediler.

Işık çoktan kaybolduğunda, sıcak bir uyuşukluk kol ve bacaklarını istila etmişti ve Michaela yatmalarını önerdiğinde, yatak düşüncesi davetkâr olmaktan da öteydi.

Günün erken saatlerinde yatacakları yeri incelediklerinde Anna'nın yüzündeki endişeli ifadeyi çoktan fark etmişti ve lojistik konusunda endişelendiğini biliyordu. Bu tam da Anna'nın endişeleneceği bir şeydi.

"Neden önce sen girmiyorsun," diye önerdi. "Hazırlan.

"Teşekkürler," dedi minnettar bir gülümsemeyle, ağzının etrafındaki küçük endişe çizgileri hemen geriledi.

Odaya girdiğinde, odun sobasının üstünde tek bir mum duruyordu ve Anna yatağına sokulmuş, odanın karşı tarafında bir ceset gibi hareketsizdi. Anna ölü taklidi yaparken ona neşeli bir iyi geceler dilemek cazip gelse de, bundan daha iyisini düşündü, mumu söndürdü ve boxer'ını üzerinde bırakarak hızla soyundu. Vücudunu rahat bir pozisyona getirmesi uzun sürmedi ama beyni Anna'nın düşünceleriyle karanlıktaki ateş böcekleri gibi aydınlandı. Onu ilk tanıdığı zamanların anısı döngü halinde tekrarlanmaya karar verdi ve barın arkasında çalışırken onu şüpheli bir kaplumbağa gibi kabuğundan nasıl çıkarmak zorunda kaldığını hatırlayarak kendi kendine sessizce homurdandı. İlk günden beri, onun saçmalamayan, hiçbir saçmalığı kabul etmeyen tavrı onu büyülemiş ve ilgisini çekmişti. Tanıştığı diğer kadınlardan çok farklıydı. Anna, ona göre afet gibi bir kadın olmasına rağmen, dış görünüşüyle ilgilenmemekle kalmıyor, bu konudaki yorumları da reddediyordu. İltifatlara şüpheyile yaklaşıyor, övgü dolu sözleri kabul etmek şöyle dursun, dinlemeyi bile reddediyordu.

Gözleri karanlığa alıştı ve pencereden Küçük ışık kırıntılarıyla canlanan gökyüzüne karşı ağaçların şekillerini görebiliyordu. Yavaş yavaş gözleri kaymaya başladı ve uykuya daldığını hissetti.

Güneş ışığı, bir kumsal, öpüşme, Anna'yı öpme gibi rahatlatıcı sıcaklığın kırıntılarına tutunmaya çalışarak rüyadan yüzeye çıktı. Evet, Anna'yı öpmek, onun yumuşak bedenine sarılmak - hayal kırıklığı ve yakın zamanda serbest kalması muhtemel olmayan bir ereksiyonun kalıntılarını bırakarak uçup gitmişti. Orada uzanırken yumuşak bir iç çekiş ve yatak örtülerinin fısıltısını duydu ve Anna'nın uyandığını fark etti. Tekrar döndü ve bu kez bir kızgınlık homurtusu çıkardı. Yatağını kapatıp

Gözlerini kapattı, tekrar uyumaya çalıştı ama rüyasındaki öpücük yüzünden hâlâ uğuldayan tüm vücudu, odanın diğer ucundaki Anna'nın keskin bir şekilde farkındaydı. İşte yine oradaydı. Bir iç çekiş daha, bu kez daha yüksek bir oflama ve ardından yumuşak plastik gibi hışırdayan kuştüyü yorganını uzun süre yeniden düzenleme eşlik etti.

G ö r m e z d e n gelmek imkânsızdı ve gerginlik kaslarını sıkılaştırarak odanın diğer tarafındaki varlığını görmezden gelmeyi daha da zorlaştırdı.

"Anna," dedi sonunda karanlığa doğru. "Neyin var?"

Uzun süren sessizlik onu daha da sinirlendirdi ve onu suskunluğa itenin kendi hayal kırıklığı olduğunu biliyordu.

Bir kez daha iç çekti. "Yatağımın havası iniyor. "Ne?

Düşüyor. Sanırım yavaşça patladı. Sence Jan'da tamir seti var mıdır?"

Leo kahkahayı patlattı. Sadece Anna gecenin bir yarısı bir yatağı tamir etmeyi düşünebilirdi.

'Muhtemelen öyledir ama gecenin bir yarısı uyandırılmaktan pek memnun olacağını sanmıyorum. Ve mum ışığında bir deliği onarmak oldukça zor olabilir.

"Yardımcı olmuyorsun Leo," dedi tekrar savrularak. "Özür dilerim.

Onun yanıtı yine oflamak oldu.

Bir dakikalık sessizlikten sonra, kalbinin göğsünde çarptığının farkında olarak, "Buraya gelmek ister misin?" diye sordu.

Cevap vermesi bir anını aldı. 'Hayır, ben iyiyim. Yorganımı düzenledim, böylece bir kısmının üzerine uzanabilirim.

Rahatlamaya çalışırken daha fazla hışırtı duyuldu. Arkasını döndü, uykudan kaçmaktan çok kalkıp ülkeyi terk etmek istiyordu. Kadın her sallanışında içten içe lanet ediyordu.

Bu durum onu, kadına olduğu kadar kendisine de sinirlendirdi. Bitmek **bilmeyen** on dakikanın ardından dişlerini sıkarak konuştu.

"Tanrı aşkına, buraya gel. "Ben iyiyim.

"İyi değilsin ve beni uyutmuyorsun.

"Bunun için üzgünüm. Alaycı sesi çınladı. "Güzellik uykunuzu böldüğüm için özür dilerim ama aslında ahşap bir zeminde uyuyorum, majesteleri.

"Tanrı aşkına, Anna. Daha önce de aynı yatağı paylaştık. Bir kez daha yatmak seni öldürmez. Sabah dinlenmiş hissettiğinde bana teşekkür edebilirsin.

"Hımm," dedi Anna nezaketsizce ama Anna'nın yorganı tekmelediğini duydu. Yatağın uzak tarafına geçti ve yorganı onun yatabileceğı şekilde indirdi. "Benimle konuşman gerek, göremiyorum.

Anna'nın yatağın kenarına takılıp onun üzerine düşmesiyle aniden bir ısıklık sesi duyuldu, başı adamın baş mücevherlerini kıl payı kaçırdı.

"Sakin ol," diye homurdandı, kıl payı kaçırdığı için irkilmişti. Başını adamın bacaklarının arasına sokmuş öylece yatıyor, yumuşak nefesi adamın kalçalarındaki tüyler arasında ısıklık çalıyordu. Birdenbire kendini o kadar da telaşlı hissetmemeye başladı, tamamen farklı bir şeydi bu.

Anna. Sence hareket edebilir misin?"

Başını kaldırdı, saçları adamın tenine değdi. Başını okşamak için uzanmasını engellemek için yumruklarını sıkarak zorunda kaldı.

"Evet. Özür dilerim. Tekrar hareket ederek yatağın üzerinde tutunmaya çalıştı ve bir eli adamın karnını sıyırdı. Adam hızlı bir nefes çekti.

"Anna yatağa gir, olur mu?"

"Özür dilerim, seni incittim mi?"

"Hayır," dedi sert bir sesle, aşığıdan gelen ani kan akışının korkunç bir şekilde farkındaydı.

'Taşaklarına kafa atmak istememiştim. İyi misin?'

"Ben iyiyim," dedi dişlerini sıkarak. Elbette ona ne yaptığını biliyor olmalıydı. "Iskaladın.

"Vay be. Erkekliğimize zarar vermekten ve dünyayı gelecekteki Şövalye bebeklerden mahrum bırakmaktan sorumlu olmak istemem.

"Bunun için çok minnettarım. Şimdi her parçası yüksek alarmdaydı. Kahretsin, bu çok kötü bir fikirdi. "Şimdi içeri gir ve uyu. Kızın ses tonundaki sertliği, onun yakınlığının ve sıcak bedeninin tanıdıklığının kendisinde yarattığı kaosa değil, uykusunun bölünmesine yoracağını umuyordu.

Anna yorganın altına doğru ilerledi ve yatağın uzak tarafına yerleşti. Ateş sönmüştü ve sobanın içinde donuk bir parıltıdan başka bir şey değildi. Soğuk hava, yorganın aralarındaki boşluğa uzandığı yerden içeri sızıyordu. Sırt üstü uzanmış, perdesiz pencereden gökyüzüne ince bir dantel gibi yayılmış sayısız yıldız bakıyordu, milyonlarca hesaplanamayacak kadar çok sayıda yıl uzakta, ama onlara odaklandığı kadar, Anna'nın da korkunç bir şekilde farkındaydı. Zihni anılarla dolup taşıyordu: Anna'nın teni, saçlarının kokusu, bir bacağı çarpık uyuma şekli, uykusunda çıkardığı küçük sesler.

Yatağın kendi tarafında kıpırdanıyor, neredeyse düşüyordu, adam bunun aralarındaki mesafeyi mümkün olduğunca korumak için duyduğu ciddi arzu olduğunu varsayıyordu. Her hareket edişinde, ona ne kadar yakın ama bir o kadar da uzak olduğunu hatırlıyordu. Bu işkenceye yakın bir şeydi. Uzandı ve onu döndürmek için bir elini beline koydu. "Anna, yanlışlıkla dokunursak kendiliğinden yanmayacaksın.

"Sizi rahatsız etmek istemedim.

"Bana seninle banyoya girmiş ıslak bir mürekkep balığıymışım gibi davranarak beni daha çok rahatsız ediyorsun. Öfkeden çılgına dönmüş bir halde bir kolunu kızın omzunun altından geçirdi ve başını omzuna yaslaması için onu kendine doğru çekti. 'Şimdi git uyu. Bundan daha kötüsü olamaz, değil mi?

Nefesi adamın tenini gıcıklayarak buruk bir kahkaha attı. "Çözümün bu mu?

"Evet. Olabilecek en kötü şey bu ve şimdi oldu. "En kötüsü değil," diye karşı çıktı Anna.

'Hayallerinizin en kötüsü. Bunu da aradan çıkardığımıza göre artık uyuyabiliriz.

Hâlâ biraz sertti ama onun kendisine karşı yavaş yavaş gevşediğini hissedebiliyordu.

"Daha iyi mi?" diye sordu.

"Evet," dedi. 'Bu daha rahat. Aklına bir şey gelmesin.

"Bunu hayal bile edemezdin. Derin bir nefes aldı, onun kokusunu içine çekti, saçları çenesinin altında yumuşacıktı. Bunu yapabiliirdi. Bağışık kalabiliirdi. Onlar arkadaştı. İyi bir yere ulaşmışlardı. Bir yatağı paylaşabilirlerdi ve bu platonik olabilirdi.

Küçük bir gülümsemeyele saçlarına sessiz bir öpücük bıraktı ve eli belinde sıkılaştı.

"Teşekkür ederim Leo.

"Ne için?" diye sordu, vücudu uykuyla yumuşamaya başlamıştı. "Sen olduğun için.

Karanlıkta gülümsedi. Kendisine değer verilmesi ve örneğin kardeşi gibi başka biriyle kıyaslanmaması iyi hissettiriyordu. Şimdi onun yanına sokulmuştu, vücudunun sıcaklığı ona karşı rahatlıyordu, her şey yolundaydı. Gözlerini kapattı. Anna. Buradayım. Her şey yolundaydı. Uykunun bulanıklığı onu sararken, bunun belki de o kadar iyi bir fikir *olmadığının* belli belirsiz farkındaydı ... ama çok iyi hissettiriyordu.

Bölüm Yirmi Bir

Tanrım, kuşların sesi çok yüksekti. Bu onun ilk bilinçli düşüncesiydi. İkincisi ise Leo'nun ereksiyon halinde olduğuydu ve şu anda kalçasına batıyordu. Geri kalanını mümkün olduğunca hareketsiz tutarak, başını Leo'nun yanında yüzükoyun uzandığı yerden çevirdi, bir bacağı onunkinin üzerine asılmıştı. Uykulu bir hırıltı onun henüz uyanmadığını gösteriyordu ve bu fırsatı onu incelemek için kullandı. Eğer o seksi, asık suratlı ağzı olmasaydı, pencereden giren parlak sabah güneşiyle halelenen sarı saçları onu bir meleğe çok fazla benzetebilirdi.

Işık çenesinin hatlarını düzleştiriyor, altın sarısı, şekerli Çenesindeki kıllar, teninin onunkinin üzerindeki hafif zımpara törpüsünü ve sabahın erken saatlerindeki öpücükleri anımsattı. Ağzı kurudu ve içi hüznle doldu. Parmakları onun yüzüne dokunmak için kaşınıyordu.

"Beni izlediğini biliyorum," diye mırıldandı Leo, sesi uykudan boğuklaşmıştı. "Kes şunu. Bu ürkütücü.

"Biliyorsan ürkütücü değil," diye karşılık verdi Anna.

"Mmm. Leo bir kolunu kızın beline doladı ve üst kısmını kendine doğru çekerek yüzünü kızın boynuna gömdü. "Çok hoş ve sıcaksın. Vücudu yumuşadı... yani büyük bir kısmı... onun altında. Kadın

sabahki dikkatinin hâlâ çok farkındaydı ve nefesini tutarak onun farkına varmasını ve belki de geri çekilmesini bekledi. Onu utandırmak istemiyordu ama adamın hâlâ yarı uykulu olduğu belliydi. Kendisi de geri çekilmeliydi ama sesindeki yumuşak uyku hali içinde bir şeylere takıldı ve bunu yapamadı. Bunun yerine gülümsedi ve kendini anın, onun sıcak bedeninin, ten tene değen teninin ve boynuna değen nefesinin yumuşak hışırtılarının tadını çıkarmaya bıraktı. Parmakları boş boş adamın omurgasında geziniyor, eli adamın sırtındaki kasların üzerinde dolaşıyordu. Altı yıl sonra daha da güzelleşmişti. Uyluklarının arasında küçük bir arzu tomurcuğu sıcak bir his uyandırdı. Gözlerini kapadı ve kıpırdamadan yattı, vücudu hoşnut bir refahla dolup taşıtı. Eğer böyle kalırsa, bu yeterli olacaktı.

Leo uykulu bir iç çekiş daha yaptı. "Seni özledim," diye fısıldadı boynuna, nefesi teninde bir titreşim yarattı. Sırtındaki eli sıkılaştı, onu daha da yakın tuttu ama boğazındaki yumru bir şey söylemesini engelledi. Bunun yerine, kelimelerle kalbi sızladı.

Dudakları tenini sıyırdı, o kadar nazik bir dokunuştı ki neredeyse hiç yoktu, ama vücudunda dans eden farkındalık titreşimleri gönderdi. Nefesini tuttu, onun durmasını istemiyordu. Adamın eli kadının belinden yukarı kaydı ve bir göğsünün alt tarafını kavradı.

"Leo," diye fısıldadı iç çekerek ve başını çevirdi. Leo'nun gözleri açıktı ve ciddi bir yumuşaklıkla ona bakıyordu.

"Anna," diye fısıldadı, bakışları onunkilerden hiç ayrılmıyordu, o mavi gözler parlak, dikkatli ve başka bir şeydi... Temkinli? Umutlu mu? Korunaklı mı? Hangisi olduğundan emin değildi ama orada görebildiği kırılganlıktan nefret ediyordu. Yan dönerek elini onun çenesini okşamak için kaldırdı, başparmağı dudağını yakaladı. Adamın yumuşak iniltisi, eli göğsünün kabarıklığı üzerinde kayarken, okşayıcı ve saygılı bir şekilde içinde yavaş bir ısıyı ateşledi. Kadın nefesini içine çekti, gözleri hâlâ

Kilitli. Başka tarafa bakmak imkânsızdı. Sanki bedenlerini yıkayan güneş ışığında asılı kalmışlardı, o anda gerçeklikten ayrı bir dünyadaydılar.

Öne doğru eğildi, gözleri kızın yüzünden hiç ayrılmıyordu, çok yavaş hareket ediyordu, kıza isterse kaçma şansı veriyordu. O kaçmadı. İçindeki özlem yoğunlaştı. İstek. İhtiyaç. Çaresizlik.

Yüzüne dokunmak için uzandı, gözleri ona bilmesi gereken her şeyi anlatıyordu.

İç çekerek dudaklarını yumuşatıp hüzünlü bir gülümsemeye dönüştürdü ve ağzını onunkine yaklaştırdı.

O ilk öpücük, uzun ve yorucu bir yolculuktan sonra eve dönmek, rahatlığa gömülmek gibiydi. Yavaş, durgun. Test etmek, kızdırmak ve keşfetmek için zaman ayırdılar, ağızları bir mırıltının akıcı zarafetiyle birbirlerininkini şekillendirdi ve üzerinde hareket etti. Belirsizlikten, birbirlerini yeniden tanımaktan, suları test etmekten, artan aşinalığa ve ardından tutkunun tırmanışına doğru kolay bir kayıştı. Aydınlık, durgun sabah, onların hararetli nefesleri, iç çekişleri ve soluk alışlarıyla noktalanıyordu.

"Anna. Leo ağzını onunkinden ayırdı ve sıcak alnını onunkine dayayarak bedeninden uzaklaştı, şu anda onu yavaşça okşayan bileğini kavradı. "Durmak zorundayız.

'Yapmak zorunda değiliz,' dedi.

Evet, öyle. Bunu yapamam. Bir daha olmaz.'

Tekrar adamın gözlerine baktı, onu anlamaya çalışıyordu. Sanki arzusu donmuş tundranın altında metrelerce derine gömülmüş gibiydi. Hiç kimse ona Leo'nun hissettirdiği gibi hissettirmemişti. Eğer oraya ulaşamazsa ölebileceği hissi. Onun dokunuşu için çaresizdi. "Ben seni istiyorum. Sen de beni istiyorsun. O anda, kendisi için Leo'dan başka hiç kimsenin olmadığını fark etti. O

onu seviyordu. Elini onun göğsünde gezdirdi ama o elini tutup itti.

"Anna, dur. Ağzı düz bir çizgi halinde kıvrıldı. "Bunu yapmayacağız.

Sözlerindeki ani ısırik karşısında şaşırarak irkildi.

"Bizim için geri dönüş yok. Leo geri çekildi, yataktan yuvarlandı ve sırtı ona dönük olarak oturdu.

Elini uzatıp onun pürüzsüz sırtına dokunmamak için kendini zor tuttu. Acı, bir ağacı boğan sarmaşık gibi etrafını sarmıştı. Orada uzanıp tavana bakarken yüzünü boş bir maskeye dönüştürmek zorunda kaldı ve duygularına sıkıca tutundu.

"Evet, muhtemelen haklısın," demeyi başardı. 'Sadece zoraki yakınlık bize oyun oynuyor.

"Evet," dedi Leo, arkasını dönmeden. "Muhtemelen o.

Ayağa kalktı ve gece çantasından bir şey almak için eğildi, güneş ışığı kaslı kalçalarının altın rengi tüylerine vuruyordu. Belki de aşk değil, şehvetti. Ve belki de mavi ay sırasında gökkuşağının üzerinde uçan mavi domuzlar olacaktı.

"Ben yüzmeye gidiyorum," diye duyurdu. Bir havlu ve ayakkabılarını kaptığı gibi odadan çıktı. O gider gitmez Anna yüzünün buruşmasına izin verdi. Gözyaşlarına hakim olamadı, bunun yerine bu kadar aptal olduğu için kendini azarladı. Elbette Leo artık onunla ilgilenmiyordu. Onun için ikinci bir şans olmayacaktı.

"Günaydın,dedi Michaela, hemen itmek a pot .
Kahve ona doğru geliyor. "İyi uyudun mu?"

Michaela'nın coşku ve mutluluk dolu parlak gözleri Anna'nın bu sabahın üzerinde durmamaya karar vermesine neden oldu. Michaela onları evinde ağırlamak için o kadar *sabırsızlanıyordu* ki Anna'nın bu hafta sonunu mahvetmeye hiç niyeti yoktu.

"Fena değil," dedi. "Bunlar güzel görünüyor. Başıyla hamur işi sepetini işaret etti. Michaela her zamanki şık detaycılığıyla kahvaltı masasını süslemişti; masada papatyalarla süslü işlemeli bir masa örtüsü, kır çiçekleriyle dolu parlak mavi bir çömlek vazo ve uyumlu bardaklarla şık bir cam sürahi vardı. "Birileri çok meşgulmüş.

'Jan Pavlov'daki fırına gitti. Ben de biraz telaşlandım. Elini kumaşın üzerinde gezdirdi. 'Bu Jan'ın büyükannesine aitti. Annesi bize miras bıraktı. Michaela'nın gülümsemesi sevgi doluydu. "Onun da kendi büyükannesi var. Aileden gelen eşyaları kullanabilmenin özel bir şey olduğunu düşünüyorum, özellikle de bu kadar güzellerse. Bir çekmecedeki saklanıp sadece büyük günlerde ortaya çıkarılamayacak kadar güzel.

"Çok güzel," dedi Anna, uzanıp ağır ketene dokundu, çiçeklerden birinin izini sürdü ve bunun hoş bir duygu olduğunu düşündü. Ne annesinin ne de büyükannesinin duygularına sahipti. Teyzesi ve eniştesi estetik ya da duygusallıktan ziyade pratikliğe önem verirdi. Aile yadigârları yoktu. Evlerindeki masa örtüleri her zaman plastik kaplıydı.

'Bir şeylerin güzel görünmesini sağladığınızda, bu yemeği bir fırsat, bir an haline getirir, sizce de öyle değil mi? Ve insanlara önem verdiğinizi gösterir. Michaela ona gülümsedi. 'Leo'yla birlikte buraya geldiğiniz için çok mutluyuz. Sizi çok uzun zamandır tanımadığınızı biliyorum ama şimdiden iyi bir dostluk kurduğumuzu düşünüyorum. Ayağa kalktı ve masanın etrafından dolaşarak Anna'ya hızlıca sarıldı,

çiçek desenli elbisenin hafif esintiyile dalgalanması bir anıyı tetikledi.

Güzel bir elbise giymiş, etekleri havalanmış ve dans eden bir kadın, bir bahçede eğilmiş, çiçek topluyor. Annesi. Her zaman elbise giyerdi. Ve çiçekleri severdi. Diğer anılar kâğıt üzerinde suluboya lekeleri gibi çiçek açtı. Bahçeden koparılmış uzun, ince gladioli, parlak güneş ışıısıyla parlayan nergisler ve Anna'nın annesinin kucağından uzanabildiği için yapraklarını okşayıp kokladığı mis kokulu pembe güller. İçinden acı fışkırdı.

Haki kargo pantolonu ve siyah uzun kollu tişörtü vücuduna ağır geliyor ve bacaklarını daraltıyordu. Kalın kumaşa baktı ve giymek için biraz daha güzel bir şey getirmiş olmayı diledi, özellikle de bu sabahtan sonra. Vücudu kendini çok daha rahat hissediyordu ve birdenbire hafif ve bol bir şeyler giymeyi arzuladı.

'Keşke yanıma bir elbise alsaydım. Kendimi...' Yüzünü buruşturdu, hissettiklerini kadınsı olmayan bir şekilde kelimelere dökmek istemiyordu.

"Bende ödünç alabileceğin bir tane var. Bedenlerimiz hemen hemen aynı ama sen benden daha uzunsun. Michaela ayağa fırlayıp gözden kayboldu, sonra elinde kabarık kollu ve büzgülü korsajlı, çiçekli, pamuklu, güzel bir elbiseyle döndü. "Al, bunu giyebilirsin.

"Teşekkür ederim. Çok güzelmiş. Anna şimdiden onu giydiğini, kumaşın dizlerinin etrafında uçuştüğünü hayal edebiliyordu. "Prag'a döndüğümüzde saçımı kestirebileceğim bir yer önerebilir misin ve belki benimle tercümeye gelirsin? Çok uzun süre bıraktım, bir şeye ihtiyacı var...'

"Makyaj mı?" dedi Michaela gözlerinde ani bir parıltıyla.

"Hayır, sadece... belki de bir değişiklik yapmanın zamanı gelmiştir. Anna birden kendini gülünç hissetti. Bunun kendisine ya da Leo'ya bir şey kanıtlamakla ilgisi yoktu. Onun onayına ihtiyacı yoktu. Onun 'oval biçimli Anna'dan bahsetmesi

son bir haftadır beyinde mayalanmakta olan bir tahıl gibi duruyordu. Hepsi buydu.

"Leo nerede?" diye sordu Michaela. "Hâlâ yatakta mı?"

"Hayır, yüzmeye gitti. Suyu işaret etti ve Leo'nun sudan çıktığından, siyah jarse boxer'ıyla onlara doğru yürüdüğünden, ıslak saçlarını geriye doğru süpürdüğünden emindi. Onu görünce midesinden bir şeyler koptu.

"Vay canına!" Michaela kendini yelpazeledi. "O iyi bir adam. Anna'ya muzip bir bakış fırlattı. "Buna karşı koymak zor olmalı.

Anna'nın teni, reddedilişinin yarattığı aşağılanmayı hatırlayınca hızla kızardı.

"Gerçekten o kadar da zor değil," dedi, acıdan ziyade kayıtsız görünmeye çalışarak.

"Günaydın," dedi Michaela. "Su nasıldı?" "Su harikaydı.

Michaela'nın yanağına ıslak bir öpücük kondurdu.

"İyy, ıslanmışsın," diye ciyaklayarak onu itti. "Ama çok tatlısın," diye alay ederek ona göz kırptı.

Anna gözlerini devirdi. O etraftayken bunu çok yapıyor gibiydi. 'Git ve giyin Leo ve karın kaslarını sergilemeyi bırak. Kimse etkilenmiyor.

Ellerinin kısa bir süre önce şikayet etmediğini belirtmek istercesine bir kaşını kaldırdı ama her z a m a n k i zarafetiyle karnını sıvazlamakla yetindi. "Hepsi satın alındı ve ödendi.

"Çok güzel," dedi Michaela neşeli bir sırıtışla.

Selam verdi ve eve doğru yürümeye başladı.

Leo, Leo'ydu. Her zaman öyleydi, her zaman öyle olacaktı. "Çok sevimli," dedi Michaela.

Anna omuz silkti. "Evet ve herkes öyle düşünüyor.

"Sen bile. Michaela ona cesaret verici bir gülümseme verdi.

"O gemi çoktan kalktı," dedi Anna.

"Emin misin? Bazen sana bakıyor ve zgn görünüyor'.

Anna'nın kalbi sıkışmış, olması gereken yerde sahte bir umut belirmişti. Başını iki yana salladı. 'Yanlış anladın. O eğlenmekle çok meşgul. Bence Zdeňka çok hevesli.

"Oh, onlar türünün iki örneğidir. Michaela küçümseyici bir el salladı. "Flört etmeyi seviyorlar. Bunda bir şey yok. Bazıları istediklerini elde etmek için cazibelerini kullanır ve dikkatsiz davranarak insanları incitir. Leo'nun öyle biri olduğunu sanmıyorum. O senden hoşlanıyor. Hem de çok.

"Hayır," dedi Anna, onun son sözünü hızla görmezden gelerek. "O yle biri değil. O sıcak, eğlenceli, cömert ve nazik biriydi. Onunla ilgili pek çok iyi şeyi görmezden gelmiş, onu kaybetmenin nasıl bir şey olacağı korkusuna çok fazla odaklanmıştı. Bakın bu onu nereye getirmişti ve şimdi ona yeniden aşık olmuştu ve belli ki o artık aynı şeyleri hissetmiyordu. Onu suçlayabileceğinden değil. Onu terk eden kendisiydi ve şimdi korkunç bir hata yapmış olabileceğini fark ediyordu.

Yirmi İkinci Bölüm

"

Burası gerçekten çok güzel," dedi Anna arabayı yemyeşil, inişli çıkışlı, tepeleri kayalıklarla kaplı kırsal bir alanda sürerlerken. 'Burası Palava Koruma Altındaki Peyzaj Alanı. Çok sayıda patika ve yürüyüş yolu var. Pavlov'dan Mikulov'a yürüebilirsiniz, çok uzak değil.

zor ve yaklaşık iki saat sürüyor'.

Anna, Mikulov kasabasının, yamaca tünemiş eski taş binalarıyla, akşamın erken saatlerinde altın sarısı güneş ışığında parlayan ve Jan'ın 1200'lerde inşa edilmiş bir kale olduğunu açıkladığı kendine özgü Lock binasının tepesinde mutlak bir zevk olduğuna karar verdi. Kale 1945'te yanmış ancak 50'lerde restore edilmişti ve pişmiş toprak çatılarla örtülü krem rengi binalardan oluşan bir karmakarışıklı ve soğan tepeli bir kulesi vardı. Karşısında bir başka çarpıcı yuvarlak tepe vardı. "Burası Kutsal Tepe," dedi Michaela. 'Bir başka güzel yürüyüş yolu. Çok sayıda yaban hayatı ve kır çiçeğinin bulunduğu koruma altındaki bir arazi ve insanlar St Sebastian kilisesine hac ziyaretinde bulunuyor. Çek Cumhuriyeti'ndeki en eski Haç Yollarından biri ve insanlar yüzlerce yıldır buraya geliyor.

Şehir merkezine ulaştıklarında, Anna'nın dikkatini çarpıcı bir bina çekti.

"Buna bayıldım, nedir bu?" diye sordu, kasaba meydanının bir tarafındaki zarif bir evin kendine özgü siyah-beyaz dekorasyonunu işaret ederek. Ortaçağ kostümleri giymiş beyaz figürler, duvarları küçük vinyetler halinde kaplamış, özenle işlenmiş çiçek motifleriyle çevrelenmişti.

"Bu sgraffito'dur ve Rönesans'a kadar uzanır.

'Çok güzelmiş. Sanırım Prag Kalesi'nde de benzer bir şey görmüştüm ama ne olduğunu bilmiyordum.

'Schwarzenberg Sarayı'nı kastediyorsunuz. Bu çok iyi bir örnektir.

"Daha yakından bakabilir miyiz?" diye sordu Anna.

'Evet. Meydanda yerel bir bira içebileceğimizi düşündüm. İnsanları izlemek için iyi bir yer,' dedi Jan.

Leo arabanın arkasında daha dik oturarak, "Her zaman yerel biraları denememiz gerekir," dedi. "Bira eğitimimiz için iyi olur.

"Daha fazla bira eğitime ihtiyacın var mı? Anna alay etti, aralarında bir atmosfer oluşmamasına kararlıydı. Michaela ve Jan çok iyi ev sahipliği yapıyorlardı, onların kendilerini rahatsız hissetmelerini istemiyordu.

"Her zaman," dedi Leo.

Jan ve Michaela güldüler. "Yardım etmemek bizim için kabalık olurdu," dedi Jan.

Cadde boyunca yürürlerken Michaela durdu ve Anna'nın kolunu çekti. "Bardakları ve sürahiyi buradan almıştım. Anna'yı dükkâna sürükledi ve adamları yolda yürümeye devam etmeleri için bıraktı.

İçeride şık kırtasiye malzemeleri, hoş kokulu esnaf sabunları, güzel masa örtüleri, peçeteler, bardaklar ve Anna'nın hemen satın almaya karar verdiği en sevimli mumluk vardı. Tam çıkmak üzereyken Michaela güzel bir kırmızı elbiseyi işaret etti.

"Bu sana çok yakıştırdı.

Anna burnunu kırıştırdı. "Kırmızı konusunda emin değilim.

"Ah, ama senin boyanla mükemmel olur," diye ısrar etti Michaela, vitrinden indirdi, Anna'ya doğru tuttu ve onu yakındaki bir aynaya yönlendirdi.

On beş dakika sonra Anna kendini dükkândan elinde elbise ve daireyi çok daha sade bir hale getirecek eşyalarla dolu bir çantayla çıkarken buldu.

"Seninle alışveriş yapmanın iyi bir fikir olduğundan emin değilim," diye takıldı Anna.

Oh, öyle. En iyi yerleri biliyorum. Aldığınız elbise de çok güzel.'

'Teşekkür ederim. Bu çok komik çünkü ben pek elbise seven biri değilim,' dedi Anna. 'Ama bana ödünç verdiğin bu elbiseyi ve kendi aldığım elbiseyi çok sevdim.

"Neden olmasın?" diye sordu Michaela. 'Sana yakışıyorlar. Zarif bir şeklin var.

Anna güldü ve Michaela'nın elbisesinin kumaşını bacaklarının etrafında dolaştırdı. Daha önce hiç kimse onu böyle tarif etmemişti. "Teşekkür ederim.

Michaela onu tekrar sıkıştırdı. "Neden elbise giymiyorsun?

Anna bunu düşündü. "Bilmiyorum. Evde hiç böyle bir şey olmadı. Teyzem her zaman etek ve bluz giyer ve ben onun gibi görünmek istemem, kuzenim Rebecca da ya kot pantolon ya da spor kıyafetler giyer. Sanırım bir tane almayı hiç düşünmedim. Annesi elbiseler giyerdi, bahçede yumuşak pamuklu yazlık elbiseler ve özel günler için şık vardiyalı elbiseler.

Galant Oteli'nin dışındaki adamlara katıldılar. Anna otelin kendi bira fabrikası olduğunu ve dört çeşit bira ürettiğini öğrenince şaşırmadı. Tabii ki vardı.

Leo ile birlikte barda bir süre seçenekleri düşündükten sonra Leo koyu bir bira olan Galant 11'i, Anna ise

çok daha açık, altın renkli Galant 10. İçeceklerini Holy Hill manzaralı bahçeye götürdüler.

Güneşin altında oturup sohbet ettiler ve çoğunlukla Michaela ve Jan'ın *chata* için planlarından, Jan'ın evin yan tarafında bir sebze tarlası vizyonundan ve Michaela'nın eski moda şifonyeri nasıl yenileyebilecekleri de dahil olmak üzere mutfak için fikirlerinden bahsettiler.

"Tüm pervazları çıkarır, zımparalar ve koyu maviye boyarsanız, maviye karşı gerçekten öne çıkacak açık renkli ahşap kulplar ekleyebilir ve üzerine uyumlu bir ahşap üst kısım koyabilirsiniz. Ya da modaya uygun bakır veya pirinç kulplar takabilirsiniz. Gerçekten havalı saten bakır kulplar bulabilirsiniz, bunlar maviye karşı çok hoş duracaktır. Anna telefonunda hızlı bir arama yaptı ve gördüğünden beri arzuladığı kulpların resmini getirdi.

"Bu fikir hoşuma gitti," dedi Michaela. 'Mutfaktaki dolapları da aynı renge boyayabiliriz ve hepsi birbirine karışır.

"Dolapları nereden alacaksınız?"

"Jan inşa edecek.

Anna onların bir projesi olduğu için biraz kıskançlık hissetti.

Leo üst dudağındaki köpüğü silerek, "Buna alışabilirim," dedi.

"Burası cennet gibi bir yer.

'Şarap festivali sırasında görmelisiniz. Avrupa'nın her yerinden gelen turistlerle çok kalabalık oluyor. Eylül ayında gelip kalmalısınız.

Anna ve Leo bakiştılar ve ilk konuşan Anna oldu. "Biz burada olmayacağız.

"Ah, evet. Bira yarışması. Jan bir kaşını kaldırdı. "Nasıl gidiyor?

Anna başıyla onayladı. 'Sanırım neredeyse bitirdim ama biram için bir isme ihtiyacım var, işin zor kısmı da bu. Bira fabrikası çok eski, geleneksel bir şey bulmak zor. Ve sonra biramızı sunmamız gerekiyor

pazarlama ve satış planımızı önümüzdeki üç hafta içinde İngiliz Büyükelçiliği'ndeki bir panele sunacağız. Onlar da Noel Bira Festivali'nde hangisinin sunulacağına karar verecek.

"Oysa isim benim için işin kolay kısmı, ama henüz biram yok," diye hayıflandı Leo. "Ve sunuma gelince..." Ürperdi.

"Şovmen olmaktan hoşlanacağını düşünmüştüm.

"O kısmı iyi. Bilgisayar kısmı, slaytları ve diğer şeyleri bir araya getirmek. O kadar sabırlı değilim. Ama mutlu olduğum bir birayı yapana kadar endişelenmeme gerek yok.

"Birayı neden hâlâ yapmadınız?" diye sordu Jan.

"Çünkü Karel oynamama izin verdiği için mutlu. Ve binlerce seçenek var. Baskı yok çünkü fikirden fikre atlamayı seviyor. Leo'nun ağzı kapandı. "Her zaman daha iyi bir şey yapma olasılığı vardır.

'Jakub oldukça katı davrandı. Süreçten sapma yok, bu ilk başta sinir bozucuydu ama iyi bir disiplin oldu. Beni yönlendirdi ama fikirlerimi de dinledi. Anna bunu yüzüne vurmak istemiyordu ama tankta olanlardan çok memnundu ve önümüzdeki hafta içinde denemek için sabırsızlanıyordu.

"Ama biranın tadını bilmiyorsan nasıl bir ismin olabilir ki?" diye sordu birden.

Leo ona karşı burnunu kırıştırdı. 'İsmin lezzeti yansıtması gerektiğini kim söylemiş? Bu pazarlama ile ilgili. İyi bir isim ve marka satar. Sizde mükemmel bir tane var.

"Öyle mi?

Evet. *Láska*. Çekçe'de aşk. Senin soyadın.'

"Hiç sanmıyorum. Güldü. "Hepimizin egosu seninki kadar büyük değil.

Leo kalbini tuttu. "Beni yaraladın.

"Ve Şimdi," dedi Michaela ayağa kalkarak, "tüm yardımlarınız için teşekkür etmek üzere sizi en sevdiğimiz restoranlardan birinde yemeğe götüreceğiz.

Michaela birkaç adım önlerinde yürürken Anna, "Konaklama için teşekkür etmek amacıyla akşam yemeği için para ödememiz gerekir," diye itiraz etti.

"Bir dahaki sefere," diye ısrar etti Jan.

"Eğer eminseniz," dedi Anna.

"Anna, dürüst ol," diye alay etti Leo. 'Vahşi kadın yiyen aslanlar geri dönmeni engellemeyecek. Jan'ın mutfağı inşa etmesine yardım etmek için yanıp tutuŐuyorsun.

"O kadar belli oluyor mu?" diye sordu gülerek.

'Evet. Kendin yap işlerine bu kadar meraklı olduğunu bilmiyordum. Eskiden hiç yapmazdın.'

'Son birkaç yılda çok Şey öğrendim. İnsanlar değişiyor'

"Öyle," dedi Leo, gözleri kararlı bir bakıŐla onunkilerle buluştu.

Anna küçük bir tedirginlik yaşadı. "Hiç değiştiğini sanmıyorum. Kelimeler ağzından çıkarken bile bunların doğru olmadığını biliyordu. Leo eskisinden daha da sevimliydi ama bunu ona söyleyemezdi. Özellikle de artık aynı Şekilde hissetmediği ortadayken.

'İŞte burada yanılıyorsun. Hiçbir fikrin yok. Adamın yüzündeki kederli ifade ve sesindeki burukluk onu Şok etmişti. "Kesinlikle deęiŐtim, her ne kadar bazıları daha iyiye gitmediğimi söylese de. Adam ondan uzaklaştı ve Michaela'ya yetişmek için adımlarını hızlandırdı.

Restorana oturduklarında Leo ilk birkaç dakika sessiz kaldı, Çekçe olmasına ve sadece birkaç kelimenin tanınabilir olmasına rağmen menüyü inceledi. Sinirini yutmak için biraz zamana ihtiyacı vardı.

"Aperatif isteyen var mı?" diye sordu Jan.

Leo başını salladı. İştahı kaçmıştı.

Evet, değişmişti ve hayır, bu daha iyisi için değildi. Ve bunun için kendini sevmiyordu. Bir zamanlar tek kişilik bir kadındı. Boşandıklarından beri yataktan yatağa atlamış, kimseyle ilişki kurmamaya karar vermişti. Kendini savunurken, niyetini her zaman açıkça belirtmişti. Yalan vaatler yok. Bağlılık yok. Uzun vadeli planlar yok.

Eskiden olduğu ya da olması için yetiştirildiği adam değildi. Annesinin onun için endişelendiğini biliyordu.

Ve işin ironik yanı, Anna'nın, gizli güvensizliğiyle birlikte, onun için en iyi olan kişi olmasıydı. Ona bağlanmıştı. Onunla evlenmişti... hatırlar için.

Michaela restoranın modern tasarımına, tavandan sarkan çağdaş çıplak ampullere ve beyaz duvarlardan aşağıya doğru uzanan yeşilliklere bakarak, "Burayı çok sevdim," dedi. Sade ve sofistikeydi ama fazla gösterişli değildi.

'Silova Şaraphanesi'nde kendi şaraplarını üretiyorlar. Şaraplar mükemmel. Bir şişe Rivaner 2023 almalıyız, güzel bir sek şaraptır.

Leo?

Üçünün de kendisine baktığını fark ederek konuşmaya geri döndü.

"Üzgünüm, kilometrelerce uzakta. Gülümsemesini toparladı.

'Jan menüyü tercüme ediyor. Ne istersiniz?" diye açıkladı Anna.

Leo aslında o kadar da aç değildi ama hepsi de kulağa hoş gelen seçenekleri dinledi.

"Ne yiyeceğine karar verdin mi?" diye sordu Anna, masum görünmek için elinden geleni yaparak.

"Ne? Seçiminizi benimkine göre planlayabilesiniz diye mi? Her şeye rağmen birbirlerini çok iyi tanıyorlardı. Pek çok şeyde olduğu gibi yemek konusunda da benzer zevkleri paylaşıyorlardı ve genellikle ikisinin de sevdiği şeyleri deneyebilmek için bir şeyler seçiyorlardı.

Bu ona, kızın laf olsun diye yaptığı yorumun onu incitmek için yapılmadığını hatırlattı. O etraftayken aptal kalbini kilit altında tutması gerekiyordu. Ona asla güvenmeyecekti ve ona tekrar aşık olmayı göze alamazdı.

Ona tatlı bir gülümseme verdi. 'Yemek kıskançlığı endişem varsa elimde değil. Domuz eti ve alabaşla doldurulmuş hamur tatlısını ya da geyik etini veya balkabağı püresi ve sebzeli rulo tavuğu düşünüyordum.

"Ve tadına bakabilmen için onlardan birini benim almamı mı istiyorsun?

Kötü ruh halinin son kalıntıları da kızın neşeli cevabı karşısında buharlaştı. "Bu harika olurdu.

Şimdi gözlerini devirip ona sırtıtma sırası ondaydı.

Jan, Leo'yu kremalı karnabahar çorbası içerken et suyu sipariş etmeye ikna etti. Her ikisi de geldiğinde kokusu Leo'nun ağzını sulandırdı. Ot süslemeleri ve dantelli çıtır soğan garnitürleriyle güzel bir şekilde sunuldu. İlk lokmayı aldığı anda, hafif bir tatlılık tonuyla zengin tuzlu tat dilinin üzerinde akarken gözlerini kapattı. Lezzet. Olağanüstü bir şeydi. İnledi ve gözlerini açtığı anda Anna yüzünde düşünceli bir yarı gülümsemeyle onu izliyordu.

"Biraz denemek ister misin?" diye teklif etti ve kaşığını kaseye daldırıp ona bir lokma ikram etti.

Bileğini sabit tutmak için nazikçe tuttu ve adamın odaklanabildiği tek şey yutkunurken ağzı ve boğazıydı. "Mmm," dedi, gözleri onunkilerdeydi, sesindeki boğuk beğeni yakınlık duygusunu pekiştiriyordu. Omurgasından aşağıya doğru bir ürperti yayıldı ve arzuyu aydınlattı. Dudaklarına aç gözlerle bakmasına bakılırsa, bunu hisseden tek kişinin kendisi olmadığını tahmin ediyordu. Neyse ki Michaela ve Jan aralarındaki sessiz iletişimi fark edemeyecek kadar sohbe dalmışlardı.

"İyi mi?" diye sordu, sesi içinden geçen duygularla biraz titriyordu. Bu da neydi böyle? Neden bununla bu kadar çok mücadele ediyordu? Sadece yıl sonuna kadar Prag'da kalacaklardı. Belki de Anna'nın başından beri haklı olduğunu kanıtlamalı ve karşılıksız bir şey önermeliydi.

"Çok iyi," dedi, gözleri hâlâ onunkilere kilitlenmişti.

"Daha fazlasını mı istiyorsun?" diye sordu, sesini kasıtlı olarak alçalttı, böylece onu duymak için öne eğilmesi gerekti. Kızın dudakları aralandı ve adamın tek düşünebildiği onları öpmek oldu. Bu dürtü neredeyse acı vericiydi.

Soru ve pek de ince olmayan alt metin karşısında gözleri büyüdü. Hafifçe başını sallayıp 'Evet' derken bakışları hiç titremedi.

Kalbi küt küt atmaya başladı. Uyarı zilleri çalıyordu. Tehlike Anna'yı incitmesi değil, Anna'nın onu geri dönülmez bir şekilde incitmesiydi. Kalbini bir kez kırmıştı; ikincisi olamazdı.

Bakışlarını onunkilerden ayırarak şarabını aldı ve kadeh kaldırdı. "Michaela ve Jan'a. Bizi güzel *evinize* davet ettiğiniz için teşekkür ederiz.

Ana yemeği, hafif kabarık hamur tatlısı ve hafif zengin bir jus ile mükemmel bir şekilde pişirilmiş tatlı, tuzlu ve tuzlu çekilmiş domuz etinin mutlak bir zaferiydi. Anna'nın geyik eti ağızda dağılan bir yumuşaklıktaydı.

Yemekler şahane olmasına rağmen, yemeğin bitmesini bekleyemiyordu. Onun karşısında oturmak işkenceye d6nüşüyordu.

Yirmi Üçüncü Bölüm

Chata'dan döndükten sonraki birkaç gün içinde, sunum için yaklaşan tarih Anna ve Leo'nun tüm düşüncelerini kapladı, ki bu muhtemelen iyi bir şeydi, diye düşündü. Aralarındaki rahatlık gitmişti ve daha önce olmayan bir dikkat vardı etkileşimlerinde. Leo şakacı canlılığının bir kısmını kaybetmiş ve çok daha sessizleşmişti.

Ne zaman apartmanda olsa, kalbi içinde zıplıyordu.

Onun orada olduğunu bilmek göğsünü kabartıyordu. Banyoda şampuanının kokusunu alabiliyor, onun bir parçası olan sedir ağacı kokusuyla alay ediyordu. Mutfakta kahve yaparken, gizlice onu incelerdi, ensesindeki minik tüyleri, yüzünü gölgeleyen kılların iğne uçlarını ve kot pantolonunun altındaki çıplak ayaklarını, seksi olmaması gerekirdi ama öyleydi. Yatak odasında iken, şimdi olduğu gibi odasında dizüstü bilgisayarında çalışırken konsantre olmaya çalışırken, onun hareket ettiğini duyabiliyordu, her zaman duvarın sadece diğer tarafında olduğunu fark etmesini sağlıyordu.

Anna başını salladı ve tekrar bilgisayar ekranına odaklanarak umutsuzca Leo'nun görüntülerini kafasından uzaklaştırmaya çalıştı. Saat daha sabahın altı buçuğu olmasına rağmen

Dünyanın dört bir yanından ilham arayan bir başka bira reklamı dilimi. Pinterest, Instagram ve Google son birkaç gündür onun en iyi arkadaşları haline gelmişti.

Zaman tükeniyordu ve elinden geldiğince her saniye çalışmaya çalışıyordu. Ve sunumu kaybedebileceği konusunda kesinlikle paranoyaktı. Normalde her şeyi One Drive'ına otomatik olarak kaydedirdi ama dairedaki WiFi bağlantısının kesilmesi gibi bir alışkanlığı vardı ve dün çalışmasının bir kısmını kaybetmişti.

Sunuma iki haftadan az bir süre kalmıştı ve hala birası için bir isim, marka ve pazarlama stratejisi bulması gerekiyordu. Erkek hedef kitleyi dışlamadan kadınlara hitap etmek istiyordu ama bir isim olmadan bunların hiçbir önemi yoktu.

Giyinip işe gitmek için hazırlanmadan önce ona bir saat verdi. Jakub hala geleneksel bir ambalaj tarzı ve jenerik bir isim seçmesi konusunda ısrarcıydı ve bu noktada neredeyse pes etmeye hazırды, ancak birası mükemmeldi. Resmi son tat testinde, biranın hoş açık altın rengi ve efervesan tadı onu çok heyecanlandırmıştı, ki bu tam da elde etmeyi umduğu şeydi. Ağzı burkuldu. Belki de ona Leo adını vermeliydi. O buna ne derdi? Muhtemelen hoşuna giderdi; ne de olsa birasına kendi adını vermesini öneren oydu.

Aklında bu düşünceyle aceleyle işe gitti ve bir saat sonra, yarı aydınlık depoda çuvallar içinde yığılmış şerbetçiotlarının tanıdık hafif küflü kokusuyla her zamanki gibi heyecanlanarak bira fabrikasına girdi. Artık kurumsal hale gelmiş olan iki fincan kahveyi taşıyordu ve bugün yeni hamur işleri denemesini isteyen fırındaki neşeli adamla her zamanki konuşmasını yapmıştı.

Jakub, kadın ofisine girdiğinde başını kaldırdı ve kahveyi masanın üzerinden ona doğru uzattı.

"Hamur işi yok mu? Gözlük camlarının arkasından gözleri parlıyordu.

"Şişmanlayacaksın," dedi Anna, sırt çantasından bir kese kâğıdı çıkarmadan önce onun boş bedenine gülerek baktı.

Onun sözlerini duymazdan geldi ve kalem kutusundan makası alarak torbanın üst tarafına düzgün bir çarpı işareti çizdi ve böreğini çıkardı.

"Değişiklik olsun diye güzel göründüklerini düşündüm," dedi Anna.

"*Kohoutí hşebeny*," dedi Jakub, pudra şekeri sürülmüş milföy hamurunu kemirirken, çenesine bir damla erik reçeli sızdı ve onu silip süpürdü. "Horoz tarakları, kuşların kafalarında olduğu gibi.

"Ah, evet, anlıyorum," dedi Anna, kıvrımlı böreği inceleyerek.

"Gelin, oturun, kahvenizi için ve sonra da püre odasına gidelim. Bakman için birkaç şişe getirdim ve sonra tasarımcıya bilgi vermemiz gerekiyor. Bir isme karar verdiniz mi?"

Anna biraz kızardı. ' Henüz değil. Var...' Tereddüt etti. Buraya gelirken düşündükçe, işe yarayabileceğini daha çok düşündü. Jakub muhtemelen bundan nefret edecekti. 'Bir fikir var...' Hayır, hoşuna gitmişti, bunu satması gerekiyordu. İşe yarayabilirdi. Çenesini kaldırdı ve Jakub'un bakışlarını sakın bir güvenle karşıladı.

'Bence adı Aşk Birası olmalı. *Láska Pivo*.'

"Aşk Birası.

Jakub başını bir o yana bir bu yana eğdi, sanki kelimelerin tadına bakıyor, beyninde bir o yana bir bu yana kaymalarına izin veriyordu. Saniyeler geçtikçe avuç içleri biraz nemli bir hal aldı. Artık ismi yüksek sesle söylemiş, ona hayat vermişti ve şimdi en mükemmel uyumun bu olduğuna kesinlikle ikna olmuştu.

Yine de bir şey söylemedi ve kadın, sert yüzeye oturan koltuk kemiklerinin farkında olarak tahta sandalyede poposunu kaydırıldı.

Sonra ona baktı, yüzü buruşuk bir ceviz gibi buruşmuştu.

"Hoşuna gitmedi," dedi Anna, oysa o da aynı şeyi beklemiyor muydu?

Çok mu?

Bir dakika daha çenesini okşadı. Koltuğunun en ucuna tünemiş olan Anna, onun bu işe devam etmesini istiyordu. Saniyeler geçtikçe inancı artıyor ve bir türlü aklına gelmeyen markalama fikirleri aklına geliyordu. Şişenin ön yüzünde minimal bir marka kullanacaktı; büyük kırmızı kalp şeklinde bir etiket ve üzerinde büyük harflerle 'aşk' kelimesi, kırmızının dışında beyaz. Raflarda büyük bir çekiciliği olacaktı. Tüm konsept zihninde net bir şekilde yerine oturdu.

Jakub çenesini ellerine dayamış, dirseklerini masaya dayamış, sanki büyük bir açıklama yapmaya hazırlanıyormuş gibiydi. Anna kalçalarını sıktı.

"Hayır, bundan hoşlanmıyorum. Başını iki yana salladı. "Hiç de değil. Bu Šilhov Bira Fabrikası değil. İç çekerek kahvesini bıraktı, bir kalem aldı ve parmaklarının arasında çevirdi.

Arka dişleri hayal kırıklığı içinde birbirine kenetlendi.

'Bu yaşlı Jakub'un satacağı bir şey değil... ama -' gözleri neşeli bir ifadeyle parladı '- bazen insanları şaşırtmak iyidir. Bu sizin biranız ve siz de yeni nesilsiniz. Gelenek var ama yenilik için de yer var. Geleneği benimsediniz ama aynı zamanda bir vizyonunuz var ve bence bu insanları uyandıracak.

"Gerçekten mi? Anna ona gözlerini kırıştırdı. "Gerçekten mi?" Anna ona baktı. "Bir ismimiz mi var?

'Bir adınız var. Aferin sana. Benim zevkim değil ama bence kesinlikle doğru. Şimdi işe koyulsak iyi olur, fazla zamanımız yok. Tasarımcıyı arayıp buraya gelmesini isteyelim mi, böylece ona bilgi verebilirsiniz? Seksi şekilli bir şişeye ihtiyacımız var mı?'

Anna'nın gözleri büyüdü.

"Gördün mü, o kadar da kibirli değilmişim.

Güldü ve adamın yün ceketinin kolunu okşadı. "Hayır, değilsin. Hiç de değilsin.

Eğer o sabah bira fabrikasına zıplayarak girdiyse, çıktığında kesinlikle sıçırıyordu, coşku elektrik yükleri gibi sisteminde vızıldıyordu.

"Bir ziyaretçiniz var," dedi Jakub.

"Ben mi? Anna laboratuvar masasından başını kaldırıp gözlerini duvardaki saate dikti. Saat çoktan beş on beş olmuştu. Gün nereye gitmişti?

"Senin Leo.

Bu cümleyi duyunca damarlarında küçük bir ürperti dolaştı. Jakub rakip bira fabrikasında çalışan ev arkadaşı hakkında her şeyi duymuştu ama onun bundan daha fazlası olduğuna dair hiçbir belirti vermemişti.

"O burada. Gözleri şaşkınlıkla açıldı.

"Evet.

"Ah. Nedense kendini telaşlı hissetti. Leo. İşte. *Chata*'dan döndüklerinden beri birlikte neredeyse hiç vakit geçirmemişlerdi. Bilerek, onun tarafından. Onun yanında olmak gittikçe zorlaşıyordu. Sabahın erken saatlerindeki o öpücükler ona karşı olan tüm duygularını yeniden alevlendirmişti.

Belki de evinin anahtarlarını unutmuştur. Aslında, öyle olmalıydı. Kaşlarını çattı. Eskiden her zaman kendini dairelerinden dışarı kilitlerdi.

"Ona bir dakika içinde aşağıda olacağımı söyler misiniz? Dudağını dişlerinin arasına sıkıştırdı. "Bunu bitirmem gerek. On beş dakika olmasa bile en az on dakika sürecekti ve bunu gerçekten bırakamazdı,

Leo'yu görme düşüncesiyle kalbi dans etse de. Kötü kalp.

Jakub kaşlarını kaldırdı ve gülümsedi. 'Merak etme, acele etme. Onu ben ağırlayacağım. Karel'le birlikte çalışıyor. O buradayken onu eğitebilirim.

On beş dakika sonra, ziyaretçilerin bira tadımıyla resmi bira fabrikası turunu tamamladıkları bar alanına indiğinde, Jakub ve Leo'yu yarı sarhoş bira bardakları eşliğinde derin bir sohbete dalmış buldu.

"Hey, Aşkım. Leo ona gülümsedi ve ağır bardağını kaldırdı. "Güzel bira.

Anna bir an için telaşlanmış görünüyordu.

Jakub anlayışlı bir gülümsemeyle başını salladı. 'Bu senin değil. Bu Šilhov birası. Çocuğun kaliteli bir bira denemesi gerektiğini düşündüm. Sözlerine rağmen gözlerinde alaycı bir pırıltı vardı.

Yemeğe gelmelisin Jakub. Öyle değil mi Anna? Komşularımız Michaela, Jan ve Ludmila'yı davet ettik.

"Öyle mi? Anna biraz şaşkınlıkla ona baktı. O sabah mutfakta yolları kesiştiğinde çok kısa bir süre yemek pişirmekten bahsetmişler, bunun Güney Moravya'daki hafta sonu için alt kattaki çifte teşekkür etmenin güzel bir yolu olacağını söylemişlerdi. O sırada bu konuşma biraz rahatlatmıştı çünkü adamın çıplak göğüslü gövdesi dikkatini dağıtmamak için zor zamanlar geçiriyordu. *Chata*'dan döndüklerinden beri libidosu yüksek alarmdaydı.

"Şey, bunun hakkında konuştuk ve sonra bu sabah Jan'ı ve Ludmila'yı gördüm, ben de onları davet ettim. Cumartesi günü. Herhangi bir planınız yoktu, değil mi?

Sen?'

Onun herhangi bir planı olmadığını çok iyi biliyordu. Sosyal hayatı onun, Michaela'nın ve Jan'ın etrafında dönüyordu.

"Doğru," dedi Anna ve Jakub bu davet üzerine bir dakika kadar düşündükten sonra yavaşça, "Bunu çok isterim," dediğinde daha da şaşırdı. Teşekkür ederim, genç adam.

"Mükemmel," dedi Leo, kendinden memnun olduğu belliydi. "Pekâlâ. Bitirdin mi?"

"Bitti mi?"

"Evet, bugünlük işim bitti.

Anna, onun burada ne aradığını sormak için can atarak bir kaşını kaldırdı.

Onun burada ne işi vardı?

"Evet. Evine git," dedi Jakub. "Bugün yapabileceğin başka bir şey yok. "Mükemmel, menüyü planlamaya başlayabiliriz.

Birkaç dakika içinde, büyük, ahşap bira fabrikası kapılarının diğer tarafında duruyordu ve karanlıkta hafifçe titriyordu.

"Burada ne yapıyorsun, Leo?"

"Geçiyordum ve bir şeyler içmeye ve belki bir şeyler yemeye gitmek ister misin diye bakayım dedim.

"Geçiyor muydun? Anna tek kelimesine bile inanmadı.

Tamam. Dinle beni. Her zaman Jakub'un ne kadar iyi biri olduğundan ve biraz yalnız olduğundan bahsediyorsun. Hiç ailesi yok. Karel de aynı...' Cümleyi havada bıraktı ama Anna biliyordu.

"Karel'i de davet ettin, değil mi? Leo ona gülümsedi. "Harika fikir, değil mi?"

Onun yüzündeki masum ifade karşısında bir kahkaha patlattı.

"Bundan emin değilim - ama çok tatlı.

"Tatlı! Leo tiksintiyle burnunu kırıştırdı.

"Evet. Çok tatlı.

"Sana bir içki ve belki de akşam yemeği ısmarlamayı teklif edecektim..." Hoşnutsuz görünme çabası onu güldürdü.

"Akşam yemeği kulağa hoş geliyor. Açlıktan ölüyorum. Bugün öğle yemeği için durmadım.'

"Mükemmel. Charles Köprüsü ile Kale arasında bana tavsiye edilen gerçekten güzel bir restoran var.

"Elbette öyle. İçindeki küçük mutluluk pınarının kabarmasına engel olamayarak onun yanına gitti. Leo yanındayken her şey daha iyi hissediyordu. Belki de bunun yeterli olması için kendini eğitebilirdi.

Soğuk bir Ekim gecesı olmasına rağmen Charles Köprüsü hala canlıydı, poz veren ve fotoğraf çeken turistlerle doluydu. Aslında hiç de şaşırtıcı değildi, çünkü karanlıkta, arka planda aydınlatılmış Kale ve nehir kenarındaki restoranların suya yansıyan ışıltısı ile burası en güzel manzaraydı. Aslında son derece romantikti ve Anna kol kola girmiş, neredeyse şenlik havasının tadını çıkaran çiftleri görünce kıskançlık krizine girdi. Günün hangi saatinde olursa olsun, köprüde olmanın her zaman özel bir yanı vardı; sabahın erken saatlerinde, koşarak geçen tek tük koşucu ve fırından ekmek torbalarıyla dönen insanlar dışında köprü ona aitti ya da öğle vakti, geniş yol turistler, sanatçılar ve çalgıcılarla dolup taşıyordu. O bunları düşünürken kolu Leo'nun koluna değdi ve elleri kısa bir anlığına birbirine değdi. Sonra, onu şaşırtan bir şekilde, Leo parmaklarını onunkilerle birleştirdi ve sıktı.

Gizlice adamın profilden yüzüne baktı ama adam ona bakmadı ve sanki el ele tutuşmak tamamen doğal bir şeymiş gibi yürümeye devam etti. Nabzı hızlı tırıs giden bir midilli gibi sekerek ilerlese de

Bir şey söylemedi, sadece onun elinin sıcaklığını ve göğsünde dans eden küçük umut kıvılcımının tadını çıkardı.

Köprünün yarısında durdu. "Selfie mi? Arka planda kale varken."

"Neden olmasın?" dedi, soğukkanlı görünmeye çalışarak.

Kolunu kıza dolayarak onu kendine çektiğinde, o an saf bir déjà-vu gibiydi... Bu şekilde onlarca yerde binlerce kez poz vermişlerdi. Daha önce pek çok kez yaptığı gibi ona sokulup boynunu öpme dürtüsü onu bastırdı ve gözleri yaşardı. Ona her zamanki gibi aşıktı. Ancak şimdi korkunç bir hata yaptığını biliyordu. Leo güvenilir ve sağlam biriydi. Prag'da bulundukları süre boyunca bunu pek çok şekilde göstermişti. Yavaş yavaş onun gerçek karakterinin farkına varmıştı. O zamanlar Leo'nun çekici ve neşeli görüntüsünün ardındaki gerçek ödülü göremeyecek kadar toy ve aptaldı.

Acı dolu bir pişmanlık içini kemirdi. Her şeye sahip olabilirdi ama o hepsini bir kenara atmıştı.

Leo telefonunu kaldırarak, "Gülümse Anna," diye ısrar etti.

Göğsündeki boşluk hissini görmezden gelerek en sevimsiz sırtışını takındı. Leo geri dönüşü olmadığını açıkça belirtmişti ve o da bununla yaşamak zorundaydı. Yine de bu dostluk kırıntılarıyla idare edebilir miydi? Ona bu kadar kolay gelen sıradan dokunuşlarla? Peki ya başka bir kadın bulduğunda ne olacaktı? Buna nasıl dayanacaktı?

"Çek şaraplarına bayılıyorum," dedi Anna, garsonun havuç, portakal ve lavantalı ördek göğsü ile birlikte tavsiye ettiği Čejkovice'den Pinot Noir Novosady'den büyük bir yudum alarak. Bu

Leo'nun lahana, siyah mantar ve deniz üzümü ile hazırladığı geyik bifteği tabağına da çok yakışmış ve tabii ki denemek için ısrar etmişti. Geyik eti ağızda eridi, o kadar yumuşaktı ki neredeyse yüksek sesle inleyecekti ve Leo'nun önünde seks sesleri çıkarmak istemediği için kendini durdurmak zorunda kaldı.

Açık mutfaklı restoran küçüktü ama daha pahalı restoranlarda görmeye alıştığı temiz, sade ve sofistike tarzı yansıtıyordu. Servis kusursuzdu, bilgili sahibi onlara seçimlerinde yardımcı olmak için zaman ayırdı.

"Bu çok güzel," dedi Leo. 'Belki butik bira mekanımı açtığımda Çek şarapları da servis edeceğim.

'Harika bir fikir. Bu efsanevi mekanı nerede açacaksınız?'

"Henüz bir fikrim yok. Önce ekipmanı kazanmam gerekiyor. Peki ya siz?

Ekipmanı kazanırsanız ne yapacaksınız?

Bu çok kolay. Eğer amcamı ikna edebilirsem, olacak. Talbot bira fabrikasında küçük bir hat kurmak istiyorum. Ona bir maliyeti olmadığı sürece, sanırım onu ikna edebilirim. Gerçi hâlâ kadınların bira işine girmemesi gerektiğini düşünüyor. Ve yeni bir şey denemekle ilgilenmiyor... biraz Jakub gibi. Yine de Jakub en azından biranın kalitesiyle gurur duyuyor. Henry Amca ise hep aynı şeyleri üretiyor. İçini çekti. "Başlatma şimdi.

"Burada kalabilirsin.

"Burada mı?

"Evet. Prag'da. Bir an için biraz mahcup göründü. 'Oraya aşık oldum. Burada yaşamayı hayal edebiliyorum.

Anna başını eğdi. Bu şimdiye kadar düşündüğü bir şey değildi.

"Ne demek istediğinizi anlıyorum. Burada kendimi evimde hissediyorum. Düşündüğümünden çok daha fazla. Şimdi bu fikir ortaya atılmıştı, içinde yer etmişti.

Küçük, kararlı bir kene gibi kafası. Belki Jakub onu işe alırdı. Belki o ve Leo daireyi paylaşmaya devam edebilirlerdi.

Ve belki de küçük pembe domuzlar gökyüzünde uçacaktı. Hayal kuruyordu. Hiç onun gibi değil. Leo'nun etkisi. Her zaman daha büyük düşünmesini sağlamıştı.

Yemeklerini bitirip güler yüzlü personelle vedalaştıktan sonra, sessiz sokaklardan ve tarihi binalardan geçerek, nefesleri gecenin serin havasında buğulanarak yollarına devam ettiler.

"Kaleye çıkmak ister misin?" diye sordu Leo. "Eminim harika bir manzarası vardır.

Başıyla onayladı ve yokuşun yukarısındaki Arnavut kaldırımlı sokaklarda, stratejik olarak yerleştirilmiş ışıklandırmayla gökyüzüne karşı çarpıcı bir şekilde çizilmiş binalara doğru yürüdüler, kale sanki bir peri masalından fırlamış gibi görünüyordu. İlk defa yukarıda kimse yoktu. Ayakları sessiz yollarda yankılanıyor ve sanki uyuyan sokakları rahatsız etmemek üzere anlaşımlar gibi alçak sesle sohbet ediyorlardı. Görüş noktasına geldiklerinde, burası onlara kalmıştı. Şehir altlarında uzanıyor, yumuşak ışıklarla parıldıyor, binaların etrafında kıvrılan nehrin üzerine büyümlü bir parıltı yayıyordu.

Birlikte, iyi arkadaşların rahat sessizliği içinde duvarın korkuluğuna yaslandılar. Anna kalbinin minnettarlıkla çarptığını hissetti. Uzandı ve Leo'nun elini tuttu.

'Arkadaşım olduğun için teşekkür ederim,' dedi.

Leo onun elini sıkmadan önce bir an duraksadı ve sonra eğilip yanağından öptü. "Seninle arkadaş olmak çok kolay. Ben..." Leo'nun binaların yarı gölgesinde yutkunduğunu gördü ve 'Arkadaşım olduğun için de teşekkürler' diye eklemekten önce kısa bir duraksama oldu.

Ne söyleyecekti ki? Arkadaşlar olabildiğince iyiydi ve bu kadarını kabul etmek zorundaydı. Kendini a ç m ı ş t ı .

Chata' da bir gece geçirdi ve onu geri çevirdi. Adam sınırı çizmişti ve kız da sınırın doğru tarafında kalmalıydı.

Yirmi Dördüncü Bölüm

Komşularına teşekkür mahiyetinde basit bir akşam yemeğinden dokuz kişilik üç çeşit yemekli bir partiye dönüşen akşam yemeğinin sabahında Anna kuaförden mutlu adımlarla zıplayarak ve yeni saç modelinden heyecan duyarak döndü. Artık yüzünün her iki yanını kaplayan ağır perdeler yerine çok sayıda kat ve gözlerinin üzerine oturan hafif tüylü bir kakül vardı.

Kendisini büyük oval aynada gördüğünde, etrafı kokulu losyonlar ve havayı tatlandıran iksirlerle daha genç ve garip bir şekilde daha mutlu görünüyordu. Sanki bir yılan gibi eski derisinden sıyrılmıştı. Kare şeklindeki Anna'dan oval şeklindeki Anna'ya kaymıştı. Kendini çok daha hafif hissediyordu - sanki saçlarından daha fazlasını dökmüştü.

Bunu kendisinden başka kimse için yapmamış olsa da, Leo'nun onu gördüğünde vereceği tepkiyi dört gözle bekliyordu.

Kız hafifçe merdivenlerden yukarı koştuğunda adam mutfaktaydı, sırtı ona dönüktü ve havuç soyuyordu.

"Merhaba Leo," dedi.

"Hey," dedi arkasını dönmeden.

"Nasılsın?" diye sordu, kapı aralığında dikilerek.

Güzel. Soğanlar doğranmış. Biftek de harika kokuyor. Dışarı çıkmadan önce, sığ kesimlerle çizdiği ve pastırmayla doldurduğu sığır etini eritilmiş tereyağı, kekik, sarımsak ve mercanköşkten oluşan nefis kokulu bir karışımda marine etmeye bırakmıştı.

Yine de arkasını dönmedi ve havuçları küçük parçalara ayırırken bekledi.

Söyleyecek bir şey bulamadığı için, "Meşguldün," dedi.

"Evet. Sonunda adam arkasını döndü ve kadın ona gülümseyerek yanıtını bekledi. Kadının şaşkınlığı karşısında adamın yüzü gerildi - çok az gerildi ama oradaydı - ve sonra hiçbir şey olmamış gibi devam etti. "Soğanları doğradım, havuçları soydum ve doğradım, sos için kerevizleri doğradım.

"Harika," dedi hayal kırıklığını yutkunarak. "O zaman pudingi yapmaya başlayayım. Tartın tabanını oluşturmak için un, tereyağı, yumurta ve şekerden oluşan basit bir hamur hazırlamıştı; bu hamurun üzerine taze erik koyacak ve yumurta sarısı, pudra şekeri ve krema karışımını ekleyip yirmi dakika daha pişirmeden önce kısmen pişirecekti.

Menüye son birkaç gecedir birlikte karar vermişler, sonunda başlangıç olarak marine edilmiş peynir, ardından *Svíčková na smetaně* , geleneksel kök-sebze soslu dana bonfile, ekmek köftesi ve tatlı olarak da erikli tart bulmuşlardı. Görev listesini bir gece önce paylaşmışlardı. İlk kez Çek yemeği pişirecekleri düşünüldüğünde oldukça iddialı bir menüydü, ancak Anna yapılacak çok şey olmasına rağmen oldukça kolay olacağını umuyordu.

İç çekerek ellerini yıkadı ve hamuru için gerekli malzemeleri bir araya getirmeye başladı.

"Bu arada saçların güzelmiş," dedi Leo, yanındaki dolaba uzanarak ve ona doğru bakmadan.

"Teşekkürler," diye cevap verdi, içi biraz burkulmuştu. Hayal mi görüyordu yoksa adamın ses tonu küçümseyici miydi? Sanki kelimelerin zorla söylenmesi gerekiyormuş gibi. Ne bekliyordu ki? Ne de olsa Clark Kent'ten Süpermen'e dönüşmüş sayılmazdı ama yine de kendisini özel hissetmesini sağlamıştı. Leo'nun doğuştan gelen empatisiyle bu içsel parıltıyı fark etmiş ve yorum yapmış olabileceğini düşündü. Belki de düşünmek istediği kadar onunla uyum içinde değildi.

Adamın tavada tereyağını eritip soğanları içine atmasını izledi, gözleri bir tür aşk acısı çeken genç kız gibi adamın kollarının esnemesine odaklanmıştı. Cildi kaşınıyordu, onun o kadar farkındaydı ki.

Leo başını kaldırıp baktı, o da hızla gözlerini kaçırdı ve hamur için hazırladığı kuru karışıma yumurta kırmak için döndü ama beceremeyip kâseyi ıskaladı. Bir yumurta sıçrayarak fayansların üzerine düştü. İkisi de bir süre yumurtaya baktı. Leo bir bez kaptı ve onu temizlemek için diz çöktü, o da bir parça mutfak kağıdıyla yere düştü. Sonunda dizlerinin üzerine çöktüler, kırık yumurtanın üzerinde burun buruna geldiler, gözleri birkaç uzun saniye boyunca buluştu. İkisi de bir şey söylemedi, ani gerilim sis kadar yoğundu. Anna bakışlarını ayıramadan Leo'nun gözlerinin içine baktı. Leo da ona baktı, gözleri Anna'nın dudaklarına kaydı. Anna, Leo'nun dudaklarının manyetik kuzey çekimiyle öne doğru sallandığını hissetti. Göğsüne donuk bir özlem ağrısı yayıldı. Sonra Leo bir çırpıda doğruldu ve ayağa fırladı. "Sanırım bunu aldın," dedi ve kullanılmamış bezi musluğun altında durulamakla meşgul oldu.

Tüyleri diken diken olurken. Anna kovandaki bir işçi arının gayretiyle kendini işe verdi.

Sonraki birkaç dakika boyunca sessizlik içinde kendi işlerine devam ettiler. Anna aralarındaki atmosferin kopmaya yakın elastik bir bant gibi gerildiğini hissetti.

"Köfte için ekmek doğramamı ister misin?" diye sordu Leo.

"Teşekkürler. Sonra da sessizliği doldurmak için ekledi: "Ekmek kutusundalar.

Ona şöyle bir baktı. "Biliyorum. Onları dün gece oraya ben koydum. Tekrar arkasını döndü, aralarındaki sessizlik öylesine doluydu ki hava neredeyse çatırdıyordu.

O çalışırken, bıçağın bayat ekmek üzerindeki törpüsü ve kesimi kadının sinirlerini bozuyordu. Hareketleri hızlı ve keskindi. Her kesik havayı dolduruyordu, sanki kasıtlı olarak onu yanlış şekilde kızdırmaya çalışıyordu.

Misilleme olarak hamuruna vurarak vücudunu kemiren hayal kırıklığını gidermeye çalıştı. Onu öpme düşüncesinin hoş karşılanmadığını bu kadar belli etmesine gerek yoktu. Karıştırdığı hamuru tart kalıbına sığacak şekilde açarken neredeyse hamurun canına okuyacaktı.

"O erikleri öldürmeye mi çalışıyorsun?" diye sordu Leo, hafif merakı kızgınlığının fitilini ateşleyen bir alev gibiydi. O da aynı baskıyı hissetmiyor muydu? Her an derisinden dışarı fırlayabilecekmiş gibi hissetmiyor muydu?

Hamurun tepesine sıkıştırdığı eriklere baktı.

"Sanırım iyi olacaklar, yakılmak üzereler," dedi ve her şeyi fırına itti.

"Al bakalım. Leo küp şeklinde kesilmiş ekmek dolu kâseyi ona doğru itti. "Hepsi bitti. Şimdi ne yapmamı istiyorsun?

Ağzı söyleyemediği kelimelere kilittlendi. Bunun yerine kaseyi kaptı ve yumurtaları içine attı.

"Bana biraz un tartabilirsin," dedi sesinin tonuyla. Eklememesi gerektiğini biliyordu ama yine de ekledi: "Eğer çok zahmet olmayacaksa. Ona vermek için açık un torbasını aldı.

"Sorun değil. Sesi alçak ve hırıltılıydı. "Senin için hiçbir Şey sorun değil, AŞkım.

İŞte bu kadar! Torbayı ona doğru fırlattı ve kasten un yağmuruna tuttu.

Yaptığı Şeyi Şaşkınlıkla izlerken zaman yavaŐladı.

Ve sonra yüzü beyaza boyanmış Leo ona bakarken yutkundu. Öfkeyle gözlerini kırıpŐtırırken mavi gözleri keskin bir tezat oluşturuyordu.

"Bu ne içindi?

"ünkü beni delirtiyorsun.

"*Seni* delirtiyorum. Ona ters ters baktı.

Adamın yüz ifadesindeki öfke karşısında sinirleri cayır cayır yanarak olduğu yerde durdu.

Elleri iki yanında kenetlenmiş halde ona doğru bir adım attı. Kadın çenesini kaldırdı, bir santim bile geri adım atmadı.

"Anna Love," diye bağırdı, alçak sesle ve tehlikeli bir Şekilde.

Yutkundu. İyi ve deli, Şu anda onu tanımlamanın tek yoluydu. Ama onun kızmasını istiyordu. Duygularını kontrol altında tutmaktan, hissettiklerini saklamaktan bıkmıştı.

Adem elması birkaç kez aşağı indi. "Ah, siktir et," dedi nefesinin altında ve ona uzanmadan önce ön koluyla yüzündeki unu sildi, elleri kollarına kenetlendi, sanki çöldeki son su damlasıymış gibi çaresizlik sınırında bir Şiddetle onu öpmek için eğildi.

Aralarındaki kıvılcım bir Şimşek çakması kadar hızlı ve öfkeli bir Şekilde sıçradı ve öpüşme saniyeler içinde ateŐten bir cehenneme dönüştü. Adamın ağızı, sanki yeryüzündeki tüm günahlardan arınmak istercesine kadıninkini tarıyordu. Ama o da aynı açlıkla karşılık verdi, kalbi bir zevk ve heyecan parıltısıyla patlayarak gümbürdedi

tıpkı bir Grand National galibinin toynakları gibi. Onun kokusu, sıcaklığı ve hissiyle sarmalanarak yaklaştıkça mantık ve tutarlı düşünce pencereden dışarı çıktı. Bacakları erişteye dönüşürken neredeyse bükülüyordu ama Leo onu tutmak için oradaydı.

Unlu bir elini saçlarında gezdirdi, nefesi sertleşmişti. "Bununla daha fazla mücadele edemem.

"Güzel," dedi ve bir elini yüzüne götürerek onun bir kısmını ve gözlerinin etrafındaki hafif endişe çizgilerini okşadı.

"Seni seviyorum. Hiç durmadım. Son birkaç haftadır bu beni öldürüyor.

Aşk göğsünde kabardı, bir sıcaklık ve neşe tsunamisi. "Seni seviyorum.

Birbirlerine bakarak durdular. Leo'nun gözleri kızın yüzüne odaklanırken kasvetli ve ciddiye. Parmakları dudaklarında geziniyordu.

"İnkâr etmeye çalışıyordum ve bu sabah içeri girdin, saçların yataktan yeni kalkmış gibi dağınıktı ve bana gülümsedin, Mona Lisa gibi seksi ve dingin, sanki dünyanın tüm sırlarını biliyormuşsun gibi ve ... ben gittim. Tamamen ve tamamen.'

Yirmi Beşinci Bölüm

Anna kendini tutamadı. "O zaman beni yatağa götür. "Hiç sormayacaksın sanmıştım.

"Sormuyorum," dedi, iddialı tavrından biraz da olsa memnuniyet duyarak.

"Anna, aşkım," Leo'nun sözleri, göğsünde titreşen ve vücudunda küçük arzu ateşleri yakan içten bir i n i l t i y l e sona erdi.

Kendini tezgâha yaslanmış, Leo'nun ağzı onun ağzında, elleri Leo'nun tişörtünü çekiştirip yolundan çıkarırken, dokunmak için yanıp tutuşurken, Leo da beceriksizce elbisesinin önündeki düğmeleri çözmeye çalışırken buldu.

Ağızları birbirine kaynaşmış ve nefes nefese inlemelerle hava noktalanmışken, onun dokunuşuyla yumuşayarak eridi. "Oh, Leo.

Onu özlemişti. Bunu özlemişti. Daha sert ve daha sıkı olan vücudu, geniş omuzlarının kaslarını ve düzlemlerini, zayıf belini ve Tanrım ona yardım et, o lezzetli kalçayı keşfederken gezinen ellerinin altında çok iyi hissettirdi. Adam onun boynuna sokuluyor, yalıyor ve ısıırıyordu; kadın başını geriye atmış, içinden geçen hislere kendini kaptırmıştı. Şu anda mutlu bir kadın olarak ölebilirdi.

"Bu elbiseyi çok beğendim," diye homurdandı Leo, göğüslerine bakmak için bir anlığına geri çekildi. "Tanrım, Anna. Şu haline bak. Eli sütyeninin içine girdi ve hassas meme ucunda gezindi. Kız bir gıcırta çıkardı ve adam sırtıttı. "Hala senin için çalışıyor.

'Değiladil,' o tısladı, onu parmaklar at onunkemer toka olarak Onun alay etmeye devam etmesi, bacaklarının arasında dayanılmaz bir ağrıya yol açtı. "Ah, Leo," diye nefesini tuttu, adam sütyeninin dantelini sıyrıp ağzını onun üzerine koydu. Şimdiden doruğa ulaştığını hissedebiliyordu. 'Dur! Dur! Ahhh. Durma. Adamın sıcak ve ıslak dili kadının nefes nefese kalmasına ve dizlerinin titremesine neden oldu, arzusunun baskısı onu ağırlaştırıyordu. "Oh, sakın durma. Gözyaşlarının sıcak sızısını hissetti. Bütün bunları bir kenara atmıştı ve bu kendi hatasıydı. Onun güvensizliği, onun korkusu.

"Anna? Leo başını kaldırdı ve hemen eli yüzüne gitti, bir parmağı kaçan gözyaşını durdurdu. "Tanrım, çok üzgünüm.

'Hayır, üzülme. Bu mutlu bir gözyaşı. Seni özledim.' Ben de seni özledim.

İçindeki her şey, her an patlamakla tehdit eden açılmamış bir Grand Prix podyum şampanya şişesi gibi köpürüyordu. "Leo, lütfen," dedi, dilinin darbelerine dayanamayarak hassas meme ucunun üzerinde.

"Lütfen ne?" Adam sırtarak ona baktı.

İç çekti. Eliyle göğsünü kavradığı ve hınzırca gülümsediği resmi kalbini eritiyordu. Eğer onu hemen yatağa götürmezse, onu öldürmek zorunda kalabilirdi.

Merdivenlerden yarı koşarak, yarı tökezleyerek indiler ve sonra birbirlerini kendi yatak odalarına yönlendirmeye çalışırken itme-beni çekme-seni kavgası yaptılar.

Leo, her zamanki centilmenliğiyle, sonunda Anna'nın onu kendi evine çekmesine izin verdi. Kapıyı arkalarından kapatmak için durakladı ve sonra ayağa kalkıp yüz yüze geldiler. Leo'nun gözleri parlıyordu ve Anna'nın gözlerinin içine bakarken çıplak göğsü kabarıyordu. Kadın yutkundu. Dudaklarını adamın bronz tenine, göğüs kaslarına ve hafif sarı saçlarına bastırmak istedi.

"Emin misin? Leo sordu, sesi gergin ve cızırtılıydı.

Kadın başını salladı.

"Bundan sonra geri dönüş yok," dedi ve gözlerinde kalbini ters yüz eden vahşi bir ifade vardı.

"Biliyorum," dedi. Elbisesini vücudundan aşağı sıyırdı ve yere düşen hafif kumaş kıvrımlarından dışarı çıktı.

Nefesi kesildi. Kadın bunu duydu, yarı yutkunmuş küçük bir nefes. Eli ona doğru uzandı ve sonra havada durdu, gözleri yumuşadı ve bakışları sanki şansına inanamıyormuş gibi onun vücudunda gezindi. "Anna, aşkım. Dudakları neredeyse inanmaz bir gülümsemeye kıvrıldı. Sonra saygıyla omzuna dokundu, bir parmağı sutyen askısının altından kayarak aşağıya indi, kolundaki elleri teninde minik ürpertiler yarattı. Bir el bileklerinden birini yakaladı, ardından diğel el hareketi diğel tarafta tekrarladı. Ellerini yanlarına sabitleyen adam öne doğru eğildi ve sutyenine sokuldu, dudakları dantelli kumaşın kenarlarında gezinerek sinir uçlarında heyecan patlamaları yarattı.

Onun nazik ilgisinden büyülenmiş bir halde, hâlâ bileklerini tutan adamın acele etmemesini, diz çöküp karnına yumuşak öpücükler kondurmadan önce göğüslerinin, meme uçlarının, boynunun tadına bakmasını ve dokunmasını izledi. Ellerini çekebilirdi ama onun tutuşunu heyecan verici buldu. Kontrol ondaydı ama istediğı zaman bunu bozabilirdi. Bu ona kendini el üstünde tutuluyormuş gibi hissettirdi, adamın ilgisinin tek odağıydı.

Adam, üzerini örten dantel parçasının altından ona sokulduğunda, küçük beyaz ısı titreşimleri şimşek çakması gibi içinden geçip patlarken, kadın nefessiz bir mırıltı çıkardı. "Leo.

Biraz sallandı, onu tutmaktan vazgeçmemeye kararlıydı. Ona her şeyi kabul ettiğini göstermek için. Almak için onun olduğunu. Geçen sefer geri çekilen o olmuştu. Bu sefer onun seçimi olmalıydı. Onun da kendisini en az onun kadar istediğine dair güvenceye ihtiyacı vardı.

Öpücükleri tekrar vücuduna kaydı ve sonra tekrar ayağa kalkıp ona baktı. Gözleri onunkilerdeydi.

Çenesini kaldırdı ve hâlâ onun elleri tarafından kelepçelenmiş olan ellerini kaldırdı. "Benim sıram.

Gülümsedi, ellerini bıraktı, parmaklarını beline koydu, dantel külotunu aşağı kaydırıp ve içinden çıkmasını bekledi. Beceriksiz parmaklarıyla kemerinin tokasını çözdü, sonra bakışlarını onun üzerinde tutarak kot pantolonunun düğmesini ve fermuarını açtı. Adam gözlerini kırıştırdı ve kadın onun çenesinin sıkıştığını gördü. Gülümsedi ve kot pantolonunu kalçalarından aşağıya doğru itti, bir eli iç çamaşırının kumaşında adamın uzunluğunu izledi. Adamın içine çektiği nefesinin ısıklı tıslaması kadının memnuniyetle gülümsemesine neden oldu. Parmaklarını aşağı yukarı gezdirdikten sonra onu jarse boxer'ının sınırlarından kurtardı ve kaya gibi sert teni kaplayan pürüzsüz ipeği hissetti. Yumuşak ve güçlüydü. Birkaç kez okşadığında bacakları biraz titreyerek bir nefes verdi. Adam alçak sesle ve gırtlaktan onun adını inledi. "Anna.

Sonra bir elini onun beline doladı ve onu kendine doğru çekti, eli başını kavradı, ağzı aç bir ihtiyaçla onunkini yakaladı. Kız öpücüğe öpücükle karşılık verdi, ona karşı gerildi, daha fazlasını istedi ve ihtiyaç duydu.

Bir şekilde yatağa ulaştılar, öpücük öpücük geri çekildiler. Kadın geri çekildi ve adam kot pantolonunu sonuna kadar indirdi, cüzdanından bir şey çıkardı ve yanına uzandı, onu kollarına aldı, dili dudaklarının dış hatlarını çizerken öpücük yumuşadı. Gözlerini kapattı, kalbi sertçe çarpıyordu ve bacaklarının arasındaki o ısrarcı zonklama her atışta daha da güçleniyordu.

Adam onun üzerine yürüdü ve kadın yüzünü ellerinin arasına aldı. 'Evet, Leo.

Evet.'

Uzun ve yavaş bir kayışla onu doldururken zevk patladı, yüzü gerginlikten gerilmişti.

"Anna," diye iç geçirdi.

"Daha fazla," diye nefesini tuttu ve adamın sırtını kavrayarak onu kendine doğru çekti, bacaklarını onun etrafına sardı. "Daha fazla.

Bir hamleyle daha derine itti ve kızın karşıladığı itici bir tempo belirledi, kalça itişinden kalça itişine, ona akan hislerin, göğsündeki tüylerin kızinkine sürtünmesinin, bacaklarının kızinkine sürtünmesinin, zevk yükselip zirveye çıktıkça ikisinden de gelen nefessiz solukların tadını çıkardı.

Duyguları dışında her şeylerini kaybetmiş bir halde birbirlerine eşlik ediyorlardı. Kendilerine ait bir dil olan iç çekişleri ve inlemeleri birbirlerini zorluyor, itiyor, sonsuza dek ötelerindeymiş gibi hissettiren, ulaşılması zor bitiş çizgisine gittikçe yaklaşıyordu.

Anna Leo'nun gerildiğini ve kendini tutmaya çalıştığını hissetti. "Leo!" diye bağırdı. "Durma. Onu kendine çekti ve Leo son bir kez daha içine girip uzun ve alçak bir çığlıkla adını haykırırken, kendi boşalmasının sıcak ve şiddetli selini hissetti.

Birlikte uzanmışlardı, adamın eli kadının yanağını okşuyor, kadının parmakları adamın sırtının alt kısmında duruyordu, ta ki nefes alış verişleri durulana ve bilinçli düşünce geri gelene kadar.

Leo döndü ve onu çenesinden öptü. "Bu akşamki yemeği iptal etme şansımız olduğunu sanmıyorum.

"Hayır," diye inledi Anna.

"Bitmek tükenmek bilmeyecek.

"Öyle," diye kabul etti.

"Herkesi davet etmek kimin parlak fikriydi?

"Senin," dedi gülerek, adam boynuna gömülürken, başı gülmekten titriyordu.

"Herkesten ne kadar çabuk kurtulabileceğimizi düşünüyorsun?" "Leo! Eğlenceli olacak. Ve bu senin fikrindi."

'Evet, ama bu daha eğlenceli.

'Bunun beklemesi gerekecek. Hazırlanmamız gerek.

'Başlarken hazır içerir duş zaman,' dedi Leo, hemen canlandı ve ona hızlı bir sırtış verdi.

Anna güldü. Onun yine de bir umut ışığı bulacağını bilebilirdi.

Anna kendini o kadar aydınlanmış hissetti ki, bir *Alacakaranlık* vampiri gibi parıldadığından oldukça emindi. Gülünç derecede hayalciydi, ama o anda sanki güneş ışığı içine doğmuş, her köşeye ışık saçıyor, küçük neşe ceplerini ateşliyor, onu mutlulukla dolduruyordu.

Kesinlikle Leo etkisi, diye karar verdi, onun alt katta biriyle selamlaştığını duyduğunda.

Kendi kendine 'Hemen hemen oradayız,' dedi. Her şey kontrol altındaydı. Tüm yemekler hazırlanmış ve masa hazırlanmıştı.

Oturma odasına geçti ve masayı inceledi.

"Yanlış alarm," diye seslendi Leo, elinde bir kasa bira ve bir şişe şarapla merdivenlerden çıkarken. 'Jan bunları erken bırakmak istedi, böylece buzdolabına koyabilecektik.

Güldü. "Umarım ona zamanlamasının berbat olduğunu söylememişsinizdir.

Leo sırıttı. 'Çok fazla kelimeyle değil ama Michaela muhtemelen tahmin edecektir. Tekrar bir araya gelmemiz için yanıp tutuşuyor. O yatağa kasten bir delik açmamış olması beni şaşırtmazdı.

Leo! O yapmaz.' Anna başını salladı ve peçetelerden biriyle oynadı.

"Merak etme. Michaela onaylayacaktır," dedi Leo, sarı keten masa örtüsüne dokunarak, eli Michaela'nın elini sıyırdı ve kolunda yeni bir ürperti yarattı. "Masa düzenini kastediyorum.

"Michaela için değil," dedi Anna. 'Benim için. Masaya bakmak bile beni mutlu ediyor. Umarım tüm konuklar da mutlu olur ve onlar için çaba sarf ettiğimizi görürler.

"Sadece biraz çiçeğe ihtiyacım var," dedi Leo. Eğildi ve masanın altındaki sandalyelerden birinden bir demet turuncu ve sarı gül çıkardı. 'Bunlar sizin için hanımefendi. Daha önce siz saçınızı yaptırırken almıştım ama o anın sıcaklığıyla unutmuşum.

Anna kızardı. "Çok güzeller.

"Sen de öylesin. Leo elinin tersiyle Anna'nın yanağını okşadı. Anna'nın zaten tehlikeli derecede duygusal bir karmaşa olan kalbi biraz daha eridi.

"Mükemmeller. Onları masa örtüsüne doğru tuttu. "Çok düşüncelisin, teşekkür ederim.

"Benim de bazı anlarım oluyor. Leo belinden eğilerek küçük bir selam verdi.

"Öyle. Teşekkür ederim. Teşekkürünü göstermek için onu kısaca öpmeyi planlamıştı ama adam ona öyle bakınca, gülümseyince, mutlu ve

tam da böyle bir güneş ışığı gibi, kendini unuttu, kollarını kendiliğinden bir kucaklamayla ona doladı ve onu **dudaklarından** öptü.

Dudakları Anna'nın dudaklarına değdiğinde gülümsediğini hissetti ve elleri Anna'nın vücudunda gezinerek poposunu kavradı ve onu kendine **doğru** daha sıkı çekti. Öpücük derinleşti ve tamamen farklı bir şeye dönüştü ama Anna her şeyi bir kenara bıraktı, her dokunuşun tadını çıkardı, duyuları o ana ayarlandı. Sıcak eller, gül kokusu, içinde bir yumuşaklık, dans eden sinir uçları ve Leo'nun ağzı onunkinin üzerinde geziniyordu. Nefesi onunkine karışıyordu.

Geri çekildi ve Leo'ya baktı, sabit mavi gözleri ona bakarken tereddütsüzdü. Kalbi takıldı ve düşüşünü hissetti. Ona aşıkı ve bu sefer çok farklı bir şeydi. O değişmişti. Artık kendi başınaydı. Başkalarının görüşlerini ya da fikirlerini dert etmeyecek, aile kalıplarına uymak zorunda olmayan biriydi. Olmak istediği Anna'ydı ve istediği her şeyi yapabiliirdi.

"Ateşi yakayım mı?" diye sordu ve ardından kasıtsız çifte gönderme karşısında sıırttı.

"Sanırım o at gerçekten de kaçtı," dedi Anna, bir kibrit çakıp daha önce ızgaraya koyduğu çıra ve çakmak yığınıını yakarken ona gülerek.

Dahili telefonun sesi onları bir kez daha böldü ve bu sefer Anna ön kapıya gittiğinde Zdeňka ve arkadaşı Lubica'yı kapının eşiğinde buldu.

"Merhaba," dedi Anna, iki kadının davetli olduğunu tamamen unutmuştu. Leo'nun ilgisinin altın ışıltısıyla yıkanarak diğer kadına gülümsedi. "İçeri gelin. Paltolarınızı alayım. Zdeňka gözlerini kırıştırdı, bu coşkulu karşılama karşısında şaşırdığı belliydi.

Lubica, Anna'ya Steiner & Kovarik pralin ikolatalarından oluşan güzel bir kutu sunarak, "Bizi ağırladığınız için teşekkür ederiz," dedi.

"Evet," dedi Zdeňka, göz alıcı fuşya elbisesindeki hayali bir tiftik parçasını fırçalayarak. Anna ilk kez onun canlı çekiciliği karşısında gözlerinin kamaştığını hissetmedi, kendini onunla eřit hissetti. Bu keşif karşısında kendi kendine gülümseyerek diğer kadını merdivenlerden yukarı çıkardı.

"Leo. Zdeňka onu sanki yıllardır görmemiş gibi selamladı ve her iki yanağından öptü. "Seni görmek çok güzel. Sonra sesini alçalttı ama Anna'nın duyamayacağı kadar değil. "Mesajımı aldın mı?

Leo yine duyulmak istemiyormuş gibi, "Evet," diye mırıldandı. "Kulağa mükemmel geliyor.

"Sana adresi mesaj atarım ve orada görüşürüz. Sesini yükselterek, 'Ve beni davet ettiğiniz için çok teşekkür ederim. Bu büyük bir zevk. Ona çapkınca baktı.

Anna aralarındaki kısa konuşmayı duymazdan geldi. Belli ki başka kimsenin bilmesini istemiyorlardı ama bu anlaşmanın ne olduğunu ve ne zaman yapıldığını merak etmek zorundaydı. Leo'yla yatmadan önce yapılmış olmalıydı.

Zdeňka onun koluna dokunuyordu ve o kısık nefesli seks-siren sesiyle, 'Umarım yemek yapabiliyorsundur,' dedi.

"Ben ve Anna mutfak iblisleriyiz," dedi Leo, her zamanki gibi güler yüzlü ve Lubica'nın a bakışlarından habersiz, ona ve Lubica'ya, yemekten önce ateşin etrafında bir şeyler iebilmeleri için Anna'nın etrafına yemek sandalyelerinden birkaçını dizdiği kanepeye kadar eşlik etti. "Oturun hanımlar. Size bir içki getireyim mi?

Anna kısa süreli kıskançlık patlaması için kendine kızdı. Zdeňka Leo için bir arkadaştı ve belki daha fazlasını istiyordu ama Leo onunla ilgilenmiyordu.

Michaela, Jan ve Ludmila kısa bir süre sonra yanlarında birkaç sandalye daha getirerek geldiler.

Jan, "Sorun olmazsa onları yarın tekrar alırım," dedi. "Çünkü ögle yemeğine ailemiz gelecek.

"Sorun değil," dedi Anna, pudra mavisi elbisesi ve ona uygun bastonuyla her zamanki gibi zarif olan Ludmila'yı selamlamak için dönerken.

Michaela onu kolundan yakaladı. "Farklı görünüyorsun.

Anna kızardı. 'Bu sabah saçımı gördün,' dedi. 'İçeri gel ve bir şeyler iç. Zdeňka ve Lubica geldi. Umarım yemeği beğenirsiniz. Leo ve ben bütün gün yemek yaptık. Köfte yaptım. Seninki gibi.'

Michaela düşünceli bir şekilde gözlerini kıstı ama bir şey söylemedi, yine de dudaklarında küçük, çok hafif kendini beğenmiş bir gülümseme belirdi.

Leo içki monitörünü çalarken Zdeňka ve Lubica'ya katıldılar ve sohbet dikkat çekici bir kolaylıkla aktı. Zdeňka, Michaela ve Ludmila'nın eğlence gemisinde bulunmasına rağmen, rahatsız edici sessizlikler asla söz konusu olmadı.

Yirmi dakika sonra Anna endişeyle saate baktı. Jakub neredeydi? Gelmekten korkmuş muydu? Peki ya Karel neredeydi? Her ikisi de diğeri geliyor diye gelmemeye mi karar vermişti? Leo yanından geçip içecekleri doldurmak için mutfağa dönerken eli onunkine değdi.

'Merak etmeyin, burada olacaklar. Bizi hayal kırıklığına uğratmayacaklar. Bu arada, herkesi masaya oturtalım.

Neyse ki herkes yemek masasının etrafına oturur oturmaz, tam da marine edilmiş peynirli başlangıç yemeğini servis etmeye başlamıştı ki Karel dahili telefonu çaldı ve ön kapıyı açan Anna, Jakub'un da aynı anda geldiğini görünce rahatladı.

"Bakın koridorda kiminle karşılaştım," dedi Karel, farklı biralardan oluşan bir kutu uzatarak. "Farklı yerel spesiyaliteleri denemek istersiniz diye düşündüm.

Anna, yüz ifadesi okunamayan Jakub'a baktı. "Bunları ben getirdim ama tabii ki siz bunları biliyorsunuz. Bira fabrikasından bir kasa bira getirmişti.

"Teşekkür ederim," dedi Anna, parlak gülümsemesi biraz endişeliydi. Bu berbat bir fikir miydi? "Gelin ve herkesle tanışın. Onu biraz rahatlatan bir kahkaha patlamasıyla merdivenlerden yukarı doğru ilerledi. En azından diğer herkes iyi gidiyordu.

İki adamı tanıştırdı ve yaşça en yakın oldukları için Jakub'u Ludmila'nın yanındaki koltuğa oturttu. Endişelenmesine gerek yoktu. Ludmila doğuştan gelen zarafetiyle Jakub'u hemen sohbete dahil etti. Karel, Leo'nun yanına oturdu ve ikisi kısa süre içinde Michaela, Zdeňka ve Lubica ile gülüp şakalaşmaya başladılar.

Anna, başlangıçta işlerin akmasına yardımcı olmak için Jakub ve Ludmila'nın yanına oturdu, ancak kısa süre sonra Ludmila'nın yardıma ihtiyacı olmadığı anlaşıldı, bu yüzden bir sonraki yemek için tabakları ısıtmak üzere fırına koymak için mutfığa gitti.

Leo arkasından yaklaştı ve ensesini öpmek için saçlarını kenara itmeden önce bile tüyleri diken diken oldu.

"Herkesi dışarı atmamıza daha ne kadar var?" diye mırıldandı, nefesi hassas tende geziniyordu.

Anna dikkatinin dağılmasına izin vermemeye çalışarak, "On dakika içinde her şey hazır olacak," dedi.

"Hiç eğlenceli değilsin," diye fısıldadı, dudakları kızın çenesinin kıvrımında gezinirken.

"Leo," diye fısıldadı, sinirleri gerilmiş ve tepki olarak çınılıyordu.

"Evet, aşkım.

Döndü ve ona doğru eğilerek onu öptü. "Uslu durmalısın.

"Neden?" Parmağını boynunun önünden aşağıya, göğüs dekoltesinin açıkta kalan kısmına doğru gezdirdi. Kadın nedenini unutarak hızlı bir nefes çekti.

Diğer odadan gelen bir kahkaha patlaması, ona beslenmeyi bekleyen yedi misafirleri olduğunu hatırlattı.

"Bifteği dilimlemeye başlamalısın," dedi belli belirsiz.

"Mmm," dedi Leo onun belini sararak ve onu kendine doğru bastırarak. "Leo. Sığır eti."

Başını geriye çekti, dudaklarını büzdü. 'Tek istediğim seni yatağa götürmekken, et gibi sıkıcı şeyleri düşünmem nasıl beklenebilir? Burada ölüyorum.

Güldü. "Daha sessiz öl lütfen.

Adam inledi ve yüzünü onun boynuna gömdü. Kendine engel olamayarak kollarını onun boynuna doladı ve gözlerini kapadı, vücudunun onunkine karşı verdiği hissin tadını çıkardı. Burada sonsuza kadar kalabilirdi.

Bir kahkaha patlaması daha onu harekete geçmeye zorladı ve adamı sertçe itti. 'İşte. Orada dur. Ben nefesimi geri kazanana kadar.

Leo, Leo olduğu için, kendinden memnun görünüyordu. Kadın gözlerini ona dikti. "Aklına girmesine izin verme.

"Hayal bile edemezdim. Adamın kendisinden ayrı durmasını sağlamasına rağmen, bakışlarının sürekli üzerinde olduğunu hissedebiliyordu. Tekrar dikkatini dağıtmaya çalışarak tabağa doğru eğildi ve kokladı. "Güzel kokuyor. Umarım herkes beğenir. Belki de Çek yemeği yapmaya kalkışmayıp onlara köri falan vermeliydik diye düşünmeye başladım.

Her şey yolunda gidiyor. Merak etmeyin. Jakub da geldi.'

'Yaptı ve henüz Karel'e kaba davranmadı. Gerçi hala zaman var.'

'Bu sizin sorunuz değil. Jakub'u yemeğe davet ederek güzel bir şey yaptık çünkü o yalnız ve doğru düzgün yemek yemiyor. Ellerini kadının omuzlarına koyarak onu sakinleştirdi. "Bu senin sorunun değil. Keyfine bak. Bunu dört gözle bekliyorduk ve yemekler harika olacak.

"Gerçi siz de öyle diyorsunuz.

"Hadi ama. Biz bir rüya takımıyız, bu yemek bir zafer olacak. Bir şef öpücüğüyle ağzına dokundu. "Hadi herkes otursun.

Diğer odaya geri dönmeden önce, kızın poposunu hızlıca okşadı ve onu tekrar telaşlandırdı.

Anna yemekleri sıcak kaselere aktarmaya başladı. *Sığır* etini taşıdığı anda, *svíčková* sosunun zengin kreması havayı doldurdu, herkes konuşmayı bıraktı.

"Bu harika kokuyor," dedi Michaela.

"Umarım tadı da güzeldir," dedi Anna, servis tabağını masa örtülerinden birinin üzerine koyarken, Karel ve Jakub'un taş gibi bir sessizlik içinde birbirlerine baktıklarını fark etti. Leo'ya kederli bir bakış fırlattı ve Leo da onu mutfığa kadar takip etti.

"Bıçakları çıkarmamı ister misin?" diye sordu ve ekledi, "Merak etme. Bir şey olmaz.

"Tanrım, umarım öyledir," dedi Anna.

Leo, ona eşlik eden köfte, kızılıklık ve çırpılmış krema tabaklarını taşımasına yardım etti.

"Sence yeterince var mı?" diye sordu fısıltıyla.

"Anna, sana söz veriyorum, Jakub ve Ludmila'ya köpek poşetleri vereceğiz ve bir hafta boyunca hala sığır eti yiyeceğiz.

Bir kahkahayı bastırdı. Muhtemelen haklıydı.

Anna ve Leo otururken herkes memnuniyetle iç çekti. "Ev sahiplerimize kadeh kaldıralım. Bizi evinize davet ettiğiniz için çok teşekkür ederiz.

Evde. Burada olmak çok güzel. Ve yeni arkadaşlarla tanışmak. *Na zdraví,*' dedi Jan içkisini kaldırarak.

Kadehler tokuşturuldu ve Anna etrafına bakındı, mum ışığı herkesin gülümseyen yüzüne altın bir parıltı saçıyordu. İçinde bir sıcaklık tomurcuğunun yeşerdiğini hissetti ve masanın diğer ucundaki Leo ile hızlı bir bakış alışverişinde bulundu. Leo kadehini kaldırdı ve gözlerinin mavisini ortam ışığında parlayarak ona ısıltılı bir gülümseme verdi. Etraflarındaki onca insana rağmen, Leo hâlâ onu odağının merkezinde hissettirmeyi başarıyordu. Odadaki tek kişi o olabilirdi. Kendisine bir soru soran sağındaki Karel'e dönmeden önce onunla hafif bir gülümseme alışverişinde bulundu.

"Özür dilerim," diye sordu, kaçırmıştı.

"Dedim ki, Jakub buradayken Šilhov bira fabrikasında çalışmak nasıl?" Açık ve ilgi çekici bir sırtıyla başparmağını yaşlı adama doğru salladı.

Anna cevap veremeden Jakub araya girdi. 'En azından biranın nasıl düzgün yapıldığını öğreniyor. Olması gerektiği gibi.

Oh hayır, işte başlıyoruz.

"Doğru yol mu?" diye sordu Karel.

"Evet," dedi Jakub. 'Eski moda olduğunu düşünüyorsun ama bu yöntemler yüzlerce yıldır kullanılıyor. Neden değiştirelim ki?

"Çünkü insanlar yeni ve farklı tatlar istiyor," dedi Karel çenesini öne çıkararak. 'Ve yeni yöntemler daha uygun maliyetli, daha rasyonel, daha optimal.

Jakub, "Ve siz de yenilik uğruna yüzlerce yıllık mirası bir kenara atıyorsunuz," dedi.

'Hayır, yüzlerce yılın üzerine inşa ediyoruz ve onları geliştiriyoruz. 'Onların geliştirilmeye ihtiyacı yok. Zamanın testinden geçtiler.

"Beyler, ikiniz de haklısınız," diye araya girdi Ludmila, sessiz sözlerine rağmen güçlüydü. Anna onun içindeki çeliği görebiliyordu.

onu bale kariyerinde iyi bir yere taşıdı. "Ve ikiniz de yanıyorsunuz.

Anneleri tarafından ç e k i ş t i r i l e n bir çift çocuk gibi ona baktılar ve onu tartışmalarına karıştırmayacak kadar kibar davrandılar.

"Bira yaparken en önemli şey nedir? Ludmila soruyu tüm masaya yöneltti. "Michaela?

"Tadı. "Jan?

Başını salladı. "Tadı.

Her bir kişinin etrafında dolaşırken herkes aynı fikirdeydi ve Karel ile Jakub'a ulaştığında sadece başını eğdi.

İkisi de somurtkan bir çift okul çocuğu gibi karşılık verdi. "Tadı.

Ludmila oldukça güzel bir tavırla masanın başındaki Leo'ya döndü. 'Peki en lezzetli köri hangisi, Leo? İngiltere'de çok yediklerini biliyorum.

Omuzlarını silkti ve ona o tatlı gülümsemesini verdi. "Bilmiyorum. Çok fazla var. Neyi sevdiğinize bağlı, kremalı bir korma mı, yarı tatlı, baharatlı bir Goan körisi mi yoksa Tayland körisinin temiz kokulu tatlarını mı sevdiğinize bağlı.

"Michaela, en iyi şarap hangisi?

Michaela ağzını kapattı. "Yine bir tane seçemedim. "Jan, hangi Çek birası en iyisidir?

Jan güldü. "Doğru cevap diye bir şey yok.

"Kesinlikle," dedi Ludmila ve sonra iki adama döndü. 'Birayı bu kadar önemsiyorsanız, tek önemsemeniz gereken müşterilerinizi memnun etmek olmalı. Onlara istediklerini vermek ve yapım şeklinin daha iyi olup olmadığı gibi saçma şeyler hakkında tartışmamak. Herkes farklı şeylerden hoşlanır. Eğer herkes aynı kitapları sevseydi, hepimiz İncil okuyor olurduk. Gülümsedi. 'Harika bir söz vardır. İlk kimin söylediğini bilmiyorum. Bir insanı yargılamadan önce,

onların ayakkabılarıyla bir mil yürüyün. Bence ikiniz de birbirinizin bira fabrikalarına gitmeli ve orada biraz zaman geçirmelisiniz.

"Evet," diye söze girdi Michaela. "Belki birbirinizden bir şeyler öğrenebilirsiniz.

Şaşırtıcı bir şekilde ilk konuşan Jakub oldu. 'Bence... Anna bana her şeyi kaybetmeden de bir şeyleri değiştirebileceğimizi gösterdi. Bence bunu yapmalıyız.

Leo ve Anna şaşkınlıkla birbirlerine baktılar. Karel birkaç kez gözlerini kırptırdı ve sonra başını salladı. 'Sanırım Šilhov'a gelmek ilgimi çeker. Gerçekten üçlü bir kaynatmanın gerekli olduğunu düşünüyor musunuz? Peki ya ikili?

Ve aniden ikisi de bira hakkında tutkuyla konuşmaya başladılar.

Ludmila, Leo ve Anna'ya göz kırptı.

"Biraz daha yemek isteyen var mı?" diye sordu Anna, ayağa kalkarak.

"Evet, bir içki daha isteyen var mı? Leo da ayağa kalktı.

Karel, Jakub'a elini uzatırken Zdeňka, "Sığır etinin tarifini istiyorum," dedi, "Pazartesi günü seni ararım ve ayarlamaları yaparız.

"Mükemmel," dedi Jakub, Karel'in elini sıkmak için kendi elini uzatarak. Görünüşe göre samimi bir *uzlaşma* sağlanmıştı.

Karel Anna'ya döndü. 'Çok güzel bifteğinizden biraz daha istiyorum. Çok severim.

"Ben de beğendim," dedi Jakub.

Anna güveç tabağını yeniden doldurmak üzere mutfağa götürmeden önce ikinci tabakları da dağıtırken normal servis yeniden başladı. Leo da ona katıldı ve alnını sildi.

'Vay be. Buna inanamıyorum,' dedi.

Anna, "İyi yemek ve arkadaşlığın neler başarabildiği inanılmaz," diye yanıtladı.

"Herkesi tekrar yemeğe davet etmek kimin parlak fikriydi?" diye sordu ukala bir gülümsemeyle.

Elleri kollarından yukarı kaydı ve onu sıktı. "Elbette hepsi senin. Öne doğru eğildi ve onu dudaklarından öptü. "Ne kadar zeki olduğunu söylememe gerek var mı?

Adam doğruldu ve ona sırtıttı. "Hayır, ama bana gösterebilirsin. Saatine bir göz attı. "Herkesten ne kadar sürede kurtulabiliriz?

Yirmi Altıncı Bölüm

Gerindi, vücudu durgun ve yumuşaktı ve gülümsedi, iyi seksin ve mutluluktan uçmanın verdiği tatmin duygusuyla doymuştu. Şimdi tek ihtiyacı olan bir kahveydi ve hayatı tamamlanmış olacaktı.

Yanında, sıcak bir beden ona sokuldu, yumuşak bacaklar onunkilere dolandı ve o sabah ikinci kez gözlerini yavaşça açtı.

Dün geceye dair anılar ve duygular beynine hücum ederken gülümsedi.

"Kendinden çok memnun görünüyorsun," diye mırıldandı, burnunu onun boynuna soktu.

"Herhangi bir şikâyet olduğunu hatırlamıyorum," dedi ve eğilip onu öptü.

"Burada yok," dedi gözleri yumuşayarak. "Yine de kalkmam gerekiyor."

Ne için? Bugün Pazar. Bütün gün yatakta kalabiliriz. Kollarını onun beline doladı, öğleden sonra Zdeňka ile nereye gideceğinden bahsetmesi gerekip gerekmediğini düşündü. Anna'yı da yanında götürmeli miydi?

"Saat on bir buçuk."

"Hiç eğlenceli değilsin," diye homurdanarak bir eliyle saçlarını düzeltti.

Kıkırdadı. "Bu sabah zaten ikinci kez yedik. "Peki üçüncünün nesi var?

"Gidip biraz kahve koyayım. Ona her zaman kafeinle rüşvet verebileceğini bildiği için hızlıca sırttı.

Kadın yataktan kalkıp bornozunu kaptığı gibi odadan çıkmadan önce son bir öpücük çalmayı başardı. Memnun bir iç çekişle, ellerini başının arkasında birleştirerek yastıklara uzandı ve bacaklarını yatağın kenarına doğru sallamadan önce bir kez daha gerindi. Kıyafetleri yatağın kendi tarafındaki zemine saçılmıştı. Gözleri, Anna'nın yanına yatmadan önce yumuşak ipeksi teninde her zaman kullandığı Jo Malone Blackberry & Bay vücut losyonunun kare şeklindeki şişesine takıldı. Şişeyi kaldırdı, elinin tersine birazcık sıktı ve burnuna götürdü. Tanıdık koku onu neredeyse şaşkına çevirdi ve bir an için kendisini, üzerine fırlayan anıların kaleydoskop girdabına karşı sabitlemek zorunda kaldı. Yatağın yanındaki rafa tutunmak için bir elini uzattı.

Bir an için kendini sakinleştirmek için durdu, uzun ve yavaş nefesler alıp verdi. Bu sefer farklı olacaktı. İşleri ağırdan alacak, Anna'ya güvenilir olduğunu ve birlikte bir gelecekleri olduğunu gösterecekti. Belki de çok çabuk evlenmişlerdi. Anı yakalamış, belki de fazla düşüncesiz davranmıştı ve Anna, onu çok sevdiği için kendine engel olamadığına inanmak yerine, bunun ikiyüzlülük olduğunu düşünmüştü. Tıpkı ailesi gibi. Evlilikleri sona erdiğinde, akli başında olan kardeşi Raph ona 'aceleci ve gözü kara' olduğunu söylemişti.

İkinci seferinde çok daha hazırlıklı olacaktı. Sürprizler olmayacaktı. Kimse onu her şeyi enine boyuna düşünmemekle suçlayamazdı. Kaşlarını çatı. Bu öğleden sonra Anna'yı da yanına almayı düşünüyordu ama belki de almasa daha iyi olacaktı.

Belki de beklemeliydi. Raph'la konuşmak, bu konuyu enine boyuna düşündüğünü kanıtlamak ve ondan destek ve tavsiye istemek istiyordu.

Bakacağı ilk yer burasıydı. Yine 'aceleci ve gözü kara' olmakla suçlanmak istemiyordu. Anna'ya bir şey söylemeden önce kardeşiyle konuşup buranın bir potansiyeli olup olmadığını görmek daha iyi olacaktı.

"Yürüyüşe çıkmayı önerecektim," dedi Anna, kot pantolonunu yukarı çekerek, "ama dışarısoğukgörünüyor. **G ö k y ü z ü n ü** dolduran alçak gri bulutları ve pencere çerçevesinin kenarındaki donmuş parmakları işaret etti. "Belki de ateş yakıp film izlemek için uygun bir gün. Ona gülümseyerek, mesaiden sonra giyinmeye zahmet etmedikleri ve birlikte *Avengers* filmleri izledikleri Pazar günlerini anımsattı. "Bir süredir *Thor*'u görmedim. Şimdi gülümsemesi alaycıydı.

"Chris Hemsworth'un nesi var? Leo yatağının ucunda havlusuyla otururken ona sırtıttı. "O gerçekten özel biri değil, biliyorsun.

Anna güldü. "Peki ya sen? Bu, daha önce bir iki kez yaptıkları bir konuşmaydı.

"Ben buradayım, fark bu.

"Öylesin. Eğildi ve onu öptü. "Sanırım idare edebilirim.

O da onu öptü. "Ne yazık ki bu öğleden sonra bir randevum var. Bu sözleri söylerken bile pişmanlık duydu. Kulağa kendisi gibi gelmiyordu ve gerçek olmasına rağmen kulağa bir kaçamak gibi geliyordu.

'Ah, doğru,' dedi Anna. 'Endişelenecek bir şey yok. Görünüşe göre Chris tamamen bana kalacak.

"Geçen gün ayarladım. Biriyle buluşacağım. Şimdi kulağa savunmaya geçmiş ya da bahane uyduruyormuş gibi geliyordu.

Leo. Birlikte yaşadığımızı biliyorum ama bu bir tasarımdan ziyade tesadüf. Senin hala kendi hayatın var. Birlikte uyumamız bunu değiştirmez. Önce kendi yatak odasının açık kapısına, sonra da onunkine doğru bir bakış fırlattı.

O küçük panik şeridi içini parçaladı. "Birlikte mi yatıyorsunuz?" Sorunun keskinliğini engelleyemedi.

Anna dudağını dişlerinin arasına sıkıştırdı ve omuzlarını kaldırdı. Kadının kasıtlı olarak hiçbir şey söylemediğini fark etti.

Elini uzattı ve onun elini tutarak parmaklarını onunkilerle birleştirdi. 'Bundan daha fazlası var. Çok daha fazlası.

"Çok daha fazlası," dedi, nazik bir gülümsemeyle başını sallayarak onayladı ve kollarını boynuna dolayıp onu öptü. Adamın içini bir rahatlama duygusu kapladı.

"Bazı kıyafetleri buradaki çekmeceye taşımayı düşünüyordum. Bunun bir kalıcılığı olduğunu açıkça belirtmesi gerekiyordu. Onun için bu gelecekti.

"İyi fikir. O zaman ben giyinirken orada çıplak oturmazsın. Başıyla adamın belindeki havluyu işaret etti.

"Oh, giyinmeni izlemek hoşuma gidiyor.

'Sürüngen,' diye alay etti. 'Ve biz birbirimizin ceplerinde yaşamıyoruz. Ben kıvrılıp bir film izleyeceğim, gerçi sana sobayı yaktırabilirim ve ben burada güzel ve sıcak kalırken sen dışarı çıkıp soğukla yüzleşebilirsin.

Leo'nun bir yanı nereye gittiğini açıklamak isterken, diğer yanı şimdilik her şeyi gizli tutmak istiyordu. Kesin planları olana kadar hiçbir şey söylemek istemiyordu.

"Belki döndüğümde bir şişe şarap açar, kağıtları çıkarır, strip poker oynar ve gecenin nasıl geçtiğini görürüz.

Anna güldü. 'Muhtemelen her zaman olduğu gibi. Strip pokerde her zaman berbattın.'

Ona sıırttı. "Hatırladığım kadarıyla hiç fark etmemişti çünkü sonu aynı şekilde bitmişti.

"Hile yaptın.

'Tabii ki istedim. Seni soymak istedim.' Adam ona kaşlarını kaldırdı ve kız kıkırdadı.

Bir saat sonra Anna biraz yer açmış, o da iç çamaşırlarını çekmecesine yerleştirmişti. Bu, ileriye doğru atılmış geçici ama önemli bir adım gibiydi. Birlikte gelecekleri hakkında konuşmak için daha çok zaman vardı ama şu anda Anna'yı gülümsetmekten ve onun günde milyonlarca kez kızarmasını izlemekten keyif alacaktı.

Odun sobasını temizlerken dahili telefon çaldı. Lanet olsun. On dakika erken gelmişti. Zdeňka ile dışarıda buluşmayı planlamıştı. Anna'nın kiminle buluşacağını bilmesini istemediğinden değil ama hiçbir şey açıklamak zorunda kalmamak daha kolaydı.

Alt katta banyoyu temizlemekte olan Anna, ondan önce dahili telefona ulaştı.

"Merhaba.

Merdivenlerden inerken Zdeňka'nın neşeli sesini duydu. "Ah Anna, Leo'ya burada olduğumu söyler misin?

"Tabii. Yukarı geliyor musun?

"Ona yolda olduğumu söyle," diye araya girdi Leo.

Anna onun orta basamakta durduğu yere doğru baktı. "Leo aşağı inmek üzere olduğunu söylüyor.

'Tamam,' dedi Zdeňka.

Leo geri kalan adımları hızla attı. "Onunla birlikte bir arkadaşıyla buluşmaya gidiyorum. Ona bir konuda yardım edeceğimi söyledim. Bu neredeyse doğrudu. Eğer kira kontratını kabul ederse Zdeňka'nın patronuna bir konuda yardım etmiş olacaktı.

Anna ona anlayışlı bir gülümseme verdi. "Sorun değil. Dediğim gibi, birbirimizin cebinde yaşamak zorunda değiliz.

"O kadar uzun kalmayacağım. Sen farkına bile varmadan Chris ve senin yanına dönmüş olacağım.

Vyšehrad'daki küçük Arnavut kaldırımlı sokağın sonundaki uzun, alçak, beyaz bina özel bir şey değildi ama Leo görür görmez duvarların boyandıktan sonra temiz ve parlak görüneceğini biliyordu. Burası baktığı ilk yerdi ve kendine fazla heyecanlanmamasını söylüyordu ama karnındaki düşük seviyeli uğultuyu bastıramıyordu. Konumu mükemmeldi ve kirası da bütçesine uygundu, ancak kardeşini yatırım yapmaya ikna edebilirse daha iyi olacaktı. Elbette, yarışmayı ve ekipmanı kazanırsa, bu işi bitirebilirdi. Ve eğer birası Bira Festivali'nde sergilenirse bu harika bir tanıtım olurdu. Öte yandan Anna kazanırsa... bu her ikisi için de eşit derecede iyi olurdu.

Leo'nun gözleri binanın dışında dolaştı, çok fazla büyümüş olmasına rağmen iyi büyüklükteki bahçeyi, ağır çalılıkların arasından dolanarak örümcek ağlarıyla kaplı olsa da sağlam bir ahşap kapıya giden küçük ot istilasına uğramış taş döşeli yolu fark etti.

Zdeňka'nın patronu Tomáš, binanın yan tarafındaki bozuk yolu göstererek, "Ve burada teslimatlar için park yeri olan iyi bir erişiminiz var," dedi.

Tomáš postacı çantasından bir grup anahtar çıkarıp Leo ve Zdeňka'yı kendisini takip etmeye davet ederken Leo başını salladı. Leo ağır ceketinin cebinde parmaklarını çaprazladı. Dışarıda çok iş yapılması gerekiyordu ama bu sadece bir işti. Yeniden inşa etmekten ziyade işçilik. Binanın yapısal olarak sağlam olduğunu ummak zorundaydı. Jan'ın ve Michaela'nın yardım edeceğine bahse girebilirdi. Bu onların kış projesi olabilirdi ve o da yazın *chata*'da karşılık verebilirdi. Yine de kendini aşıyordu. İçerisi tam bir felaket olabilirdi.

İçeride, mobilyasız ilk büyük oda yankılıydı ve çok soğuktu ama onu rahatlatacak şekilde nemli değildi. Tonozlu tavanın boyanması gerekiyordu ve örümcek ağlarından oluşan bir şenlik havası vardı. Pişmiş toprak zemin sağlamdı ama iyi bir temizliğe ihtiyacı vardı. Leo'yu gülümseten şey ise büyüklüğü oldu. Mükemmel bir içki odası olabilirdi. Barı ve muslukları nereye koyacağını ya da tankların nereye gidebileceğini hayal etmek fazla zaman almadı. Şimdi keşke Anna'yı da getirseydim, aklına gelen fikirleri onunla paylaşabilseydim ve onun yapacağı önerileri dinleyebilseydim diyordu. Kahretsin, onu da getirmeliydi. Buna bayılırdı.

"Burası da mahzenler," dedi Tomáš, onları ikinci bir odaya yönlendirerek. "Yıllar önce küçük bir şarap imalathanesiydi ama sahibi öldü ve çocukları da yeniden başlamakla ilgilenmiyor.

Leo başını salladı.

Zdeňka ellerini ceketinin ceplerine daha da soktu. 'Çok fazla iş var. Çok eski moda. Ben daha çağdaş bir şey isterdim. Bir iş kurmak daha kolay, binayı doğru yapmak için endişelenmek zorunda değilsiniz.

Leo başını salladı. Patronunun önünde çok hevesli görünmek istemiyordu. Çoğu insan onu olduğu gibi kabul ediyordu ama kardeşi Raph'ın iş zekâsının bir kısmını o da paylaşıyordu. Kira konusunda kesinlikle pazarlık yapacaktı. Burası için bir teklif yapacaktı. Doğru hissettirdi.

... ama önce birkaç şeyi daha kontrol etmesi gerekiyordu. Binanın etrafında yirmi dakika daha dolaştılar, Leo Anna'nın poker suratı konusunda yanlış olması için dua ediyordu. Burayı gerçekten istiyordu. O da burayı çok sevecekti. Zdeňka'nın dikkatini bir hataya ya da kusura çektiği her seferinde ona hak vererek çok soğukkanlı davrandı. Tomáš buna hiç aldırmıyor gibiydi. Ya İngilizcesi çok iyi değildi ya da Zdeňka'ya karşı zaafı vardı, çünkü onun her yorumunu hoşgörölü bir gülümsemeyle karşıladı. Aslında Leo, Tomáš'ın bakışları Zdeňka bakmıyorken onun yüzünde oyalandığında kesinlikle ikincisi olduğunu fark etti. Zavallı adamın durumu kötüydü ama Leo'nun empati kurması gerekiyordu: Anna'nın durumu da kötüydü. Ve bu sefer işi berbat etmeyecekti. Sadece ona değil, herkese kalıcı bir güce sahip olduğunu ve kendisine güvenilebileceğini kanıtlayacaktı. Burası bir şeylerin başlangıcı olacaktı. Anna'yla birlikte inşa edebilecekleri bir şeyin.

Yirmi Yedinci Bölüm

"Leo! Anna merdivenlerden yukarı koştu, ona gününü anlatmak için can atıyordu.

Kadın aceleyle mutfığa girdiğinde sırtı ona dönüktü ve telefonu kulağındaydı. El salladı ve konuşmaya devam etti, yüzünde alışılmadık ciddi bir ifade vardı.

Onu inceledi. Bu hafta biraz meşgul görünüyordu - ya da en azından Leo standartlarına göre meşgul. Ara sıra yüzü bir şey hakkında derin düşüncelere daldığını belli ediyordu.

Teşekkürler, Raph. Minnettarım. Sonra konuşuruz.'

Aramayı sonlandırdı. "Selam Anna, aşkım. Kollarını ona doladı ve onu dudaklarından öptü, tıpkı işten eve her gelişinde yaptığı gibi.

"Selam, Leo Knight. Ailenle her şey yolunda mı? Leo geçen hafta neredeyse her gün kardeşiyle konuşmuş, Raph da onu birkaç kez aramıştı. Anna ve Leo'nun tekrar bir araya geldiklerini biliyorlar mıydı? Leo hiçbir şey söylememişti. Belki de onaylamıyorlardı.

"Her şey yolunda," dedi Leo. 'Nasıl geçti? Kimse birbirini öldürmedi mi?

'İnanılmazdı! Dürüst olmak gerekirse, Jakub iki kuyruklu bir köpek gibiydi ve Karel onu yalayıp yuttu. Bugün Karel, günü Jakub'la geçirmek için Šilhov bira fabrikasına gelmişti. Gün ilerledikçe, Anna

Aralarındaki aile benzerliğini defalarca fark ettiler, özellikle de biradan bir yudum alıp tadına baktıklarında, aynı şekle sahip gözleri yarı kapalı bir şekilde düşüncelere dalmışlardı.

"Bu harika. Haftayı tamamlamak için iyi bir yol."

"Evet. Bira fabrikasından birlikte çıktılar ve Karel ve kız kardeşiyle yemeğe gidiyorlardı. Jakub adına çok sevindim, yeniden bir aile olabilmeleri harika olurdu. Bir an için gülümsemesi kayboldu. Ailesi çok sessizdi. Steve'le ilişkilerinin bittiğini açıkça belirttiğinden beri çok az iletişim kurmuşlardı. Aslında teyzesinden ya da Rebecca'dan en son ne zaman haber aldığını hatırlamıyordu. Birincisi önemli değildi ama Becs'le her zaman birbirlerine destek olmuşlardı, özellikle de gençken evde işler gergin olduğunda.

"Bu arada, evlatlık ailemiz Jan ve Michaela, saat yedide kapılarını çalmamızı söylediler.

"Harika. Onlara kendimizden bahsedecek miyiz? Anna bu düşünceye gülümsedi, Michaela'nın hevesli merakını hatırladı. Bu hafta uydurma bahanelerle iki kez uğramıştı.

"Hemen değil. Michaela'yı biraz daha kızdıralım."

"Sanırım Cumartesi gecesi tahmin etmiş olabilir.

"Evet, "biraz süt ödünç alabilir miyim?" taktiği Pazartesi akşamı oldukça açıktı. Sakin olalım ve bira geldiğinde seni öpeyim. Bu Küçük Bayan Çöpçatan'ı şaşırtacaktır."

"Sanırım gidip bir duş alacağım.

"Tamam. Yapmam gereken birkaç arama var.

Anna bütün hafta boyunca yaptığı telefon görüşmelerini merak ederek aşağı indi.

"Hey, Zdeňka," dediğini duydu. "Evet, saat kaçta? Biraz daha geç gelebilirim. Anna'nın iyi olduğundan emin olmalıyım..."

Menzil dışına çıkmıştı ve gerisini duyamıyordu. Dişlerini sıktı, neler olup bittiğini öğrenmek için can atıyordu ama sormayı reddetti. Ona gvenmiyormuş gibi görünecekti. Ve geçen sefer her şey bu yüzden ters gitmişti.

Hızlı bir duş onu kendine getirdi ve bolca kat kat giyindiği sürece Jan ve Michaela ile Cuma gecesi için her şeyin hazır olduğuna karar verdi. Eski şehir Meydanı'ndaki bir çatı barında masa ayırtmışlardı ve şmeyeceklerine dair söz vermişlerdi.

Leo da aynı şekilde giyinmişti, sarı bukleleri siyah beresinin altından görünüyordu. Yola çıkmadan önce onu n kapıda iyice öptü. Anna kendini sabitlemek için Leo'nun ceketinin yakalarını tuttu. "Belki de evde kalmalıyız," dedi nefes nefese bir kahkaha atarak. Leo'yu öpmek asla eskimeyecekti.

"Bu, büyük ifşaata kadar bizi oyalamak içindi. Ona son bir öpücük verdi ve sonra n kapıyı kapatıp merdivenlerden Michaela ve Jan'ın dairesine **i n d i l e r .**

Hava serin olmasına rağmen, konum muhteşemdi ve pahalı menüye değerdi. Anna, atı katına birkaç merdiven ve bir asansör içeren zahmetli yolculukla eğlenmişti. Herkesin battaniyelerin altına girdiği ve ısıtıcıların üzerlerinde patladığı soğuk havaya rağmen teras **d o l u y d u .** Burası kesinlikle turistlerin uğrak yeriydi ve Anna, Jan ve Michaela'nın onları buraya getirmesini takdirle karşıladı. Panoramik manzara, yakındaki astronomik saatin kare kulesini ve ötesinde Tyn'den önce Our Lady kilisesinin ikiz Gotik kulelerinin yanı sıra dört bir yana uzanan pişmiş toprak kiremitli çatıları kuş bakışı görüyordu.

"Bu harika," dedi Leo, başını meraklı bir baykuş gibi bir o yana bir bu yana çevirerek. "Her şeyi görebiliyorsun.

"Tam olarak her şey değil," dedi Jan, eğlenen bir gülümsemeyle. 'Ama bir kez gelmek iyidir. Çok turistik bir yer.

"Hâlâ turist miyiz?" diye sordu Anna.

'Hayır,' dedi Michaela. 'Sen ailedensin. Bizim ailemiz.

"Bu söylediğin çok hoş," dedi Anna, ona sırttan Leo ile hızlı bir bakış alışverişinde bulunarak.

Siparişlerini almaya hazır bir garson belirdi.

"Turist rolü yapacağım ve bir Aperol Spritz içeceğim," dedi Leo. "Muhteşem güneşli bir günmüş gibi davranacağım.

Jan ürpererek, "Ben bira içmeye devam edeceğim," dedi ve Leo'ya başını azarlayıcı bir şekilde salladı.

Leo sadece omuz silkti. 'Ara sıra Aperol içmeyi severim. İtalyan kanımdan geliyor.

Şarap içmeyi planlayan Anna, aslında bir kokteyl denemenin eğlenceli olacağına karar verdi ve bir Kir Royale seçti. Michaela da Jan'ın tiksintisine rağmen aynı şeyi yaptı.

İçkiler geldiğinde kadehlerini kaldırdılar. "*Na zdraví,*" dedi Jan.

"Bize," dedi Leo ve Anna'yı dudaklarından öpmek için eğildi.

Michaela ellerini birbirine vurdu. "Biliyordum," diye bağırdı ve kadehini kaldırdı. "Sana söylemiştim Jan. Bana üç yüz *koruna* borçlusun.

"*Chata*'da olacağını söylemiştin.

"Hayır, sadece olabileceğini söyledim, ama bir gün mutlaka olacağını biliyordum.

Başını iki yana salladı.

Anna ve Leo el ele tutuşarak ikiliye güldüler.

"Üzgünüm dostum," dedi Leo. 'Bunu kabul etmelisin, o haklı. Kadınlar her zaman haklıdır.

"Sana delikli bir hava yatağı verdiğini biliyorsun," dedi Jan, Michaela'ya sırtarak, o da doğruldu ve kabahatini bir kenara atmak istercesine elini salladı.

'Ben... Ben...' Kıpırmızı oldu. "Olabilir dedim.

"Öyle oldu," dedi Anna kuru bir sesle. "İkinci gece birkaç yara bandı ve koli bandıyla onardım.

Michaela ağzını sabit tutmaya çalıştıysa da ağzı eğlenceyle buruştu. "Ama şimdi birliktesiniz?

Leo kolunu Anna'nın omzuna koyarak, "Evet," dedi. "Öyleyiz.

Üstlerindeki ısıtıcı kadar parlak, mutlu bir ışıltı kalbini aydınlattı.

Ertesi sabah Anna, Leo'nun yanına uzanmış, yan yatmış, yüzünde nazik bir gülümsemeyle onu izliyordu. Bir hafta geçmişti ve onu izlemek hâlâ hoşuna gidiyordu. Uykuda, sırtüstü uzanmış, bir kolunu başının üzerine atmış, sarı bukleleri beyaz yastığın üzerinde bir hale gibi yayılmış, tamamen rahat ve derisinin içinde rahat, kendinin özüydü. Anna her zaman onun mutlu ve şanslı özgüvenini ve dünyada nereye ait olduğunu bilmenin verdiği o küstah güveni kıskanmıştı ama şimdi kendini tanıdığını hissediyordu. Prag'a geldiğinden beri oval biçimli Anna ortaya çıkmıştı ve bu çok iyi hissettiriyordu.

Leo'nun göz kapakları titredi, kumlu kirpikleri çırpındı, teninde çıyanlar vardı. Derin bir nefes aldı, burnunu çekti ve sonra gözleri açıldı. Uyandı, diye düşündü, yumuşak uykulu bir parıltıyla tutuştu... ve sonra dans ediyordu, uzuvları seğiriyordu ve hemen harekete geçti,

Onu görür görmez kollarının arasına aldı. Sanki dünyanın en güzel görüntüsüymüş gibi yüzüne anında bir sevinç yayıldı. Tam Leo'ya göre.

"Günaydın, güzelim! Ona gülümsedi ve dudaklarına bir öpücük kondurarak onu üzerine çekti.

"Günaydın," dedi ne zaman onun yanında olsa yüzünde beliren aynı istemsiz gülümsemeyle.

"Duş mu?

"Mmm," diye inledi. Bay Günışığı, sabahları yavaş başlayan Bayan Günışığı'na. Yorganı arkaya attı ve Tigger'ın ruh eşi gibi yataktan fırladı. "Kahveye ihtiyacım var.

Velux penceresinin soğuk ışığında dururken onun utanmadan gerinmesine, her şeyini sergilemesine, kollarının yukarı doğru uzanmasına ve göğsünün genişlemesine kıkırdamadan edemedi. Yağmur rüzgârla birlikte cama sıcıyor, ona kışın ikisinin de farkına varmadan içeri girmiş gibi göründüğünü hatırlatıyordu.

"Tanrım, dışarısı çok korkunç. Tavan penceresine baktı. "Yatakta kalmak için uygun bir gün, ancak..." Durakladı ve onun elini tuttu. "Sana göstermek istediğim bir şey var. Bu öğleden sonra.

Anna bir kaşını kaldırdı. "Ben zaten her şeyi görmedim mi?" diye alay etti.

'Saat ikide bir yerde olmam gerekiyor. Benimle gelmeni istiyorum.' Tamam. Bana herhangi bir ipucu verecek misin?' Bu Leo'nun yapacağı bir şey değildi. bu kadar ciddi olamaz.

"Hayır," dedi ve sonra gözlerinde ışık dans etti ve kadın biraz daha rahatladı. "Bu bir sürpriz.

"Çünkü sürprizleri severim," dedi kuru bir sesle.

"Bunu gerçekten beğeneceğini umuyorum. Gözleri onunkileri tuttu ve bir an için yeniden evlenmek gibi çılgınca bir şey mi planladığını merak etti. Damarlarında havai fişekler patladı. Ya da

öneriyorsun? Gerçi saat iki kulağa çok spesifik geliyordu. Acaba kendini aşıyor muydu? İçini bir heyecan kapladı, sanki midesinde kelebekler uçuşuyordu ve kanatları öfkeyle çırpıyordu. Leo'yla binlerce kez evlenmekten mutluluk duyacaktı.

"Eminim yapacağım," dedi ve yanağına nazik bir öpücük bıraktı. Bu kez ona güvenebileceğini biliyordu. Hayatına sevgi ve ışık getiren aynı güneşli kişiliğe sahip olsa da, o da değişmişti. Onda daha fazla derinlik vardı. Daha düşünceli, daha ölçülüydü, o kadar fevri değildi. "Bu arada, kahveye ihtiyacım var.

"Emin misin?" diye sordu, yatağa geri kayarak ve onu kendine doğru çekerek. Duşla ilgili tüm düşünceler çabucak yok oldu.

Yarım saat sonra isteksizce de olsa kendini dışarı atmayı başardığında, yatağın ucundan adamın gömleklerinden birini kaptı ve onu yastıklara yaslanmış, halinden çok memnun bir şekilde bırakırken, kendisi de yeni bir kahve yapmak için yukarı çıktı.

Elinde iki fincan kahveyle yatak odasına doğru ilerlerken ön kapıdan yumuşak bir ses geldi. Fincanları yere bırakıp Leo'nun gömleğinin düğmelerini ilikleyerek kapıyı açtı ve Jan'ın sandalyeleri almaya geldiğini görmeyi bekleyerek çerçevenin arkasından baktı.

"Merhaba, Anna.

Anna'nın gözleri abartılı çizgi film karakteri şokuyla neredeyse yuvalarından fırlayacaktı ve çok açık bir yanıt olmasına rağmen beyninin kelimeleri bulması on saniye kadar sürdü. "Becs! Burada ne işin var senin?

"Sürpriz," dedi Rebecca ironik bir yarım gülümsemeyle. "Beni içeri davet etmeyecek misin?

Anna bir an kuzenine baktı, uzun bacaklarını ve koyun postundan pilot ceketini inceledi. "Ee, evet.

"Dışarısı buz gibi. Becs ellerine üfledi ve eşikten adımını attı... ve tabii ki, ters gidebilecek her şeyin ters gideceği yasasına göre, Leo, "Kahveme ne oldu Anna, aşkım?" diye sorarak yatak odasından çıktı... çıplak.

Leo Becs'e, Becs ona ve sonra ikisi de Anna'ya bakınca gülünç bir donma-komedi anı yaşandı.

Leo büyük bir beceriklilikle Becs'e el salladı. "Merhaba. Görüşmeyeli uzun zaman oldu. Sadece tuvalete gidiyordum.'

Bu sözlerle birlikte, çıplak olmasından hiç rahatsızlık duymadan koşar adımlarla uzaklaştı, ancak Anna o kalçayla bunu son derece iyi taşıdığını düşünmeden edemedi.

"Pekala," dedi Becs, Anna'nın çıplak bacaklarına bakarak.

Anna iç çekti. "Neden bunu almıyorsun?" Kuzenine kahvesini uzattı. "Yukarı çık. Giyinip bir dakika içinde seni göreceğim.

Becs bir kaşını kaldırdı. "Görünüşe göre açıklaman gereken bazı şeyler var. Anna, Becs'in açıklama yapmak için çocukluk terimlerini kullanmasının iyi bir şey mi yoksa kötü bir şey mi olduğundan emin değildi.

Aceleyle banyoya girdiğinde Leo'nun duşa girdiğini gördü.

"Bana katılmaya mı geliyorsun?

"Şu anda politik olmayabilir.

"Ne, şimdi de süvariler mi geldi? Sözlerine eşlik eden orantısız gülümsemeye rağmen, Anna onun sesindeki hafif tedirginliği duydu.

"Bu hiçbir şeyi değiştirmez," dedi ve onun yanına gidip ağzına güven veren nazik bir öpücük kondurdu.

Adam cevap vermedi ve kadın üzerine sıçrayan suya aldırmadan kollarını adama doladı. Karşılık olarak adam ona bir

Çabuk sık.

"Şu gömleği çıkarsam iyi olacak," diye mırıldandı. "Sırılsıklam olmadan önce.

Soyundu ve onunla birlikte suya girdi. Suyun altında onu sıkıca tutarak dudaklarından öptü. Sessizlik içinde birlikte durdular ve Anna onun kaslarının gerildiği yerdeki sertliği ve gerginliği hissedebiliyordu.

"Neden endişeleniyorsun?" diye sordu usulca, ellerini adamın omuzlarında gezdirerek.

"Hiçbir şey," dedi. "Hiçbir şey. Ve onu dudaklarından öptü, elleri poposuna doğru kayarak hızlıca sıktı. 'Biraz kıpırdansan iyi olur. Kuzenin söz sahibi olmak için uzun bir yoldan geldi.

'Ne isterse söyleyebilir. Bu hiçbir şeyi değiştirmeyecek.

Kuzeni Fransız kapılarının yanında durmuş manzarayı seyrediyor, kahvesini yudumluyordu.

Anna mutfağa gidip kendine taze bir kahve doldurdu ve onun yanına geldi.

Becs Anna'ya kupasını uzattı ve paltosundan sıyrıldı. "Buranın bu kadar soğuk olacağını tahmin etmemiştim.

"Orta Avrupa'da kış mevsimi, ne bekliyordunuz ki?

"Misafirperver bir ev sahibi olmaya devam et. Becs ceketini yemek sandalyelerinden birinin üzerine örttü. "Güzel bir yer. Anna'nın küçük iyileştirmelerini inceledi. "Çok güzel. Anna'nın dokunuşunu seziyorum. Anna'nın Mikulov'dan aldığı masa örtüsüne dokundu. "Bu çok güzel ve mobilyaların hepsi çok şık.

"Bir çöplükte bulabilecekleriniz inanılmaz.

"Hayır! Gerçekten mi?

"Evet, hepsini yeniledik.

Becs kaşlarını kaldırdı. "Manolya Evi'nde büyüdüğümüzü düşünürsek, dekorasyon konusunda bu kadar yetenekli olmayı nasıl başardın?

Anna buna güldü ve biraz rahatladı. "Teşekkür ederim. Hadi o zaman, çıkar ağızındaki baklayı, burada ne işin var? Sanki Anna'nın sorması gerekiyormuş gibi. "Hafta sonu kaçamağı yapmak istediğime seni inandırabileceğimi sanmıyorum. alaycı bir gülümsemeyle sordu.

Dürüstlüğü Anna'yı da gülümsetti. 'Hayır kuzen, yapamazsın. Dersini ver, bitsin, sonra da hafta sonu tatilinin tadını çıkarabilirsin.

"Şu iddialı haline bak. Becs başıyla onayladı ve bu kez daha geniş bir gülümsemeyle gülümsedi. "Seni görmek güzel," dedi masaya oturarak. "İyi görünüyorsun. Daha vurgulu bir şekilde 'Gerçekten iyi' demeden önce bir duraksama oldu. Farklı görünüyorsun. Saçını beğendim. Sanki değişiklikleri tanımlamaya çalışıyormuş gibi Anna'nın yüzünü incelemeye devam etti.

"Teşekkür ederim. Anna onunla birlikte oturmaya geldi, alçıyı sökmenin ve kaçınılmaz olana devam etmenin daha kolay olacağına karar verdi. "Geleceğini bana haber vermeyi düşünmedin. Ya burada olmasaydım?

Becs'in yüz ifadesi bu ihtimalin çok düşük olduğunu gösteriyordu ki bu biraz aşağılayıcıydı ama aynı zamanda eski Anna için de doğruydı. Eski Anna. Bu düşünce kafasında bir deniz feneri ışını kadar parlak ve cesurca parladı. Eski Anna hafta sonları yeni arkadaşlarıyla *chatalara* gitmezdi. Yaşlı Anna yeni arkadaşlar *edinmezdi*, hele kolay kolay. Yaşlı Anna'nın saçları uzamaz, elbiseler giymez ya da mobilyalarını yenilemezdi. Yaşlı Anna içine kapanıktı ve ailesinin ondan beklediği şekilde davranırdı.

"Geçen hafta sonu bütün Cumartesi dışarıdaydım, mantar topluyordum. "Seni bana tercih ederim.

'Sana söz veriyorum gerçekten eğlenceliydi. Ama tam önümüzde duran masadaki filden uzaklaşıyoruz.

Becs'in ağız buruştu. 'Geleceğimi bilseydin bir bahane uydururdun. Müsait olmazdın. Son zamanlarda hiçbir iletişime cevap vermiyordun. Aile sert bir önlem alınması gerektiğini düşündü.

"Ve kısa çöpü sen mi çektin? Anna'nın neşesiz kahkahası Becs'in yanaklarının kızarmasına neden oldu.

"Herkes benim yapacağımı düşündü--

Anna ani bir sezgiyle, "Zorbalıkla kabul ettirildin," dedi. Tam olarak ne olacağını hayal edebiliyordu.

"Zorla kabul ettirilmedim. Senin için endişelendiğimi biliyorlardı. Rebecca'nın sinirli bakışları Anna'ya bilmesi gereken her şeyi anlatıyordu. Becs kolay lokma değildi, bu yüzden gerçekten acımasız davranmış olmalıydılar.

"Endişelenmeyi bırakabilirsin.

"Yapabilir miyim? Yüzü yumuşadı. 'Neler oluyor, Anna? Bu sen değilsin.'

Saçları hâlâ nemli olan Leo odaya girdi.

'Geç kahvaltı isteyen var mı? Gerçekten brunch?" diye sordu.

"Tost?

Yumurta mı?'

Becs baktı... Anna yeniden değerlendirdi. Hayır, yüzündeki kızgınlık değildi, daha çok bir parça huysuzluktu, sanki biraz sinirlenmiş gibiydi. "Sakıncası yoksa kuzenimle özel olarak konuşmak istiyorum.

Omuz silkti. 'Hiç umurumda değil ve seve seve giderim, ama bu sana bağlı değil. Gitmemi istiyor musun, Anna, aşkım?'

Anna ona baktı ve gözlerinin etrafındaki ince çizgileri sıkılaştıran belirsizlik karşısında şaşırdı. Yüzü donuk kalsa da, bu küçük ipucu kalbinin sıkışmasına neden oldu.

"Hayır," dedi, çenesini kaldırdı, gözleri yumuşadı, ona endişelenecek bir şey olmadığını anlatmaya çalıştı. "Kalmanı

istiyorum.

Sadece ağzının şeklindeki ufak değişiklik rahatladığını gösteriyordu. Eğer onu yakından izlemeseydi, bunu gözden kaçırabilirdi.

"Ciddi misin, Anna? Becs'in sesi sanki söyleyecekleri tamamen kabul edilebilir ve mantıklı şeylermiş de sadece bir aptal bunları duymak istemezmiş gibi çıkıyordu.

"Ciddiyim Becs," diye tersledi Anna, bu oyunu oynamayacağına çoktan karar vermişti. Bu kez çok daha yaşlıydı ve ailesinden uzaklaşmak ona yeni bir içgörü kazandırmıştı. Leo haklıydı: Hayatının büyük bir bölümünü genişlemek ve kendi şeklindeki dünyasını bulmak yerine uyum sağlayarak geçirmişti. Eski Anna ile işi bitmişti. O artık Çek Anna'ydı ve kendisinin bu halini çok daha fazla tercih ediyordu.

Herkes senin için endişeleniyor. Steve de yıkılmış durumda. Çok aceleci davrandığını ve sana güvenmesi gerektiğini fark etti. Yine de -' Leo'ya doğru başını salladı '- bu işleri karmaşıktırıyor.

Anna bir kaşını kaldırdı.

"Eve gelmeni istiyor.

Anna iç çekti. 'Bitti, Becs. O fişi çekip gitmiş olabilir ama ben o hafta sonu onunla her şeyi bitirmeyi planladım. Bu uzun zamandır doğru değildi ama ikimiz de bunu kabul etmek istemedik.

Steve öyle demiyor. O seni seviyor. Seni geri istiyor, eğer ona bir işaret verirsen...'

Anna güldü. 'Burada olduğunu bilmiyor, değil mi? Planın neydi? Kuyruğumu bacaklarımın arasına sıkıştırıp ondan özür dileyecektim ve o da beni geri mi alacaktı?

Becs biraz utanarak bakma nezaketini gösterdi.

"Hayır, yok. Durakladı ve sonra söze girdi. "Ama Anna, o iyi adamlardan biri. Sesi yumuşadı. "O sadık bir tip.

Leo'nun varlığını tamamen görmezden gelen Rebecca ona yalvaran bir bakış attı. İkisi de babasının gezinen gözleri ve elleri yüzünden yara almıştı. "Onun asla başka bir kadına bakmayacağını biliyorsun. Çok geç değil. Eğer eve gelirsen, ikinizin her şeyi çözebileceğinizi biliyorum.

Dikkatle, sabırla devam etti. 'Steve önemsiyor. Seni geri istiyor. Bence ona karşı çok katı davranıyorsun. Hayat güllük gülistanlık değil. Ya da yüksek drama. Steve'leyken her zaman nerede olduğunu bilirsin. Leo'ya bir bakış fırlattı. 'Gerçi bunu bilseydi bu kadar bağışlayıcı olacağından emin değilim. Üzgünüm ama üzgün değilim Leo. Kalmak istedin.

Anna çenesini kaldırdı. "Affedilmeye ihtiyacım yok. Becs bir şey söyleyemedi elini kaldırdı. "Steve'le ben artık tükenmiştik, her şeyi akışına bırakmıştık ve sanırım ikimiz de güvenli olduğu için dayanıyorduk.

"Emin misin, Anna? Rebecca Leo'ya doğru bir bakış fırlattı. 'Saygısızlık etmek istemem ama bunun... yani Steve o kadar göz alıcı ve heyecan verici olmayabilir - hepimiz Leo'nun çok güzel olduğunu biliyoruz - ama Steve sağlam biri, onunla nerede olduğunu biliyorsun. Bunun için söylenecek çok şey var.'

"Rebecca! Anna, Leo adına öfkelenmişti. "Bu çok kabaydı.

Leo omuz silkti. "Sadece ne düşündüğünü söylüyor. Ses tonu vurdumduymazdı. Anna onun gerçekten ne düşündüğünü merak etti.

"Ben gerçeklerle yaşamaktan bahsediyorum," diye tersledi Becs.

Anna kuzenine hüzünle gülümsedi. İkisi de onun babasından bahsettiğini biliyordu.

"Bak, Anna. Ben seni düşünüyorum. Senin için en iyisi bu," dedi, o kadar nazikti ki Anna neredeyse onun için üzülecekti. "Açıkça konuştuğumuz gibi. Leo'ya samimiyetsiz bir gülümseme yöneltti. 'Steve seni incitmeyecek. O asla sadakatsizlik etmez. Leo kollarını kavuşturdu ve ona ters ters baktı.

Bıçağı saplamadan önce sadece bir an duraklayan Becs, tam hedefindeydi. "Ne zaman başka bir güzel kızla arkadaş olsa merak etmene gerek kalmayacak.

Anna onun bakışlarını tuttu ama bu darbe eski yaraları yeniden açtı. Becs'in demek istediği şuydu: Teyzelerinin Henry Amca'ya sürekli yaptığı gibi asla merak etmek zorunda kalmayacaklardı. Tıpkı evlendikten sonra bile Leo'ya yaptığı gibi. O her zaman muhteşem kadınlar için bir mıknatıs olacaktı.

Leo'nun yüzü ifadesizdi ve daha da endişe verici olanı, kendini savunmak için hiçbir şey söylemiyordu.

Sonra ayağa kalktı. "Sanırım sizi yalnız bırakacağım. Saatine baktı. "Saat ikide bir yerde olmam gerekiyor.

Anna birden hatırladı. "Oh, seninle gelmemi ister misin?

Başını iki yana salladı. 'Hayır, önemli değil. Bekleyebilir,' dedi havalı bir kayıtsızlıkla, ancak kız onun hızlı, neredeyse üstünkörü yanıtından ikna olmamıştı.

"Emin misin?" diye sordu.

Hayır. Sorun değil. Eminim Rebecca bunca yolu Prag'daki küçük evimizin içini görmek için gelmemiştir. Neden onu köprüye ve kaleye götürmüyorsun?

"Tamam," dedi Anna ama elini yüzüne götürüp yanağına koydu, kuzeninin gelişinin hiçbir şeyi değiştirmediğini bilmesini istiyordu. "Eğer eminsen.

Başını çevirdi ve avucuna bir öpücük kondurdu. "Eminim. Şimdi sıkı sıkı sarın. Dışarısoğuk. Hava kararana kadar kalırsan Rebecca akşam karanlığında şehrin ne kadar güzel olduğunu görebilir.

Becs'e döndü. "Prag'ın tadını çıkar, muhteşem bir şehir. "Teşekkür ederim.

"Sonra görüşürüz.

Anna onun odadan çıkışını izledi ve merdivenlerde her zamankinden biraz daha ağır olan adımlarını duydu. İçinden küçük bir ürperti fısıldadı.

Yirmi Sekizinci Bölüm

Anna yatak odasının kapısını açtığında L eo yatağına uzanmış telefonunda geziniyordu. Bir an için kapının aralığında durdu, L eo'nun çıplak göğüslü, altın sarısı ihtişamını, sarı saçlarında parlayan lamba ışığını incelerken ağzı biraz kurudu. Göğsünde sıcak ve güçlü bir şey çiçek açarken biraz iç çekti.

'Hey,' dedi başını kaldırıp, yüzü yumuşayarak.

Yarım saat önce, Rebecca'yla birlikte Eski Kent'teki akşam yemeğinden döndükten sonra, Charles Köprüsü boyunca ve Kale'ye doğru dolaşarak geçirdikleri bir öğleden sonranın ardından geri dönmüştü.

"Selam," dedi, kalbi basit duygularla dolup taşıyordu. Adamın içi de dışı da muhteşemdi ve onu her gördüğünde hâlâ böyle hissediyor olması ona şaşırtıcı geliyordu. Onu gördüğünde yeryüzünün eğildiğini mi hissediyordu? "Öğleden sonran nasıldı? Senin... saat iki olayı.

"Güzel," dedi ve telefonunu yere bıraktı.

Giysilerini çıkarıp adamın sıcak bedeninin yanına kayd ve adam hemen bir kolunu ona doladı. Başını onun omzuna yasladı, burnunu boynundaki yumuşak tenin kıvrımına soktu ve onun kokusunu içine çekti: en sevdiği Polo tıraş losyonu, soluk

şimdi ve naneli diş macunu, ama aynı zamanda Zdeňka'nın kullandığı iğrenç kokunun bir dokunuşu.

"Kuzeninle her şey yolunda mı?" diye sordu usulca.

"Evet. Teşekkür ederim. Onu öpmek için öne doğru eğildi ve o tatlı çiçek kokusunu bir kez daha içine çekti.

"Peki hiç pişmanlık duymuyor musun?" diye sordu. "Steve hakkında mı?

Eğilip onu tekrar öptü ve gözlerinin etrafındaki küçük gerginlik dokunuşuna şaşırdı.

"Yok. Pişmanlıkları var mıydı? Kızının kendisine fazla bağımlı hale gelmesinden mi endişeleniyordu? O sabah, onun kendisine hazırlıksız bir evlilik teklif edebileceğini düşündüğü aptalca hayalleri aklına geldi. Ne düşünüyordu ki? Belli ki bu öğleden sonra onun yerine Zdeňka'yı koymuştu. 'Endişelenmene gerek yok. Onun yerine geçecek birini aramıyorum. Bunun sen olmadığını biliyorum.

Geri çekildi ve ona baktı. "Bu da ne demek şimdi?

Kafası karışan Anna ona baktı. Sesi rahatlamış olması gerekirken sinirlenmiş gibiydi.

"Sadece senden... yani bunun kalıcı olmasını beklemiyorum.

Leo bir an sessiz kaldı, yüzü kıpırtısızdı, sadece gözleri öfkeyle parlıyordu ki bu çok saçmaydı. Bunu daha iyi bilmeliydi. Onun gibi erkekler, amcası gibi, sürekli yeni bir ilgi, yeni bir dikkat isterlerdi. Leo daha nazik bir mizaca sahip olabilirdi ama dikkati çok geçmeden başka biri tarafından çekilecekti.

"Neden olmasın?" diye sordu, sesi o kadar kısıktı ki kız ancak duyabildi.

o

"Çünkü... bilirsin.

"Hayır, istemiyorum. Sertleşti ve ondan uzaklaştı. "Açıkla.

'Leo, dürüst ol, eğer birlikte, üst üste yaşamıyor olsaydık, gerçekten birlikte olabileceğimizi düşünüyor musun?

"Muhtemelen değil ama biz yaptık.

"Mutlu bir kazaydı ve bundan en iyi şekilde yararlandık ama... hiçbir yere gitmiyor, değil mi? Bir kez bile gelecek hakkında konuşmamışlardı.

Adam ona baktı ve kadın kendini rahatsız hissetmeye başladı.

"Leo?

Ciddiyim.'

'Peki ya öyle olsaydı? Bir şans verir miydin?" diye sordu.

Anna'nın hüznü ve pişman gülümsemesi gözlerinden okunuyordu.

Leo, sen o adam değilsin. Birimiz gidecek ve... Dürüst ol. Gözden irak olan gönülden de irak olur. Hayatına devam edeceksin.'

"Bundan emin misin?" diye sordu, bakışlarını onun üzerinde tutarak.

"Evet," dedi elini onun koluna koyarak. Onu hiçbir şeye zorlamayacaktı. Rebecca'nın gelişi tam zamanında bir hatırlatma oldu. Sonunun teyzesi gibi olmasını, sözde hiçbir şey ifade etmeyen flörtlere ve ilişkilere sürekli göz yummak zorunda kalmasını istemiyordu. "Seni seviyorum. Olduğun gibi. Olduğundan başka bir şey olmanı istemiyorum.

Leo'nun ağzı buruştu ve yatak örtülerini geriye atıp hızlı bir hamleyle ayağa fırlamadan önce ona ters ters baktı. Sırtı ona dönükken, yakındaki sandalyeden boxer'ını kaptı ve yüzünü ona dönmeden önce çekti.

Kızmasını gerektirecek ne vardı ki? Yetişkin gibi davranmaya çalışan, onu olmadığı bir şeye dönüştürmeye çalışmak yerine durumu kabullenen oydu. Ona olduğu gibi saygı duyuyordu.

'Bunun böyle olduğunu mu düşünüyorsun? İyi bir sevişme mi?'

Yutkundu, aralarındaki her şeyi tek bir kelimeye indirgemesinden nefret ediyordu. Daha fazlası da vardı, kesinlikle onun tarafından.

'Neden bu kadar kızgınsın? Bu konuda şikayet ettiğini fark etmedim'.

"Lanet olsun, Anna. Adam başını salladı ama Anna'nın neyi yanlış yaptığına dair hiçbir fikri yoktu. Sadece dürüst davranıyordu. "Anlamıyorsun, gerçekten anlamıyorsun, değil mi?" Kot pantolonunu ve gömleğini çekiştirerek giydi, çıplak ayaklarını botlarının içine soktu.

"Neyi alayım?" diye sordu, şimdi yatağın üzerinde diz çökmüştü. Adam ona ters ters baktı.

"Ne, Leo?

Acı bir kahkaha attı. 'Seni seviyorum ve sen bunu göremiyorsun. Ben hala eğlenen bir adamım. Hâlâ herkesin donuna kadar girebilen bir adamım. Hâlâ sadık olmaktan aciz bir adamım, buna rağmen -' kelimeleri tükürürken ona ters ters baktı '- sana aldatacağımı düşünmen için tek bir sebep verdim mi?

Topuklarının üzerinde geriye doğru çökmüş, ona bakıyordu. "Ve bugün Zdeňka ile birlikte olmadın mı?

'Evet, bugün Zdeňka ile birlikteydim. Tamamen iş içindi, benimle gelseydiniz bunu bilirdiniz.

Anna'nın dudakları gerildi. Zdeňka'dan bahsetmek istememişti ama ağzından kaçmıştı.

"Ve işte bu. Bana hâlâ güvenmiyorsun. Leo'nun midesinde umutsuzluk çalkalandı. "Bunu tekrar yapamam, Anna.

"Ne yapmak?

Leo ona baktı. Gerçekten bilmiyor muydu? Sustu, öfke dalgası üzerine çöktü, o kadar şiddetli ve tüketkendi ki onu sarsmak için uzanmalarını engellemek için ellerini yumruk yapmak zorunda kaldı.

"Geçen sefer gittiğinde neredeyse beni bitiriyordun.

"Ben mi? Kadının sesindeki şaşkın öfke kontrolünü kaybetmesine neden oldu.

"Evet, sen. Uzun zamandır içinde tuttuğu acıyı dışa vurdu ve umursamadı. Kulağa üzgün bir çuval gibi, kendini zor durumda hisseden bir ezik gibi gelmesini umursamadı - kelimeler kendi başlarına uçuşa geçti.

"Bana ne zaman düzene döndüğümü sormuştun, hatırlıyor musun? Sesi tıkanı, biraz boğuklaştı.

"Evet.

"Birkaç aylığına bir karavanda yaşamaya gittim - karavanın içinde dağınık olmak çok çabuk eskidi.

"Karavan mı?

"Evet, bir arkadaşım da vardı. Sen daireden ayrıldığında... bir süreliğine oraya taşındım.

Evet, burada bir ton alt metin vardı ve sormak zorundaydı. "Bir süre mi?

Çiğ acı ve burukluk içinden fırladı. "On üç ay, Anna. Kendimi toparlayana kadar İngiltere'de amaçsızca araba sürerek geçen on üç ay. En gurur duyduğum zaman değildi ama hey, beni derli toplu yaptı. Bu da bir bonus.

"Nereye gittin?

"Her yerde. Omuz silkti. "Tüm Avrupa'yı ve Birleşik Krallık'ı dolaştım.

"Tek bir yerde kalmadın mı? Anna'nın bilgiyi yavaş yavaş işlemesi neredeyse komikti ama hatırlayabildiği tek şey kendini kaybetmeye çalışmanın kör acısıydı.

'Genelde karavan fikri budur. Bilirsiniz, salyangoz olmak gibi, nereye giderseniz gidin her şeyi yanınızda götürürsünüz," dedi olabildiğince soğukkanlı bir şekilde, sanki çok da önemli bir şey değilmiş gibi, oysa aslında BFD'ydi. O zamanlar yalnızlığı arzuluyordu ve ilk kez

Her gün hiç düşünmeden bir yerden bir yere gidiyordu.

Anna ona baktı. "Bilmiyordum.

"Tabii ki yapmadınız. Kimse yapmadı. Kimsenin beni bulmasını istemedim. Berbat haldeydim.'

Zayıflığından duyduğu utancın çirkin yumrusunu yuttu ve öfkeyle karşılık verdi.

'Yaşadığımız şeyin benim için hiçbir şey ifade etmediğini düşünmeni sağlayacak ne yaptım? Neden benim hiçbir şeyi ya da hiç kimseyi ciddiye almayan bir playboy olduğuma bu kadar inanıyorsun? Hiç sadakatsizlik ettim mi? Benden şüphe etmene neden olacak ne yaptım? Çünkü sana söz veriyorum Anna, neyi yanlış yaptığıma dair hiçbir fikrim yok.

Sanki adam ona fiziksel olarak vurmuş gibi keskin bir nefes aldı.

Ama şimdi duramazdı. Her şeyi ortaya döktüğü için kendinden tiksinesine rağmen devam etti. "Bana söyleyebilir misin? Sen biliyor musun ki? Kendisine arkadaş olmanın yeterli olacağını, bilmesine gerek olmadığını söylemişti ama kendine yalan söylüyordu. şimdi biraz hasta hissediyordu. Ne yapmıştı ki? Geçmişten bahsetmenin ne anlamı vardı?

"zr dilerim, bir şey söylememeliydim.

Sonra Anna'nın elini kolunda hissetti. "zr dilerim," dedi o kadar yumuşak bir sesle ki neredeyse ona inanacaktı. Çenesini biraz gevşetti ama bir şey söylemeye cesaret edemedi.

'Ben bir korkaktım. Sen beni terk edemeden ben seni terk ettim.

Onun bu itirafı karşısında şaşırdı. "Seni asla terk etmeyecektim.

Bir nefes verdi. 'O zamanlar bunu fark edemeyecek kadar genç ve aptaldım. Kendimi senin yapacağına inandırmıştım. Özellikle de o kız sahneye çıktığında.

"Ama neden? Ne yaptım da gideceğimi düşündün?"

Anna neşesiz bir şekilde güldü. 'Aynaya baktın mı? Yakışıklı, çekici. Her kız sana iki kere baktı. Hayatına devam etmen an meselesiydi. Ve sen her zaman onu savundun, sadece bir arkadaş olduğunu söyledin.'

"O sadece bir arkadaştı. Ağır ağır söylenen bu sözler, kör bir kaşığın tüm acısıyla saplandı. "Beni bu kadar az mı düşünüyordun?"

'Senden değil, kendimden. Sana tutunmak için yeterli olduğumu düşünmedim. "Ama..." Leo'nun şaşkınlığı kelimeleri bulmakta zorlanmasına neden oldu. "Ama... biz evliydik. Sana yemin ettiğimi sanıyordum. Sözler. I seni sevdim. Ben de seni seviyorum.'

'Ama çok gençtik. Birbirimizi tanı mıyorduk.'

"Seni sevdiğimi biliyordum. Senin yeterli olduğunu. Yutkundu. "Belki de ben sana yetmiyordum.

'Elbette öyleydin. Sen benim için çok fazlaydın. Herkes seni severdi. Kolayca arkadaş edindin. Her şey kolay geliyordu ve gelmediğinde gideceğini sanıyordum.

'Ama bekleyip öğrenmeye hazır değildin. Beni yüzüstü bıraktın. Kendini.'

'Evet,' dedi üzgün bir sesle. "Yaptım. Ama sonunda olacaktı.

"Yani kristal küre konusunda tam yetkiniz var, öyle mi?"

'Leo, bize biraz zaman kazandırdım. Eninde sonunda olacaktı.'

"Ve endişelerini paylaşmak hiç aklına gelmedi.

"Yaptım..." Sesi ancak bir fısıltı gibiydi. "Ailemle birlikte.

Başını salladı, kelimeleri söyleyemiyordu. Onu seviyor olabilirdi ama kadın onu asla sevmeyecekti, tamamen değil.

"Ama Leo..."

Başını salladı, çok fazla şey görebileceği için yüzüne bakamadı.

"Bırak onu, Anna."

Yavaşça odadan çıktı, attığı her adımın ağırlığının farkındaydı ve kapıyı kapattığında, vücudunda titreşen gümbürtü, her damarında dolaşan donuk acıyı yankıladı. Nereye gittiği hakkında hiçbir fikri yoktu. Uzaklaşmaya ihtiyacı vardı. Son mesajlar arasında gezindi. Hoş karşılanacağı tek bir yer vardı. Siktir et. Anna zaten ona güvenmiyordu. Kaybedecek neyi vardı ki? Zdeňka'ya gidip Anna'yı haklı çıkarabilirdi. Sadece iyi vakit geçirmek için işe yarıyordu, başka bir şey için değil.

Bölüm Yirmi Dokuz

Hafif hafif kar yağmaya başlamıştı ve apartmandan dışarı adımını attığında dünyadaki tek insan kendisiymiş gibi hissetti. Ayak sesleri kaldırımında beyaz lekelerin dışında siyah lekeler bırakıyordu. Birkaç blok yürüdüğünde elleri uyuşmuş ve ayakları soğuktan acımişti.

Dahili telefonun zilini çaldığında, kapı açıldığında ve ısırın soğuktan içeri adım atabildiğinde neredeyse rahatlayarak sarkacaktı.

"İçeri gel," dedi Zdeňka, hoş bir gülümseme ve çok seksi bir sabahlık giymişti. O da gülümsedi. Kızgın ve kalbi kırık olabilirdi ama ölü değildi.

'Beni kabul ettiğiniz için teşekkürler. Başka nereye gideceğimi bilemedim'.

"Bundan dolayı aşağılanmayı seçebilirdim. Zdeňka ona alaycı bir gülümseme verdi. "Ama bunun yerine, bir kat merdivenden inmek yerine buraya kadar yürüdüğün gerçeğine odaklanacağım. Zdeňka adamın saçındaki karları fırçalayarak birkaç tanesini yerinden oynattı.

"Michaela ve Jan'ı rahatsız etmek istemedim," dedi kendi yalanından ürkerek. Anna'yı cezalandırmak, kendini cezalandırmak istiyordu. Bu aptalca bir hareketti.

'Ama aldırmayacağımı biliyordun. Özellikle de şimdi bir sözleşme imzalamak üzereyken ve komisyonu ben alacakken.

Umutsuz bir omuz silkmeye omuzlarını kaldırdı. 'Paltonu çıkar. Bize bir içki getireyim.'

Paltosundan sıyrılırken gömleğinin düğmelerini düzgün iliklemediğini fark etti ve gömleği çarpık kokuyordu. Bu kadar üşümesine şaşmamalı, üzerine bir kazak bile giymemişti. Onu canlı kırmızı kanepesi ve ahşap zemin üzerindeki blok renkli kilimleriyle oturma alanına kadar takip etti. Her şey zevkli ve güzel yerleştirilmiş olmasına rağmen -tuhaf olan da buydu, her şey özenle, fazla özenle düzenlenmiş gibiydi- Anna'yla kendi dairelerinin rahatlığına sahip değildi.

Koltuğun kenarına tüneyerek oturdu, yorgunluk çökmüştü üzerine. Burada ne işi vardı?

"Al bakalım. Zdeňka ona bir bira uzattı ve yanına oturdu. Zdeňka'nın ipek bornozunun, göğüs dekoltesinin sağlıklı bir miktarını ortaya çıkarmak için ustaca örtüldüğünü fark etmekten kendini alamadı. Cildi pürüzsüzdü ve hafif bir bronzluk vardı ve yaz bikinilerinin kalıntılarını görebiliyordu.

Birasından hüzünlü bir yudum aldı ve İtalya'da bikinili kızlarla geçirdiği karmaşık olmayan yazı hatırladı. "Teşekkürler.

"*Na zdraví.* Elindeki şişeyi kaldırıp onunkine dokunduktan sonra ince bacaklarından birini altına kıvrıp diğerini kanepeye uzatarak arkasına yaslandı. Karnı krema dolu bir kedi kadar rahat görünüyordu, kendinden emin ve özgüvenliydi. Hiçbir beklentisi olmayan bir kadındı. Anna'nın onun yoluna devam etmesini beklediği türden bir kadın.

"Leo, gecenin bir yarısı neden buradasın?

Ona hüzünlü bir gülümseme verdi. "Beni geri çevirmeyeceğini biliyordum.

Küçümsedi. 'Yatağında her zaman hoş karşılanırsın ama bunun için geldiğini sanmıyorum. Her şeyi mahvetmek isteyen bir

adam gibi görünüyorsun. Sanırım Anna burada olduğunu bilmiyor.'

"Bunun Anna'yla hiçbir ilgisi yok," diye hırladı.

'Ah cennette sorun. Zavallı Leo. Leo'nun kolunu okşadı ve ardından ona doğru eğildi, varlıkları açıkça ortadaydı ve dudaklarına bir öpücük kondurdu.

Sertleşti ve cevap vermedi. Baştan çıkarma söz konusu bile değildi. Ne kadar güzel ve seksi olursa olsun, onu istemiyordu. Hiç istememişti. O iyi, açık sözlü bir eğlenceydi ve önceki hayatında onu hiç düşünmeden yatağa atabilirdi, ikisi için de hiçbir şey ifade etmeyen kaygısız bir boğuşma için.

Yüzünde mineksi bir gülümsemeyle geri çekildi.

Leo, Leo, Leo. Kendini imha düğmesine basmak için geldin ve şimdi bunu yapamıyorsun.

İçini çekti ve ellerini nemli saçlarında gezdirdi. "Ne yaptığımı bilmiyorum.

Koltuğa geri yaslanıp onu inceledi, ağzının kenarlarında beliren eğlence onu tamamen aptal hissettirdi.

'Anna'nın haklı olduğunu ve senin iyi olmadığını kanıtlamaya çalışıyorsun.

Üzgünüm ama iyi olmadığın tek şey kötü olmak.

Leo homurdandı, Anna'nın haklı olduğunu biliyordu. Anna'ya olduğu kadar kendisine de öfke duyarak, güven eksikliğinin bedelini ona ödetmek için hışımla dışarı çıkmıştı.

"O kör," dedi Zdeňka. "Ama neden?"

Leo omuzlarını kaldırdı.

"Leo, düşün. Neden korkuyor?"

Leo şaşırılmıştı. Zdeňka kurnazdı ama onun bu kadar anlayışlı olduğunu düşünmemişti. "Evlendiğimizde bizi terk eden oydu.

"Neden?"

"Bilmiyorum. Her şey yolundaydı. Onu seviyordum. Evliydik.

Zdeňka bir kaşını kaldırdı. 'Öylece gitti. Sebepsiz yere.

Başını salladı ama bu sefer de her şeyin yolunda gitmediğini hatırladı.

"Orada... bir kız vardı. Ama hiçbir şey yoktu. Biz arkadaşlık.'

Savannah Aitken. Şimdi kızın adı, diğer anılar gibi uygunsuz bir şekilde aklına geliyordu. Gerçeği gördükten sonraki o harika aksesuar olan Hindsight, o zamanki itirazlarına rağmen Savannah'ya dostça yaklaşmasının -ki hepsi bu kadardı- onu cesaretlendirdiğini şimdi fark etmesini sağlıyordu. Anna'nın ona güvenmesini çok istemişti. Ona kayıtsız şartsız inanan tek kişinin o olmasını. Aşkın her ikisi için de yeterince güçlü olduğunu ve ne olursa olsun ona güveneceğini varsaymıştı. Belki de çok fazla şey beklemişti, özellikle de Savannah'nın Anna'nın onu suçladığı her şey olduğu ortaya çıktığında. Ama Anna ona güvenmeliydi.

Başını eğdi ve utanarak dizlerine baktı. Belki de inatçıydı.

"Her zaman onu terk edeceğimden korkardı.

'Ki -' Zdeňka başını salladı '- tam olarak yaptığınız şey bu. Sen bir aptalsın.'

Teşekkürler. Bana bilmediğim bir şey söyle.' "Onu seviyorsun.

'Evet, biliyorum ama bu iyi değil. Yeterli değil. Asla yeterli olmayacak.'

'Zavallı çocuk. Michaela kötü olduğunu söylemişti. Güldü. 'Michaela bana uslu durmamı ve seni yalnız bırakmamı söyledi. O yufka yürekli bir romantiktir, bu yüzden hepimiz onu sever ve dediklerini yaparız.

"Evet, kendi bildiğini okumaya meyilli ama çok iyi bir şekilde. 'O grubun annesi, her zaman herkesi gözetiyor, ve seni ve Anna'yı ailesine aldı.'

"Doğru, bize karşı çok iyi davrandı.

"Ama aynı zamanda yaramaz. Zdeňka sırttı. 'Duyduğuma göre yatakla ilgili bir aksilik olmuş. Jan bunu öğrendiğinde ona biraz kızmış, ama en iyisinin bu olduğunu söylemiş.

Leo isteksiz bir hayranlıkla başını salladı. "Ve her zaman tereyağı erimeyecekmiş gibi görünüyor.

"Pardon?

'Bu bir İngiliz deyişi. Çok tatlı ve masum görünüyor.'

'Öyle, gerçekten öyle... ama Anna ve senin için bir aşk hikayesi istedi. Anna'nın seni sevdiğini söylüyor, o yüzden tekrar soruyorum. Neden korkuyor? Neden onu terk edeceğini düşünüyor?

Leo başını ellerinin arasına aldı, dirseklerini dizlerine dayadı, beyni doğru düşünemeyecek kadar bulanıktı.

"Yatma vakti geldi sanırım," dedi Zdeňka. 'Benimkini paylaşabilirsin ya da sana bir battaniye getirebilirim ve burada uyuyabilirsin. Koltuktan kalktı ve bir omzunu zarif bir omuz silkme hareketiyle kaldırarak pürüzsüz tenini daha fazla ortaya çıkardı. "Seçim senin.

"Teşekkürler, Zdeňka, ama sanırım yerimde kalsam iyi olacak. Adamın yorgun gülümsemesi kadının dudaklarını kederli bir teslimiyetle sıkmasına neden oldu.

'Muhtemelen iyi bir karar. Umarım pişman olmazsınız. Bu tek seferlik bir teklif. Elleri kalçasında, en iyi özelliklerini öne çıkaran bir pozda dururken, gözleri boğucu bir kedi parıltısına dönüştü.

'Çok cömertsiniz. Burada kalmama izin verdiğiniz için teşekkürler.

"Sorun değil Leo. Büyük lacivert bir battaniye ve birkaç yastıkla dönmek üzere ortadan kayboldu. 'Rahatına bak ve neye ihtiyacın varsa al. Benimki sade kahve, eğer önce kalkarsan ve bana yatakta kahvaltı getirmek istersen. Kaşları yine imalı bir şekilde yukarı kalktı.

Kendine rağmen güldü. "İyi uykular.

"Niyetim bu. Öte yandan senin muhtemelen birkaç saatini Anna'yı nasıl kazanacağını düşünerek ve geceyi nerede geçirdiğini açıklayarak geçirmen gerekecek. Bununla birlikte, veda etmek için elini başının üzerinde sallayarak ayrıldı.

Leo yastıkları dolgunlaştırdı, ayakkabılarını tekmeledi ve battaniyeyi üzerine çekerek uzandı. Gerçekten de her şeyin değiştiğini düşünmüştü ama hiçbir şey değişmemişti. Anna her zaman bir ayağını kapıdan dışarı atmış, kaçmaya hazırdı. Hiçbir şey değişmemişti. Ona asla güvenmeyecekti. O aptal erkek arkadaşı gibi istikrarlı ve güvenilir olabileceğini kanıtlamak için planı üzerinde o kadar çok çalışmıştı ki... ama belli ki bu onun doğasında yoktu ve Anna bunu ondan daha iyi biliyordu. Sevmeye ve gönülden sevmeye, bir kadını sevmeye kapasitesine sahipti ama bu yeterli değildi. Anna için yeterli değildi.

Onun için asla yeterli olmayacaktı.

Zdeňka'nın toprak rengi kahkahasıyla uyandı ve şaşkınlıkla saatine baktı, bulanık gözlerini saati görebilecek kadar düzelene kadar ovuşturdu. Saat dokuzu geçiyordu. Bir eliyle alnını kavrıyordu ve iç çekti.

Sanki Zdeňka telefonda konuşuyordu ve o da çok neşeliydi, oysa o bir tank tarafından ezilmiş gibi hissediyordu. Battaniyeyi üzerinden atarak ayağa kalktı ve mutfığa doğru yürüdü. Zdeňka sırtı ona dönük, cep telefonunun başında durmuş, pencereden dışarı bakıyordu. Dışarıda bir kar örtüsü çatıları zencefilli kurabiye evlerin üzerindeki krema gibi süslüyordu. Zdeňka onun yansımasını görmüş olmalıydı çünkü döndü ve ayrıldı. "Günaydın Leo. Sonra telefondaki kişiye, 'Gitmem gerekiyor. Ayarlamaları yapacağım.

Aramayı sonlandırdı.

"Michaela'nın selamı var, ancak senden pek memnun olduğunu sanmıyorum.

İçten içe inledi. Zayıf bir gülümsemeyle burnunu takip ederek yan taraftaki kahve fincanına gitti ve kendine bir fincan doldurdu. Birkaç yudumda kayboldu.

"Peki ne yapacaksın?" diye sordu Zdeňka.

"Bir otele yerleşeceğim.

"Bu kadar kolay pes etmek.

'Zdeňka, pes etmiyorum. Gerçekle yüzleşiyorum. Anna ve ben asla birlikte olamayacaktık ve o bunu hep biliyordu. Ne yazık ki bunu anlamam bu kadar uzun sürdü.

"Bu durumda bugün gelip benimle başka bir mülke bakabilirsiniz.

"İçimden gelmiyor.

Ona çarpık bir gülümseme verdi. 'Bana borçlusun. Ayrıca, bugün başka ne yapacaksın?

Leo omuz silkti. Projeye olan tüm hevesi sönmüş olsa da yapılacak bir şeydi. Prag'da bir bira fabrikası ve pub açmak Anna olmadan aynı şey olmazdı.

Otuzuncu Bölüm

"Leo nerede?"

"Bilmiyorum. Anna bir tabak hamur işini Becs'e doğru itti. Erkenden uyanmış ve Leo'nun hâlâ ortalıkta olmadığını görünce tekrar uyuyamamıştı, bu yüzden fırına gitmişti, yarı yarıya onu yolda, sokakta bir yerlerde görebileceğini umuyordu.

Yorgunluktan sersemlemiş bir halde kahveden büyük bir yudum aldı. Dün gece o gittikten sonra uyumak imkânsız hale gelmişti. Onun geri gelmesini umarak dinlemeye devam etti. Sonunda uykuya daldığında, telefonunda Leo'nun numarasını bulamadığı ve her arama yaptığında yanlış tuşlara basıp adını yanlış yazdığı korkunç ve endişeli bir rüya gördü.

Becs bir poğaça aldı ve büyük bir ısırık aldı, çiğnerken memnun bir iç geçirdi. "Taze. Şimdiden dışarı mı çıktın?"

"Mmm," diye başını salladı Anna. "Sanırım Leo'yla dün gece ayrıldık.

"Ne? Becs kahvesini yutmakta güçlük çekerek kekeledi. "Dışarı çıktı. Geri dönmedi.

"Ne demek dışarı çıktı?"

"Dün gece. Biz...' Durakladı. "Kavga bile değildi. Bir tartışmaydı. Konuştuk. Uzun bir iç çekti.

"Ne hakkında?"

Anna yüzünü buruşturdu. 'Ona karşı dürüst olmaya çalışıyordum. Onu kapana kısılmış hissettirme.'

"Sen neden bahsediyorsun?"

'Steve'le ilişkimi bitirdiğim için pişman olabileceğimden endişe ediyordu, bu yüzden kalıcı bir şey beklemediğim konusunda onu rahatlatmak istedim. Memnun olacağını düşündüm.

"Bunu bana tekrar söyle. Becs kahve fincanını önüne koydu.

"Leo gibi adamların istediği de bu, değil mi? Bağlanmamak. Muhtaç olmamaya çalışıyordum.'

Anna kuzeninin sert bakışları altında kendini mikroskop altındaki bir böcek gibi hissetti ve kuzeni bir şey söylemeyince oturduğu yerde kıpırdanmaya başladı.

Sonunda Becs öne doğru eğildi. Eğer gözlük takıyor olsaydı, gözlüklerinin üstünden Anna'ya bakıyor olacaktı. "Seni aptal," dedi.

"Ne?"

'O sana aşık ve sen de ona aşıksın. Bu çok açık.'

"Bu işe yarayacağı anlamına gelmez.

"Bu olmayacağı anlamına gelmez. Becs başını salladı, gözleri Anna'nın tamamen ayıp olduğunu düşündüğü şeye tamamen inanmadığını gösteriyordu. "Bütün erkekler zampara değildir.

"Bunu biliyorum. Anna isyankâr bir savunmayla ağzını sıkıca kapattı. Ama biliyor muydu?

"Bütün çekici erkeklerin zampara olmadığını söylemeliydim.

Anna'nın midesi sıkıştı. "Leo istediği her kadına sahip olabilir.

Becs gözlerini devirerek başını şiddetle salladı, sanki Anna gezegendeki en aptal insandı. "Seni istiyor.

"Evet, ama yeterli değil. İşin özü de buydu. Her zaman çekip gitme, ondan sıkılma, daha göz kamaştırıcı birini, kendisi gibi birini bulma ihtimali vardı.

"Neden bahsediyorsun sen? Kuzeninin sesinden bıkkınlık ve sabırsızlık yayılıyordu.

Anna gözlerini kapatarak utancı ve acıyı kendinden uzaklaştırmaya çalıştı.

'Evliyken ayrılmamız benim hatamdı. Paniğe kapıldım ve o bana bunu yapmadan önce benim ona bunu yapmamın cesurca olduğunu düşünerek çekip gittim. Hatırladıkça içi burkuldu. Tam bir çocuk gibiydi. "Ona nasıl hissettiğimi anlatan bir not bıraktım. Onun için yeterli olmadığını düşündüğümü, onu özgür bıraktığımı yazdım. Kuzenine döndü, kötü davranışından duyduğu utanç yüzünde bir sıcaklık dalgası halinde yükseliyordu. "Tanrım, ne kadar güvensiz bir velettim. Peşimden koşup gelmesini ve bana yanıldığımı söylemesini *istedim*. Bunu yapmasını çok istiyordum. Henry Amca'yı büyürken görmüştüm, yakışıklı ve çekici erkeklerin böyle olduğunu biliyordum.

Becs, "Çünkü babam hıyarın teki," diye önerdi. 'Ama ne yazık ki o benim sikim. Annem onun asla değişmeyeceğini biliyor ama çoğunlukla pantolonunun içinde tutuyor. Birkaç kez çok ileri gitti ama ikisinde de doğruca eve geldi ve anneme hata yaptığını söyledi. Mükemmel olmadığını biliyorum - ama onlar için işe yarıyor. Çoğu zaman mutlular. Adam çapkın... ama bence kadın gizliden gizliye başka kadınların ondan hoşlanmasından hoşlanıyor, ama ona sahip olan o. Onu asla terk etmeyecek.'

Rebecca'nın yüzü kapandı, ağzının etrafındaki çizgilere acı kazındı. "Ve bunun için ondan nefret ediyorum. Böylesine boktan bir örnek oluşturduğu ve bunu ona hiç söylemediği için. Parmaklarını önündeki kahve fincanına vurdu. "Uzaklaşmam gerek. Senin yaptığın gibi. Bu sağlıklı bir ilişki değil. Ama eminim Leo'nun

Bunun gibi. Onunla babam arasında büyük bir fark var. Leo flört etmek ve kadınların hayranlığından beslenmek amacıyla dışarı çıkmaz. Kendine engel olamayan, kadın olsun erkek olsun etrafta başka insanlar olduğunda parlayan arkadaş canlısı bir adam. İnsanları kendine çekmez ve bunu kendisi için yapmaz. Rebecca ona sert ve doğrudan bir bakış attı. "Söz konusu sen olduğunda, seninle ilgileniyor, seni ilk sıraya koyuyor ve senin için güzel şeyler yapıyor. Babamla arasında dağlar kadar fark var.

Anna onun sözlerini düşündü, bir an için rastgele yapboz parçaları gibi parladılar ve onları anlamlandırmaya çalıştıkça kendilerini net bir resim halinde düzenlemeye başladılar. Ama Becs sözlerini bitirmemişti.

"Ve sen, o etrafındayken ışıldıyorsun. Gelir gelmez bir şeylerin farklı olduğunu anladım. Steve'le *hiç* mutlu görünmüyordun. Her zaman onun arkasında üzgün bir köpek yavrusu gibiydin. Şimdi ise eğlendiğin çok açık. Yeni şeyler yapıyorsun. Leo senin için iyi. Gitmesine izin verme.'

Anna yüzünü kapattı, gözlerini yumdu. Leo, Leo'ydu, gökyüzünde patlayan parlak bir yıldızdı, amcasına hiç benzemiyordu. Bunu göremeyecek kadar kör ve önyargılıydı... ve aynı zamanda çok korkmuştu.

"Çok geç, çoktan yaptı.

"Çok geç değil. Peşinden gidin.'

Anna yutkundu, ne kadar aptalca davrandığını hatırlayınca midesi bomboş kaldı. "Onu terk ettiğimde peşimden gelmedi. Onun için o kadar önemli değildim. Çocukça bir şekilde onu sınıyordum ve o da başarısız oldu.

Becs şaşırmış görünüyordu. "Leo geldi," diye fısıldadı, gözleri irileşmişti.

"Ne?

"Leo eve geldi.

"Ne zaman? Kendini bir tenis maçındaymış ve bir voleye daha karşılık vermek zorundaymış gibi hissediyordu.

"Sen eve geldikten sonraki gün. Becs alt dudağını dişlerinin arasına sıkıştırdı ve Anna kan akabileceğinden endişelendi. "O geldi. Annem ona senin orada olmadığını söylemiş.

"Leo eve mi geldi? Soğuk Anna'nın tenine yayıldı, sanki ıslak teniyle bir cereyanda duruyormuş gibi ürperdi. "Neden kimse bana söylemedi?

Becs yüzünü buruşturarak dudaklarını tekrar sıktı. Sonra konuştu. "Çünkü bunun en iyisi olduğunu düşündük.

Anna ağzında biriken tükürükle boğulacağını düşündü.

Kuzeni uzandı ve elini Anna'nın koluna koydu. 'Sen daha çok gençtin ve... annem babamla yaşadıklarını senin de yaşamayı istemedi. Gerçekten de doğru şeyi yaptığını düşünüyordu. Babam sakinleşti ama görünüşe göre biz doğmadan önce oldukça kötüymüş. Annem onu terk edecekti ama sonra Tim'e hamile olduğunu öğrendi ve artık çok geçti. Onun hatalarını tekrarlamayı istemedi. Aslında kötü örnek olduğu için kendini suçluyor ve babamın davranışlarını normalleştirdiğinden endişe ediyordu. Bir başka neden de... hepimiz Steve'i çok destekledik. Sıkıcı bir piç olabilir ama istikrarlı biri.

Nedense Anna bunun sadece komik tarafını görebildi ve kıkırdamaya başladı.

"Merhaba! Evde kimse var mı?"

"Yukarıya, Michaela," diye seslendi Anna. 'Komşumuz,' diye açıkladı.

Michaela mutfığa girdiğinde ilk kez hafif adımları sakın ve yüzü kasvetliydi.

"Leo'nun nerede olduğunu biliyor musun! Bu bir sorudan çok bir suçlamaydı.

Anna başını salladı.

"Zdeňka ile birlikte. Michaela kollarını kavuşturdu, gözleri öfkeyle parlıyordu. "Onun dairesinde. Bu konuda ne düşünüyorsun?"

Anna karnına tekme yemenin nasıl bir şey olduğunu çok iyi bildiğini düşündü. Kendini daha fazla fiziksel acıdan korumak istemesine kollarını ortasının üzerinde kavuşturdu. Leo oraya gitmişti. Neden gitmişti?

"Merhaba, ben Rebecca. Anna'nın kuzeniyim. Becs Michaela'ya alaycı bir el salladı. "Bunun yardımcı olacağını düşünüyor musun?" Anna'ya döndü. "Peki Zdeňka kim?"

"Michaela ve Jan'ın arkadaşı.

"Ve Leo'nun," diye araya girdi Michaela, pek de yardımcı olmayarak. "Bir şeyler yapmalısın.

"Bir şeyler yapmam gerek," diye yineledi Anna, sesi şaşkınlıkla yükseliyordu.

'Evet. Zdeňka benim arkadaşım ama onun nasıl biri olduğunu biliyorum. İngiltere'de bir deyim vardır. "Onu kahvaltı niyetine yer.

Anna aniden gülmeye başladı, bu sefer düzgün bir şekilde, gözyaşları yüzünden aşağı akıyordu. Leo daha bariz birini seçemezdi. Bir megafondan "Sana haklılığını kanıtlayacağım" diye bağırabilirdi.

Kendini tekrar kontrol altına alması birkaç dakikasını aldı, özellikle de bir balondan kaçan hava gibi içinden geçen sersemlikle.

"Bu benim sınavım," dedi bir damla gözyaşını geri kırarak. Mutlu bir gözyaşındı, çünkü şimdiye kadar çok kör ve aptaldı.

"Ne? Becs ve Michaela ona sanki aklını kaçırmış gibi baktılar.

Leo beni test ediyor. Geri adım atıyor, beni haklı çıkarmaya çalışıyor ama Zdeňka ile yatmayacağını biliyorum. Bunu bana yapmaz. Ben tam bir aptalım. Ben onu ittim, o da gitti ve tam olarak ona söylediğim şeyi yaptı.

"Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok kuzen.

"Leo'ya burada kalacağını düşünmediğimi, hayatına devam edeceğini söyledim. Bana beni sevdiğini söyledi ... ve sonra Zdeňka'ya gitti. Hiç sanmıyorum. Anna kendini ısıltılı ve sersemlemiş hissetti.

'Bir dakika, daha önce "seni seviyor" kısmından bahsetmemiştin. Sanırım seni tokatlamak zorunda kalabilirim.'

Anna kuzeninin öfkeli ifadesini görmezden geldi. 'Leo bana kızgın çünkü onun onuruna gölge düşürdüm. Ona benimle kalamayacağını söyledim. O da bunu kanıtlamak için dışarı çıktı. Erkek olma sırası bende. Gidip onu bulmalıyım.'

Becs ve Michaela hâlâ ona bakıyorlardı.

"Onu daha önce bir kez test ettim ve testi geçti. Gelip beni buldu ama ben bilmiyordum. Şimdi sıra bende.

"Erkeğin için savaş," dedi Michaela, ellerini çırpmadan önce ani bir coşkuyla başını sallayarak ve şöyle dedi. "Bu çok romantik.

Becs birinden diğerine baktı. "Kafam çok karıştı. Başka bir kadına gittiği ve geceyi orada geçirdiği için mutlu musun?

Anna sırtarak başını salladı. "Evet. Açıklayacak zaman yoktu. Ne yapması gerektiğini biliyordu. Leo'ya ona güvendiğini ve gerçeği anlayacak kadar iyi tanıdığını kanıtlamak zorundaydı. "Bana Zdeňka'nın numarasını verebilir misin?

Bölüm Otuz Bir

Leo hızlandı. Zdeňka hangi cehennemdeydi? Yapmak istediği son şey, başka bir potansiyel mülkü görmeye gitmekti. Yaptığı planlara Anna'yı da dahil etmişti. Ona Vyšehrad'daki evi göstermek ve Prag'da kendisiyle kalmasını istemek için dün her şeyin hazır olması gerekiyordu. Kendi barlarını ve bira fabrikalarını kurmak için Tomáš ile sözleşme imzalayacaktı.

Yine kar yağıyordu, bugün çok daha büyük taneler vardı, dönüyor ve

Yastık kavgasından dökülen tüyler gibi aşağı kıvrılıyordu. Korkuluğun üzerinden gri, girdaplı, aşağıdaki su ağır ağır hareket ediyordu. Ellerini daha da ceplerine soktu ve Zdeňka'nın buluşma noktası olarak seçtiği heykelleri arayarak yürümeye devam etti. Kuzey tarafındaydılar ve üç taneydiler. Onları ileride gördü ve hızını yavaşlattı. Anahtarları almak için ofise gittiğini söylemiş ve onunla burada buluşması için ısrar etmişti. Üç heykelin önünde durup yukarı baktı. Üç aziz. Sigismund, Wenceslas ve Norbert.

Norbert'in önünde durmak için hareket etti. Gözlerini kapattı. Tam bir aptaldı. Anna neden hâlâ onun bu imajında ısrar ediyordu? Kendini kanıtlamak için daha ne yapması gerekiyordu? Ama en son başka bir kadına kaçarak bunu da suya düşürmüştü.

Gece. Şapkası ve eldivenleri olmasını dileyerek paltosunun içine gömüldü ve saatine baktı. Zdeňka geç kalmıştı. Aziz Norbert'in tepesinde yükselen sert yüzüne son bir kez bakarak döndü ve köprüyü Eski Kent'e doğru taradı. Sıcaklığa rağmen karın büyüüne kapılmış turist kalabalığının arasında - belki de buna uygun giyinmişlerdi - parlak kırmızı etekli bir girdap gördü. Dikkatini çekti çünkü hızla hareket ediyor, diğer insanların arasına girip çıkıyor ve kararlı bir yörüngeye sahipti. Hızlı bir nefes çekti, buz gibi soğuk ciğerlerine çarparken midesi serbest düşüşe geçti.

Buna inanmakta güçlük çekerken, Anna'nın yüzünde endişe ve öfkenin tuhaf bir karışımıyla ona doğru adım adım gelmesine baktı. Doğruca ona doğru yürüdü ve göğsüne bir yumruk indirdi. Ayakları çamurlu karda hafifçe kaydılar ama kendini tutmayı başardılar.

"Bu kaçtığın için," diye tersledi, gözleri parlıyordu. "Seni aptal.

"Ben alırım," dedi temkinli bir şekilde.

"Ve her yerden Zdeňka'ya. Gözlerini devirdi. "Bu tam bir pislik hareketiydi.

"Biliyorum," diye itiraf etti, kalbi onu görünce biraz ters döndü, tüm öfkesi ve muhteşemliği, eşarbi esintide arkasında savruluyordu.

"Panikledim.

Kadın onu inceledi, ağzında alaycı bir gülümseme belirdi ve sonra şöyle dedi: "Sorun değil, seni affediyorum. Seni serbest bırakarak doğru şeyi yaptığımı düşünmüştüm. Ben de panikledim. Bağlılık ya da başka bir şey aramadığımı söylersem kendimi seni çok fazla sevmekten koruyabileceğimi düşündüm. Yani söylediğim şey de aptalca bir hareketti. Kalıcı olmamızı istiyorum. Hep öyle oldu. Her zaman da öyle olacak. Bu yüzden kaçtığın için seni affediyorum.'

"Öyle mi? Gözlerinde dans eden ışığa ve onun gözlerini tutuş şekline rağmen sormak zorundaydı.

"Leo, sana güveniyorum. Kadının yüzündeki sıcaklık ve sevgiyle dolu nazik ifade Leo'nun yüreğini hoplattı. 'Zdeňka seninle istediği kadar flört edebilir, ama aranızda bir şey olmadığını biliyorum. Sen öyle biri değilsin. Evlendiğimizde bunu bilmeliydim ama çok güvensizdim ve erkeklerin aldattığına inanarak yetiştirilmiştim. Beni sevdiğini biliyorum, sadece-' İçini çekti ve özür dolu gözlerle ona baktı. Kelimelere ihtiyacı yoktu, bunu yüzünde görebiliyordu. "Özür dilerim Leo. Affet beni.

"Ne?

"Beni sevebileceğine inanmadığım için beni affet.

Bir adım öne çıktı ve ellerini kadının beline koyarak onu kol mesafesinde tuttu. "Seni uzun zaman önce affettim," dedi ve bir elini kaldırarak gözyaşının akmak üzere olduğu gözünün kenarına götürdü. "Sen de beni affedecek misin?

"Bunu hak ettim sayılır," dedi her zamanki acımasız dürüstlüğüyle. "Sen bana beni sevdiğini söylüyorsun, ben de sana sevmediğini söylüyorum.

"Peki ya ben?

"Tabii ki evet. Bana katlanmak için yapmalısın.' Ona sulu bir gülümseme verdi.

"O kadar da kötü değilsin," dedi, kızın bıkkın, kendine kızgın yüzüne gülümseyerek. "Asıl soru şu: Beni seviyor musun?

Yüzü muziplikle doldu. "Sanırım öyle.

Güldü. "Peki, emin olduğunuzda bana haber verin.

Bir kolunu onun beline doladı. "Şimdi muhtemelen iyi bir zaman. Yüzünü ona doğru kaldırarak, gözleri yumuşayarak onunkileri inceledi. "Bay Günışığı, hayatımı aydınlatıyorsunuz, tüm karanlık köşelere neşe saçıyorsunuz.

Ona bakarken kalbi göğsünde çırpındı, gerçekten çırpındı. "Kesinlikle çiçekli.

Biliyorum. Bana git. Kim bilebilirdi ki?' Parmak uçlarında durdu ve kollarını Leo'nun boynuna dolayarak onu bir öpücük için kendine çekti. "Seni seviyorum Leo.

O da onu öptü.

Bir saniye sonra, "Donuyorsun," diye yakındı.

"Yeterli kıyafetiniz olmadan gecenin karanlığında kaçarsanız olacağı budur.

"O halde, bu sana hizmet ediyor. Ama bir saniye sonra eldivenlerinden birini onun eline tutuşturdu ve eşarbını çıkarıp dikkatle başına sardı.

"Hadi, eve gidelim.

"Ah, bu konuda. Size bir şey gösterebilir miyim?"

Ağzı seğirdi. "Her şeyi gördüğümü sanmıştım.

'Anna Love, ağzını yıka. Görmeni istediğim bir şey var. Yüzünü buruşturdu. "Zdeňka'yı aramam gerek. Benimle burada buluşması gerekiyordu.

'Ah, size söylemeliydim. Gecikti.' "Burada olacağımı biliyor muydun?

Ona sırtıttı. 'Ona seni burada tutmasını söyledim. Onu aradım ve biraz yardım istedim.

"Onun evinde kalmama rağmen.

"Leo," diye azarladı. "Oh, işte orada.

Başını kaldırdığında Zdeňka'nın sırtarak onlara doğru yürüdüğünü gördü.

"Kalmayacağım ama bunlara ihtiyacın olabileceğini düşündüm. Cebine bir dizi anahtar koydu, Anna'ya arsızca göz kırptı ve köprünün diğer tarafında onu bekleyen Tomáš'a doğru koşmaya başladı.

"Hadi," dedi Anna'ya. "Eve gidelim. Anna başını salladı ve arkasını döndü.

"Hayır, bu taraftan gidiyoruz.

"Öyle mi?

Adresi Uber uygulamasına girerken başıyla onayladı.

Beş dakika sonra bir taksinin içindeydiler, ancak Leo Anna'nın onu ısıtmak için etrafına sarılmasından oldukça memnundu.

"Bana nereye gittiğimizi söyleyecek misin?" diye dördüncü ya da beşinci kez sordu.

O da yumuşadı. "Vyšehrad'a gidiyoruz.

Suratını astı. "Bu bana hiçbir şey anlatmıyor.

"Hayır," dedi ve burnuna dokunarak onu öptü. "Her şeyin zamanı var.

Taksi gidecekleri yerde durdu ve ayakları yumuşak beyaz zeminde çıtırdarak dışarı çıktılar. Kar, küçük alçak binanın çatısını örtmüş, kenarlarını yumuşatmış ve pişmiş toprak kiremitleri kaplayarak dışını rahat bir kulübeye dönüştürmüştü.

Leo ahşap kapıya doğru ilerledi, ayakları bakır karda izler bırakıyordu ve bu bir işaret gibiydi. Yeni bir başlangıç. Temiz ve yeni. Bir kapı açtı ve Anna'yı içeri aldı.

"Burası neresi?" diye sordu.

'Benimle Prag'da kalmakla ilgilenip ilgilenmeyeceğini merak ediyordum.

Bir pub ile kendi bira fabrikamızı kuruyoruz. Belki burada, eğer beğenirsen. "Burada mı?" Gözleri büyüdü. "Seninle mi?

Başını salladı, kalbi göğsünde acıyla çarparken kollarını ona doladı ve burun buruna gelecek şekilde kendine çekti.

Yüzünü kaldırdığında gözlerinde yaşlar parıldıyordu. "Prag'da mı?

"Evet. Onu öptü. 'Prag'da kendi küçük yerimiz. Ne dersin?

"Leo Knight. Gözyaşları döküldü ve ona, kendisini de hafifçe ağlamaklı hissetmesine neden olan tuhaf bir gülümseme verdi. "Çok isterdim

Seninle Prag'da küçük bir yerde yaşamak istiyorum. Aslında seninle olduğum sürece her yere giderim.

Sonsöz

Arnavut kaldırımlı caddeden bir çift heybetli çift kapıya kadar yürümüş ve içlerindeki daha küçük bir kapıdan geçerek küçük fuayede durduklarında Leo, "Bu oldukça önemli bir şey," dedi. Duvarın yüksek bir yerinden kırmızı bir ışık onlara doğru yanıp sönüyordu ve Leo'nun yanında bir dizi hava kilidi güvenlik kapısı vardı. İsimleri kontrol edildikten sonra teker teker içeri davet edildiler. Karşı tarafta onları siyah takım elbiseli ve alçak mahkeme ayakkabıları giyen genç bir kadın karşıladı.

'Bay Knight ve Bayan Love, tanıştığımıza memnun oldum. Ben Adela, büyükelçinin özel sekreteriyim. İngiliz Büyükelçiliği'ne hoş geldiniz. Bu etkinliğe ev sahipliği yapmaktan dolayı çok mutluyuz.

"Teşekkür ederim," dedi Leo o büyüleyici gülümsemelerinden biriyle ve Anna'nın elini çabucak sıktı.

"Evet, teşekkür ederim," diye yineledi, kadın yaprak dökmeyen ağaçlar ve peri ışıklarıyla süslenmiş merdiveni işaret ederken sinirleri tepesindeydi. O ve Leo Noel için Prag'da kalmaya karar vermişlerdi ve bu gece Jan ve Michaela ile Eski Şehir Meydanı'ndaki Noel Pazarı'na ilk ziyaretleri için buluşacaklardı, Noel'e daha bir ay ve bira festivali haftasına iki hafta olmasına rağmen.

Sanki cesareti kırılmış gibi ilk adımda tereddüt ettiğinde Leo onun elini tekrar sıktı.

"Bunu halledeceğiz," diye kulağına fısıldadı. "Aşk Şövalyesi'ni hatırla. Sesinin müstehcen tonu kızın kıkırdama isteği uyandırdı ve sinirlerini yatıştırdı. Bunu başarmıştı. Oval şekilli Anna binadaydı.

Merdivenin duvarları ağır, süslü çerçeveler içinde müze tarzı tablolarla kaplıydı, ciddi görünümlü yaşlı adamların portreleri. Anna onlar geçerken her birine üstünkörü bir bakış attı, Leo da onu dürterek onların sert ifadelerini taklit eden suratlar çizdi. Bulundukları kata vardıklarında, Anna kendi yüzünü düzgün tutmakta zorlanıyordu.

Jakub ve Karel dayanışma içinde yan yana durmuş, devasa bir Noel ağacının hakim olduğu geniş bir salonda bekliyorlardı. Anna ikiliye gülümsedi, önceki zorlukları bu kadar çabuk aşmış olmalarına hâlâ hayret ediyordu.

'Günaydın, Karel; günaydın, Jakub. Bira burada mı?' diye sordu Leo.

"Elbette bira burada," dedi Jakub, biraz da test edercesine. "Dün geldi, böylece gece boyunca yerleşebildi ve optimum sıcaklıkta tutulabildi.

Anna ona güven verici bir gülümseme verdi.

"Panel zaten burada," dedi Karel. "Oldukça kalabalık bir grup.

"Çek Bira ve Malt Birliği üyeleri," diye araya girdi

Jakub. 'Büyükelçinin yanı sıra ticaret ataşesi ve *Sdílená Kultura* .'

"Hepsi çok etkili," diye ekledi Karel.

Anna yutkundu, sunumuna duyduğu güven hızla buharlaştı. Neden bunu yapabileceğini düşünmüştü ki? Slaytları güçlü olabilirdi ama topluluk önünde konuşmak ona göre değildi. Birisi bağırsaklarıyla makrome yapmaya başlamıştı ve her şey

gırtlacı da dahil olmak üzere aniden çok düğümlenmişti. Acaba konuşabilecek miydi?

Leo onun elini tuttu ve sıktı.

'Bunu başaracaksın, Anna Love. Bunu başaracağız,' dedi Leo güçlü bir fısıltıyla. Bu onun her zamanki mutlu ve şanslı tavrıyla o kadar çelişiyordu ki, Anna'yı ürküttü ve ona çok ihtiyaç duyduğu bir omurga aşısı yaptı.

Saat dokuzda, yakındaki bir kilisenin çanının çalmasıyla duyurulduğu gibi, bir dizi çift kapı açıldı ve dördü içeri davet edildi. Oda bir öncekinin iki katı büyüklüğündeydi ve şehrin güzel bir manzarasına sahipti. Ön tarafta, kuyruklu bir piyanonun yanında, içinde mikrofon ve iki sandalye bulunan bir masa ve yanında da biraların bulunduğu soğuk kutular vardı.

Masanın önünde, Anna birkaç kadın olduğunu fark etse de, ağırlıklı olarak erkeklerden oluşan bir dinleyici kitlesi sıralanmıştı. Leo ve Anna ön sıraya oturmaları için davet edildi.

"Bayanlar ve baylar, bu sabah hepinize İngiltere Büyükelçiliği'ne hoş geldiniz demek istiyorum. İlk sektörel Kültürel Değişim Programımızın sonuçlarının değerlendirileceği açılış toplantısına geldiğiniz için teşekkür ederim. Yarışmacılarımız Bayan Love ve Bay Knight tarafından hazırlanan iki biramız var ve her ikisi de hangi biranın ticari değere sahip olduğuna ve büyük ödülümüzü alacağına karar vermemize yardımcı olacak bir sunum yapacaklar. Sözlerimi Avrupa Kültür Ofisi Başkanı Jaroslav Lebeda'ya devretmek istiyorum.

"Bu prestijli etkinliğe ev sahipliği yaptığı için Ekselansları Büyükelçi'ye hepimiz çok teşekkür edebilir miyiz? Jaroslav, Anna'nın bacağının aşağı yukarı zıplamaya başladığı kibar alkışlar arasında beş dakika boyunca boş boş konuştu. *Lütfen devam edin*, diye düşündü. Söylediği her kelime boynundaki ve omuzlarındaki gerginliği daha da artırıyordu.

Sonunda 'Bayan Anna Love'ı sahneye davet etti. Ayağa kalktı ve Leo'ya gergin bir bakış attı. Leo başıyla onaylayınca masaya gitti ve dizüstü bilgisayarını açtı.

"Herkese günaydın. Sesi biraz titredi ama kendini zorlayarak bakışlarını dinleyiciler arasında gezdirdi ve bazılarıyla kısa süreli göz teması kurdu. "Jakub Šilhov ile Šilhov bira fabrikasında çalışacak kadar şanslıyım, bildiğiniz gibi burası birkaç yüz yıllık bir bira üretim geleneğine sahip. İzleyicilerden gülümsemeler ve baş sallamalar geldi

"Meslektaşım Bay Knight, Crystal bira fabrikasında daha çağdaş bir tarzda bira yapıyor ve onu bana katılmaya davet etmek istiyorum.

Leo onun yanına doğru ilerlerken seyirciler arasında bir merak ve şaşkınlık mırıltısı dalgalandı.

"Prag'a ilk vardığımızda çok farklı bira fabrikalarına gideceğimiz belliydi. Eski ve yeni. Öğrendiğimiz şey, bira yapmanın yanlış ya da doğru bir yolu olmadığı. Bu bireysel zevke bağlı ve birinin diğerinden daha iyi olduğunu söylemek yanlış. Onlar farklı. Leo sözlerini bitirdi ve Anna'ya uzattı.

Arka sıralardaki birkaç kişiyle başlayan ama kısa sürede tüm izleyicileri saran ani bir alkış tufanı koptu. Bundan cesaret alan Anna bir adım öne çıktı, burada olduğu için aniden heyecanlanmıştı.

'Bugün, bayanlar ve baylar, eski ve yeniyi, geleneksel ve çağdaş olanı kutlayacağız. Birlikte çalışmanın birbirimize karşı çalışmaktan daha güçlü olduğuna karar verdik. Bu yüzden Bay Knight ve ben konseptimizi sunmak istiyoruz: Love Knight birası. Yan yana satacağımız iki bira, iki süreç, içenlerin kendi kararlarını vermelerine ve ikisini karşılaştırmalarına izin vereceğiz.

Leo ona göz kırptı ve o da gülümsedi, seyircilerden birkaçının onaylayarak başını salladığını fark etti. Birdenbire uçuyordu - bunu yapabilirlerdi. "Leo size pazarlama planını anlatacak.

Leo iyi prova edilmiş sunumuyla izleyicileri büyülerken, Anna da her birini büyülediği için yüreği gururla dolu bir şekilde onu izledi. Ve nihayet sıra son mesajlarını sunmaya gelmişti: "*Ne Yanlış Ne Doğru, Birayı Sev, Şövalyeyi Sev*" sloganıyla tamamladılar. Jakub ve Karel bira bardaklarını doldurup garsonlar tarafından dağıtılan gümüş tepsilere koyarken, spontane bir alkış tufanı daha koptu.

Büyükelçi yanlarına geldi.

'Çok iyi iş çıkardınız. Bira yapımcılığı işi yürümezse ikinizin de diplomatik alanda bir geleceği olabileceğini düşünüyorum. İki bira üreticisine bakarken ağzı gizli bir gülümsemeyle kıvrıldı. 'Jaroslav deneseydi daha iyi bir siyasi çözüm bulabileceğinden emin değilim. Programa sponsorluk yapmaları için ikisini de sırf aralarındaki rekabet yüzünden ikna ettiğini biliyorsunuz. İkisine de tuzak kurdu, her birine diğerinin katıldığını söyledi, oysa ikisi de katılmamıştı. Ama bence sen onu geride bıraktın. Akıllıca bir hamle. Sanırım şimdi birayı denesek iyi olacak. Önce bayanlar.'

Garsonlardan biri Anna'nın birasından üç bardak getirdi ve büyükelçi ile Leo bardaklarını kaldırırken Anna nefesini tuttu. Ekselanslarının ne düşündüğü umurunda değildi ama Leo ilk yudumunu aldığı anda içi kıpır kıpır oldu

Tebrikler, Anna Love. Bardakta güneş ışığı. Çok güzel. Seninle gurur duyuyorum, Anna. Bu gerçekten iyi bir bira. Hafif, çiçeksi ama yumuşak, pürüzsüz bir lezzet derinliği var.

"Teşekkür ederim. Kadın zevkten pembeleşti. '

Bir garson yaklaştı ve Anna Leo'nun birasından bir bardak aldı. Önce kokladı, sonra tadına baktı. Leo onu izliyordu ve yüzündeki kayıtsız ifadeden fikrinin onun için ne kadar önemli olduğunu sadece o bilebilirdi. İkinci bir yudum daha aldı, yüzünü asmadı ve tek kelime etmedi. Bazen alay etmek eğlenceliydi. Üçüncü bir yudum aldı, bir kaşını kaldırdı ve başını bir yana eğdi.

"Ne? Beğenmedin mi? Leo'nun yüzü buruştu ve jüri üyelerinin tepkilerini ölçmeye çalışarak odaya göz gezdirdi.

Yüzünde bir gülümseme belirdi. 'Aferin Leo Knight. Başardın. Ne inanılmaz bir lezzet derinliğı. Bu... odunsu, hoppy, dumanlı. Kışın sıcak bir ocağın yanında olmak gibi. Bayıldım.'

"Ciddi misin?

Adamın sesindeki kuşkulu tınıda güven tazeleme ihtiyacını duydu.

Ciddiyim. Bu çok iyi. İkisi arasında seçim yapamadım. Ona gülümsedi. "İyi ki jüri üyelerinden biri değılim. Leo'nun omzunun üzerinden, onların ellerinde panolarla odadan çıktıklarını görebiliyordu.

"Tanrım, işte bu," dedi, başı hafifçe dönüyordu. Leo'nun koluna tutunmak zorunda kaldı. "Kararlarını vermeye gidiyorlar.

"Kendimi biraz Papa gibi hissediyorum," dedi Leo, neşeli bir gülümsemeyle. "Bütün kardinaller oy vermeye gidiyor.

Bu saygısızlık, Anna ve büyükelçinin eşinden minnettar bir kahkaha patlamasına neden oldu ve büyükelçinin eşi kuru bir sesle, "Sanırım ödöl biraz farklı," dedi.

"Bunun önemli olmadığını biliyorsun," dedi Anna. 'Artık resmi bir takımız, her şey kazan-kazan.

'Biliyorum,' dedi Leo, 'ama ben resmi, sektörel bir onay istiyorum. Eğer bu adamlar beğenirse, sorun yok demektir. Aksi takdirde iki İngiliz

Çek Cumhuriyeti... Bilmiyorum. Eğer içlerinden biri ödöl kazanırsa...'

"Endişelenmeyi bırak, Leo," dedi ona. 'Bunun bir önemi yok. Biralarımızdan biri Bira Festivali'nde olacak. Pek çok insan onu içecek. Bunun Our Place için harika bir tanıtım olacağını kendin söyledin.

Love Knight'ın kulağa çok fazla seks dükkânı gibi geldiğine karar verdiler ve ortak girişimlerinin adı olarak Our Place'de karar kıldılar.

Leo'nun Anna'yı çok eğlendirdiği ve büyükelçinin karısını çok kızdırdığı, ağaçtaki Noel süslerinin çoğunu göz hizasında yeniden düzenlediği yarım saatin ardından çift kapı açıldı ve yargıçlar içeri girerek Jaroslav'a mühürlü bir zarf verdiler, o da bunu hemen büyükelçiye uzattı.

Büyükelçi kürsüye doğru yürürken Leo Anna'nın elini tuttu. "Sanırım daha fazla uzatmadan kazananı açıklayacağım. Herkes yeterince bekledi.

Zarfı açtı ve içindekileri okudu, yüzünde geniş bir gülümseme belirdi.

"Beraberlik olduğunu açıklamaktan memnuniyet duyuyorum. Her iki bira da kazandı ve her ikisi de bu yılki Noel Bira Festivali'nde yer alacak. Tebrikler, Bayan Love ve Bay Knight. Bira bardağını kaldırdı. "Harika bir işbirliğine, eski ve yeninin evliliğine.

Leo Anna'yı kucakladı ve onu kocaman öptü. "Tebrikler, Anna, aşkım.

"Tebrikler, Leo.

"Sana yapabileceğimizi söylemiştim," dedi ukala bir göz kırpışla ve bu çirkin yalana kahkahalarla gülmesine neden oldu. Her zamanki gibi bastırılamazdı - ve bunu hiçbir şeye değişmezdi. Bu işte birlikteydiler ve Prag'daki gelecekleri çok parlak görünüyordu.

Teşekkür

Mayıs 2022'de menajerim Broo Doherty ile birlikte Václav Havel havaalanına vardığımda, beni bekleyen yolculuk hakkında biraz endişeliydim. Editörüm Petra Lásková ve genel yayın yönetmenim Tereza Lebedová ile ilk kez tanışacaktık ve önümüzdeki birkaç günü Prag'da onların yanında geçirecektik.

Dört gün sonra dördümüz ve Grada Slovakya'dan meslektaşları sevgili Janka Turnová, vedalaşma ihtimaline karşı gözyaşları içindeydik. Bu gezi bazı harika dostlukları pekiştirdi ve bana dünyanın dört bir yanında arkadaşlara sahip olmanın değerini hatırlattı. Bize farklılıklarımızdan çok daha fazla ortak noktamız olduğunu hatırlattı.

Bu ilk seyahatimde pek çok güzel insanla tanıştım ve Grada'daki ekipten, okurlardan, blog yazarlarından ve Knihy Dobrovský'deki kitapçı çalışanlarından inanılmaz bir karşılama gördüm ve üç saat boyunca kitap imzaladım. Sırada bekleyen herkese ne kadar teşekkür etsem azdır. İngiliz Büyükelçiliği'ni de ziyaret ettim ve Nick ve Erica Archer'a çok özel bir güne ev sahipliği yaptıkları için minnettarım.

O zamandan beri Çek Cumhuriyeti'ne birkaç kez gittim ve son gidişimde kendimi biraz eve dönmüş gibi hissettim. Mayıs ayında Prag'dan başlayarak Brno'yu ziyaret edip Güney Moravya'yı gezdikten sonra Slovakya sınırını geçerek bir hafta geçirdim.

Bu kitap Prag'a, tüm sevgili Çek okurlarıma ve orada edindiğim dostlara yazdığım bir aşk mektubu. Ayrıca bu yıl Bratislava'da beni harika bir şekilde karşılayan ve üç saat boyunca kitap imzaladığım Slovakya'daki tüm okurlarıma da çok teşekkür etmek istiyorum

Martinus kitapısında. Orada okuyucular tarafından inanılmaz derecede sıcak ve cömert bir şekilde karşılandım. Ayrıca Grada Slovakya ekibi Alexandra Janogová, Dominika Miklošíková ve Janka Turnová da bana asil bir şekilde davrandı.

Michaela'ya, @radsí_knihy, bu kitap için bana adını ödünç verdiğí, dostluęu ve desteęi için ve @zdenka_mevedi'ye, bana adını ödünç veren sevimli blog yazarına özel teşekkürler (gerçek Zdeňka benim Zdeňka'mdan çok daha güzel). Tüm desteęi ve çikolata ikramları için Kirstina @thebookfly'a da teşekkürler! Harika çevirmenim Lenka Čurdová'ya da çok teşekkür ederim, hızlı çeviri becerisi inanılmaz ve çok takdire şayan.

Kitaplarımı paylaştan, bana güzel mesajlar gönderen ve sevgilerini gösteren tüm blog yazarlarına, instagram kullanıcılarına, eleştirmenlere ve okuyuculara çok teşekkür ederim - çok takdir ediliyor ve her birinize minnettarım.

Grada'daki tüm ekibe, özellikle de olağanüstü şoför ve her yönüyle harika bir insan olan Lida'ya daha da büyük teşekkürler - sizi tanımak bir zevkti.

En büyük teşekkürü kitaplarımı ek Cumhuriyeti'nde destekleyen ve orada büyük bir başarı elde etmelerini sağlayan muhteşem Petra Lásková ve Tereza Lebedová'ya borçluyum. Hanımlar size kesinlikle bayılıyorrum ve sizinle vakit geçirmek her zaman bir ayrıcalık xxx.

Bu kez Prag hakkında **b i r** kitap yazacak kadar bana güvenen İngiltere'deki muhteşem editörüm, efsanevi Charlotte Ledger'a ve yalpaladığım zamanlarda beni kollayan ve destekleyen menajerim ve seyahat ortağım Broo Doherty'ye daha fazla teşekkür ederim.

Ve eğer bu Oscar bölgesine giriyorsa özür dilerim, ama aynı zamanda koşu arkadaşım Ruth'a da teşekkür etmek istiyorum.

Charles Köprüsü'ndeki sahne için ilham kaynağı, kocası Giles'in ona evlenme teklif ettiği yer olduğunu söylediği yerdı.

Bir kitabın yayınlanmasını sağlayan perde arkasında da pek çok insan var, bu yüzden **h e r** birine yürekten bir teşekkür daha.

Okurlardan yayın ekibinin üyelerine kadar, bana yaşamak için bir şeyler uydurma şansı veren tüm insanlara minnettar olmadığım bir gün bile yok. Rüyamı yaşıyorum ve bunu seviyorum.

Okuduğunuz için
teşekkürler...

Umarız *Prag'da Küçük Bir Yer'i* beğenmişsinizdir!

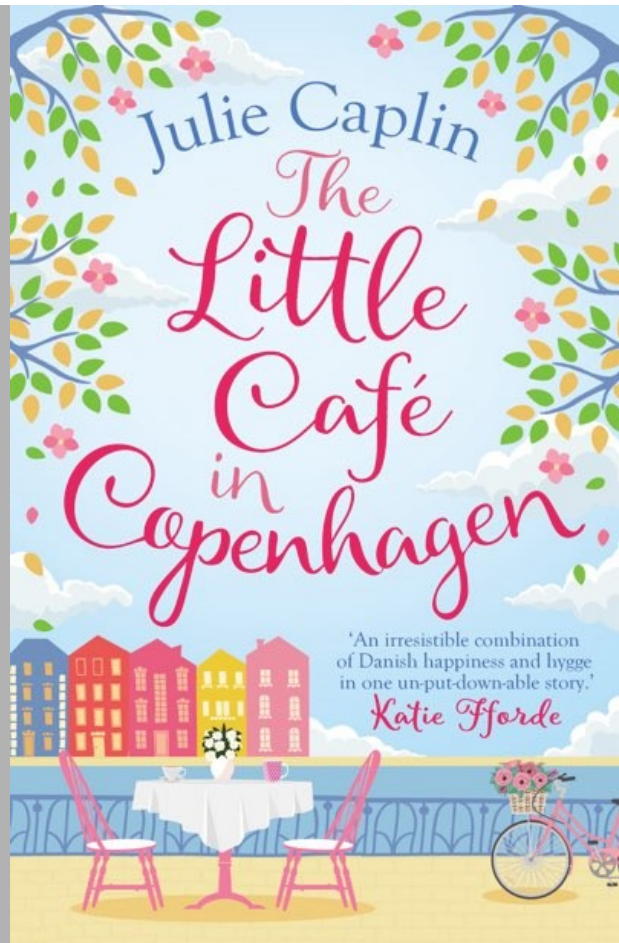
Sözcüklerin yayılmasına yardımcı olmak için tercih ettiğiniz tüm
platformlarda bir inceleme bırakın!

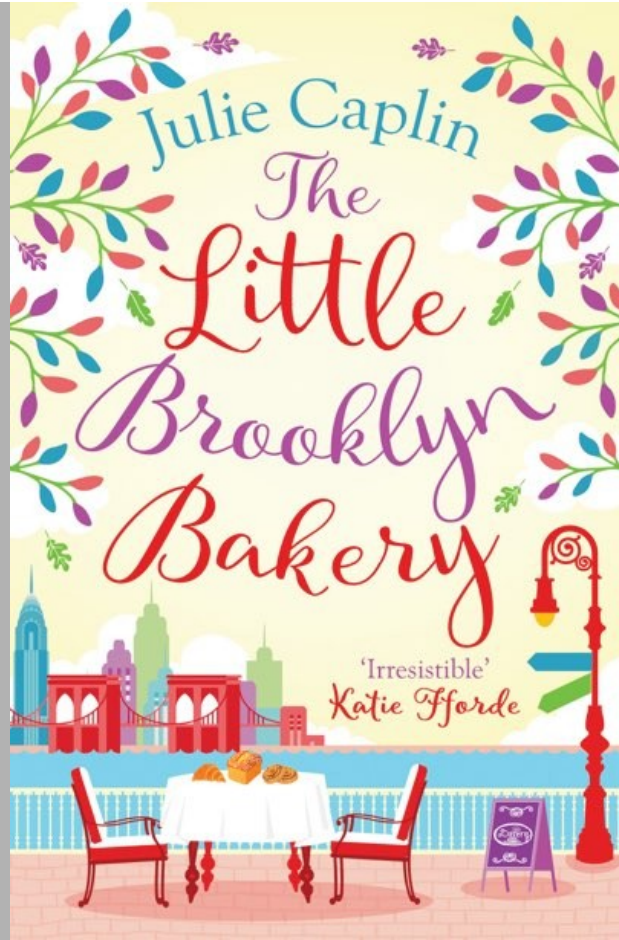

Julie Caplin'in Romantik Kaçışlar serisinin en son yürek ısıtan bölümü [Manzaralı Villa](#)'yı kaçırmayın!

Kopyanızı [buradan](#) alın!

Ayrıca aşağıdaki kapaklara tıklayarak önceki tüm kitaplarını da okuyabilirsiniz!

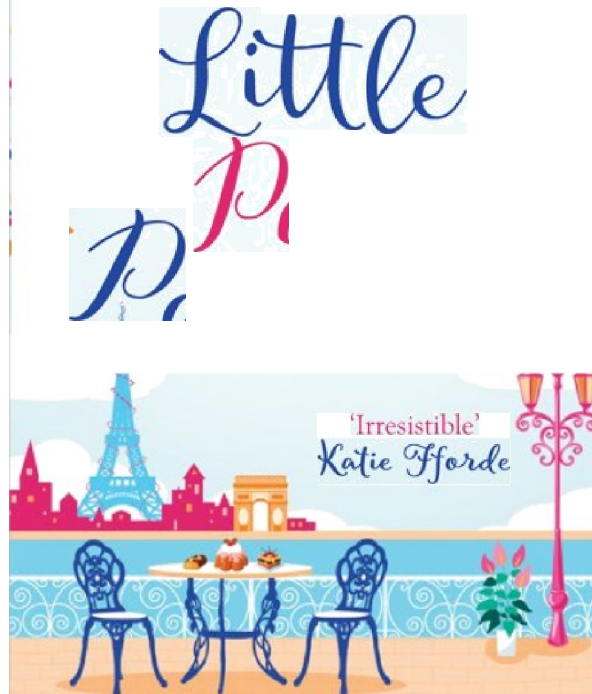
"m*'*û"'

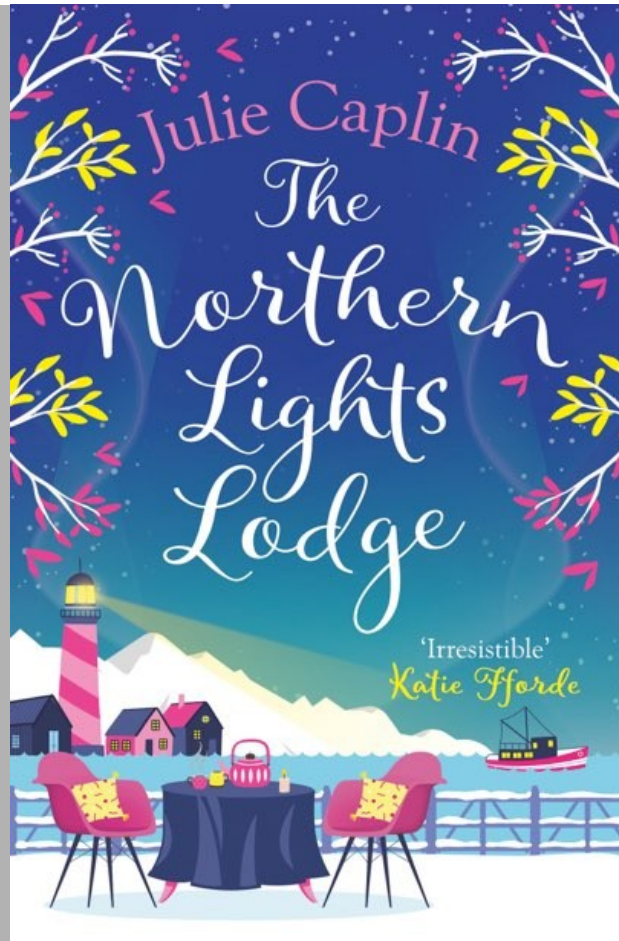
' ^'''**_'''

, ıt.q),y ie Cap/yi; ıp

"

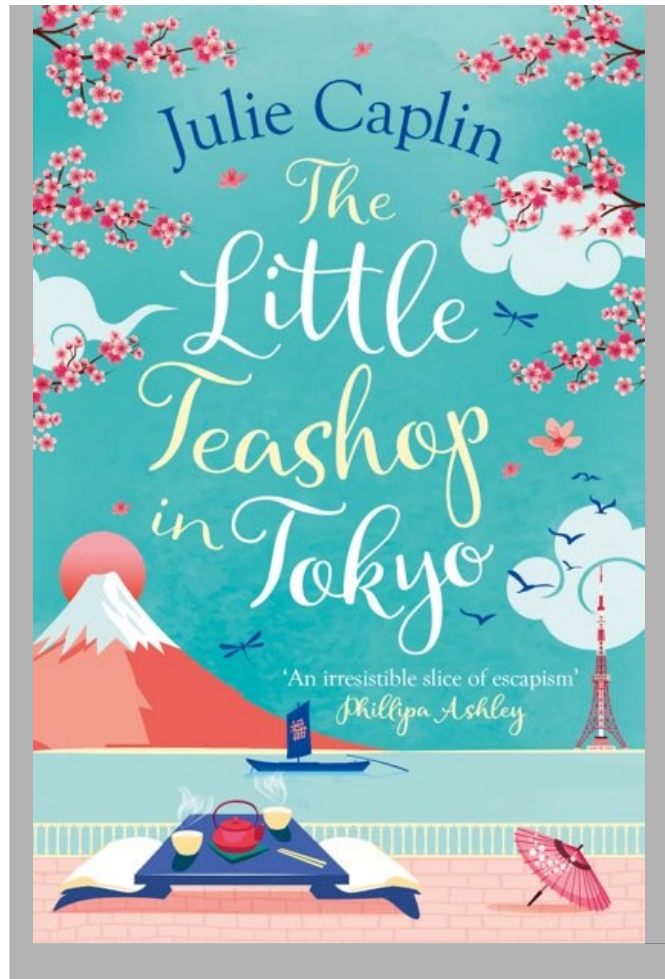
!

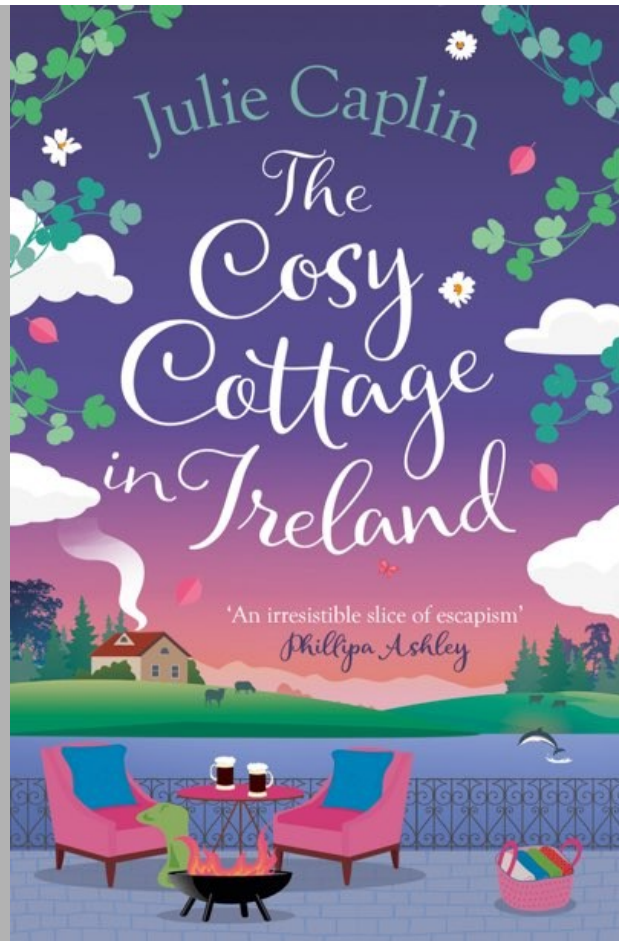

'Irresistible'
Katie Fforde

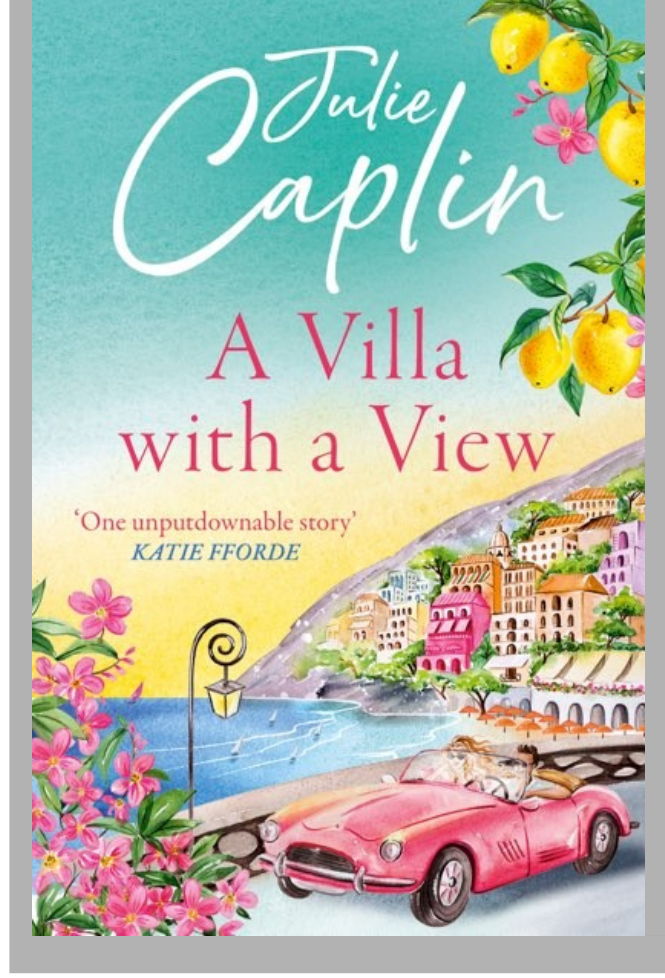

Julie'yi Twitter'da [@JulieCaplin](https://twitter.com/JulieCaplin) ve Facebook'ta takip etmeyi unutmayın

[JulieCaplinAuthor](https://www.juliecaplinauthor.com) adresini ziyaret edebilir ve son çalışmalarlarıyla ilgili tüm güncellemeler için juleswake.co.uk adresindeki web sitesine göz atabilirsiniz.

Julie Caplin, Romantic Escapes serisinin uluslararası çok satan yazarıdır. Kitapları İtalya, Almanya, İngiltere ve Çek Cumhuriyeti'nde en çok satanlar listelerine girmiş ve dünya çapında iki milyondan fazla satmıştır. Canlandırıcı romantik komedileri dünyanın dört bir yanındaki muhteşem destinasyonlarda geçiyor ve okurlarına nihai kaçıışı sağlıyor.

Eskiden halkla ilişkiler müdürü olan Julie, uzun yıllar boyunca kıtanın gastronomik lezzetlerini tatmaları için en iyi yiyecek ve içecek yazarlarını basın gezilerine götürerek Avrupa'yı dolaştı. Zor bir işti ama birinin bunu yapması gerekiyordu. Bu geziler onun romanları için ilham kaynağı ve ortam sağladı.

Julie ayrıca Jules Wake adıyla romantik ve tarihi kurgular yazmaktadır.

juleswake.co.uk

Julie Caplin tarafından da

Romantik Kaçamaklar

Kopenhag'daki Küçük Kafe

Küçük Brooklyn Fırını Küçük

Paris Pastanesi Kuzey

Işıkları Köşkü

Hırvatistan'daki Gizli Koy

Tokyo'daki Küçük Çay

Dükkanı Küçük İsviçre Kayak

Dağ Evi İrlanda'daki Cosy

Cottage

İskoçya'daki Noel Şatosu Fransız

Şatosu Rüyası

Manzaralı Bir Villa

BİR BÖLÜM DAHA

Yazar ve One More Chapter, bu çalışmanın yayınlanmasında emeği geçen herkese teşekkür eder...

Analitik a mes B run k in A Dicjs ilF ryei	I-fOrper36O Emily 1r'rDner Decl n <i>flea r "ie</i> Kel ly emma sullivcin Sophici Wi Ihelm	TI-'ie HarperCollins Dağıtım dikişi
Ses Fionnuolci Barrett Gin rei B rig gs	Internotionol 9oles Peter Boresok Ruth But ww	The HarperCollins F\no nce & Royo Itlee Takım
Sözleşmeler Sostun Duszyin s kci	Marketing & Publicity Chloe Cummings Emma Petfield	Bu Has rperCo llins Hukuk Ekibi
Desijgn Lu cy Ben nett iarlw Gr ww rows Lime Payne Dean Russell	Production Denis Mcinson	HarperCollins Teknoloji Ekibi
Ding itcsl Gėsles Lydici G rei inge	Ö Mel isso 0 kuso nyci Hannah Stamp	Ticari Pazarlama Ben Hurd
Emil y Score r	Ö Mel isso 0 kuso nyci Hannah Stamp	u< s iee La u rO Cct rpen ter Isabsl Woburn any Cochrane SaDino Lewis Holly Martin Ha rriet VV illioms Leah Woods
E<litoriol A mrs Ice m Inm Cha riotte Defteri Jennie Roth, Johnny Russel. E m i ly ThOrr as	Rijg hts H r'J on m Fmmt Bri Ilcan Ashton Lucia ZoeShine Aisling Sm yth e	Ve diğer her Cato'daki temel bağlantılar, temiz kreşlerden Dookceller'lere, kütüphanecilere ve ötesinde!

Yayıncı Hakkında

Avustralya

HarperCollins Publishers Australia Pty. Ltd.

Level 13, 201 Elizabeth
Street Sydney, NSW 2000,
Avustralya

www.harpercollins.com.au

Kanada

HarperCollins Kanada

Bay Adelaide Centre, East Tower
22 Adelaide Street West, 41. Kat
Toronto, Ontario M5H 4E3, Kanada

www.harpercollins.ca

Hindistan

HarperCollins India

A 75, Sektör 57

Noida, Uttar Pradesh 201 301, Hindistan

www.harpercollins.co.in

Yeni Zelanda

HarperCollins Publishers New Zealand
Unit D1, 63 Apollo Drive
Rosedale 0632
Auckland, Yeni Zelanda
www.harpercollins.co.nz

Birleşik Krallık
HarperCollins Publishers Ltd.
1 London Bridge Street
Londra SE1 9GF,
Birleşik Krallık
www.harpercollins.co.uk

Birleşik Devletler
HarperCollins Publishers Inc.
195 Broadway
New York, NY 10007
www.harpercollins.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.